

SANT

EVANGELI

CONFORME AL QUE ÉS LLEGIT A LES ESGLÉSIES

**Patriarcat de Sèrbia. Església ortodoxa espanyola. Protecció de la Mare de Déu.
C/Aragó 181 08011 BARCELONA. 2000**

AQUEST
SANT EVANGELI

CONFORME AL
QUE ES LLEGEIX A LES ESSLÉSIES
I PUBLICAT PER LA PARRÒQUIA
DE LA PROTECCIÓ DE LA MARE DE DÉU
S'IMPRIMEIX AMB LA BENEDICCIÓ
DE SA EMINÈNCIA

LUCA

BISBE DE LA DIÒCESI DE EUROPA OCCIDENTAL
DEL PATRIARCAT DE SÈRBIA

EVANGELIARI BIZANTÍ

EVANGELIS

DE RESURRECCIÓ

PER A MATINES DE DIUMENGE

EOTHINON 1

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(28, 16 - 20)

Mt 116

En aquell temps, els onze deixebles, s'encaminaren cap a Galilea, a la muntanya on Jesús els havia citats. En veure'l, l'adoraren; alguns, però, van dubtar. Prenent la paraula, Jesús els adreçà aquests mots: M'ha estat donat tot poder en el cel i en la terra. Aneu, doncs, i feu-me deixebles d'entre tots els pobles batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a observar tot allò que us he manat. A més, sapiguen que jo sóc amb vosaltres dia rera dia fins a la fi del món. Amén.

EOTHINON 2

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(16, 1 - 8)

Mc 70

Passat el dissabte, Maria, la de Magdala, Maria, la mare de Jaume, i Salomé compraren perfums per anar a ungir-lo. Molt de matí, el diumenge, es presenten

al sepulcre, a la sortida del sol. I es deien entre elles: Qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada de la tomba? Però, tot mirant, s'adonaren que havien fet rodolar la llosa —era realment molt gran. Un cop foren dins la tomba, van veure un jove assegut a la dreta, vestit amb una túnica blanca, i van quedar esbalaïdes. Però ell que els diu: No us esbalaïu. Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat; no és pas aquí. Mireu el lloc on el van posar. Però cuiteu a dir als seus deixebles i a Pere que us precedeix cap a Galilea; allà el veureu, tal com us ho va dir. Sortiren i fugiren de la tomba; és que estaven totes tremoloses i esglaiades. I no en van dir res a ningú, perquè tenien por.

EOTHINON 3

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(16, 9 - 20)

Mc 71

Un cop ressuscitat, a trenc de dia del diumenge, Jesús es va aparèixer primerament a Maria, la de Magdala, de qui havia expulsat set dimonis. Ella anà a

comunicar-ho als qui havien conviscut amb ell, que es planyien i ploraven. Aquests, en sentir que vivia i que ella l'havia vist, no la van creure. Després d'això, es va aparèixer, sota una altra figura, a dos d'ells que caminaven en direcció al camp. També aquests se'n tornaren a comunicar-ho a tots els altres, però tampoc no els van creure. Finalment, es va aparèixer als dotze, mentre eren a taula, i els reprotxà la incredulitat i la duresa de cor, ja que no havien cregut els qui l'havien vist ressuscitat. I els va dir: Aneu per tot el món, i pregoneu l'Anunci Joiós a tota criatura. El qui creurà i serà batejat, se salvarà; però el qui no creurà, es condemnarà. Els senyals que acompanyaran els qui creuran són aquests: En el meu nom expulsaran dimonis, parlaran noves llengües, agafaran serps amb les mans, i, si bevien cap metzina no els farà mal, imposaran les mans damunt dels malalts i es posaran bé. Així, doncs, després de parlar-los, el Senyor Jesús fou endut al cel i s'assegué a la dreta de Déu. Ells sortiren a predicar a tot arreu, i el Senyor hi cooperava i confirmava la paraula amb els miracles que l'acompanyaven. Amén.

EOTHINON 4

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(24, 1 - 12)

Lc 112

El primer dia de la setmana, molt de matí, les dones vingueren al sepulcre duent les aromes que havien preparat. Trobaren que, la pedra del sepulcre, l'havien feta rodolar; sinó que en haver-hi entrat, no van trobar el cos del Senyor.

Mentre elles restaven desesmades per això, vet aquí que els aparegueren dos homes amb vestidures resplendents. I mentre elles, espavorides, inclinaren el cap a terra, els van dir: ¿Per què cerqueu entre els morts el qui és viu? No és aquí ans ha ressuscitat. Recordeu-vos com us parlà quan era encara a Galilea, dient que el Fill de l'home calia que fos lliurat a mans de pecadors i que fos crucificat i que, el tercer dia, ressuscités. Elles van recordar-se de les seves paraules. Llavors, havent tornat del sepulcre, anunciaren totes aquestes coses als altres. Eren Maria Magdalena, Joana i Maria, mare de Jaume. Les altres que eren amb elles van dir això mateix als apòstols; però aquests relats els semblaren com un deliri, i no se les van creure. Però Pere s'aixecà i va córrer cap al sepulcre; i, havent-s'hi abocat, veié tan sols la mortalla, i se'n tornà a casa admirat del que havia passat.

EOTHINON 5

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(24, 12 - 35)

Lc 113

En aquell temps, Pere s'aixecà i va córrer cap al sepulcre; i, havent-s'hi abocat, veié tan sols la mortalla, i se'n tornà a casa admirat del que havia passat. I vet aquí que dos d'ells, aquell mateix dia se'n anaven a un vilatge, per nom Emmaús, distant seixanta estadis de Jerusalem; i parlaven entre ells de tots aquests esdeveniments. I succeí que, tot parlant i discutint, Jesús mateix se'ls ajuntà i feia camí amb ells; però els seus ulls estaven impeditos de reconèixer-lo. I

els digué: ¿Quins enraonaments són aquests que aneu tenint vosaltres, bo i caminant? I ells s'aturaren amb cara trista. Un d'ells, per nom Cleofàs, respongué dient: ¿Ets tu l'únic foraster a Jerusalem que no sap què hi ha passat aquests dies? I els va dir: Què? Ells li contestaren: El cas de Jesús de Natzaret, que fou un profeta poderós d'obra i de paraula davant Déu i tot el poble, i com els grans sacerdots i els nostres magistrats el lliuraren a ésser condemnat a mort i el crucificaren. Nosaltres bé esperàvem que ell fóra qui deslliuraria Israel; però, tot amb això, som al tercer dia des que han passat aquestes coses. Ara, que unes dones de les nostres ens han desconcertat, les quals, havent anat de bon matí al sepulcre i no havent-hi trobat el seu cos, han vingut dient que ell vivia. I alguns dels nostres han anat al sepulcre i han trobat les coses tal com havien dit les dones; però, a ell, no l'han pas vist. I ell els digué: Oh curts d'intel·ligència i tardans de cor a creure tot el que han dit els profetes! ¿És que no convenia que el Messies patís aquestes coses per entrar a la seva glòria? I, començant per Moisès i seguint per tots els profetes, els interpretà en totes les Escriptures el que es referia a ell. Quan eren a prop del vilatge on anaven, ell va fer veure que anava més lluny. Però el forçaren a precís, dient: Resta amb nosaltres, que es fa fosc i el dia ja ha començat a declinar. Entrà, doncs, per restar amb ells. I passà que, posat amb ells a taula, prengué el pa, el beneí, el partí i els el donà. Llavors se'ls obriren els ulls i el reconegueren, i ell els desaparegué de la vista. I es digueren entre ells: ¿No estava el nostre cor que cremava dintre nostre, quan ell parlava pel

camí, llavors que ens explicava les Escriptures? I s'aixecaren en aquell mateix moment i se'n tornaren a Jerusalem, i van trobar units els onze amb els seus companys, que els digueren: Verament, ha ressuscitat el Senyor i s'ha aparegut a Simó. I els contaren el que havia passat pel camí i com el reconegueren a la fracció del pa.

EOTHINON 6

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(24, 36 - 53)

Lc 114

En aquell temps, Jesús, havent ressuscitat d'entre els morts, es presentà enmig d'ell i els digué: La pau sigui amb vosaltres. Torbats i espordits, es creien veure un esperit. Però els va dir: ¿Per què us contorbeu, i per què sorgeixen dubtes als vostres cors? Mireu les meves mans i els meus peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu; car l'esperit no té carn ni ossos, com veieu que en tinc jo. I, havent dit això, els mostrà les mans i els peus. Amb tot, no creient-ho ells encara, d'alegria i esbalaïts, els digué: ¿Teniu res per a menjar, aquí? I van donar-li un tros de peix rostit. Va agafar-lo i se'l va menjar davant d'ells. Després els va dir: Aquestes són les paraules que us he dit estant encara amb vosaltres; car era necessari que es complís tot el que de mi hi ha escrit en la llei de Moisès, en els profetes i en els Salms. Llavors els obrí la intel·ligència perquè entenguessin les Escriptures, i els va dir: Així estava escrit que el Messies patís, ressuscités d'entre els morts el tercer dia i que en nom meu es prediqués el penediment per totes les nacions, començant a Jerusalem. Vosaltres

tres sou testimonis d'aquestes coses. I vet aquí que jo vaig a enviar la promesa del Pare damunt vostre. Vosaltres, doncs, resteu a la ciutat fins que sigueu revestits de la força de dalt. Després va endur-se'ls fins a prop de Betània i, havent alçat les mans, els beneí. I s'esdevingué que, en beneir-los, se separà d'aquells i era emportat al cel. I ells, després d'adorar-lo, se'n tornaren a Jerusalem amb gran alegria, i eren tothora al temple beneint Déu. Amén.

EOTHINON 7

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(20,1 - 10)

Jn 63

El primer dia de la setmana, Maria Magdalena se n'anà al sepulcre molt de matí, quan encara era fosc, i es trobà que la llosa del sepulcre havia estat treta. Llavors, corrent, se'n va trobar Simó Pere i l'altre deixeble, el que Jesús estimava tant, i els diu: S'han endut del sepulcre el Senyor i no sabem on l'han posat. Va sortir llavors Pere, i amb l'altre deixeble van anar al sepulcre. Tots dos corrien; però l'altre deixeble passà al davant a Pere i arribà primer al sepulcre; s'inclinà per observar-lo i veié a terra les faixes d'amortallar; però no hi entrà. Quan arribà Simó Pere, que el seguia, entrà al sepulcre i veié a terra les faixes d'amortallar, i el sudari que havia tingut al cap, però no pas deixat amb les faixes, sinó plegat a part en un altre lloc. Llavors també hi entrà l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre; va veure-ho i va creure. En efecte, fins llavors no havien entès l'Escriptura que diu que havia de ressuscitar d'entre els

morts. Després, els deixebles se'n van tornar a casa seva.

EOTHINON 8

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(20, 11- 18)

Jn 64

En aquell temps, Maria Magdalena es va quedar al sepulcre, a fora, i plorava. Tot plorant, es va acostar al sepulcre i va veure dos àngels amb vestits blancs, asseguts allà on havia estat posat el cos de Jesús, l'un al capçal i l'altre als peus. Li digueren: Dona, per què plores? Ella els digué: S'han endut el meu Senyor i no sé on l'han posat. Acabat de dir això, es girà enrera i veié Jesús que estava allà dret, però no conegué que era ell. Jesús li digué: Dona, per què plores? Qui busques? Pensant-se que era l'hortolà, ella li digué: Senyor, si est tu qui te l'has endut, digues-me on l'has posat, que jo l'aniré a buscar. Jesús li digué: Maria. Ella, girant-se, digué en hebreu: Rabuní! que vol dir: Mestre! Jesús li digué: Deixa'm anar, perquè encara no he pujat al Pare; vés a trobar els meus germans i digues-los: Pujo al meu Pare, també el vostre Pare, i al meu Déu, també el vostre Déu. Maria Magdalena se'n va anar a anunciar als deixebles: He vist el Senyor i m'ha dit això.

EOTHINON 9

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(20, 19 - 31)

Jn 65

Aquell mateix dia primer de la setmana al vespre, i estant tancades

per por dels jueus les portes d'allà on eren els deixebles, entrà Jesús, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres. I dient això els mostra les mans i el costat. Llavors els deixebles van tenir una gran alegria de veure el Senyor. I els tornà a dir: Pau a vosaltres! Així com m'ha enviat el Pare, així també us envio a vosaltres. I dit això, alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant. Als qui perdonareu els pecats, perdonats els són; als qui els retingueu, els són retinguts. Però Tomàs, un dels dotze, el que li deien Bessó, no es trobava amb ells quan hi anà Jesús. Els deixebles, doncs, li van contar: Hem vist el Senyor. Però ell els digué: Si no veig el senyal dels claus a les seves mans, si no poso el dit al lloc dels claus i no poso la mà al seu costat, no ho creuré pas. Al cap de vuit dies els deixebles es trobaven novament reunits i Tomàs també hi era. Arribà Jesús, estant tancades les portes, es posà al mig i digué: Pau a vosaltres. Després digué a Tomàs: Porta el dit aquí, mira les meves mans. Porta la mà i posa-la al meu costat i no siguis més incrèdul, sinó creient. Tomàs respongué: Senyor meu i Déu meu! Jesús li digué: Perquè m'has vist, has cregut? Sortosos els qui creuran sense veure. Jesús encara va fer en presència dels deixebles molts d'altres miracles que no estan pas escrits en aquest llibre. Aquests han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Crist, el Fill de Déu i perquè, creient, tingueu vida en el seu nom.

EOTHINON 10

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(21, 1 - 14)

Jn 66

En aquell temps, Jesús encara s'aparegué als deixebles vora el llac de Tiberíades. Fou així: Simó Pere, Tomàs, l'anomenat Bessó, Natanael, de Canà de Galilea, els fills del Zebedeu i dos deixebles més, es trobaven plegats. Simó Pere els digué: Me'n vaig a pescar. Els altres li digueren: També hi venim. Se'n van anar i van fer-se a la mar amb la barca, però aquella nit no van agafar res. Quan ja es feia clar, Jesús comparegué a la platja, però els deixebles no el van conèixer. Llavors Jesús els digué: Nois, ¿teniu peix per a menjar? Ells van respondre: No. Ell els digué: Tireu la xarxa a la banda dreta de la barca i en trobareu. La hi van tirar, doncs, i no van poder tornar-la a treure de tant peix com hi havia. Llavors, aquell deixeble que Jesús estimava tant, va dir a Pere: És el Senyor. Simó Pere, en sentir que era el Senyor, es cenyí el capot, ja que anava mig nu, i es tirà a l'aigua. Els altres deixebles van acostar-se amb la barca, arrossegant la xarxa plena de peix; eren lluny de terra només unes dues-centes colzades. Quan baixaren a terra, veieren un foc, amb peix damunt les brases, i pa. Jesús els digué: Porteu peixos d'aquests que heu agafat ara. Simó Pere pujà a la barca i va treure la xarxa cap a terra: hi havia cinquanta-tres peixos grossos; tot i essent tants, la xarxa no es va esquinçar. Jesús els digué: Veniu a menjar. Cap dels deixebles no gosava demanar-li: Qui ets tu? Sabien prou que era el Senyor. Jesús s'hi acostà, prengué el pa i els el donà; i

el peix igualment. Aquesta vegada ja era la tercera que Jesús s'apareixia als deixebles, ressuscitat d'entre els morts.

EOHINON 11

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(21, 15 - 25)

Jn 67

En aquell temps, Jesús es manifestà als seus deixebles, després de la seva resurrecció d'entre els morts, i digué a Simó Pere: Simó, fill de Joan m'estimes més que aquests? Ell li respongué: Senyor, sí, tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura els meus anyells. Per segona vegada li tornà a dir: Simó, fill de Joan, m'estimes? Ell li respongué: Senyor, sí; tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura les meves ovelles. Per tercera vegada li digué: Simó, fill de Joan, m'estimes? A Pere, l'entristí molt que tres vegades li demanés: M'estimes?, i li respongué: Senyor, tu ho saps tot, tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura les meves ovelles. En veritat, en veritat et dic: Quan eres jove et cenyies tot sol i

anaves i venies segons el teu grat; però quan t'hauràs fet vell, deixaràs caure les mans, et cenyirà un altre i et durà cap allà on tu no voldries. Amb això indicà amb quina mort Pere havia de glorificar Déu. Després d'aquelles paraules li digué: Segueix-me. Pere, girant-se, va veure que també venia el deixeble que Jesús estimava tant, i que en el sopar se li havia reclinat sobre el pit i havia demanat: Senyor, qui és el qui et trairà? Pere, doncs, referint-se a ell, digué a Jesús: Senyor, i aquest què? Jesús li respongué: Si vull que es quedi fins quan jo vindré, què hi tens a dir? Tu segueix-me. Llavors començà de córrer entre els germans el rumor que aquell deixeble no moriria. Tanmateix Jesús no li va pas dir que no moriria, sinó: Si vull que es quedi fins quan jo vindré... És aquest el deixeble que dóna testimoni d'aquestes coses i que les ha escrites, i sabem que el seu testimoniatge és verídic. Però encara hi ha moltes d'altres coses que va fer Jesús; si s'escrivien una per una, em penso que ni tot el món no podria contenir els llibres que se n'haurien d'escriure. Amén.

EVANGELI

SEGONS SANT JOAN

DIUMENGE DE PASQUA

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(1, 1 - 17)

Jn 1

Al principi hi havia la Paraula, i la Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu. Al principi estava amb Déu. Per mitjà d'ella tot ha començat d'existir i sense ella res no existiria. De tot allò que existeix, la Paraula n'era la vida i la vida era la llum dels homes. La llum brilla en les tenebres i les tenebres no poden ofegar-la. Es presentà un home enviat de Déu, que es deia Joan. Ell vingué com a testimoni a testimoniar a favor de la llum, perquè per ell tots es fessin creients. Ell no era pas la llum, sinó el testimoni de la llum. El qui era la llum veritable, la que il·lumina tot home, també ha vingut al món. Era present al món i per mitjà d'ell va ésser fet el món, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut al seu poble, i la seva gent no l'ha rebut. Però ha fet que tots els qui l'han acollit, tots els qui creuen en ell, poguessin es-

devenir fills de Déu, ells que ni de sang ni de voluntat carnal ni de voluntat humana no han estat engendrats, sinó de Déu. I la Paraula s'ha fet home i s'ha estat entre nosaltres i hem vist la seva glòria, glòria que li ve del Pare com a Fill únic que n'és, ple de gràcia i de veritat. Joan en dóna testimoni i proclama: Aquest és aquell de qui vaig dir: ell, que ve després de mi, ha passat a davant meu perquè existia abans que jo. Sí, de la seva plenitud, tots n'hem rebut, i gràcia per gràcia; perquè la llei fou donada per mitjà de Moisès; la gràcia i la veritat, ens han vingut per Jesús Crist.

VESPRES

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(20, 19 - 25)

Jn 65

Aquell mateix dia primer de la setmana al vespre, i estant tancades per por dels jueus les portes d'allà on eren els deixebles, entrà Jesús, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres. I dient això els mostra les mans i el costat. Lla-

vors els deixebles van tenir una gran alegria de veure el Senyor. I els tornà a dir: Pau a vosaltres! Així com m'ha enviat el Pare, així també us envio a vosaltres. I dit això, alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant. Als qui perdonareu els pecats, perdonats els són; als qui els retingueu, els són retinguts. Però Tomàs, un dels dotze, el que li deien Bessó, no es trobava amb ells quan hi anà Jesús. Els deixebles, doncs, li van contar: Hem vist el Senyor. Però ell els digué: Si no veig el senyal dels claus a les seves mans, si no poso el dit al lloc dels claus i no poso la mà al seu costat, no ho creuré pas.

DILLUNS DEL RENOVAMENT

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(1, 18 - 28)

Jn 2

Déu, mai ningú no l'ha vist. L'Unigènit, que és al si del Pare, l'ha fet conèixer. I aquest és el testimoniatge de Joan, quan els jueus van enviar-li, des de Jerusalem, sacerdots i levites que li preguntessin: Qui ets, tu? Ell confessà sense mentir; confessà: Jo no sóc pas el Crist. Llavors li demanaren: Doncs què? ets Elies? Ell digué: No el sóc. Ets el Profeta? I respongué: Tampoc. Llavors li van dir: Doncs, qui ets?, que puguem tornar resposta als qui ens han enviat, què dius de tu mateix? Jo, digué, sóc una veu que crida en el desert: aplaneu el camí per al Senyor, com va dir el profeta Isaïas. Entre els enviats hi havia fariseus. I van fer-li encara aquesta pregunta: ¿Per què bateges, doncs, si no ets el Crist, ni Elies, ni el Profeta? Joan els respongué: Jo ba-

tejo amb aigua; enmig de vosaltres hi ha algú que vosaltres no coneixeu, que és el qui ve després de mi, i jo no sóc pas digne de deslligar-li la corretja de la sandàlia. Això va passar a Betània, a l'altra banda del Jordà, on Joan s'estava i batejava.

DIMARTS DEL RENOVAMENT

LITÚRGIA: Eothinon 5

DIMECRES DEL RENOVAMENT

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(1, 35 - 51)

Jn 4

En aquells temps, Joan tornava a ésser allà: també hi havia dos deixebles seus, i fixant la mirada en Jesús que passava, digué: Mireu l'anyell de Déu. Els dos deixebles van sentir que deia això i van seguir Jesús. Jesús es va girar i, veient que el seguien, els va dir: Què voleu? Ells li van respondre: Rabí - que, traduït, vol dir Mestre -, on t'estàs? Veniu i ho veureu, els va dir. Van anar-hi, doncs, i van veure on s'estava i van quedar-se amb ell tot el dia. Això passava cap a l'hora desena. D'aquells dos que van seguir-lo moguts per les paraules de Joan, l'un era el germà de Simó Pere, Andreu, el qual trobà poc després el seu germà Simó i li digué: Hem trobat el Messies (paraula que significa Crist). El va presentar a Jesús, i Jesús, mirant-se'l, li va dir: Tu ets Simó, el fill de Joan, però et diràs Cefas (que, traduït, vol dir Pere).

L'endemà, Jesús decidí d'anar-

se'n cap a Galilea. Trobà Felip i li digué: Segueix-me. Felip era de Betsaida, de la mateixa ciutat que Andreu i Pere. Felip trobà Natanael i li digué: Hem trobat l'home de qui Moisès va escriure i els Profetes van parlar: és Jesús, fill de Josep, de Natzaret. Natanael li respon: ¿De Natzaret pot sortir res de bo? Felip li diu: Vine a veure'l. Jesús, en veure venir Natanael, digué: Aquest sí que és un israelita de veritat, que no enganya. Natanael li fa: Com és que em coneixes? Jesús li respon: Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, t'he vist. Llavors Natanael va dir: Rabí, tu ets el fill de Déu, tu ets el rei d'Israel. Jesús va replicar: Creus perquè et dic que t'he vist sota la figuera! D'altres coses més importants veuràs. I continuà: En veritat, en veritat us dic que veureu obert el cel i els àngels de Déu pujar i baixar sobre el Fill de l'home.

veritat, en veritat et dic: si un no neix pas d'aigua i d'Esperit no pot entrar al Regne de Déu. Allò que ha nascut de la carn, és carn, i allò que ha nascut de l'Esperit, és esperit. No trobis estrany que t'hagi dit: Us cal tornar a néixer. L'aire bufa allà on vol; en sents la remor, però no saps d'on ve ni on va. Així és tot aquell que neix de l'Esperit. Nicodem li replicà: Com es pot produir això? Jesús li respongué: Bé ets mestre d'Israel tu, i no saps això? Et dic amb tota veritat: parlem del que sabem i donem testimoni del que hem vist, però no accepteu el nostre testimoniatge. Si dient-vos les coses de la terra, no teniu fe, com en tindreu si us dic les del cel? Ningú no ha pujat al cel sinó el qui va baixar-ne, el Fill de l'home. I així com Moisès va alçar aquella serp al desert, així cal també que el Fill de l'home sigui alçat, perquè tot el qui creu en ell tingui vida eterna.

DIJOUS DEL RENOVAMENT

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(3, 1 - 15)

Jn 8

En aquell temps, hi havia un fariseu, que es deia Nicodem, un dels dirigents jueus que anà de nit a trobar Jesús i li digué: Rabí, sabem que ets un mestre enviat de Déu; ningú, en efecte, no podria fer els miracles que tu fas si Déu no estava amb ell. Jesús li replicà: Et dic amb tota veritat que ningú no pot veure el Regne de Déu si no torna a néixer. Nicodem li digué: ¿Com és possible que neixi un home que ja és vell? ¿És que pot entrar una altra vegada al ventre de la seva mare i néixer? Jesús contesta: En

DIVENDRES DEL RENOVAMENT

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(2, 12 - 22)

Jn 7

En aquell temps, Jesús baixà a Cafarnaüm amb la seva mare i els seus germans, i s'hi van quedar alguns dies. Quan la Pasqua dels jueus s'acostava, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de bous, d'ovelles i de coloms, i els canvistes ocupats a les taules de canvi. Llavors, amb un assot de cordes que es va fer, els foragità tots del temple, les ovelles i els bous també, escampà les monedes dels canvistes, trabucà les taules, i digué als venedors de coloms: Fora això d'aquí; plegueu de

convertir en mercat la casa del meu Pare. Els seus deixebles van recordar allò de l'Escriptura: "El zel per la teva casa em devorarà." Llavors hi van intervenir els jueus: ¿Quin senyal ens pots presentar per a fer això? Jesús els respongué: Destruïu aquest temple i jo el reconstruiré en tres dies. Els jueus van replicar: Ha durat quaranta-sis anys la construcció d'aquest temple, ¿i tu el vols reconstruir en tres dies? Ell però, es referia al temple del seu cos. Per això, els seus deixebles, quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els vingué a la memòria que havia dit allò i cregueren en l'Escriptura i en la paraula de Jesús.

DISSABTE DEL RENOVAMENT

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(3, 22 - 33)

Jn 11

En aquell temps, Jesús se'n va anar amb els seus deixebles cap a les terres de Judea. S'hi va quedar amb ells i hi batejava. Però també hi batejava Joan, a Aïnon, prop de Salim, perquè hi havia molta aigua i la gent hi acudia a fer-se batejar. Era quan encara no havien ficat Joan a la presó. En aquella ocasió sorgí una controvèrsia entre els deixebles de Joan i un jueu sobre la qüestió de les purificacions. Anaren a trobar Joan i li digueren: Rabí, l'home que era amb tu a l'altra banda del Jordà, de qui tu has donat testimoni, mira, ara bateja i tothom hi acut. Joan respongué: Un home no pot atribuir-se res, si no li ha estat donat del cel. Vosaltres mateixos em sou testimonis que vaig dir: Jo no sóc pas el Crist, sinó que he estat enviat davant seu. Qui

té l'esposa, és l'espòs; però l'amic de l'espòs, que està amb ell i el sent, té una gran alegria en sentir exultar l'espòs. Per tant, l'alegria que ara se'm realitza és aquesta: Cal que ell creixi i que jo minvi. El qui ve de dalt està damunt de tots; el qui prové de la terra, de la terra és i de la terra parla. El qui ve del cel dóna testimoni del que ha vist i ha oït, però ningú no accepta el seu testimoniatge. El qui accepta el seu testimoniatge, assegura que Déu és veraç.

2^N DIUMENGE DE PASQUA

O DIUMENGE DE TOMÀS

MATINES: Eothinon 1

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(20, 19 - 31)

Jn 65

Aquell mateix dia primer de la setmana al vespre, i estant tancades per por dels jueus les portes d'allà on eren els deixebles, entrà Jesús, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres. I dient això els mostra les mans i el costat. Llavors els deixebles van tenir una gran alegria de veure el Senyor. I els tornà a dir: Pau a vosaltres! Així com m'ha enviat el Pare, així també us envio a vosaltres. I dit això, alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant. Als qui perdonareu els pecats, perdonats els són; als qui els retingueu, els són retinguts. Però Tomàs, un dels dotze, el que li deien Bessó, no es trobava amb ells quan hi anà Jesús. Els deixebles, doncs, li van contar: Hem vist el Senyor. Però ell els

digué: Si no veig el senyal dels claus a les seves mans, si no poso el dit al lloc dels claus i no poso la mà al seu costat, no ho creuré pas. Al cap de vuit dies els deixebles es trobaven novament reunits i Tomàs també hi era. Arribà Jesús, estant tancades les portes, es posà al mig i digué: Pau a vosaltres. Després digué a Tomàs: Porta el dit aquí, mira les meves mans. Porta la mà i posa-la al meu costat i no siguis més incrèdul, sinó creient. Tomàs respongué: Senyor meu i Déu meu! Jesús li digué: Perquè m'has vist, has cregut? Sortosos els qui creuran sense veure. Jesús encara va fer en presència dels deixebles molts d'altres miracles que no estan pas escrits en aquest llibre. Aquests han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Crist, el Fill de Déu i perquè, creient, tingueu vida en el seu nom.

DILLUNS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(2, 1 - 11)

Jn 6

En aquell temps, hi hagué unes bodes a Canà de Galilea i s'hi esqueia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles foren convidats al banquet nupcial. Però es trobaven sense vi, perquè el vi del banquet ja s'havia acabat, i llavors digué a Jesús la seva mare: No tenen vi. Jesús li respongué: Que podem fer-hi nosaltres, dona? La meva hora encara no ha arribat. La seva mare digué als criats: Feu el que us mani ell. Allà hi havia sis gerres de pedra de les que els jueus usen per a les purificacions rituals; en cada una, hi cabien dues o tres mesu-

res. Jesús els diu: Ompliu d'aigua aquestes gerres. I les van omplir fins dalt. Després, els diu: Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei. I van portar-li'n. El cap de servei tastà l'aigua convertida en vi, no sabent d'on provenia - cosa que sabien prou els criats que havien servit l'aigua -, cridà el nuvi i li digué: Tothom serveix primer el vi millor i, quan la gent estan alegres, el més ordinari. Tu en canvi, has guardat el bon vi fins ara. Així fou com Jesús, a Canà de Galilea, començà els miracles. Manifestà la seva glòria i els seus deixebles van creure en ell.

DIMARTS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(3, 16 - 21)

Jn 10

El Senyor va dir al seus deixebles: Déu ha estimat tant el món, que ha donat el Fill unigènit per tal que no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Ja que Déu no ha pas enviat el Fill al món perquè condemni el món, sinó perquè el món se salvi per mitjà d'ell. El qui creu en ell no és condemnat, el qui no hi creu ja està condemnat, perquè no ha cregut en el nom del fill unigènit de Déu. La condemna consisteix en això: La llum ha vingut al món, però els homes s'han estimat més les tenebres que la llum, perquè les seves obres eren dolentes. Tot aquell que practica la maldat té odi a la llum i no s'acosta a la llum de por que les seves obres no siguin descobertes. Però el qui obra la veritat s'acosta a la llum, per tal que es manifesti que les seves obres són fetes en Déu.

DIMECRES DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(5, 17 - 24)

Jn 15

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: El meu Pare no deixa mai d'obrar i jo tampoc. Però per això, els jueus, encara es van decidir més a matar-lo, ja que no solament trencava el precepte del sàbat, sinó que també deia que Déu era el seu propi Pare, fent-se així igual a Déu. Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: El Fill de si mateix no pot fer res, tret d'allò que veu fer al Pare; el que fa aquest, també igualment ho fa el Fill. Perquè el Pare estima el Fill i li mostra tot el que fa; i obres més grans que aquestes li mostrarà, de manera que n'estareu meravellats. Així com el Pare ressuscita els morts i els dóna la vida, així el Fill dóna la vida als qui vol. Perquè el Pare no jutja ningú, sinó que ha concedit tot el judici al Fill, a fi que tots honorin el Fill igual com honoren el Pare. Qui no honora el Fill, tampoc no honora el Pare que l'ha enviat. En veritat, en veritat us dic :Qui escolta la meua paraula i creu en el qui m'ha enviat, té vida eterna i no està sotmès al judici, sinó que ha passat de la mort a la vida.

DIJOURS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(5,24 - 30)

Jn 16

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: En veritat, en veritat us dic: Qui escolta la meua paraula i creu en el qui m'ha enviat, té vida eterna i no està

sotmès al judici, sinó que ha passat de la mort a la vida. En veritat, en veritat us dic que arriba l'hora, i és ara, que els morts sentiran la veu del Fill de Déu, i els qui l'hauran escoltada viuran. Perquè així com el Pare disposa de la vida, així ha donat al Fill de disposar també de la vida. I l'ha constituït jutge perquè és Fill de l'home. No us n'estranyeu: ve l'hora en què tots els morts sentiran la seva veu i sortiran del sepulcre; a resurrecció de vida els qui hauran fet el bé, a resurrecció de condemna els qui hauran fet el mal. De mi mateix, jo no puc fer res; jutjo segons allò que escolto i el meu judici és just, perquè no busco fer la meua voluntat, sinó la del qui m'ha enviat.

DIVENDRES DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(5, 30 - 6, 2)

Jn 17

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Jutjo segons allò que escolto i el meu judici és just, perquè no busco fer la meua voluntat, sinó la del qui m'ha enviat. Si fos testimoni de mi mateix, el meu testimoniatge no seria vàlid. És un altre que surt com a testimoni meu, i sé que el testimoniatge que dóna de mi és vàlid. Vosaltres vau recórrer a Joan i ell també va testimoniar a favor de la veritat. Amb tot, no és pas que em defensi amb un testimoniatge humà; si dic això, més aviat és perquè us salveu. Joan era la llàntia encesa que il·lumina, i vosaltres vau voler gaudir de la seva llum només breument. Ara, el que és jo, tinc una cosa superior al testimoniatge de Joan: les obres que el Pare m'ha concedit

de realitzar, aquestes obres mateixes que faig, són per a mi testimoni que el Pare m'ha enviat. I és el Pare que m'ha enviat, el qui dóna testimoni de mi. Vosaltres no heu sentit mai la seva veu, ni heu vist la seva presència; però tampoc no habita en vosaltres la seva paraula, ja que no creieu en aquell que ha enviat. Prou examineu les Escriptures, perquè us penseu que en elles teniu la vida eterna; i justament també donen testimoni de mi. Però no voleu venir a mi per tenir la vida! Jo no vull pas rebre glòria humana; bé us conec prou, que no teniu en vosaltres l'amor de Déu. Jo he vingut en nom del meu Pare, i no em rebeu; si en ve un altre, en nom propi, el rebreu. ¿Com podeu creure, si accepteu glòria els uns dels altres i, en canvi, no busqueu la glòria que ve únicament de Déu? No us penseu que sigui jo qui us acusarà davant del Pare; us acusa Moisès, en qui vosaltres heu posat l'esperança. Perquè, si creieu Moisès, també em creuríeu a mi, ja que ell va escriure de mi. Però si no creieu els seus escrits, com creureu les meves paraules? Després d'això, Jesús se n'anà a l'altra banda del llac de Galilea, o de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els miracles que feia amb els malalts.

DISSABTE DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 14 - 27)

Jn 19

En aquell temps, la gent, davant del miracle que havia fet Jesús, deien: Aquest home és certament el profeta que ha de venir al món. Jesús s'adonà que estaven per endur-se'l i fer-lo rei i

fugí altra vegada a la muntanya, tot sol. En fer-se fosc, els seus deixebles van baixar a la platja, van pujar en una barca i es van dirigir cap a Cafarnaüm, a l'altra banda del llac. Ja era nit i Jesús encara no se'ls havia ajuntat. El vent, que bufava amb força, encrespava el llac. Havien remat uns vint-i-cinc o trenta estadis, quan veuen Jesús que camina per sobre l'aigua i s'acosta a la barca. Van agafar molta por. Però ell els digué: Sóc jo, no tingueu por. Anaven llavors a pujar-lo a la barca, però la barca ja tocà terra tot seguit, al lloc on anaven. L'endemà, la gent que s'havia quedat a l'altra vora del llac, va adonar-se que només hi havia una barca i que Jesús no havia pas pujat a la barca dels seus deixebles, sinó que ells se n'havien anat sols. Però barques de Tiberíades van arribar a prop del lloc on havien menjat el pa, després de beneir-lo el Senyor. Llavors, en veure que Jesús no hi era i els seus deixebles tampoc, la gent va pujar a les barques i va anar a Cafarnaüm a buscar Jesús. I en trobar-lo a l'altra banda del llac, li digueren: Rabí, quan has vingut? Jesús els respongué: En veritat, en veritat, us dic: més que no pas perquè heu vist miracles, em busqueu perquè heu menjat aquells pans i us heu associat. Procu-reu-vos, però, no el menjar que es passa, sinó el menjar que dura fins a la vida eterna, que és el que us donarà el Fill de l'home; aquest, en efecte, Déu, el Pare, l'ha marcat amb el seu segell.

3^R DIUMENGE DE PASQUA**O DIUMENGE DE LES MIRRÒFORES**

MATINES: Eothinon 3

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(15, 43 - 16, 8)

Mc 69

En aquell temps, Josep d'Arimatea, sanedrita honorable, el qual esperava també el Regne de Déu, va entrar ardidament a la presència de Pilat i li demanà el cos de Jesús. Pilat s'estranyà que ja fos mort; per això, féu cridar el centurió i li preguntà si ja havia mort. Assabentat pel centurió, concedí el cadàver a Josep. Aquest, després de comprar un llençol i de baixar el cos, l'embolcallà amb el llençol, i el diposità en un sepulcre, tallat a la roca; després féu rodolar una llosa a l'entrada de la tomba. Maria, la de Magdala, i Maria, la mare de Joset, miraven on el col·locaven. Passat el dissabte, Maria, la de Magdala, Maria, la mare de Jaume, i Salomé compraren perfums per anar a ungir-lo. Molt de matí, el diumenge, es presenten al sepulcre, a la sortida del sol. I es deien entre elles: Qui ens farà rodolar la pedra de l'entrada de la tomba? Però, tot mirant, s'adonaren que havien fet rodolar la llosa —era realment molt gran. Un cop foren dins la tomba, van veure un jove assegut a la dreta, vestit amb una túnica blanca, i van quedar esbalaïdes. Però ell que els diu: No us esbalaïu. Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat; no és pas aquí. Mireu el lloc on el van posar. Però cuiteu a dir als seus deixebles i a Pere que us precedeix cap a Galilea; allà

el veureu, tal com us ho va dir. Sortiren i fugiren de la tomba; és que estaven totes tremoloses i esglaiades. I no en van dir res a ningú, perquè tenien por.

DILLUNS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(4, 46 - 54)

Jn 13

En aquell temps, hi havia un funcionari reial que tenia el fill molt malalt, a Cafarnaüm. Aquest home va sentir que Jesús havia arribat allà de Judea fent camí cap a Galilea; anà a trobar-lo i li demanà que baixés a guarir el seu fill, que estava a punt de morir. Jesús li digué: Si no veieu pas senyals i prodigis, no voleu creure. El funcionari reial li digué: Baixa, Senyor, abans que no es mori el meu fill. Jesús li digué: Vés, el teu fill viu. L'home va tenir fe en la paraula de Jesús i va emprendre el camí. Encara baixava, que els seus criats van sortir-li a l'encontre i li van dir que el seu fill era viu. Els preguntà llavors a quina hora havia començat a millorar, i li digueren: Ahir, a l'hora setena, el va deixar la febre. El pare, llavors, reconegué que era justament l'hora en què Jesús li havia dit: El teu fill viu. I va creure ell i tota la gent de casa seva. Jesús va fer aquest segon miracle quan va arribar de Judea a Galilea.

DIMARTS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 27 - 33)

Jn 20

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: procureu-vos, però, no el

menjar que es passa, sinó el menjar que dura fins a la vida eterna, que és el que us donarà el Fill de l'home; aquest, en efecte, Déu, el Pare, l'ha marcat amb el seu segell. Llavors li van dir: ¿Què hem de fer per a obrar les obres de Déu? Jesús respongué: L'obra de Déu està en això: que cregueu en qui ell us ha enviat. Llavors li van dir: I quin miracle fas, per tal que puguem veure i creure en tu? Quines obres fas? Els nostres pares van menjar el manà al desert, segons està escrit: "Els donà a menjar pa vingut del cel." Jesús respongué: En veritat, en veritat us dic: Moisès no us va donar el pa vingut del cel, però el meu Pare sí que us va donar el pa vingut del cel, el veritable, ja que el pa de Déu és aquell qui baixa del cel i dóna vida al món.

DIMECRES DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 35 - 39)

Jn 21

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: jo sóc el pa de la vida; qui ve a mi no tindrà fam, i qui creu en mi no tindrà set mai més. Però ja us he dit que m'heu vist i tanmateix no creieu. Tot allò que el Pare em dóna vindrà a mi, i jo no trauré pas fora el qui ve a mi, perquè he baixat del cel no pas per fer la meua voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat. I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que no perdi res de tot el que m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. Si, aquesta és la voluntat del meu Pare; que tot aquell qui veu el Fill i

hi creu, tingui la vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia.

DIJOURS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 40 - 44)

Jn 22

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Aquesta és la voluntat del meu Pare; que tot aquell qui veu el Fill i hi creu, tingui la vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia. Però els jueus murmuraven d'ell perquè havia dit: Jo sóc el pa que ha baixat del cel; i deien: ¿No és Jesús, aquest, el fill de Josep, del qual nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que ara diu: He baixat del cel? Jesús els replicà: No murmureu. Ningú no pot venir a mi, si el Pare que m'ha enviat no l'atreu, i jo el ressuscitaré el darrer dia.

DIVENDRES DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 48 - 54)

Jn 23

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Jo sóc el pa de vida. Els nostres pares van menjar el manà al desert, i prou van morir; aquest, en canvi, és el pa que baixa del cel, perquè el qui en mengi no mori. Jo sóc el pa vivent que ha baixat del cel; qui menja d'aquest pa viurà eternament. I el pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món.

Llavors els jueus discutien entre ells. Deien: Com pot donar-nos la seva carn per menjar, aquest? Però Jesús els

digué: Us asseguro que si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no tindreu vida en vosaltres. Qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia.

DISSABTE DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(15, 17 - 16, 2)

Jn 52

El Senyor va dir al seus deixebles: Us mano això: que us estimeu els uns als altres. Si el món us odia, sapigau que, abans que a vosaltres, m'ha odiat a mi. Si fóssiu del món, el món us estimaria com a cosa seva; però ja que no en sou, sinó que us he triat del món, el món us odia. Recordeu la paraula que us he dit: Un criat no està per damunt del seu amo. Si a mi m'han perseguit, també us perseguiran a vosaltres; si no han guardat la meua paraula, tampoc no guardaran la vostra. Però, tot això, us ho faran a causa del meu nom, perquè no coneixen el qui m'ha enviat. Si jo no hagués vingut i no els hagués parlat, no tindrien pecat; però ara no tenen excusa del seu pecat. Qui m'odia a mi, també odia el Pare. Si jo no hagués fet a la seva presència aquestes obres que ningú més no ha fet no tindrien pas pecat; però ara que les han vistes, també ens odien, a mi i el meu Pare. Però s'havien de complir les paraules escrites en la seva Llei: "M'han odiat sense raó." Quan vindrà l'Intercessor que us enviaré des del Pare, l'Esperit de la veritat que prové del Pare, ell donarà testimoni de mi. I vosaltres també donareu testimoni, perquè des del principi sou amb mi. Us dic això perquè

no us deixeu seduir. Us expulsaran de les sinagogues; més encara, ve el moment en què, quan us matin, es pensaran que fan un acte de culte a Déu.

4^I DIUMENGE DE PASQUA

O DIUMENGE DEL PARALÍTIC

MATINES: Eothinon 4

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(5, 1 - 15)

Jn 14

En aquell temps, Jesús pujà a Jerusalem. Hi ha, a Jerusalem, tocant a la piscina de les ovelles, un edifici anomenat en hebreu Bezatà, que té cinc pòrtics. En aquests pòrtics jeia una multitud de malalts, cecs, coixos, impossibilitats, que esperaven el moviment de l'aigua. (Perquè, de tant en tant, l'àngel del Senyor baixava a la piscina, l'aigua s'agitava i el primer de ficar-s'hi, després d'agitada l'aigua, es trobava guarit, fos quin fos el mal que tenia.) Un dels que hi havia allà era un home que estava malalt feia trenta-vuit anys. Jesús, en veure'l ajagut, i sabent que de molt temps es trobava en aquell estat, li digué: Vols estar bo? El malalt li respongué: Senyor, no tinc ningú que, en el moment que l'aigua es remou, em fiqui a la piscina; i quan hi vaig jo sol, un altre hi ha baixat abans. Jesús li digué: Aixeca't, pren la teua llitera i camina. Aquell home a l'instant es trobà sa, i prengué la llitera: caminava. Però aquell dia era festa i els jueus, llavors, van dir al qui havia estat guarit: És festa; no t'és permès de portar la llitera. Ell els respongué: El qui m'ha tornat la salut,

també m'ha dit: Pren la teva llitera i camina. Li van preguntar: ¿I qui és aquest home que t'ha dit: Pren la teva llitera i camina? Però el qui havia estat guarit no ho sabia, perquè Jesús s'havia escapolit entre la gentada que hi havia en aquell indret. Més tard, Jesús el trobà al temple i li digué: Mira, ja estàs bo; en endavant no pequis, que no et passés res de pitjor. L'home se n'anà i digué als jueus que el qui l'havia guarit era Jesús.

DILLUNS DE LA 4TA SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 56 - 69)

Jn 24

El Senyor va dir als jueus que van creure en ell: Qui menja la meva carn i beu la meva sang, es manté en mi i jo en ell. Com jo que, enviat pel Pare que viu, visc pel Pare, així qui em menja a mi, viurà per mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel; no és com el que van menjar els vostres pares i van morir; qui menja aquest pa, viurà eternament. Això ho deia a la sinagoga, quan ensenyava a Cafarnaüm. Després d'escoltar-lo, molts deixebles seus digueren: Aquest llenguatge és molt dur, qui és capaç d'entendre'l? Però Jesús, que en el seu interior sabia que els seus deixebles murmuraven sobre això, els va dir: Això us escandalitza? ¿I si després veieu el Fill de l'home que se'n puja on era abans? L'esperit és el qui vivifica, la carn no serveix de res. Les paraules que us he dit són esperit i són vida. Però n'hi ha alguns de vosaltres que no tenen fe. Perquè Jesús, des d'un principi, sabia quins eren els qui no creien i qui era el qui el

trairia. I digué: Per això us he dit que ningú no pot venir a mi, si no li ha estat donat pel Pare. Des de llavors molts deixebles seus es van fer enrera i no van anar més amb ell. Digué llavors Jesús als dotze: Vosaltres també voleu marxar? Simó Pere li respongué: Senyor, amb qui anirem? Tu tens paraules de vida eterna; i nosaltres hem cregut i hem sabut que tu ets el Crist, el Fill de Déu vivent.

DIMARTS DE LA 4^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(7, 1 - 13)

Jn 25

En aquell temps, Jesús no es va moure de Galilea; a Judea, en efecte, no volia anar-hi perquè els jueus tractaven de matar-lo. Però acostava la festa jueva de les Tendes. Llavors, la seva gent van dir-li: No et quedis aquí, vés-te'n a Judea, que també vegin les obres que fas, els seguidors que tens allà. Si un busca d'ésser conegut, no fa pas les coses amagat; tu que fas aquestes coses, presenta't obertament al món. Ni la seva gent no creien, doncs, en ell. Jesús llavors els digué: El meu temps no ha arribat; però el vostre temps, sempre el teniu a mà. El món no us pot odiar, a vosaltres; a mi, en canvi, m'odia, perquè jo testifico contra ell que les seves obres són dolentes. Pugeu-hi vosaltres, a la festa; jo no pujo, de moment, a aquesta festa, perquè el meu temps encara no s'ha acomplert. Dient aquestes paraules, es quedà a Galilea. Però quan la seva gent foren a la festa, ell també hi pujà, però no d'una manera visible, sinó d'amagat. Els jueus, aleshores, el buscaven en la festa i deien:

On és aquell? La gent, d'altra banda, feien moltes enraonies sobre el cas. Deien els uns: És home de bé. Però d'altres deien: Que no, que enganya el poble. Tanmateix, per por dels jueus, ningú no parlava d'ell en públic.

DIMECRES DE LA MITJA PENTECOSTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(7, 14 - 30)

Jn 26

Quan la festa ja era a la meitat, Jesús, pujà al temple i es posà a ensenyar. Els jueus se'n van sorprendre, i deien: ¿Com és que aquest sap de lletra, sense tenir estudis? Jesús els respongué: Allò que jo ensenyo prové, més que no pas de mi, d'aquell que m'ha enviat; si algú vol fer la voluntat d'ell, coneixerà prou si la meva doctrina és de Déu o si jo parlo pel meu compte. El qui parla per iniciativa pròpia, busca la seva glòria; en canvi, el qui busca la glòria del qui l'ha enviat, és sincer i no hi ha falsedat en ell. No us va donar la Llei, Moisès? I cap de vosaltres no compleix aqueixa Llei! Per què voleu matar-me? La gent van respondre: Deus tenir el dimoni, qui és que vol matar-te? Jesús replicà: Per una sola obra que he fet, tots us heu sorprès. Moisès us va donar la circumcisió - i això no vol pas dir que vingui de Moisès, sinó que ve dels patriarques -, i vosaltres bé circuncideu en dies de festa. Doncs, si un home rep la circumcisió en dia de festa, per no violar la Llei de Moisès, ¿us indigneu contra mi perquè en dia de festa he tornat la salut a un home tot sencer? No

vulgueu judicar per les aparences; judiqueu amb rectitud de judici.

Llavors, alguns de Jerusalem van dir: ¿No és aquest el que volen matar? Doncs mira, parla en públic i no li diuen res. ¿Potser és veritat que les autoritats han reconegut que el Messies és ell? Però nosaltres sabem d'on és, aquest; el Messies, en canvi, quan vingui, ningú no sabrà d'on és. Llavors Jesús, que estava ensenyant al temple, va exclamar: Sí, em coneixeu i també sabeu d'on sóc, però jo no he pas vingut per iniciativa pròpia, sinó que un altre, que és veraç, m'envia; vosaltres no el coneixeu. Jo sí, el conec perquè d'ell vinc i ell m'ha enviat. Llavors van intentar d'agafar-lo, però ningú no li va posar la mà al damunt, perquè encara no havia arribat la seva hora.

DIJOURS DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(8, 12 - 20)

Jn 29

El Senyor va dir als jueus que van creure en ell: Jo sóc la Llum del món: qui em segueix, no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida. Els fariseus li digueren: Tu testimonies de tu mateix, el teu testimoniatge no és vàlid. Jesús els respongué: Encara que jo sigui el testimoni de mi mateix, és vàlid el meu testimoniatge, perquè jo sé d'on vinc i on vaig, mentre que vosaltres no sabeu d'on vinc ni on vaig. Vosaltres jutgeu segons la carn; jo no jutjo ningú, i, si jutjo, el meu judici és vàlid, perquè no sóc jo sol: sóc jo i el qui m'ha enviat, i en la vostra Llei està escrit que el testimoniatge de dues persones és vàlid. Sóc jo,

sí, qui dono testimoni de mi mateix, però també dona testimoni de mi el Pare que m'ha enviat. Llavors li van dir: On és el teu Pare? Jesús contestà: No em coneixeu ni a mi ni el meu Pare; si em coneixíeu a mi, també coneixeríeu el meu Pare.

Aquestes paraules, les pronuncià al Tresor, al temple, quan hi ensenyava. I ningú no el detingué, perquè la seva hora encara no havia arribat.

DIVENDRES DE LA 4^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(8, 21 - 30)

Jn 30

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Jo me'n vaig; i vosaltres em buscareu i morireu en el vostre pecat; allà on vaig jo, vosaltres no hi podeu venir. Els jueus llavors van dir: ¿És que vol matar-se, que digui: Allà on vaig jo, vosaltres no hi podeu venir? També els va dir: Vosaltres sou d'aquí baix, jo sóc d'allà dalt; vosaltres sou d'aquest món, jo no sóc pas d'aquest món. Us acabo de dir que morireu en el vostre pecat. Sí, morireu en el vostre pecat, si no creieu que Jo Sóc. Llavors li digueren Qui ets, tu? Jesús els respongué: Justament, què us estic dient? De vosaltres, tinc moltes coses a dir i a condemnar; però el qui m'ha enviat diu la veritat, i jo, tot el que d'ell he sentit, ho dic en el món. No entengueren pas que els parlava del Pare. I els digué: Quan haureu elevat el Fill de l'home, llavors sabreu que Jo Sóc, i que no faig res pel meu compte; solament dic les coses que el Pare m'ha ensenyat. I el qui m'ha enviat, està amb mi; no m'ha

deixat sol, perquè jo sempre faig el que li plau. Quan deia aquestes coses, molts van creure en ell.

DISSABTE DE LA 4^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(8, 31 - 42)

Jn 31

El Senyor va dir als jueus que havien tingut fe en ell: Si persevereu en la meva paraula, sereu deixebles meus de debò, i coneixereu la veritat i la veritat us farà lliures. Li respongueren: Nosaltres, com a descendents d'Abraham que som, no hem estat mai esclaus de ningú; què vols dir amb això de: Sereu lliures? Jesús els respongué: En veritat, en veritat us dic: tot aquell qui fa el pecat, és esclau. Ara, l'esclau no s'està pas a la casa per sempre; el fill s'hi està per sempre. Per tant, si el Fill us afranqueix, sereu lliures de debò. Sé que sou descendents d'Abraham, però voleu matar-me per una altra raó: perquè la meva paraula no entra en vosaltres. Jo dic allò que he vist estant amb el meu Pare, i vosaltres, en conseqüència, feu allò que heu sentit del vostre pare. Li replicaren: El nostre pare és Abraham. Jesús els digué: Si realment sou fills d'Abraham, feu les obres d'Abraham. Ara mateix, però, tracteu de matar-me, a mi que us he revelat la veritat que he sentit de Déu; això, Abraham no ho va pas fer. Vosaltres feu realment les obres del vostre pare. Li digueren: Nosaltres no hem pas nascut de la prostitució: tenim un sol pare, que és Déu. Jesús els digué: Si fos Déu el vostre pare, m'estimaríeu, perquè jo he sortit de Déu i vinc de Déu.

5^è DIUMENGE DE PASQUA**O DIUMENGE DE LA SAMARITANA****MATINES: Eothinon 7****LITÚRGIA**

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(4, 5 - 42)

Jn 12

En aquell temps, arribà a una vila de Samaria que es diu Sicar, prop de les terres que Jacob donà al seu fill Josep; allà hi havia el pou de Jacob. I Jesús, cansat com estava del camí, s'havia assegut, com se sol fer, a la vora del pou. Era cap a l'hora sisena. Arribà llavors una dona samaritana que anava a buscar aigua. Jesús li digué: Dóna'm aigua. Els seus deixebles se n'havien anat a comprar menjar al poble. La dona samaritana li diu llavors: ¿Com és que tu, un jueu, em demanes aigua, a mi, que sóc samaritana? En efecte, els jueus no es fan amb els samaritans. Jesús li va respondre: Si sabies quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: Dóna'm aigua, tu li n'hauries demanada i ell t'hauria donat aigua viva. Ella li digué: Senyor, no tens pas res per a pouar, i el pou és profund; d'on trauries, doncs, aigua viva? ¿Que ets, potser, més gran que el nostre pare Jacob, que ens va donar aquest pou i en va beure ell, els seus fills i el seu bestiar? Jesús li respongué: Tot el qui beurrà aigua d'aquesta, tornarà a tenir set; però el qui beurrà de la que jo li donaré, no tindrà set mai més, fins al punt que l'aigua que jo donaré, es tornarà en ell una font d'aigua que brolli en la vida eterna. La dona li fa: Senyor, dóna'm aigua d'aquesta que dius, perquè no tingui mai més

set ni hagi de venir més aquí a pouar. Vés, li diu ell, crida el teu marit i torna. No en tinc de marit, contesta la dona. I Jesús: tens raó de dir: no en tinc, de marit, perquè n'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit; en això dius la veritat. La dona li diu: Senyor, veig que ets un profeta... Els nostres pares van adorar en aquesta muntanya, però vosaltres dieu que és a Jerusalem el lloc on s'ha d'adorar. Creu-me, dona, li diu Jesús; ve l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres adoreu una cosa que no coneixeu, nosaltres adorem allò que coneixem, perquè la salvació ve dels jueus. Però arriba l'hora - i ja hi som - que els autèntics adoradors adoraran el Pare en esperit i en veritat, perquè el Pare vol adoradors d'aquests. Déu és esperit, per això els qui l'adoren han d'adorar en esperit i en veritat. La dona li digué: Sé que ha de venir el Messies, el Crist que diuen; quan vindrà, ens ho revelarà tot. Sóc jo, li diu Jesús, jo que et parlo. I en aquest punt, van arribar els seus deixebles; es van estranyar que parlés amb una dona, però cap d'ells no li va dir: Què li demanes? o: Per què parles amb ella? Llavors, la dona deixà estar la gerra i se'n va anar corrents a la vila a dir a la gent: Veniu, veureu un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ésser pas el Crist? La gent van sortir fora vila per anar a veure'l. Els deixebles, mentrestant, li van pregar que mengés: Rabí, menja. Però ell els digué: Per a menjar, jo tinc un aliment que vosaltres no sabeu. Els deixebles es preguntaven ells amb ells: És que algú li ha portat menjar? Jesús els digué: El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra.

¿No dieu vosaltres: Encara trigarà quatre mesos a arribar el temps de segar? Mireu què us dic: Alceu la mirada i guaiteu els camps: ja són rossos per a la sega. Ja ara el segador rep jornal i cull fruits per a la vida eterna, talment que el sembrador s'alegra tant com el segador. Perquè en aquest cas té la raó la dita: Un és el qui sembra, però un altre el qui sega. Jo us he enviat a segar el que no us ha costat cap fatiga; d'altres s'hi han fatigat ja, i ara vosaltres preneu el seu treball al vostre càrrec. Molts samaritans d'aquella vila van creure en ell per les paraules de la dona, que testificava: M'ha dit tot el que he fet. Per això els samaritans, quan van anar a trobar-lo, li van demanar que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Llavors, encara molts més, van creure per la seva paraula. I deien a la dona: Ja no és pel que tu ens has dit que creiem; també nosaltres l'hem sentit, i sabem que aquest home és de veritat el salvador del món.

DILLUNS DE LA 5ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(8, 42 - 51)

Jn 32

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Si fos Déu el vostre pare, m'estimaríeu, perquè jo he sortit de Déu i vinc de Déu; no vinc pas per iniciativa pròpia, sinó que ell m'ha enviat. ¿Perquè no compreneu el meu llenguatge? Perquè no sou capaços d'escoltar la meua paraula. El pare que teniu vosaltres és el diable, i voleu dur a terme els desigs del

vostre pare. Des del principi ell és enemic dels homes i no s'ha posat de la banda de la veritat, perquè no hi ha veritat en ell. Quan menteix, parla del seu natural, perquè és mentider i pare de tot mentider. A mi, en canvi, justament perquè dic la veritat, no em creieu. ¿Qui de vosaltres pot declarar-me culpable de pecat? Si us dic la veritat, per què no em creieu? El qui és de Déu, escolta les paraules de Déu; per això vosaltres no les escolteu, perquè no sou de Déu. Els jueus van replicar: ¿No tenim raó de dir que ets un samarità i que tens el dimoni? Jesús respongué: No és que jo tingui dimoni sinó que jo honoro el Pare i vosaltres em deshonoreu a mi. Però jo no busco pas la meua glòria; ja hi ha un que la busca i jutja. En veritat, en veritat us dic, que si algú guarda la meua paraula, no veurà mai la mort.

DIMARTS DE LA 5ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(8, 51 - 59)

Jn 33

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: En veritat, en veritat us dic, que si algú guarda la meua paraula, no veurà mai la mort. Els jueus li van dir: Ara sí, que veiem que tens un dimoni. Abraham va morir, els profetes també, i tu dius: el qui guarda la meua paraula, no sabrà mai què cosa és la mort. ¿Que ets més tu, que el nostre pare Abraham, que va morir? I els profetes també van morir. Per qui et tens? Jesús respongué:

Si jo em glorificava a mi mateix, la meua glòria no valdria res: qui em glorifica és el meu Pare de qui vosaltres dieu: Es el nostre Déu i, de fet, no el coneixeu; jo sí que el conec, i, si diguéis que no el conec seria com vosaltres, un mentider. Però jo el conec i guardo la seva paraula. El vostre pare, Abraham, va exultar perquè veuria el meu dia, el va veure i se'n va alegrar. Llavors els jueus li digueren: Encara no tens cinquanta anys i has vist Abraham? Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: Jo Sóc, abans que Abraham existís. Llavors van collir pedres per tirar-les-hi, però Jesús s'amagà i sortí del temple.

DIMEGRES DE LA 5^E SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 5 - 14)

Jn 18

En aquell temps, Jesús alçà els ulls i, en veure que una gran gentada s'acostava, digué a Felip: ¿On comprarem pa perquè puguin menjar? Però això ho deia per provar-lo, perquè ja sabia què anava a fer. Felip li contestà: Ni dos-cents denaris de pa no els basten perquè n'arribi un petit bocí a cada un. Un altre deixeble, Andreu, el germà de Simó Pere, li va dir: Aquí hi ha un minyó que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però, què és això, per a tanta gent? Jesús digué: Feu-los seure. En aquell indret hi havia molta herba. Van asseure's, doncs, i eren uns cinc mil homes. Jesús, llavors, prengué els pans i, havent dit la benedicció, els va distribuir entre la gent asseguda, i igualment els peixos, tant com en volien. Quan van haver menjat prou,

digué als seus deixebles: Recolliu els trossos que sobren, que res no es faci malbé. Van recollir els trossos d'aquells cinc pans d'ordi, les sobralles de després de menjar tothom, i van omplir-ne dotze paneres. La gent, llavors, davant del miracle que havia fet, deien: Aquest home és certament el profeta que ha de venir al món.

DIJOUS DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(9, 39 - 10, 9)

Jn 35

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Jo he vingut en aquest món a fer un judici: que hi vegin els qui no hi veuen; i els qui hi veuen, que es tornin cecs. Ho van sentir alguns fariseus que eren amb ell i li digueren: També som cecs, nosaltres? Jesús els digué: Si fóssiu cecs, no tindríeu pecat. Però com que dieu: Hi veiem, el vostre pecat persisteix. En veritat, en veritat us dic: aquell que no entra al corral de les ovelles per la porta, sinó que hi puja per un altre lloc, és un lladre i un pillard. Qui hi entra per la porta, és el pastor de les ovelles. El vigilant li obre la porta, i les ovelles el reconeixen per la veu; les va cridant pel nom i les fa sortir. Quan ha tret totes les que són seves, es posa a caminar al davant i les ovelles el segueixen, perquè li coneixen la veu. A un estrany, en canvi, no el seguiran pas; més aviat en fugiran, perquè no coneixen la veu dels forasters. Així els parlà Jesús, en imatges, però no entengueren pas el significat de les seves paraules. I Jesús continuà: En veritat, en veritat us dic: Jo sóc la porta de les ove-

lles. Tants com n'han vingut, són lladres i pillards però les ovelles no els han escoltats. Jo sóc la porta: qui entri per mi, estarà segur, entrarà i sortirà i trobarà pasturatge.

DIVENDRES DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(10, 17 - 28)

Jn 37

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Per això m'estima el Pare, perquè dono la vida, per recobrar-la després. Ningú no me la pren, sinó que la dono perquè vull. Puc donar-la i puc recobrar-la, aquesta és la missió que he rebut del Pare. Aquestes paraules produïren una nova divisió entre els jueus. N'hi havia molts que deien: Té un mal esperit i delira, per què us l'escolteu? D'altres deien: Un endimoniat no parla pas així. ¿Que podria obrir els ulls dels cecs, un dimoni? Aleshores arribà la festa de la Dedicació, a Jerusalem. Era l'hivern. Jesús anava i venia pel temple, sota el pòrtic de Salomó. Els jueus, doncs, van fer rotlle al seu voltant, i li digueren: ¿Fins quan ens vols tenir en la incertesa? Si ets el Messies, digue'ns-ho clar. Jesús els respongué: Us ho he dit, però no teniu fe. Les obres que faig en nom del meu Pare donen prou testimoni de mi, però vosaltres no creieu perquè no sou ovelles meves. Les meves ovelles escolten la meva veu; les conec i em segueixen; jo els dono la vida eterna.

DISSABTE DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(10, 27 - 38)

Jn 38

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Les meves ovelles escolten la meva veu; les conec i em segueixen; jo els dono la vida eterna i mai no es perdran i ningú no me les prendrà de les mans. El meu Pare, que me les ha donades, és més gran que tots, i ningú no pot prendre res de les mans del Pare. Jo i el Pare som una sola cosa. Els jueus, altra vegada, buscaven pedres per lapidar-lo. Jesús els replicà: Amb el poder del Pare us he fet veure moltes obres, i bones. ¿Per quina d'aquestes obres voleu apedregar-me? Els jueus li contestaren: No et volem pas apedregar per cap obra bona, però sí per blasfèmia: tu, essent com ets home, et fas Déu. Jesús els respongué: ¿No està escrit en la vostra Llei: "Jo he dit: Vosaltres sou déus?" ¿Si aquells a qui anava dirigida la paraula de Déu, ja són anomenats déus, tenint present que no es pot rebaixar el valor de l'Esriptura, vosaltres direu: Blasfemes, al qui el Pare ha consagrat i ha enviat al món, perquè he dit: Sóc fill de Déu? Si no faig les obres del meu Pare, no m'heu pas de creure; però si les faig, i no em voleu creure a mi, creieu si més no les obres, vejам si finalment us adoneu que el Pare és en mi i jo en el Pare.

6^È DIUMENGE DE PASQUA**O DIUMENGE DEL CEC DE NAIXEMENT****MATINES: Eothinon 8****LITÚRGIA**

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(9, 1 - 38)

Jn 34

En aquell temps, Jesús, tot passant, veié un home cec de naixement, i els seus deixebles li demanaren: Rabí, qui va pecar, que naixés cec, ell o els seus pares? Jesús respongué: Ni ell ni els seus pares no van pecar; això, és perquè es manifestin en ell les obres de Déu. Nosaltres, mentre és de dia, hem de fer les obres de Déu; s'acosta la nit, que és quan ningú no pot treballar. Mentre estic en el món, sóc la llum del món. Dit això, escopí a terra, féu fang amb la saliva, i amb el fang li fregà els ulls, dient: Vés a rentar-te a la font de Siloé (paraula que significa enviat). El cec hi anà, s'hi rentà i en sortí veient-hi. La gent del veïnat, i els qui l'havien conegut de captaire, deien: ¿No és aquell que demanava caritat assegut a terra? Els uns deien: Si que l'és. No, deien els altres, però se li assembla. Ell els digué: Sí, sóc jo. Llavors li van dir: ¿Doncs, com és que se t'han obert els ulls? Ell contestà: Aquell home que es diu Jesús ha fet fang, me l'ha posat als ulls i m'ha dit: Vés a rentar-te a Siloé. Jo hi he anat, m'hi he rentat i hi he vist. Li digueren: On és ? No ho sé, contestà. Immediatament dugueren als fariseus l'home que abans era cec. - Era sàbat, el dia en què Jesús havia fet fang i li havia obert els ulls.- Llavors, els fariseus també li preguntaren com havia aconseguit

la vista. Ell els digué: M'ha posat fang als ulls, m'he rentat i m'hi veig. Alguns fariseus digueren: Aquest home que no guarda el sàbat no pot ésser que vingui de Déu. Però d'altres deien: ¿Com podria fer miracles d'aquests, un home pecador? I no s'avenien. Llavors van tornar a interrogar el cec: I tu, què dius d'ell, ja que t'ha donat la vista? Ell respongué: Que és un profeta. Però els jueus no es van creure que hagués estat cec i hagués recuperat la vista, fins al punt que van cridar els seus pares i els van preguntar: ¿És el vostre fill, aquest, que segons vosaltres va néixer cec? Com és, doncs, que ara hi veu? Els seus pares van respondre: Sabem que aquest és fill nostre i que va néixer cec. Però, com és que ara hi veu i qui li ha obert els ulls, tampoc no ho sabem nosaltres. Ja és gran, ell mateix pot donar-ne raó. Els seus pares van dir això per por dels jueus; perquè ja havien acordat, els jueus, d'excloure de la sinagoga el qui reconegués Jesús per Messies. A conseqüència d'això, els seus pares van dir: Ja és gran, pregunteu-li-ho. El cridaren, doncs, per segona vegada, i li digueren: Dóna glòria a Déu! Ens consta que aquest home és un pecador. Ell respongué: Si és un pecador, no ho sé; però sé una cosa: jo era cec i ara hi veig. Llavors li digueren: Què t'ha fet? Com t'ha obert els ulls? Els contestà: Ja us ho he dit i no m'heu escoltat, per què voleu tornar a sentir-ho? ¿És que vosaltres també us voleu fer deixebles seus? Llavors l'insultaren. Deien: Tu deus ésser deixeble seu; nosaltres som deixebles de Moisès. De Moisès, sabem que Déu li va parlar, però aquest, no sabem pas d'on és. L'home els replicà: És això, justament, el que és estrany: vosaltres no sabeu

d'on és i m'ha obert els ulls! Tots sabem prou que Déu no escolta els pecadors, però, en canvi, escolta l'home que és religiós i compleix la seva voluntat. Això d'obrir els ulls a un cec de naixement, bé és una cosa inoïda! Si aquest home no vingués de Déu, no hauria pogut fer res. Li van replicar: Tot tu no ets res més que pecats, des que vas néixer, i ens vols donar lliçons? I el van expulsar. Jesús va sentir dir que l'havien expulsat, i, quan el trobà, li digué: Creus en el Fill de l'home? Qui és, Senyor, contestà ell, perquè hi pugui creure? Jesús li digué: Ja l'has vist, és el qui et parla. Llavors ell digué: Hi crec, Senyor. I l'adorà.

DILLUNS DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(11, 47 - 54)

Jn 40

En aquells temps, els grans sacerdots i els fariseus van convocar, llavors, el Sanedrí a reunió, i van dir: Què decidim? Aquest home fa molts miracles, i si el deixem fer, tothom creurà en ell, vindran els romans i ens privaran del temple, del poble i de tot. Un d'ells, Caifàs, que aquell any era gran sacerdot, els digué: No hi enteneu gens; ni se us acut que, tant per tant, val més que mori un home pel poble, que no pas que desaparegui tota la nació. Però això, no ho digué pas com idea pròpia, sinó que, en qualitat de gran sacerdot, profetitzà que Jesús moriria per la nació; i no per la nació solament, sinó també per aplegar en la unitat els fills de Déu dispersats. Aquell mateix dia, doncs, van acordar que el matarien. I Jesús ja no es deixà veure més, d'una

manera pública, per Judea. Se n'anà cap a les terres de prop del desert, a una població que en diuen Efraïm, i s'hi quedà amb els deixebles.

DIMARTS DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(12, 19 - 36)

Jn 42

En aquell temps, els fariseus van tenir consell contra Jesús i es deien entre ells: Ja veieu que no hi ha res a fer. Mireu: tothom se n'ha anat darrera seu. Entre els qui havien pujat a Jerusalem a adorar en ocasió de la festa, hi havia uns grecs, que van anar a trobar Felip, de Betsaida de Galilea, i li van demanar: Senyor, voldríem veure Jesús. Felip anà a dir-ho a Andreu; llavors Andreu i Felip anaren a dir-ho a Jesús. Jesús respongué: Ha arribat aquella hora en què el Fill de l'home serà glorificat. En veritat, en veritat us dic: si el gra de blat que se sembra al camp no mor, resta tot sol; en canvi, si mor, lleva molt de fruit. Qui s'estima la vida, la perd; i qui no s'estima la vida en aquest món, la guardarà per a la vida eterna. Qui em vol servir, que em segueixi, i allà on sóc jo, també hi serà el meu servent; i el Pare honorarà qui em serveixi. Ara la meva ànima se sent contorbada, què diré, doncs: Pare, estalvia'm aquesta hora? Però no, justament per això he arribat fins en aquesta hora! (per dir:) Pare, glorifica el teu nom. Llavors vingué una veu del cel: Ja l'he glorificat i encara el glorificaré més. La gent que hi havia allà i ho sentí, deien que havia estat un tro; d'altres deien: Li ha parlat un àngel. Jesús replicà: Més que per mi, és per vosal-

tres que s'ha sentit aquesta veu. Ara es farà el judici d'aquest món, ara serà llançat a fora el dominador d'aquest món; jo, en canvi, un cop seré elevat de terra, atrauré tothom cap a mi. Indicava així, de quina mort moriria. La gent replicà: Sabem per la Llei que el Messies es quedarà sempre, ¿com és, doncs, que dius: El Fill de l'home ha d'ésser elevat? Qui és aquest Fill de l'home? Jesús els digué: Encara tindreu algun temps la llum entre vosaltres; camineu amb llum mentre en teniu, que la fosca no us atrapi d'improvís, qui camina en la foscor no sap on va. Mentre teniu la llum, heu de creure en la llum, i esdevindreu fills de la llum.

DIMECRES DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(12, 36 - 47)

Jn 43

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Mentre teniu la llum, heu de creure en la llum, i esdevindreu fills de la llum. Després d'aquesta conversa, Jesús va marxar i es va amagar d'ells. Tot i que va fer tants de miracles a la presència d'ells, no van tenir fe en Jesús, per tal que es complís aquella dita del profeta Isaïas: "Senyor, qui ha cregut el nostre missatge? I el poder del Senyor, a qui s'ha revelat?" Per això no podien creure, perquè digué Isaïas en un altre passatge: "Els ha encegat els ulls i els ha endurit el cor, perquè els seus ulls no hi vegin i el seu cor no compregui; perquè no es converteixin ni jo els guareixi." Isaïas digué això quan tingué la visió de la glòria del Messies i parlà d'ell. I amb tot, fins d'entre les autoritats, van creure

molts en ell, tret que no ho confessaven per culpa dels fariseus, de por que no els expulsessin de la sinagoga. En realitat s'estimaven més la glòria que donen els homes que no la glòria que dona Déu. Jesús clamà i digué: Qui creu en mi, més que en mi, creu en el qui m'ha enviat; i qui em veu a mi, veu el qui m'ha enviat. Jo he vingut al món com a llum, per tal que ningú que cregui en mi no es quedi en les tenebres. I si algú sent les meves paraules, però no les guarda, no el condemnaré pas jo, perquè he vingut, no a condemnar el món, sinó a salvar-lo.

DIJOURS DE L'ASCENSIÓ

MATINES: Eothinon 3

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(24, 36 - 53)

Lc 114

En aquell temps, Jesús, ressuscitat dels morts, es presentà enmig d'ell i els digué: La pau sigui amb vosaltres. Torbats i espaordits, es creien veure un esperit. Però els va dir: ¿Per què us contorbeu, i per què sorgeixen dubtes als vostres cors? Mireu les meves mans i els meus peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu; car l'esperit no té carn ni ossos, com veieu que en tinc jo. I, havent dit això, els mostrà les mans i els peus. Amb tot, no creient-ho ells encara, d'alegria i esbalaïts, els digué: ¿Teniu res per a menjar, aquí? I van donar-li un tros de peix rostit. Va agafar-lo i se'l va menjar davant d'ells. Després els va dir: Aquestes són les paraules que us he dit estant encara amb vosaltres; car era necessari

que es complís tot el que de mi hi ha escrit en la llei de Moisès, en els profetes i en els Salms. Llavors els obrí la intel·ligència perquè entenguessin les Escriitures, i els va dir: Així estava escrit que el Messies patís, ressuscitès d'entre els morts el tercer dia i que en nom meu es prediqués el penediment per totes les nacions, començant a Jerusalem. Vosaltres sou testimonis d'aquestes coses. I vet aquí que jo vaig a enviar la promesa del Pare damunt vostre. Vosaltres, doncs, resteu a la ciutat fins que sigueu revestits de la força de dalt. Després va endur-se'ls fins a prop de Betània i, havent alçat les mans, els beneí. I s'esdevingué que, en beneir-los, se separà d'aquells i era emportat al cel. I ells, després d'adorar-lo, se'n tornaren a Jerusalem amb gran alegria, i eren tothora al temple beneint Déu. Amén.

DIVENDRES DE LA 6ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(14, 1 - 11)

Jn 47

El Senyor va dir als seus deixebles: No us doneu mal cor. Vosaltres teniu fe en Déu, teniu-ne també en mi. A la casa del meu Pare hi ha moltes estances; altrament us ho diria, perquè ara vaig a preparar-vos-hi lloc. I després d'haver anat a preparar-vos lloc, tornaré i us prendré amb mi, perquè sigueu també vosaltres allà on sóc jo. I ja sabeu el camí que porta allà on vaig. Senyor, li digué Tomàs, no sabem pas on vols anar, com podem saber-ne el camí? Jesús li

diu: Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare sinó és a través meu. Coneixent-me a mi, també coneixeu el Pare; ara comenceu a conèixer-lo i a veure'l. Senyor, li digué Felip, mostra'ns el Pare i ens bastarà. Jesús li diu: Felip, tant de temps que estic amb vosaltres, i no m'has conegut encara? Qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. ¿Com pots dir: Mostra'ns el Pare? ¿No creus que jo sóc en el Pare i que el Pare és en mi? Les paraules que us dic, no les dic pas de per mi mateix, és el Pare que, estant en mi, du a terme la seva obra. Creieu-me, que jo sóc en el Pare i el Pare es en mi.

DISSABTE DE LA 6ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(14, 10 - 21)

Jn 48

El Senyor va dir als seus deixebles: Les paraules que us dic, no les dic pas de per mi mateix, és el Pare que, estant en mi, du a terme la seva obra. Creieu-me, que jo sóc en el Pare i el Pare es en mi. Si més no, creieu-ho per les obres. En veritat, en veritat us dic: qui creu en mi, també farà les obres que jo faig. De més grans i tot en farà, perquè jo me'n vaig al Pare. I tot el que demaneu en nom meu, ho faré, a fi que el Pare sigui glorificat en el Fill; si em demaneu alguna cosa en nom meu, jo la faré. Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; i jo pregaré el Pare i ell us donarà un altre Intercessor que es quedi amb vosaltres per sempre, l'Esperit de veritat, que el món no pot acollir perquè no el veu ni el coneix; vosaltres sí que el coneixeu, perquè es queda amb vosaltres

i no us abandonarà. No us deixaré pas orfes, tornaré. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí, em veureu, perquè jo visc i vosaltres també viureu. Aquell dia coneixereu que jo estic en el meu Pare i vosaltres en mi i jo en vosaltres. Qui té i guarda els meus manaments és el qui m'estima; i el qui m'estima, serà estimat del meu Pare i jo l'estimaré i em manifestaré a ell.

7^E DIUMENGE DE PASQUA

O DIUMENGE DELS SANTS PARES

MATINES: Eothinon 10

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(17, 1 - 13)

Jn 56

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, digué: Pare, ha arribat l'hora: glorifica el teu Fill, per tal que el Fill et glorifiqui, segons el poder que li has donat sobre tot home, de donar la vida eterna a tots aquells que li has donat. I la vida eterna consisteix en això: que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i el qui has enviat, Jesús Crist. Jo t'he glorificat a la terra realitzant l'obra que m'has encomanat. Ara, glorifica'm tu també, Pare, amb la glòria que en tu tenia abans que el món existís.

He revelat qui ets als homes que en el món m'has donat. Eren teus i me'ls has donats i han guardat la teva paraula. Ara saben que totes les coses que m'has donat vénen de tu; ja que els he donat les paraules que m'has donat; les han rebudes i han arribat sincerament a

reconèixer que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

Jo prego per ells: no prego pel món, prego pels que m'has donat, perquè són teus; i tot el que és meu és teu, i el que és teu és meu. En ells jo sóc glorificat, però jo no em quedo al món; ells es queden al món, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el nom que m'has donat, per tal que siguin u com nosaltres. Mentre era amb ells, jo els mantenia en el teu nom, el nom que m'has donat; els guardava i ni un de sol no s'ha perdut, tret del fill de la perdició, perquè es complís l'Escriptura.

Ara vinc a tu i dic aquestes coses estant encara en el món, perquè ells també tinguin en plenitud la meva pròpia alegria.

DILLUNS DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(14, 27 - 15, 7)

Jn 49

El Senyor va dir al seus deixebles: Que el vostre cor no es contorbi ni es descoratgi. Heu sentit que us deia: me'n vaig i tornaré a vosaltres. Si m'estiméssiu, us alegraríeu que me'n vagi al Pare, ja que el Pare és més gran que jo. I us ho he dit ara, a l'avançada, perquè quan arribin els fets cregueu. Ja no parlaré gaire més amb vosaltres, perquè ve el dominador d'aquest món; contra mi no pot res, tanmateix cal que el món sàpiga que estimo el Pare i que actuo segons el manament que el Pare m'ha donat. Aixequen-vos, anem-nos-en.

Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. Tota sarment que en mi no dóna fruit, la talla, i la que en dóna, l'esporga perquè encara doni més fruit. Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he anunciat, quedeu-vos en mi i jo en vosaltres. I així com la sarment no pot donar fruit si no es manté unida al cep, així tampoc no en donareu vosaltres si no resteu en mi. Jo sóc el cep, vosaltres sou les sarments. Qui resta en mi i jo en ell, dóna molt de fruit; perquè sense mi no podeu fer res. Si un no resta en mi, és arrencat com la sarment i s'asseca; després s'apleguen les sarments, es tiren al foc i cremen. Si resteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, demanareu el que voldreu i ho tindreu.

DIMARTS DE LA 7ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(16, 2 - 12)

Jn 53

El Senyor va dir als seus deixebles: Ve el moment en què, quan us matin, es pensaran que fan un acte de culte a Déu. Faran això perquè no ens han conegut ni el Pare ni a mi. Però us ho dic, perquè quan arribi aquest moment, recordeu que ja us ho havia dit. Al principi no us ho vaig dir; jo estava en vosaltres. Ara, però, que me'n vaig al qui m'ha enviat, cap de vosaltres ja no em pregunta: On vas?, sinó que la tristesa us omple el cor perquè us he dit això. Amb tot, us dic la veritat; us convé que me'n vagi, perquè si no me'n vaig no us vindrà l'Intercessor; mentre que, si me'n vaig, us l'enviaré. I ell, quan vindrà, deixarà el món convicte

de pecat, de justícia i de condemniació: De pecat, pel fet que no creuen en mi. De justícia perquè me'n vaig al Pare i ja no em veureu més. I de condemniació, perquè el dominador d'aquest món ja és condemnat. Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara no les podeu entendre. Quan vindrà ell, l'Esperit de la veritat, us guiarà a la veritat total.

DIMECRES DE LA 7ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 15 - 23)

Jn 54

El Senyor va dir al seus deixebles: Tot el que el Pare té, és meu; per això us dic que rebrà i us anunciarà allò que és meu. D'aquí a poc ja no em veureu, però d'aquí a poc més em tornareu a veure. Llavors alguns deixebles es digueren: ¿Què vol dir amb això: D'aquí a poc ja no em veureu, però d'aquí a poc més em tornareu a veure, i això de: Me'n vaig al Pare ? Deien, doncs: ¿Què significa aquest: D'aquí a poc? No sabem pas què vol dir. Jesús conegué que tenien ganes de fer-li preguntes, i els va dir: Us demaneu entre vosaltres el sentit d'això que us deia: D'aquí a poc ja no em veureu, però d'aquí a poc més em tornareu a veure. Tingueu present el que us dic: vosaltres plorareu i us planyereu, mentre que el món s'alegrarà; us entristireu, però la tristesa se us convertirà en alegria. La dona, quan li arriba el moment de donar a llum, passa angúnia; però quan l'infant ha nascut, ja no es recorda més dels dolors, per l'alegria que li fa haver posat un home al món. Vosaltres, doncs, ara també esteu

tristos; però us tornaré a veure i es tornaran a alegrar els vostres cors, i ningú no us podrà prendre la vostra alegria. I aquell dia ja no haureu de preguntar-me res. Estigueu-ne segurs: el Pare us concedirà tot el que li demanareu en el meu nom.

DIJOUS DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(16, 23 - 33)

Jn 55

El Senyor va dir al seus deixebles: Estigueu-ne segurs: el Pare us concedirà tot el que li demanareu en el meu nom. Fins ara no heu demanat res en el meu nom; demaneu i obtindreu, perquè la vostra alegria sigui completa. Us he dit tot això en figures; ve el moment en què ja no us parlaré en figures, us parlaré del Pare amb tota claredat. Aquell dia demanareu en nom meu, però no us dic pas que pregaré al Pare per vosaltres, ja que el Pare també us estima, perquè m'heu estimat a mi i heu cregut que vinc de Déu. He sortit del Pare i he vingut al món; ara deixo el món i me'n vaig al Pare. Els seus deixebles li van dir: Ara sí que parles clar i sense figures! Ara veiem que ho saps tot, i no cal que ningú et faci preguntes: per això, creiem que has sortit de Déu. Jesús els respongué: Ara crèieu? Mireu, ve l'hora, i ja és aquí, en què sereu dispersats cada un pel seu cantó i em deixareu sol; i malgrat tot, no estaré sol; el Pare està amb mi. Us he dit aquestes coses perquè tingueu pau en mi.

DIVENDRES DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(17, 18 - 26)

Jn 57

En aquell temps, Jesús va aixecar els ulls al cel i digué: Així com tu vas enviar-me al món, així jo també els envio al món; per ells jo em consagro, per tal que també es consagrin en la veritat. No prego solament per ells, sinó també pels qui a través de la seva paraula creuran en mi, perquè tots siguin u, perquè ells també siguin u en nosaltres igual com tu, Pare, ets en mi i jo sóc en tu, perquè el món cregui que tu m'has enviat. La glòria que m'has donat, també els l'he donada per tal que siguin u com nosaltres som u: jo en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u i el món conegui que m'has enviat i que els he estimats com m'has estimat tu. Pare, els qui m'has donat, vull que també siguin allà on sóc jo, pel fet d'estimar-me des de la creació del món. Pare just, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut; i aquests, d'altra banda, han conegut que tu m'has enviat, i els he fet conèixer el teu nom i els faré conèixer mes, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells i jo també en ells.

DISSABTE AVANT PENTECOSTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(21, 15 - 25)

Jn 67

En aquell temps, Jesús es manifestà als seus deixebles, després de la seva resurrecció d'entre els morts, i digué a Simó Pere: Simó, fill de Joan m'estimes més que aquests? Ell li respongué:

Senyor, sí, tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura els meus anyells. Per segona vegada li tornà a dir: Simó, fill de Joan, m'estimes? Ell li respongué: Senyor, sí; tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura les meves ovelles. Per tercera vegada li digué: Simó, fill de Joan, m'estimes? A Pere, l'entristí molt que tres vegades li demanés: M'estimes?, i li respongué: Senyor, tu ho saps tot, tu saps que t'estimo. Jesús li digué: Pastura les meves ovelles. En veritat, en veritat et dic: Quan eres jove et cenyies tot sol i anaves i venies segons el teu grat; però quan t'hauràs fet vell, deixaràs caure les mans, et cenyirà un altre i et durà cap allà on tu no voldries. Amb això indicà amb quina mort Pere havia de glorificar Déu. Després d'aquelles paraules li digué: Segueix-me. Pere, girant-se, va veure que també venia el deixeble que Jesús estimava tant, i que en el sopar se li havia reclinat sobre el pit i havia demanat: Senyor, qui és el qui et trairà? Pere, doncs, referint-se a ell, digué a Jesús: Senyor, i aquest què? Jesús li respongué: Si vull que es quedi fins quan jo vindré, què hi tens a dir? Tu segueix-me. Llavors començà de córrer entre els germans el rumor que aquell deixeble no moriria. Tanmateix Jesús no li va pas dir que no moriria, sinó: Si vull que es quedi fins quan jo vindré... És aquest el deixeble que dóna testimoni d'aquestes coses i que les ha escrites, i sabem que el seu testimoniatge és verídic. Però encara hi ha moltes d'altres coses que va fer Jesús; si s'escrivien una per una, em penso que ni tot el món no podria contenir els llibres que se n'haurien d'escriure. Amén.

8^È DIUMENGE DE PASQUA

0

DIUMENGE DE PENTECOSTA

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(20, 19 - 23)

Jn 65

Aquell mateix dia primer de la setmana al vespre, i estant tancades per por dels jueus les portes d'allà on eren els deixebles, entrà Jesús, es posà al mig i els digué: Pau a vosaltres. I dient això els mostra les mans i el costat. Llavors els deixebles van tenir una gran alegria de veure el Senyor. I els tornà a dir: Pau a vosaltres! Així com m'ha enviat el Pare, així també us envio a vosaltres. I dit això, alenà damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant. Als qui perdonareu els pecats, perdonats els són; als qui els retingueu, els són retinguts.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(7, 37 - 52; 8, 12)

Jn 27

L'últim dia de la festa, el més important, Jesús es presentà i exclamà: Si algú té set, que vingui a mi, i que begui qui creu en mi. Rius d'aigua viva brollaran de les seves entranyes, diu l'Escriptura. Deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creurien en ell; en efecte, encara no hi havia Esperit, perquè Jesús encara no havia estat glorificat. D'entre la gent que escoltaven, alguns deien: Aquest és realment el Profeta. D'altres deien: És el Crist, aquest. Però

uns altres deien: ¿Ara resulta que el Crist vindrà de Galilea? ¿No diu l'Escriptura que el Crist vindrà de la família de David i del poble de Betlem, d'allà on era David? La gent, doncs, va dividir-se a propòsit d'ell. Alguns volien detenir-lo, però ningú no li posà les mans al damunt. Llavors els guardes van tornar a entrevistar-se amb els grans sacerdots i els fariseus, els quals digueren: Per què no l'heu portat? Els guardes respongueren: Mai un home no ha parlat com aquest home. Els fariseus van replicar: Vosaltres també us heu deixat enganyar? ¿És que algú de les autoritats o dels fariseus ha cregut en ell? I no!, sinó només aquesta xusma, ignorants de la Llei com són i reprovats de Déu! Hi intervingué Nicodem, un d'ells, aquell que anteriorment havia anat a trobar-lo: ¿La nostra Llei condemna un home sense primer escoltar-lo i sense saber què és el que fa? Li van respondre: Que també ets galileu, tu? Estudia-ho, i veuràs com no surten profetes de Galilea! En aquella ocasió Jesús també els digué: Jo sóc la Llum del món: qui em segueix, no caminarà a les fosques, sinó que tindrà la llum de la vida.

EVANGELI

SEGONS SANT MATEU

DILLUNS DE LA 1ª SETMANA

O DILLUNS DE L'ESPERIT SANT

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(18, 10-20)

Mt 75

El Senyor va dir: Mireu de no menysprear cap d'aquests petitons, perquè jo us dic que els seus àngels al cel veuen contínuament la faç del meu Pare celestial. Què us en sembla? Si un home té cent ovelles i se li n'esgarriava una, ¿no deixarà les noranta-nou a la muntanya i anirà a buscar l'esgarriada? I, si l'arriba a trobar, us ben asseguro que aquesta li fa més alegria que no pas les noranta-nou no esgarriades. Així és que el vostre Pare del cel no vol que es perdi cap d'aquests petitons. Si el teu germà pecava, vés-lo a trobar i amonesta'l, tu i ell sols. Si et feia cabal, hauràs guanyat el teu germà. Si no te'n feia, pren-ne encara un o dos més amb tu, a fi que per boca de dos o tres testimonis sigui resolta tota qüestió. Si no els feia cas, digues-ho a la comunitat; si tampoc no li'n feia, tingues-lo per pagà i públicà. Jo us ben asseguro: tot allò que lligareu a la terra serà tingut per lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra serà tingut per deslligat al cel. Us ben asseguro, a més, que, si dos de vosaltres s'uneixen per dema-

nar el que sigui, els serà concedit pel meu Pare del cel. Ja que on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, allí sóc jo enmig d'ells.

DIMARTS DE LA 1ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(4, 23 - 5, 13)

Mt 10

En aquell temps, Jesús resseguia tot Galilea, ensenyant en les sinagogues, predicant l'Anunci Joiós del Regne i guarint tota mena de malalties i malures entre el poble. La seva anomenada s'escampà per tot Síria. Li presentaven tots els qui malaltejaven, colpits de diverses malalties i sofrances, endimoniats, llunàtics i paralítics, i els guaria. I grans multituds de Galilea, de Decàpolis, de Jerusalem, de Judea i de dellà el Jordà el van seguir. En veure les multituds, pujà a la muntanya. Un cop assegut, se li atansaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, els ensenyava, dient: Sortosos els pobres en l'esperit, perquè d'ells és el Regne del cel. Sortosos els humils, perquè posseiran la terra en heretatge. Sortosos els afligits, perquè seran consolats. Sortosos els qui famegen i sedegen la justícia, perquè seran sadollats. Sortosos els compassius, perquè seran compadits.

Sortosos els nets de cor, perquè veuran Déu. Sortosos els portadors de la pau, perquè seran anomenats fills de Déu. Sortosos els perseguits per la justícia, perquè d'ells és el Regne del cel. Sortosos de vosaltres quan us insultaran i us perseguiran i us calumniaran per causa meva. Alegreu-vos-en i celebren-ho, que serà abundós el vostre salari al cel; que de la mateixa manera van perseguir els profetes que us han precedit. Vosaltres sou la sal de la terra; però si la sal es torna fada, ¿amb què la salaran? No és bona per a res, sinó per a llençar-la fora i ser trepitjada per la gent.

DIMECRES DE LA 1^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(5, 20 - 26)

Mt 12

El Senyor va dir als seus deixebles: si la vostra justícia no sobrepassa la dels escribes i fariseus no entrareu pas en el Regne del cel. Heu après que fou dit als avantpassats: “No mataràs”; i el qui mati en respondrà davant del tribunal. Doncs bé, jo us dic: Tot aquell qui s'enfadi contra el seu germà, en respondrà davant del tribunal; i el qui digui al seu germà: racà, en respondrà davant del sanedrí; i si li deia: impiu, en respondrà dins la gehenna del foc. Si, doncs, presents la teva ofrena a l'altar, i allí et recordes que el teu germà té alguna cosa en contra teu, deixa l'ofrena davant l'altar i vés primer a fer les paus amb el teu germà, en acabat vés a presentar la teva ofrena. Cuita d'avenir-te amb el qui et mou plet, mentre encara feu camí plegats, no sigui que et lliuri al jutge, i el

jutge a l'agutzil, i et tanquin a la presó. Et ben asseguro: no en sortiràs que no hagi pagat l'últim cèntim.

DIJOURS DE LA 1^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(5, 27 - 32)

Mt 13

El Senyor va dir: Heu après que fou dit: “No cometràs adulteri”. Doncs bé jo us dic: Tot aquell qui mira una dona cobejant-la, ja ha adulterat amb ella en el seu cor. Si el teu ull dret t'és ocasió de pecat, arrenca-te'l i llença'l; que et val més de perdre un dels teus membres que no pas que tot el teu cos sigui llençat a la gehenna. I si la teva mà dreta t'és ocasió de pecat, talla-la i llença-la; que et val més de perdre un dels teus membres, que no pas que tot el teu cos vagi a parar a la gehenna. També ha estat dit: “Qual-sevol que repudii la muller, li donarà una acta de repudi”. Doncs bé, jo us dic: Tot aquell qui repudia la muller —tret del cas de fornicació— la fa adúltera; i si algú es casa amb una repudiada, comet adulteri.

DIVENDRES DE LA 1^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(5, 33 - 41)

Mt 14

El Senyor va dir: També heu après que fou dit als avantpassats: “No perjuraràs, ans compliràs al Senyor els teus manaments”. Doncs bé, jo us dic: No jureu de cap manera: ni pel cel, perquè és el soli de Déu; ni per la terra, perquè es l'escambell dels seus peus; ni per Jerusa-

lem, perquè és la Ciutat del gran Rei. Ni juris pel teu cap, que no en pots fer tornar blanc o negre ni un sol cabell. Que el vostre llenguatge sigui: Sí, quan és sí; no, quan és no; allò que es diu de més ve del Mal. Heu après que fou dit: "Ull per ull i dent per dent". Doncs bé, jo us dic: No planteu cara al dolent; al contrari, si algú et bufeteja la galta dreta, para-li també l'altra; al qui vol pledejar amb tu per prendre't la túnica, dóna-li el mantell i tot; i si algú et força a caminar una milla, fes-ne dues amb ell.

DISSABTE DE LA 1ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(5, 42 - 48)

Mt 15

El Senyor va dir: Dóna a qui et demana i no esquivis el qui et vol manllevar. Heu après que fou dit: "Estimaràs el teu proïsme i odiaràs el teu enemic". Doncs bé, jo us dic: Estimeu els vostres enemics i pregueu pels vostres perseguidors; així, sigueu fills del vostre Pare del cel, que fa sortir el sol damunt de dolents i bons, i fa ploure sobre justos i injustos. Que si estimeu els qui us estimen, quina paga us hi guanyeu? ¿Que no fan també el mateix els publicans? I si només saludeu els vostres germans, què feu de més? Que no fan també el mateix els pagans? Vosaltres, doncs, sigueu perfectes com el vostre Pare celestial és perfecte.

1^r DIUMENGE

0

DIUMENGE DE TOTS SANTS

1^r DIUMENGE DESPRÉS DE PENTECOSTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(10, 32-33, 37-38; 19, 27-30))

Mt 38

El Senyor va dir als seus deixebles: Tot aquell, doncs, qui es declararà per mi davant dels homes, també jo em declararé per ell davant del meu Pare del cel, però aquell qui em negarà davant dels homes, també jo el negaré davant del meu Pare del cel. Qui estima pare o mare més que a mi, no és digne de mi, el qui estima fill o filla més que a mi, no és digne de mi; i qui no pren la seva creu i no segueix darrera meu, no és digne de mi. Llavors Pere, prenent la paraula, li va dir: Ves, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit, què ens tocarà, doncs? Jesús contestà: Us ben asseguro que vosaltres, els meus seguidors, al temps de la regeneració, quan el Fill de l'home seurà en el seu setial de glòria, també vosaltres seureu en dotze setials per regir les dotze tribus d'Israel. I tot aquell qui haurà deixat cases, germans, germanes, pare, mare, fills, terres, per causa del meu nom, en rebrà immensament més i heretarà la vida eterna. Però molts passaran de primers a darrers, i de darrers a primers.

DILLUNS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(6, 31-34; 7, 9 -11)

Mt 19

El Senyor va dir: Per tant, no us desficiu preguntant-vos: que menjarem, o què beurem, o amb què ens vestirem? Són els pagans qui es deleixen per totes aquestes coses. El vostre Pare celestial ja sap de sobres que en teniu necessitat. Busqueu primerament el Regne de Déu i la seva justícia, que tot això se us hi afegirà d'escreix. No us desficiu, doncs, per l'endemà, que l'endemà ja es desficirà pel seu compte. Cada dia ja en té prou amb els seus maldecaps. Qui d'entre vosaltres donarà una pedra al fill que li demana pa? O li donarà una serp, si li demana peix? Si vosaltres, doncs, dolents i tot com sou, sabeu donar coses bones als vostres fills, ¿com més el vostre Pare del cel no en donarà, de bones, al qui les hi demani?

DIMARTS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(7, 15 - 21)

Mt 22

El Senyor va dir: Guardeu-vos dels falsos profetes que se us acosten amb vestit d'ovelles i per dintre són llops rapaços. Pels fruits els reconeixereu. ¿Que potser es cullen raïms dels arços, o figues del esbarzers? Així, tot arbre bo lleva fruits bons, i tot arbre corcat lleva fruits dolents. Un arbre bo no pot llevar fruits dolents, ni un arbre corcat llevar fruits bons. Tot arbre que no lleva bon fruit és tallat i tirat al foc. Així és que pels fruits els coneixereu. No tothom qui

em diu: Senyor!, Senyor!, entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel.

DIMECRES DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(7, 21 - 23)

Mt 23

El Senyor va dir: No es dient-me: Senyor!, Senyor!, que s'entra al Regne del cel, sinó fent la voluntat del meu Pare del cel. Aquell dia molts em diran: Senyor!, Senyor! ¿que potser no vam profetitzar en nom vostre, i en nom vostre no vam expulsar dimonis, i en nom vostre no vam fer molts miracles? Aleshores els diré clarament: No us he conegut mai; aparteu-vos de mi els qui heu obrat el mal!

DIJOUS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(8, 23 - 27)

Mt 27

En aquell temps, Jesús pujà a la barca, i els deixebles el van seguir. De sobte, es féu al mar un temporal tan gran que les onades fins cobrien la barca; però mentrestant, ell dormia. Llavors se li acostaren per despertar-lo, dient: Salva'ns, Senyor, que ens enfonsem! Ell que els diu: ¿Com és que sou porucs, homes de poca fe? Aleshores s'alçà, reptà els vents i la mar, i es féu una gran bonança. Però aquells homes, parats d'admiració, deien: Qui deu ser aquest que fins els vents i la mar l'obeeixen?

DIVENDRES DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(9, 14 - 17)

Mt 31

En aquell temps, s'acostaren a Jesús els deixebles de Joan, i li diuen: ¿Com és que, mentre nosaltres i els fariseus dejunem, els teus deixebles no dejunen? Jesús els va respondre: ¿És que els invitats a noces poden estar de dol mentre el nuvi és amb ells? Prou que arribarà el dia en què els serà pres el nuvi; llavors ja dejunaran. Ningú no posa un pedaç de roba sense batanar a un vestit vell, perquè l'afegit s'enduria part del vestit, i s'hi faria un esquinç pitjor. Tampoc no tiren vi novell en bots vells; altrament, els bots rebentarien, el vi es vessaria i els bots es farien malbé; sinó que tiren vi novell en bots nous, i així es conserva tot plegat.

DISSABTE DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(7, 1 - 8)

Mt 20

El Senyor va dir: No judiqueu per tal que no sigueu judicats; que amb el mateix judici amb què judiqueu, haureu de ser judicats, i amb la mateixa mesura amb què mesureu, haureu de ser mesurats. ¿Com és que et fixes en la brossa que hi ha en l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga del teu? ¿O com goses dir al teu germà: Deixa'm treure't la brossa de l'ull, mentre tu tens una biga en el teu? Farsant!, treu-te primer la biga de l'ull, i aleshores t'hi veuràs per a treure la brossa de l'ull del teu germà.

No doneu les coses santes als gossos, ni llenceu les vostres perles als garrins, no sigui que les potinegin amb els peus, i, tot regirant-se contra vosaltres, us mosseguin. Demaneu i us serà donat, busqueu i trobareu, truqueu i se us obrirà, que tot aquell qui demana rep, i qui busca troba, i a qui truca, se li obre.

2^N DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(4, 18 - 23)

Mt 9

En aquell temps, Jesús, passejant vora la mar de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu, el seu germà, que tiraven el rall, ja que eren pescadors. I els diu: Au, veniu amb mi i us faré pescadors d'homes. Ells abandonaren immediatament les xarxes, i el van seguir. Seguint endavant, veié dos germans més, Jaume, fill del Zebedeu, i Joan, el seu germà, a la barca amb Zebedeu, el pare, preparant les xarxes, i els va cridar. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i el van seguir. Jesús resseguia tot Galilea, ensenyant en les sinagogues, predicant l'Anunci Joiós del Regne i guarint tota mena de malalties i malures entre el poble.

DILLUNS DE LA 3^{ERA} SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(9, 36 - 10, 8)

Mt 34

En aquell temps, Jesús, a la vista de les multituds, en va sentir llàstima, perquè estaven cansades i abandonades com ovelles sense pastor. Llavors diu als deixebles: La collita és abundosa però els treballadors són pocs; demaneu, doncs, a

l'amo de la collita que enviï treballadors als seus camps. Havent cridat els seus dotze deixebles, els donà poder sobre els esperits impurs perquè els expulsessin, com també de guarir tota mena de malalties i xacres. Els noms dels dotze apòstols són aquests: primer, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, el fill del Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el publicà; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó, el cananeu, i Judas, l'Iscaiot, que fou el seu traïdor. Aquests dotze, Jesús els va enviar amb les següents recomanacions: No us encamineu cap als pagans, ni entreu en cap població de samaritans: aneu més aviat a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. Pel camí, prediqueu que el Regne del cel és a prop. Guariu malalts, ressusciteu morts, netegeu leprosos, expulseu els dimonis. De franc ho heu rebut, de franc doneu-ho.

DIMARTS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(10, 9 - 15)

Mt 35

El Senyor va dir als seus deixebles: No us procureu ni or, ni argent, ni coure per a dur a la faixa; ni sarrò per al camí, ni dues túniques, ni calçat, ni bastó: que el treballador es mereix prou el seu manteniment. En qualsevol poble o llogaret que entreu, demaneu-hi per algú que sigui com cal, i quedeu-vos-hi fins que en marxeu. En entrar a la casa, saludeu: si la casa n'és digna, que hi davalli la vostra pau; si no n'és digna, que la vostra pau retorni a vosaltres. I si ningú no us rebia,

o no escoltava les vostres paraules, eixiu d'aquella casa o d'aquell poble tot espol-sant-vos-en la pols dels peus. Us ben asseguro que la sort de Sodoma i Gomorra serà més suportable que la d'aquell poble, el dia del judici.

DIMECRES DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(10, 16 - 22)

Mt 36

El Senyor va dir als seus deixebles: Us envio com ovelles enmig de llops; sigueu, doncs, astuts com serps i càndids com coloms. Malfieu-vos de la gent: us lliuraran als sanedrins i en les sinagogues us assotaran, i sereu conduïts davant de governadors i de reis per causa meva, i per donar testimoniatge davant d'ells i dels pagans. Quan us hi lliuraran, no us desficiu per com ni de què haureu de parlar: ja us serà donat en aquell moment allò que haureu de dir; que no sereu pas vosaltres els qui parlareu, sinó que és l'Esperit del vostre Pare el qui parlarà en vosaltres. Un germà lliurarà el germà a la mort, i un pare hi lliurarà el fill, fills es rebel·laran contra els pares, i els mataran. I sereu avorrits de tothom a causa del meu nom. Tanmateix, aquell qui s'haurà mantingut ferm fins a la fi, aquest se salvarà.

DIJOUS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(10, 23 - 31)

Mt 37

El Senyor va dir als seus deixebles: Quan us persegueixin en aquest po-

ble, fugiu a un altre, i si també us hi perseguien, fugiu a un tercer; us ben asseguro que no acabareu els pobles d'Israel, que no hagi vingut el Fill de l'home. El deixeble no és més que el mestre, ni el criat més que l'amo. Ja fa prou el deixeble si arriba a ser com el mestre, i el criat, com l'amo. Que si han tractat de Belzebul el cap de casa, què no faran amb els familiars? Així és que no els tingueu cap por, que no hi ha res d'amagat que no s'hagi de descobrir, ni res de secret que no s'hagi de saber. El que us dic a la foscor, digueu-ho a plena llum; i el que sentiu a cau d'orella, prediqueu-ho dels terrats estant. No tingueu por dels qui poden matar el cos, però no poden matar l'ànima; tingueu-ne més aviat del qui pot perdre ànima i cos a la gehenna. Que no es venen per un as, dos moixons? Tanmateix, ni un d'ells no caurà a terra sense el consentiment del vostre Pare. Pel que toca a vosaltres, fins els cabells del cap teniu ben comptats! No tingueu por, doncs, més valeu vosaltres que no un esbart d'ocells.

DIVENDRES DE LA 3ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(10, 32 - 36; 11, 1)

Mt 38

El Senyor va dir als seus deixebles: Tot aquell, doncs, qui es declararà per mi davant dels homes, també jo em declararé per ell davant del meu Pare del cel, però aquell qui em negarà davant dels homes, també jo el negaré davant del meu Pare del cel. No us penséssiu pas que hagi vingut a dur la pau sobre la terra; no he vingut a dur-hi la pau, sinó

l'espasa. Ja que he vingut a malavenir l'home amb el seu pare, la filla amb la mare, la nora amb la sogra; i el enemics de l'home seran els seus parents. Després de donar aquests advertiments als dotze deixebles, Jesús se n'anà d'allí a ensenyar i a predicar per aquelles poblacions.

DISSABTE DE LA 3ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(7, 24 - 8, 4)

Mt 24

El Senyor va dir: Tot aquell qui escolta aquestes meves paraules i les posa en pràctica, s'assembla a un home entenimentat que es construí la casa damunt la roca. Va caure la pluja, revingué la torrentada, els vents varen bufar i sotragar aquella casa, però no es va ensorrar perquè estava fonamentada damunt la roca. Tot aquell, en canvi, qui escolta aquestes meves paraules i no les posa en pràctica, s'assembla a un home beneït que es construí la casa damunt l'arena. Va caure la pluja, revingué la torrentada, els vents varen bufar i investiren aquella casa, i es va ensorrar i fou gran la seva esfondrada. Quan Jesús hagué acabat de dir aquestes paraules, les multituds es meravellaven de la seva doctrina, perquè els ensenyava com tenint autoritat, i no pas com llurs escribes. Tot baixant de la muntanya, una gran multitud l'anava seguint. En aquestes, un leprós se li acostà i es prosternava, dient: Senyor, si vols, pots netejar-me! Ell estengué la mà i va tocar-lo, dient: Ho vull, queda net! I immediatament va quedar net de la seva lepra. Jesús li diu: Ves de no dir-ho a ningú, ans cuita a mostrar-te al sacerdot

i presenta l'ofrena prescrita per Moisès, perquè els serveixi de prova.

3^R DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(6, 22 - 33)

Mt 18

El Senyor va dir: L'ull és el llum del cos. Doncs bé, si el teu ull és clar, tot el teu cos estarà en la claror; però si el teu ull és fosc, tot el teu cos estarà a la fosca. Per tant, si la llum que hi ha en tu és fosca, com no serà la fosca!

Ningú no pot servir dos senyors. En efecte: o bé avorrirà l'un i estimarà l'altre, o bé s'afezionarà a l'altre i menysprearà l'un. No podeu servir Déu i el diner.

Per això us dic: No us desficiu per la vida pensant què menjareu, ni pel cos pensant com el vestireu. ¿Que potser no val més la vida que el menjar, i el cos que el vestit? Guaiteu els ocells del cel, que no sembren, ni seguen, ni repleguen en graners, i el vostre Pare celestial els apeixa. Que no valeu més vosaltres que no pas ells? D'altra banda, ¿qui de vosaltres, a còpia de defici, pot estirar d'una colzada el temps de la seva vida? I pèl vestit, per què us hi desficiu? Mireu els lliris boscans com treuen ufana: no s'escarrassen ni filen, i jo us dic que ni Salomó en tota la seva majestat no anava vestit com un d'ells. Si Déu, doncs, vesteix talment l'herba del camp, que avui és i demà l'hauran de tirar al foc, no farà molt més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us desficiu preguntant-vos: que menjarem, o què beurem, o amb què ens vestirem? Són els pagans qui es delecten per totes aquestes coses. El vostre

Pare celestial ja sap de sobres que en teniu necessitat. Busqueu primerament el Regne de Déu i la seva justícia, que tot això se us hi afegirà d'escreix.

DILLUNS DE LA 4^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(11, 2 - 15)

Mt 40

En aquell temps, Joan, en assabentar-se, de la presó estant, de les obres del Crist, li envià a preguntar pels seus deixebles: Ets tu l'Arribat, o ens cal esperar-ne un altre? Jesús els va respondre: Aneu a contar a Joan el que sentiu i veieu: "Els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos queden nets, els sords hi senten, els morts ressusciten, i l'Anunci Joiós és proclamat als pobres;" i sortós d'aquell qui no s'entrebancarà en mi. Mentre aquests marxaven, Jesús es posà a parlar de Joan a les multituds: Què heu sortit a contemplar al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home delicadament vestit? Però, els qui van delicadament vestits viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu anat a fer? A veure-hi un profeta? Sí; us ho ben dic jo: i més que un profeta! Aquest és de qui ha estat escrit: "Guaita, envia al teu davant mon missatger perquè prepari el camí davant teu." Us ho dic de debò: Entre els nats de dona, no n'ha sortit cap de més gran que Joan Baptista. Tanmateix, el més petit en el Regne del cel és més gran que no ell. D'ençà dels dies de Joan Baptista, el Regne del cel fa camí amb violència, i són els violents qui l'arrabassen. En efecte: tots els Profetes i la Llei han

profetitzat fins a Joan. I, si em voleu fer cabal, ell és l'Elies que ha d'arribar. El qui tingui orelles, que escolti.

DIMARTS DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(11, 16 - 20)

Mt 41

El Senyor va dir: A qui compararé aquesta generació? És semblant a vailets que seuen per les places, i que criden als altres: Hem tocat el flabiol i no heu ballat, complantes hem cantat, i no heu fet plany. En efecte, va venir Joan que no menjava ni bevia i diuen: És posseït del dimoni. Ha vingut el Fill de l'home que menja i beu, i diuen: Vet aquí un golut i xarrupaire, amic de publicans i pecadors. Però la saviesa s'ha fet justícia per les seves obres. Aleshores es posà a dir invectives contra els pobles on havien estat fets la majoria dels seus miracles, però que no s'havien convertit.

DIMECRES DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(11, 20 - 26)

Mt 42

En aquell temps, Jesús es posà a dir invectives contra els pobles on havien estat fets la majoria dels seus miracles, però que no s'havien convertit. Ai de tu, Corazín! Ai de tu, Betsaida! Que si els miracles que han estat fets en vosaltres, ho haguessin estat a Tir i a Sidon, temps ha que s'haurien convertit amb sac i cendra. Ara bé, us dic que, el dia del judici, la sort de Tir i de Sidon serà més suportable que no pas la vostra. I tu, Ca-

farnaüm, que et creus que t'alçaràs fins al cel? Fins a l'abisme t'enfonsaràs! Que si els miracles que han estat fets en tu, ho haguessin estat a Sodoma, encara duraria avui. Ara bé, us asseguro que, el dia del judici, la sort de la terra de Sodoma serà més suportable que no pas la teva. En aquell temps, Jesús es posà a dir: Et dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses a savis i entesos i les has revelades als petitons. Així sigui, Pare, perquè és tal com s'ha realitzat la teva benvolença.

DIJOURS DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(11, 27 - 30)

Mt 43

El Senyor va dir als seus deixebles: Tot m'ha estat donat pel meu Pare, i ningú no coneix bé el Fill, sinó el Pare; com tampoc ningú no coneix bé el Pare, sinó el Fill i aquell a qui el Fill el vulgui revelar. Acosteu-vos a mi els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us alleujaré. Carregueu-vos el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc pobre i humil de cor, i les vostres ànimes trobaran repòs; que el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera.

DIVENDRES DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(12, 1 - 8)

Mt 44

En aquell temps, Jesús passava per uns sembrats en dissabte; els seus deixebles tenien gana i es posaren a esgranar espigues i a menjar-se-les. En veure-ho, li digueren els fariseus: Guaita,

els teus deixebles fan allò que no és lícit de fer en dissabte. Però ell els respongué: ¿Que no heu llegit què va fer David quan va tenir fam, ell i els qui l'acompanyaven? ¿Com entrà a la casa de Déu, i es menjaren els pans presentats, que ell no podia menjar-se, com tampoc els qui l'acompanyaven, sinó els sacerdots i prou? ¿O és que no heu llegit en la Llei que els sacerdots violen el repòs del dissabte, en el temple, i no en són culpables? Doncs bé, jo us dic que aquí hi ha alguna cosa més gran que el temple. I si haguéssiu comprès què vol dir: Vull misericòrdia i no sacrifici, no hauríeu pas condemnat uns innocents. Perquè el Fill de l'home és senyor del dissabte.

DISSABTE DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(8, 14 - 23)

Mt 26

En aquell temps, Jesús arribà a casa de Pere, hi veié la sogra d'aquest jaient enfebrada. Va tocar-li la mà i la febre va deixar-la; ella s'alçà i els servia. Al capvespre, li presentaren molts endimoniats; amb una paraula en va expulsar els dimonis, i va guarir tots els qui estaven malalts. A fi que arribés a compliment l'oracle dels profeta Isaïes, quan diu: “Ell prengué les nostres xacres i es carregà les nostres malalties”.

En veure grans multituds al seu voltant, Jesús donà ordre de passar a l'altra riba. Un escriba se li acostà per dir-li: Mestre, et seguiré onsevulla que vagis. Jesús li diu: Les guilles tenen cataus, i els ocells del cel, nius; el Fill de l'home, en canvi,

no té on reclinar el cap. Un altre, dels deixebles, li digué: Senyor, deixa'm anar fins i tant que no hagi enterrat el pare. Però Jesús li diu: Segueix-me i deixa que els morts s'enterrin els morts. Després pujà a la barca, i els deixebles el van seguir.

4ª DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(8, 5 - 13)

Mt 25

En aquell temps, quan Jesús entrava a Cafarnaüm, se li acostà un centurió que el pregava així: Senyor, el meu servent jeu a casa paralític i pateix terriblement . Jesús li diu: Ara vinc a guarir-lo. Però el centurió li fa: Senyor, no sóc digne que entris sota el meu sostre; digues-ho només de paraula i quedarà guarit el meu servent. Que jo no sóc sinó un subaltern, amb soldats sota les meves ordres, i dic a aquest: Vés, i hi va; i a aquell: Vine, i ve, i al meu criat: Fes això, i ho fa. En sentir això, Jesús quedà admirat i digué als qui el seguien: Us asseguro que no he trobat tanta fe en ningú d'Israel! Us ben dic que molts vindran de llevant i de ponent i s'entaularan amb Abraham, Isaac i Jacob en el Regne del cel, mentre que els fills del Regne seran expulsats a fora, a la foscor; allí hi haurà plors i escarrinx de dents. Després Jesús digué al centurió: Vés, que et sigui fet tal com ho has cregut. I des d'aquella hora el servent va quedar guarit.

DILLUNS DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(12, 9 - 13)

Mt 45

En aquell temps, Jesús anà a la sinagoga, on justament hi havia un home que tenia la mà baldada. I, a fi de poder-lo acusar, li preguntaren: És lícit de guarir en dissabte? Ell els va respondre: ¿Qui hi ha d'entre vosaltres que, si no més tenia una ovella, i li queia en un clot en dissabte, no l'agafaria i la'n trauria? Doncs, quant més no val un home que una ovella! Així, doncs és lícit de fer bé en dissabte. Llavors diu a l'home: Estén la mà! La va estendre i va quedar sana com l'altra.

DIMARTS DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(12, 14 - 16, 22 - 30)

Mt 46

En aquell temps, els fariseus, bon punt sortits, van fer un acord contra Jesús, sobre la manera d'eliminar-lo. Així que Jesús ho va saber, es retirà d'allí. Molts els seguiren, i els va guarir tots, manant-los, però, severament que no el descobrissin. Aleshores li dugueren un endimoniat, cec i mut; i el va guarir, talment que parlava i hi veia. Tota la gent en quedà embadalida, i deien: No deu pas ser el Fill de David, aquest? Però els fariseus, en sentir-ho, digueren: Aquest no expulsa els dimonis sinó per Beelzebul, cabdill dels dimonis. Coneixent-los els pensaments, Jesús els digué: Tot reialme dividit contra ell mateix és desolat, i tota ciutat o casa dividida con-

tra ella mateixa no se sostindrà. Ara bé, si Satanàs expulsa Satanàs, s'ha dividit contra ell mateix; com se sostindrà, doncs, el seu reialme? I si jo expulso els dimonis per Beelzebul, per qui ho fan els vostres adeptes? Així és que ells mateixos seran els vostres jutges. Ara bé, si és per l'Esperit de Déu que jo expulso els dimonis, vol dir que ja us ha arribat el Regne de Déu. O encara, ¿com pot algú ficar-se dins la casa d'un home fort i arrabassar-li els béns, si primer no el lliga? Aleshores sí que li afanarà la casa. Qui no em va a favor, em va en contra, i qui amb mi no recull, escampa.

DIMECRES DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(12, 38 - 45)

Mt 48

En aquell temps, alguns dels escribes i fariseus interpel·laren Jesús, dient: Mestre, voldríem que ens fessis veure un senyal. Però ell els va respondre: Un generació perversa i adúltera exigeix un senyal, i no li'n serà donat cap més altre que el del profeta Jonàs. Perquè, així com Jonàs s'estigué al ventre del monstre marí tres dies i tres nits, així mateix el Fill de l'home s'estarà al cor de la terra tres dies i tres nits. Els ninivites ressuscitaran junt amb aquesta generació el dia del judici i la condemnaran, perquè es van convertir per la predicació de Jonàs, i mireu que aquí hi ha alguna cosa més que Jonàs. La reina de Migjorn ressuscitarà junt amb aquesta generació el dia del judici i la condemnarà, perquè va venir de l'extrem de la terra per sentir la

saviesa de Salomó, i mireu que aquí hi ha alguna cosa més que Salomó.

Quan l'esperit impur ha sortit d'un home, vaga pels ermots cercant repòs; i no n'hi troba. Llavors es diu: Me'n tornaré a casa meva, d'on he sortit . En arribar-hi , la troba desocupada, escombrada i endreçada. Aleshores se'n va a associar-se amb set esperits més, pitjors que ell; hi retornen i s'hi instal·len; i l'estat darrer d'aquell home esdevé pitjor que el primer. Això mateix passarà a aquesta generació malvada.

DIJOUS DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(12, 46 - 13, 3)

Mt 49

En aquell temps, encara Jesús parlava a les multituds, que la seva mare i els seus germans eren defora buscant-la manera de parlar-li. Ell que féu de resposta a un que li ho deia: Qui és la meva mare i qui són els meus germans? Estenent la mà envers els deixebles, va dir: Vet aquí la meva mare i els meus germans. Perquè qualsevol que faci la voluntat del meu Pare del cel, aquest m'és germà, i germana, i mare. Aquell dia Jesús va sortir de casa i es va asseure a la vora del mar. S'aplegaren vora seu grans multituds, tant, que va pujar en una barca i s'hi assegué; tota la multitud s'estava a la platja. I els parlà de moltes coses a través de paràboles.

DIVENDRES DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(13, 3 - 9)

Mt 50

El Senyor digué aquesta paràbola: un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, unes llavors caigueren arran del camí; hi van passar els ocells i les espellucaren. Unes altres caigueren en lloc pedregós, on no tenien gaire terra, i, per falta de gruix de terra, germinaren de seguida; però, un cop sortit el sol, es van pansir, i, com que no tenien arrels, s'assecaren. D'altres caigueren entre cards; els cards van créixer i les ofegaren. D'altres caigueren en la bona terra, i van llevar fruit: l'un cent, l'altra seixanta, l'altra trenta. Qui tingui orelles, que escolti!

DISSABTE DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(9, 9 - 13)

Mt 30

En aquell temps, quan Jesús se n'anava d'allí va veure un home, anomenat Mateu, assegut al lloc del recapte d'impostos, i li diu: Segueix-me. Ell s'aixecà i el va seguir. Després, mentre ell era a taula a la casa, molts publicans i pecadors vingueren a entaular-se amb Jesús i els seus deixebles. Els fariseus, en veure-ho, preguntaven als deixebles: Com és que el vostre Mestre menja amb publicans i pecadors? Ell, que ho va sentir, digué. No són pas els qui estan bons els qui tenen necessitat de metge sinó els qui estan malalts. Aneu a aprendre què vol dir: Vull misericòrdia i no sacri-

fici. Que no he vingut a cridar justos, sinó pecadors.

5^È DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(8, 28 - 9, 1)

Mt 28

En aquell temps, quan Jesús va arribà a l'altra banda, al país dels gadarens, li sortiren a l'encontre dos endimoniats, eixits dels sepulcres, i de tan mala jeia que ningú no podia passar per aquell camí. I de cop i volta es posaren a baladrejar: Per què et fiques amb nosaltres Fill de Déu? ¿Has vingut aquí abans d'hora a turmentar-nos? Lluny d'ells hi havia una gran ramada de porcs que pasturaven. Els dimonis li pregaven: Si ens expulses, envia'ns a la ramada de porcs. Aneu-hi, els va dir. De sobte tota la ramada es precipità rostos avall cap al mar, i es van ofegar. Els porcairols fugiren a vila a contar-ho tot, com també el cas dels endimoniats. De seguida tot el poble sortí a trobar Jesús, i, en veure'l, li demanaven que marxés d'aquells termes. Aleshores va pujar en una barca, passà a l'altra riba, i se n'anà al seu poble.

DILLUNS DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(13, 10 - 23)

Mt 51

En aquell temps, els deixebles es van acostar a Jesús i li demanaren: Per què els parles en paràboles? Perquè a vosaltres, els contestà, us ha estat con-

cedit de conèixer els misteris del Regne del cel; a ells, en canvi, no els ho ha estat concedit. En efecte: a aquell qui té, li serà donat, i en tindrà de sobres; però, a aquell qui no té, fins allò que té li serà pres. Per això els parlo en paràboles, perquè hi veuen sense veure-hi i hi senten sense sentir-hi ni comprendre. I així s'acompleix en ells la profecia d'Isaïes, que diu: "Per més que escolteu, no entendreu, i per més que mireu, no hi veureu. Perquè el cor d'aquest poble s'ha endurit: s'han eixordat les orelles, i els ulls han aclucat, no sigui que amb els ulls hi vegin, amb les orelles hi sentin, i comprenguin amb el cor i es converteixin, i jo els hagi de guarir." Sortosos, en canvi, els vostres ulls, que hi veuen, i les vostres orelles, que hi senten. Perquè us asseguro que molts profetes i justos es deliren per veure el que veieu, i no ho veieren, i sentir el que sentiu i no ho sentiren. Ara, doncs, escolteu la paràbola del sembrador. Aquell qui sent la paraula del Regne i no la comprèn, ve el Maligne i arrabassa allò que li ha estat sembrat en el cor: aquest és com la sembra arran del camí. Com la sembra en lloc pedregós és aquell qui sent la paraula i de seguida l'acull amb goig; però, per falta d'arrel, és de curta durada: així que es presenta una tribulació o persecució per causa de la paraula, de seguida sucumbeix. Com la sembra entre cards és el qui escolta la paraula, però el desfici del món i la seducció de la riquesa ofeguen la paraula, que resulta infructuosa. Com la sembra en la bona terra és el qui escolta la paraula i la comprèn; aquest lleva fruit: qui cent, qui seixanta, qui trenta. Qui tingui orelles, que escolti!

DIMARTS DE LA 6ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(13, 24 - 30)

Mt 52

El Senyor digué aquesta paràbola: Al Regne del cel li passa com a un home que sembrà bona llavor en el seu camp. Mentre tothom dormia, vingué el seu enemic i va sembrar jull enmig del blat, i se n'anà. Un cop el blat hagué germinat i espigat, va aparèixer també el jull. Els mossos se n'anaren a trobar l'amo i li van dir: Senyor, ¿que no vas sembrar bona llavor al teu camp? D'on ha sortit, doncs, el jull? Això ho ha fet algun enemic, els contestà. Els mossos que li fan: Vols, doncs, que anem a collir-lo. No, els contestà; no fos cas que tot collint el jull, arrenqueu alhora el blat. Deixeu-los créixer plegats fins a la sega; al temps de la sega diré als segadors: Colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; el blat, en canvi, replegueu-lo al meu graner.

DIMECRES DE LA 6^a SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(13, 31 - 36)

Mt 53

El Senyor digué aquesta paràbola: Al Regne del cel li passa com a un gra de mostassa que un home va sembrar en el seu camp. I encara que és la més menuda de totes les llavors, en haver crescut és la més gran de les hortalisses, i es fa un arbre, talment que els ocells del cel van a ajocar-se a les seves branques.

Els contà una altra paràbola: Al Regne del cel li passa com al llevat que una dona barrejà amb tres mesures de farina,

fins que va fermentar tota. Tot això, Jesús ho proposava a les multituds a través de paràboles, i sense paràboles no els proposava res; per tal que arribés a acompliment l'oracle del profeta quan diu: "La meua boca pronunciarà paràboles, proclamaré coses amagades des de la creació". Llavors va acomiadar les multituds i se n'anà a casa.

DIJOUS DE LA 6ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(13, 36 - 43)

Mt 54

En aquell temps, Jesús se n'anà a casa. Després, els deixebles se li atansaren per demanar-li: Aclareix-nos la paràbola del jull en el camp. Ell els féu de resposta: El sembrador de la bona llavor és el Fill de l'home; el camp és el món; la bona llavor són els addictes al Regne; el jull són els addictes al mal; l'enemic que el sembla és el diable; la sega és la fi del món; i els segadors són els àngels. Doncs bé, així com es replega el jull i se'l crema al foc, així mateix passarà a la fi del món: el Fill de l'home enviarà els seus àngels a replegar del seu reialme tots els escandalosos i els qui fan el mal, i els tiraran al forn del foc; allí hi haurà plors i escarritx de dents. Llavors els justos resplendiran com el sol en el Regne del Pare. Qui tingui orelles, que escolti.

DIVENDRES DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(13, 44 - 54)

Mt 55

El Senyor digué aquesta paràbola: Al Regne del cel li passa com a un tresor amagat en un camp: quan un home l'ha trobat, l'amaga, i, ple de joia per la troballa, cuita a vendre tot el que té i compra aquell camp. Al Regne del cel li passa també com a un mercader que busca perles fines: a penes n'hagué trobat una de gran preu, se n'anà a vendre tot el que tenia i la va comprar.

Al Regne del cel li passa, encara, com a una xarxa calada al mar i que arreplega de tot. Així que és plena, la treuen a la platja; i, un cop asseguts, tiren als coves el que és bo, i llencen fora el que és dolent. Així passarà a la fi del món: sortiran els àngels i destriaran els dolents d'entremig dels justos per tirar-los al forn del foc. Allí hi haurà plors i escarritx de dents. Jesús els va dir: Ho heu comprès, tot això? Sí, li responen. Ell prosseguí: Així, doncs, tot escriba que s'ha fet deixeble del Regne del cel és semblant a un cap de casa que treu del seu tresor coses noves i velles.

Un cop dites aquestes paràboles, Jesús se n'anà d'allí. Arribat a la seva pàtria, els ensenyava en la sinagoga de Natza-ret.

DISSABTE DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(9, 18 - 26)

Mt 32

En aquell temps, un dels principals es presentà a Jesús, i es prosternava, dient: Suara s'ha mort la meva filla, però

vine a imposar-li la mà i viurà. Jesús es va alçar i el seguí amb els seus deixebles. En aquestes, una dona que feia dotze anys que patia pèrdues de sang, se li atansà per darrera i li tocà el voraviu del vestit; és que es deia dintre seu: Només que li toqui el vestit, estic salvada. Jesús, girant-se la va veure, i va dir-li: Confiança, filla; la teva fe t'ha salvat. I, d'ençà d'aquella hora, la dona restà guarida. Arribat Jesús a casa del principal, i veient els flautistes i el desori de la gent, va dir: Retireu-vos, que la nena no és pas morta, sinó que dorm. Però se'n reien. Bandejada la gent, entrà a dins, la prengué de la mà, i la nena es posà dreta. La fama d'això s'estengué per tota aquella terra. Quan Jesús se n'anà d'allí, van seguir-lo dos cecs cridant: Fill de David, tingues compassió de nosaltres! Un cop arribat a casa, se li acostaren els cecs i Jesús els diu: Creieu que ho puc fer, això? Sí, Senyor!, li fan ells. Aleshores els va tocar els ulls dient: Que us sigui fet segons la vostra fe. I se'ls van obrir els ulls. Jesús els va advertir severament: Mireu que ningú no ho sàpiga! Però ells, en ser fora, escamparen la seva fama per tota aquella terra.

6^E DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(9, 1 - 8)

Mt 29

En aquell temps, Jesús va pujar en una barca, passà a l'altra riba, i se n'anà al seu poble. En això, li van presentar un paralític ajagut en una llitera. Jesús, veient la fe d'ells, va dir al paralític: Confiança, fill, et són perdonats els pecats!

Alguns dels escribes es digueren per dintre: Aquest blasfema. Jesús, veient-los els pensaments, els digué: Per què malicieu en els vostres cors? ¿Què és més fàcil, dir: Et són perdonats els pecats, o bé dir: Alça't i camina ? Doncs au, perquè sapigieu que el Fill de l'home té poder a la terra de perdonar pecats - diu llavors al paralític -: Alça't, agafa la llitera i vés-te'n a casa. Ell s'alçà i se n'anà a casa seva. En veure això, les multituds van tenir por i glorificaren Déu per haver donat un tal poder als homes.

DILLUNS DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(13, 54 - 58)

Mt 56

En aquell temps, Jesús, arribat a la seva pàtria, els ensenyava en la sinagoga, talment, que en quedaven esbalaïts, i deien: D'on treu aquest una tal saviesa i els miracles? Que no es el fill del fuster, aquest? Que no es diu Maria, la seva mare, i els seus germans, Jaume, Josep, Simó i Judas? Que no s'estan totes les seves germanes entre nosaltres? D'on ho treu, doncs, aquest, tot això? I se n'escandalitzaven. Però Jesús els digué: Cap profeta no és deshonorat enlloc, sinó a la seva pàtria i a casa seva. I no hi va fer gaires miracles a causa de la incredulitat d'ells.

DIMARTS DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(14, 1 - 13)

Mt 57

En aquell temps, Herodes el tetrarca va tenir esment de la fama de Jesús i deia als de la seva cort: Aquest és Joan Baptista; ha ressuscitat d'entre els morts, i per això el poder de fer miracles obra en ell. En efecte, Herodes havia fet agafar, encadenar i empresonar Joan, per incitament d'Herodias, la dona del seu germà Felip. Es que Joan li deia: No t'és lícit de tenir-la. Prou hauria volgut fer-lo morir, però li feia por la multitud, que el tenia per un profeta. Arribat el natalici d'Herodes, la filla d'Herodias dansà enmig de tothom, i va plaure tant, que Herodes li va prometre amb jurament de donar-li allò que li demanés. Ella, induïda per la seva mare, li digué: Dóna'm aquí en una safata el cap de Joan Baptista. Malgrat que el rei se'n va entristir, a causa del jurament i dels comensals manà que l'hi fos donat, i féu decapitar Joan a la presó. El seu cap fou dut en una safata i donat a la noia, que el portà a la seva mare. Després, els seus deixebles s'hi van presentar, se n'endugueren el cadàver i el van colgar; en acabat, ho anaren a comunicar a Jesús. Així que ho va saber, Jesús es retirà d'allí en una barca cap a un indret solitari, tot sol; però, a penes les multituds ho van saber, el van seguir a peu des dels pobles.

DIMECRES DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(14, 35 - 15, 11)

Mt 60

En aquell temps, la gent de Genesaret, que van reconèixer Jesús, ho feren córrer per tota la rodalia, li presentaren tots els qui estaven malalts, i li pregaven que almenys els deixés tocar el voraviu del vestit; i tots els qui el van tocar van quedar guarits. Aleshores s'atansen a Jesús uns fariseus i uns escribes de Jerusalem, i li diuen: ¿Per quina raó els teus deixebles violen la tradició dels ancians? Ja que no es renten les mans abans de menjar. I vosaltres, els feu Jesús de resposta, ¿per quina raó violeu el manament de Déu en nom de la vostra tradició? Ja que Déu va dir: “Honra el pare i la mare”, i també: “Qui maleeixi el pare o la mare sigui condemnat a mort”. Vosaltres, en canvi, dieu: El qui digui al pare o a la mare: allò que de mi podria aprofitar-vos, ho consagro, ja no haurà d'honrar el pare i la mare. I heu anul·lat la paraula de Déu en nom de la vostra tradició. Farsants! Bé profetitzà de vosaltres Isaïes, quan deia: “Aquest poble m'honora amb els llavis, el cor, però, se'ls manté lluny de mi. És estèril el culte que em tributen; les doctrines que ensenyen són preceptes humans”. I, havent convocat la multitud, els va dir: Escolteu i enteneu-me bé: no és pas allò que entra per la boca que contamina l'home; ans el que surt de la boca, això sí que contamina l'home.

DIJOURS DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(15, 12 - 21)

Mt 61

En aquell temps, els deixebles s'acostaren a Jesús per dir-li: ¿Saps que els fariseus, sentint-te parlar d'aquesta manera, s'han escandalitzat? Ell els féu de resposta: Tota plantació que no ha plantat el meu Pare celestial serà arrencada. Deixeu-los estar, són pigalls cecs, i, si un cec guia un cec, tots dos cauran en un clot. Aleshores, prenent la paraula, Pere li digué: Explica'ns aquest proverbi. Ell va dir: També sou tancats vosaltres? ¿Que no compreneu que tot allò que entra per la boca passa al ventre i és llençat a l'excusat? En canvi, tot allò que surt de la boca prové del cor, i això sí que contamina l'home. Del cor provenen, en efecte, males intencions, homicidis, adulteris, fornicacions, furts, falsos testimonis, injúries. Això sí que contamina l'home; però menjar sense rentar-se les mans, no el contamina pas. Sortint d'allí, Jesús es va retirar cap a la banda de Tir i de Sidon.

DIVENDRES DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(15, 29 - 31)

Mt 63

En aquell temps, Jesús se n'anà vora la mar de Galilea, va pujar a la muntanya i s'hi assegué. Aleshores se li acostà una gran multitud duent coixos, esguerrats, cecs, muts, i molts d'altres; els hi posaren als peus, i els va guarir, talment que la multitud es meravellava de veure que els muts parlaven, els esguer-

rats es guarien, els coixos caminaven i els cecs hi veien. I en glorificaren el Déu d'Israel.

DISSABTE DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(10, 37 - 11, 1)

Mt 39

El Senyor va dir: Qui estima pare o mare més que a mi, no és digne de mi, el qui estima fill o filla més que a mi, no és digne de mi; i qui no pren la seva creu i no segueix darrera meu, no és digne de mi. Qui trobi la vida, la perdrà; i qui haurà perdut la vida per causa meva, la trobarà. Qui a vosaltres acull, a mi m'acull; i el qui m'acull, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta, perquè és un profeta, en rebrà una paga de profeta, qui acull un just, perquè és un just, en rebrà una paga de just. I qui doni de beure, ni que sigui un got d'aigua fresca, a un d'aquests petits, perquè és un deixeble, us ben asseguro que no en perdrà pas la paga. Després de donar aquests advertiments als dotze deixebles, Jesús se n'anà d'allí a ensenyar i a predicar per aquelles poblacions.

7^E DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(9, 27 - 35)

Mt 33

En aquell temps, quan Jesús estava de camí, van seguir-lo dos cecs cridant: Fill de David, tingues compassió de nosaltres! Un cop arribat a casa, se li acostaren els cecs i Jesús els diu: Creieu que ho puc fer, això? Sí, Senyor!, li fan ells.

Aleshores els va tocar els ulls dient: Que us sigui fet segons la vostra fe. I se'ls van obrir els ulls. Jesús els va advertir severament: Mireu que ningú no ho sàpiga! Però ells, en ser fora, escamparen la seva fama per tota aquella terra. Així que ells sortiren, heus aquí que li presenten un endimoniat mut. Un cop expulsat el dimoni, el mut parlà. Meravellades, les multituds deien: Mai no s'havia vist cosa igual a Israel! Però els fariseus deien: És pel príncep dels dimonis que expulsa els dimonis. Jesús resseguia tots els pobles i llogarets, ensenyant en les sinagogues i predicant l'Anunci Joiós del Regne, i guarint tota mena de malalties i xarces.

DILLUNS DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(16, 1 - 6)

Mt 65

En aquell temps, els fariseus i saduceus es van acostar a Jesús i li demanaren, per comprometre'l, que els mostrés un senyal del cel. Ell els féu de resposta: Cap al tard, dieu: Bon temps, que el cel és rogent; i a la matinada: Avui temperi, que el cel és rogent fosc. De manera que sabeu conèixer l'aspecte del cel i els signes dels temps, en canvi, no els podeu conèixer? Una generació perversa i adúltera exigeix un senyal i no li'n serà donat cap més altre que el de Jonàs. I, deixant-los plantats, se n'anà. En passar a l'altra riba, els deixebles s'oblidaren de prendre pans. Jesús els va dir: Aneu amb compte i gardeu-vos del llevat dels fariseus i saduceus.

DIMARTS DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(16, 6 - 12)

Mt 66

El Senyor va dir als seus deixebles: Aneu amb compte i guardeu-vos del llevat dels fariseus i saduceus. Ells comentaven dintre seu: És perquè no hem pres pans. En adonar-se'n, Jesús digué: Homes de poca fe! Per què comenteu dins vostre que no teniu pans ? Encara no hi llukeu? ¿Ni us recordeu dels cinc pans entre els cinc mil homes, i de quantes cistelles en vau recollir? ¿Ni dels set pans entre els quatre mil, i de quantes paneres en vau recollir? ¿Com no enteneu que no us parlava pas de pans? Guardeu-vos, però, del llevat dels fariseus i saduceus. Aleshores van comprendre que no els havia parlat de guardar-se del llevat dels pans, sinó de la doctrina dels fariseus i saduceus.

DIMECRES DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(16, 20 - 24)

Mt 68

En aquell temps, Jesús manà fermament als deixebles que no diguessin a ningú que ell era el Crist. D'ençà d'aleshores, Jesús començà de manifestar als deixebles que li calia anar a Jerusalem i patir molt de part dels ancians, dels grans sacerdots i dels escribes, ésser mort, i al tercer dia ressuscitar. Pere, creient que l'afavoria, es posà a renyar-lo: I ca, Senyor! No et passarà res d'això! Però ell, girant-se, va dir a Pere: Fuig del meu davant, Satanàs! M'ets un entrebanc perquè els teus sentiments no

són pas els de Déu, sinó els dels homes. Llavors Jesús va dir als deixebles: Si algú vol venir darrera meu, que es refusi ell mateix, que es carregui la seva creu i que em segueixi.

DIJOUS DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(16, 24 - 28)

Mt 69

El Senyor va dir als seus deixebles: Si algú vol venir darrera meu, que es refusi ell mateix, que es carregui la seva creu i que em segueixi. Perquè aquell qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; en canvi, qui perdi la seva vida per causa meua, la trobarà. ¿Què en traurà, l'home, de guanyar tot el món, si desgracia la seva vida? ¿O què podrà donar, l'home, que valgui tant com la seva vida? Efectivament: el Fill de l'home ha de venir en la glòria del seu Pare, amb els seus àngels, i llavors pagarà a cadascú segons el seu comportament. Us ben asseguro que n'hi ha alguns, dels aquí presents, que no tastaran la mort fins que no hagin vist el Fill de l'home venint amb el seu Regne.

DIVENDRES DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(17, 10 - 18)

Mt 71

En aquell temps, els deixebles van preguntar a Jesús: Com és, doncs, que els escribes diuen que cal que primer vingui Elies? És clar, els féu de resposta Jesús, Elies ve i ho restablirà tot. Tanmateix us dic que Elies ja ha vingut, i

no l'han reconegut, sinó que l'han tractat com han volgut; de la mateixa manera haurà de patir de part d'ells el Fill de l'home. Llavors els deixebles compren-gueren que els havia parlat de Joan Bap-tista. Així que arribaren a la multi-tud, se li atansà un home, i, agenollat, li digué: Senyor, tingues compassió del meu fill, que és llunàtic, i pateix de mala manera: tot sovint cau al foc i a l'aigua. L'he presentat als teus deixebles, i no l'han pogut guarir. Jesús els féu de res-posta: Oh raça descreguda i perversa, quant de temps hauré d'estar-me entre vosaltres? Quant de temps us hauré de suportar? Porteu-me'l aquí. Jesús el va comminar i el dimoni va sortir del mi-nyó, que, des d'aquell moment, quedà guarit.

DISSABTE DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(12, 30 - 37)

Mt 47

El Senyor va dir: Qui no em va a favor, em va en contra, i qui amb mi no recull, escampa. Per això us dic: Tot pecat i injúria seran perdonats als homes, però la injúria contra l'Esperit, no ho serà pas. Si algú deia cap paraula contra el Fill de l'home, li serà perdonada; però si algú parlava contra l'Esperit Sant, no li serà pas perdonat, ni en aquest món ni en l'altre. Una de dues: o bé feu l'arbre bo i el fruit, per tant, serà bo, a bé el feu dolent i, per tant, el fruit serà dolent; que és pel fruit que l'arbre es coneix. Cria d'escurçons! Com voleu parlar bé, dolents com sou? La boca, en efecte, parla d'allò que sobreix del cor. L'home bo, del

seu bon tresor, treu coses bones, i el mal home, del seu mal tresor, treu coses ma-les. Us dic també que, de tota paraula mal intencionada que diran els homes, en donaran compte el dia del judici; que és per les teves paraules que seràs decla-rat just, per les teves paraules que seràs condemnat.

8^E DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(14, 14 - 22)

Mt 58

En aquell temps, Jesús, en desembar-car, veié una gran multitud, que li va fer llàstima; i els va guarir els malalts. Cap al tard, els deixebles se li acostaren per dir-li: El lloc és solitari i l'hora avan-çada, dóna l'adéu a la gent perquè vagin pels llogarrets a comprar-se menjar. Però Jesús els va dir: No cal que se'n vagin, doneu-los de menjar vosaltres. Ells que li fan: Però si aquí només tenim cinc pans i dos peixos! Porteu-me'ls aquí, els digué. I, després de fer reclinar la multitud da-munt l'herba, va prendre els cinc pans i els dos peixos, i amb els ulls fits al cel, digué la benedicció, va partir els pans, els donà als deixebles, i aquests a la gent. Tothom va menjar fins a quedar satisfet. Després van recollir les sobres dels bocins: dotze cistelles plenes. Á menjar eren uns cinc mil homes, sense comptar ni dones, ni mainada. Tot seguit manà als deixebles que pugessin a la barca i comencessin de passar a l'altra riba, mentre ell acomiadava les multi-tuds.

DILLUNS DE LA 9^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(18, 1-11)

Mt 74

En aquell temps, els deixebles s'atansaren a Jesús per preguntar-li: Qui és, doncs, el més gran al Regne del cel? Va cridar un nen, el posà enmig d'ells, i digué: De debò us dic que si no canvieu i us feu com els nens, no entrareu pas al Regne del cel. Aquell, doncs, qui es farà petit com ara aquest nen, aquest és el més gran al Regne del cel. Qui acull un nen d'aquests en nom meu, a mi m'acull. Però si algú feia caure algun d'aquests petitons que creuen en mi, més li valdria que li pengessin una mola d'ase al coll i l'enfonsessin en mig del mar. Ai del món per causa dels escàndols! És inevitable que vinguin els escàndols, és clar; però ai de l'home per causa del qual ve l'escàndol! Si, doncs, la mà o el peu et són ocasió de pecat, talla-te'ls i llença'ls; que t'és millor d'entrar a la Vida manc o coix, que no pas de ser tirat, amb totes dues mans o amb tots dos peus, al foc perdurable. I si l'ull t'és ocasió de pecat, arranca-te'l i llença'l; que t'és millor d'entrar borni a la Vida, que no pas de ser tirat, amb tots dos ulls, a la gehenna del foc. Mireu de no menysprear cap d'aquests petitons, perquè jo us dic que els seus àngels al cel veuen contínuament la faç del meu Pare celestial. En quan al Fill de l'home, ha vingut a salvar el qui estava perdut.

DIMARTS DE LA 9^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(18, 18 - 22; 19, 1 - 2, 13 - 15)

Mt 76

El Senyor va dir als seus deixebles: Jo us ben asseguro: tot allò que lligareu a la terra serà tingut per lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra serà tingut per deslligat al cel. Us ben asseguro, a més, que, si dos de vosaltres s'uneixen per demanar el que sigui, els serà concedit pel meu Pare del cel. Ja que on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, allí sóc jo enmig d'ells. Aleshores Pere, tot atansant-se-li, li digué: Senyor, ¿quantes vegades hauré de perdonar el germà que m'ofèn? Fins a set vegades? Jesús li diu: No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set. Jesús acabà de dir aquestes paraules, deixà Galilea i es dirigí als termenals de Judea, a l'altra banda del Jordà. El seguia una gran multitud, i allà els guaria. Aleshores li van presentar uns nens, per tal que els imposés les mans tot pregant; però els deixebles els van renyar. Jesús digué aleshores: No amoïneu els nens i no els impediu d'acostar-se'm, que el Regne del cel és dels que són com ells. I, després d'imposar-los les mans, marxà d'allí.

DIMECRES DE LA 9^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(20, 1 - 16)

Mt 80

El Senyor digué aquesta paràbola: Al Regne del cel li passa com a un propietari que sortí a trenc de dia a llogar treballadors per a la seva vinya. Un cop

fet tracte amb ells d'un denari per dia, els envià a la vinya. Va sortir devers l'hora tercera, i en va veure d'altres que s'estaven a la plaça desvagats, i els va dir: Aneu també vosaltres a la vinya, i us pagaré el que sigui just; ells se n'hi van anar. Novament va sortir devers l'hora sisena i la novena, i va fer el mateix. Devers l'hora onzena va tornar a sortir i en va trobar d'altres que s'estaven allí, i els digué: I doncs, què feu aquí, desvagats tot el dia? És que ningú no ens ha llogat, li diuen. Ell que els diu: Aneu també vosaltres a la vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya diu a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal, començant pels últims i acabant pels primers. Arribats els de l'hora onzena, van cobrar un denari cadascun. En arribar els primers, s'afiguraven que cobrarien més; però, ells també, van cobrar un denari cadascun. Tot prenent-lo, remugaven contra el propietari: Aquests últims han treballat una hora i els has igualats a nosaltres, que hem portat el pes i la calor de la jornada. Llavors va respondre a un d'ells: Amic, no et faig cap injustícia, ¿que no has fet tracte amb mi d'un denari? Pren el que et pertoca i vés-te'n. Que vull donar a aquest últim tant com a tu; o que potser no tinc dret a fer el que vulgui amb les meves coses? O és que veus amb mesquinesa que jo sigui generós? Ve-li aquí de quina manera els darrers passaran a primers i els primers a darrers, que molts són els cridats, però no tants els escollits.

DIJOURS DE LA 9^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(20, 17 - 28)

Mt 81

En aquell temps, tot pujant a Jerusalem, Jesús prengué a part els dotze deixebles, i pel camí els deia: Mireu, pugem a Jerusalem i el Fill de l'home serà lliurat als grans sacerdots i als escribes; aquests el condemnaran a mort i el lliuraran als estrangers per a ser-ne escarnit, assotat i crucificat; però al tercer dia ressuscitarà. Aleshores se li acostà la mare dels fills del Zebedeu, i es prosternà per demanar-li alguna cosa. Ell li va dir: Què vols? Digues, li fa ella, que aquests dos fills meus seguin l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra, en el teu Regne. No sabeu pas què demaneu, els respongué Jesús. Podeu beure la copa que jo haig de beure? Podem, li diuen. La meva copa, prou l'haureu de beure, els fa ell. Ara bé, seure a la meva dreta o a la meva esquerra, no em pertoca a mi de concedir-ho, sinó que és per a aquells a qui el meu Pare ho ha reservat. Els altres, deu, en sentir això, es disgustaren contra els dos germans. Però Jesús, després de cridar-los, els va dir: Ja sabeu que els governants dels pobles, els dominen, i que els seus magnats els tiranitzen. Que no sigui pas així entre vosaltres; al contrari, el qui vulgui arribar a ser el gran entre vosaltres, serà el vostre servidor; i el qui vulgui ser el primer entre vosaltres serà el vostre criat, així com tampoc el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir i a donar la vida com a rescat d'una multitud.

DIVENDRES DE LA 9^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 12 - 14, 17 - 20)

Mt 83

En aquell temps, Jesús entrà al temple i n'expulsà tots els venedors i compradors, trabucà els taulells dels canvisistes i els seients dels venedors de coloms. I els diu: Ha estat escrit: “La meva llar serà anomenada llar d'oració”; vosaltres, en canvi, en feu un cau de bandolers. Se li van acostar cecs i coixos al temple, i els va guarir. I, deixant-los plantats, sortí de la ciutat en direcció a Betània on va fer nit. De bon matí, mentre tornava a la ciutat, va tenir gana. Veient una figuera a la vora del camí, hi anà, però no hi trobà res, sinó fulles. Llavors li diu: Que mai més no neixi fruit de tu! A l'instant, la figuera es va assecar. En veure-ho, els deixebles van quedar parats, i deien: ¿Com és que la figuera s'ha assecat a l'instant?

DISSABTE DE LA 9^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(15, 32 - 39)

Mt 64

En aquell temps, Jesús va cridar els seus deixebles i els digué: Em fa llàstima aquesta gent, perquè ja fa tres dies que no se separen de mi i no tenen res per a menjar; i no els vull aviar dejuns, no fos cas que defallissin pel camí. Li diuen els deixebles: ¿D'on traurem prou pans per a satisfer tanta gent, en un ermot? Jesús els diu: Quants pans teniu? Set, amb uns quants peixets, li van respondre. Llavors va fer ajeure la multitud a terra; va prendre els set pans i els pei-

xos, digué l'acció de gràcies els partí i els donava als deixebles i aquests a la gent. Tothom va menjar fins a quedar satisfet; després recolliren les sobres dels bocins: set paneres plenes. A menjar eren quatre mil homes, sense comptar ni dones, ni mainada. Un cop acomiadada la gent, pujà a la barca i se n'anà cap als terminals de Magadan.

9^E DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(14, 22 - 34)

Mt 59

En aquell temps, Jesús manà als deixebles que pugessin a la barca i comencessin de passar a l'altra riba, mentre ell acomiadava les multituds. En acabat d'acomiar-les, pujà a la muntanya tot sol a pregar. Arribat el vespre, ell era allí tot sol. La barca era ja bon tros endins de la mar, sotragada per les ones, perquè el vent els era contrari. A la quarta vetlla de la nit es dirigí cap a ells caminant sobre el mar. Els deixebles, en veure'l caminant sobre el mar, es van esverar: És un fantasma, deien; i cridaren de por. Però ell els va parlar de seguida en aquests termes: Confiança! Sóc jo, no tingueu por! Pere, prenent la paraula, li va dir: Senyor, si ets tu, mana'm de venir cap a tu per sobre l'aigua. Vine, li digué. Pere, saltant de la barca es posà a caminar per sobre l'aigua en direcció a Jesús. Però, en veure la violència del vent, s'espantà i, començant d'enfonsar-se, cridà: Senyor, salva'm! Jesús va estendre de seguida la mà i va agafar-lo, tot dient-li: Home de poca fe, per què has dubtat? Un cop pujats a la barca, el vent amainà. Els

qui eren a la barca es prosternaren, dient: Veritablement ets Fill de Déu. Un cop feta la travessia, tocaren terra a Gènesaret.

DILLUNS DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 18 - 22)

Mt 84

En aquell temps, mentre Jesús tornava a la ciutat, de bon matí, va tenir gana. Veient una figuera a la vora del camí, hi anà, però no hi trobà res, sinó fulles. Llavors li diu: Que mai més no neixi fruit de tu! A l'instant, la figuera es va assecar. En veure-ho, els deixebles van quedar parats, i deien: ¿ Com és que la figuera s'ha assecat a l'instant? Jesús els féu de resposta: Us ben asseguro que, si teniu fe i no dubteu, no sols fareu això de la figuera, sinó que si dèieu a aquesta muntanya: Alça't i tira't al mar, es realitzarà. I tot allò que demaneu en una oració plena de fe, ho obtindreu.

DIMARTS DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 23 - 27)

Mt 85

En aquell temps, Jesús entrà al temple i, mentre ensenyava, els grans sacerdots i els ancians del poble el vingueren a trobar per dir-li: Amb quina autoritat fas això? I qui t'ha donat aquesta autoritat? Jesús els féu de resposta: Jo també us preguntaré una sola cosa, si me la responeu, jo us diré amb quina autoritat faig això. El baptisme de Joan, d'on venia? Del cel o dels homes? Però ells es feien aquesta reflexió: Si responem: Del

cel, ens dirà: Com és que no el vau creure, doncs? Si responem: Dels homes, ens fa por la gent, perquè tothom té Joan per profeta. I van fer de resposta a Jesús: No ho sabem pas. Llavors ell els contestà: Doncs, jo tampoc no us dic amb quina autoritat faig això.

DIMECRES DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 28 - 32)

Mt 86

El Senyor digué aquesta paràbola: Un home tenia dos fills. Tot adreçant-se al primer, li va dir: Fill, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: De seguida, senyor; però no hi anà. Després, tot adreçant-se al segon li va dir el mateix. Aquest respongué: No em dóna la gana; però, després, penedit, hi anà. Quin dels dos ha fet la voluntat del pare? El segon, li contesten. Jesús els diu: Us ben asseguro que els publicans i les barjaules us passen al davant al Regne del cel. Perquè Joan va venir a proposar-vos un camí de justícia, i no hi vau creure, els publicans i les barjaules en canvi, hi van creure; però vosaltres, ni després de veure això, no heu pensat a penedir-vos i a creure-hi.

DIJOUS DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 43 - 46)

Mt 88

El Senyor va dir al jueus vinguts prop d'ell: En veritat us ho dic, el Regne de Déu us serà pres, per tal de ser donat

a un poble que li faci llevar fruit. En sentir aquestes paràboles, els grans sacerdots i els fariseus havien entès prou que anaven per a ells; i se'n volien apoderar, però tenien por de les multituds, que el tenien per profeta.

DIVENDRES DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(22, 23 - 33)

Mt 91

En aquell temps, uns saduceus, els quals neguen l'existència de la resurrecció s'acostaren a Jesús i li preguntaven: Mestre, Moisès va dir: "Si algú moria sense fills, el germà es casarà amb la vídua, cunyada seva, per suscitar descendència al seu germà". Doncs bé, hi havia entre nosaltres set germans; el primer, després de casat, va morir; i, com que no tenia descendència, deixà la dona al seu germà. Semblantment el segon i el tercer, fins al setè. Després de tots, també es va morir la dona. Ara bé, en la resurrecció ¿de quin dels set serà la dona?, ja que tots l'han tinguda. Jesús els féu de resposta: Aneu errats perquè desconexeu les Escriptures i el poder de Déu. En la resurrecció, en efecte, ningú no pren ni muller, ni marit, ans són com àngels en el cel. I pel que toca a la resurrecció dels morts, no heu llegit l'oracle a través del qual Déu us ha dit: Jo sóc el Déu d'Abraham, i el Déu d'Isaac, i el Déu de Jacob? No és pas Déu de morts, sinó de vius. Les multituds, en sentir això, quedaven parades de la seva doctrina.

DISSABTE DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(17, 24 - 18, 4)

Mt 73

En aquell temps, els cobradors de la didracma s'acostaren a Pere i li van dir: Que no paga la didracma el vostre mestre? Prou, contesta. Un cop entrat a casa, Jesús s'avançà a dir-li: Què te'n sembla, Simó? Els reis de la terra, de qui cobren tributs o impostos? ¿Dels seus fills o dels estrangers? Dels estrangers, contestà. ¿Aleshores, li féu Jesús, els fills en són exempts? Però, per no escandalitzar-los, vés al mar, tira l'ham i agafa el primer peix que surti, obre-li la boca i hi trobaràs un estàter i dóna'ls-el per mi i per tu. En aquell moment, els deixebles s'atansaren a Jesús per preguntar-li: Qui és, doncs, el més gran al Regne del cel? Va cridar un nen, el posà enmig d'ells, i digué: De debò us dic que si no canvieu i us feu com els nens, no entrareu pas al Regne del cel. Aquell, doncs, qui es farà petit com ara aquest nen, aquest és el més gran al Regne del cel.

10^È DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(17, 14 - 23)

Mt 72

En aquell temps, s'atansà un home a Jesús i, agenollat, li digué: Senyor, tingues compassió del meu fill, que és llunàtic, i pateix de mala manera: tot sovint cau al foc i a l'aigua. L'he presentat als teus deixebles, i no l'han pogut guarir. Jesús els féu de resposta: Oh raça descreguda i perversa, quant de temps hauré d'estar-me entre vosaltres? Quant

de temps us hauré de suportar? Porteu-me'l aquí. Jesús el va comminar i el dimoni va sortir del minyó, que, des d'aquell moment, quedà guarit. Un cop sols, els deixebles s'acostaren a Jesús i li digueren: ¿Com és que nosaltres no l'hem pogut expulsar? Per la vostra poca fe, els diu. Perquè jo us ben asseguro que si teníeu fe com un gra de mostassa, direu a aquesta muntanya: Passa aquí cap allà, i hi passarà; i res no us serà impossible. Però aquesta mena només se'n va amb oració i dejuni. Mentre anaven plegats per Galilea, Jesús els va dir: El Fill de l'home ha de ser lliurat a mans dels homes i el mataran; però al tercer dia ressuscitarà.

DILLUNS DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(23, 13-22)

Mt 94

El Senyor va dir al jueus vinguts prop d'ell: Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que tanqueu als homes el Regne del cel! Vosaltres no hi entreu, ni deixeu entrar-hi els qui ho voldrien. Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que volteu mar i terra per fer un prosèlit, i així que ho és, el feu digne de la gehenna, el doble que vosaltres! Ai de vosaltres, guies cecs, que dieu: Si un fa una prometença jurant pel santuari, no val; però, si jura per l'or del santuari, queda obligat! Impius i cecs! Què és més, vejam, l'or o bé el santuari que fa sagrat l'or? I també: Si un fa una prometença jurant per l'altar, no val; però, si jura per l'ofrena que hi ha al damunt,

queda obligat. Cecs! Què és més, vejam, l'ofrena o l'altar que fa sagrada l'ofrena? Per tant, qui jura per l'altar, jura per ell i per tot el que hi ha al damunt; i el qui jura pel santuari, jura per ell i per aquell qui hi habita; i el qui jura pel cel, jura pel setial de Déu i per aquell qui hi seu.

DIMARTS DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(23, 23 - 28)

Mt 95

El Senyor va dir al jueus vinguts prop d'ell: Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que pagueu el delme de la menta, del fonoll i del comí, i deixeu de banda les coses més greus de la Llei: la justícia, la misericòrdia i la fidelitat! Això calia fer, sense deixar allò altre. Guies cecs, que coleu el mosquit i us empasseu el camell! Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que netegeu el defora de la copa i del plat, i el dedins és farcit de rapacitat i d'intemperància! Fariseu cec! Neteja primer l'interior de la copa i del plat, per tal que també l'exterior quedi net! Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que sou com sepulcres emblanquinats, que per fora semblen bonics, però per dintre són farcits d'ossam de morts i de tota podridura! Així també vosaltres per fora prou sembleu justos als ulls dels homes, però per dintre sou curulls d'hipocresia i de maldat.

DIMECRES DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(23, 29 - 39)

Mt 96

El Senyor va dir al jueus vinguts prop d'ell: Ai de vosaltres, escribes i fari-seus farsants, que construïu els sepulcres dels profetes i embelliu les tombes dels justos, i dieu: Si haguéssim viscut en els dies dels nostres pares, no ens hauríem pas associat a ells per vessar la sang dels profetes! Amb això vosaltres mateixos reconeixeu que sou fills dels assassins dels profetes. Au, doncs, acabeu d'omplir la mesura dels vostres pares! Serps, cria d'escurçons! ¿Com us voleu escapar de ser condemnats a la gehenna? Per això, mireu: jo us envio profetes, savis i escribes; d'ells, en matareu i crucificareu, n'assotareu en les vostres sinagogues i en perseguireu de poble en poble, per tal que caigui damunt vostre tota la sang dels justos vessada a la terra, des de la sang d'Abel, el just, fins a la sang de Zacarias, fill de Baraquias, que va assassinar entre el santuari i l'altar. Us ben asseguro que tot això caurà damunt d'aquesta generació! Jerusalem, Jerusalem, la qui mates els profetes i apedregues els qui et son enviats, quantes vegades he volgut aplegar-te els fills, talment com una lloca aplega els pollets sota les ales, i no ho heu volgut! Doncs bé, la vostra casa us serà deixada deserta. Perquè us dic: D'ara endavant no em veureu més fins que digueu: Beneït l'Arribat en nom del Senyor!

DIJOURS DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(24, 13 - 28)

Mt 99

El Senyor va dir als seus deixebles: Tanmateix, el qui s'haurà mantingut ferm fins a la fi, aquest se salvarà. Aquest Anunci Joiós del Regne serà pregonat per tot el món, en testimoniatge per a tots els pobles; després arribarà la fi. Quan, doncs, veureu establerta al lloc sant l'abominació de la desolació, segons l'oracle del profeta Daniel—que el lector ho entengui!—, llavors, els qui es trobin a Judea que fugin a muntanya; el qui sigui al terrat que no baixi pas per endur-se'n res; i el qui sigui al camp que no torni pas enrera per endur-se el mantell. Ai de les qui gestaran i alletaran en aquells dies! Pregueu que la vostra fugida no s'escaigui pas ni a l'hivern, ni en dissabte. Perquè aleshores hi haurà una gran calamitat tal com no n'hi ha hagut mai cap de semblant des del començament del món fins ara, ni n'hi haurà. I si no fossin abreujats aquells dies, no se salvaria ningú; però, a causa dels elegits, aquells dies seran abreujats. Llavors, si algú us diu: Mireu, el Messies és aquí, o allà; no us ho cregueu pas. Perquè sorgiran falsos messies i falsos profetes i faran grans senyals i prodigis, capaços, d'enganyar els elegits i tot, si fos possible. Alerta, que ja us he previngut. Si us deien, doncs: Mireu, és al desert, no hi aneu pas. Mireu, és als amagatalls, no us ho cregueu pas. Que, així com el llampec surt de llevant i es veu fins a ponent, així mateix serà la tornada del Fill de l'home. Que, onsevulla que sigui el cadàver, allà es reuneixen els voltors.

DIVENDRES DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(24, 27 - 33, 42 - 51)

Mt 100

El Senyor va dir als seus deixebles: Així com el llampec surt de llevant i es veu fins a ponent, així mateix serà la tornada del Fill de l'home. Que, onsevulla que sigui el cadàver, allà es reuneixen els voltors. Tot seguit, després de la calamitat d'aquells dies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles cauran del cel i els exèrcits del cel trontollaran. Aleshores apareixerà al cel el senyal del Fill de l'home; llavors gemegaran les races de la terra i veuran el Fill de l'home venint sobre els núvols del cel amb gran poder i majestat. Enviarà els seus àngels amb una trompeta potent per congregar els elegits, dels quatre vents, d'un extrem a l'altre del cel.

Apreneu la paràbola que la figuera us proporciona: Quan el brançam se li torna tendre i les fulles li broten, coneixeu que l'estiu és a prop; així també vosaltres, quan veureu totes aquestes coses, sapigueu que ell ja és a prop, a les portes. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia arribarà el vostre Senyor. Sapigueu això: si el cap de casa hagués pressentit a quin hora de la nit havia de venir el lladre, hauria vetllat i no s'hauria pas deixat foradar la casa. Per tant, vosaltres estigueu també a punt, que a l'hora menys pensada arribarà el Fill de l'home.

¿Qui es, doncs, el criat fidel i previsor que l'amo va posar al cap del servents perquè els donés l'aliment al temps degut? Sortós d'aquell criat que l'amo, en tornar, trobi fent-ho així! Us asseguro que el posarà al cap de tots els seus

béns. Però, si el criat dolent deia en el seu cor: L'amo triga, i començava a estovar els seus companys, de menjar i beure amb borratxos, arribarà l'amo d'aquell servent el dia que menys s'ho espera i a l'hora menys pensada, el castigarà i el destinarà amb els qui no s'han captivat honradament: allà hi haurà plors i escarritx de dents.

DISSABTE DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(19, 3 - 12)

Mt 78

En aquell temps, es van acostar a Jesús uns fariseus i li van dir per comprometre'l: Es lícit de repudiar la dona per qualsevol motiu? Ell que féu de resposta : "¿Que no heu llegit que el Creador des del principi els féu home i dona, i que digué: Per això l'home deixarà el pare i la mare per ajuntar-se a la seva dona, i ser tots dos una sola carn?" Així ja no són dues, sinó una sola carn. Per tant allò que Déu va unir, que l'home no ho separi. Doncs, ¿com és, replicaren ells, que Moisès manà d'estendre una acta de divorci per a repudiar? És que Moisès, els diu, us va permetre de repudiar les dones a causa de la vostra duresa de cor; al principi, però, no era pas així. I us dic que el qui repudia la dona -no havent-hi fornicació- i es casa amb una altra, comet adulteri. Li diuen els deixebles: Si aquesta és la situació de l'home amb la dona mes val no casar-se. Aquest llenguatge, els diu, no el comprèn pas tothom sinó aquells a qui ha estat concedit i prou. Perquè hi ha eunucs que han nascut així del ventre de la

mare; n'hi ha que han estat fets eunucs pels homes; i n'hi ha que se n'han fet ells mateixos per causa del Regne del cel. Que ho compregui qui pugui!

11^È DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(18, 23 - 35)

Mt 77

El Senyor digué aquesta paràbola: Al Regne del cel li passa com a un rei que va voler passar comptes amb els seus oficials. Havent començat de passar-los, li'n presentaren un que li devia deu mil talents. Com que no tenia amb què pagar, el senyor va manar que fos venut, ell amb la dona, els fills i tots els seus béns, a fi de satisfer el deute. Llavors l'oficial se li llançà als peus i, prosternat, li deia: Tingues paciència amb mi, que t'ho pagaré tot! El Senyor, compadit d'aquell oficial, el deixà anar i li perdonà el deute. En sortir, aquell oficial va trobar un dels seus companys que li devia cent denaris i, aferrant-s'hi, l'escanyava, dient: Paga allò que em deus! Aleshores el seu company se li llançà als peus, i li suplicava: Tingues paciència amb mi que t'ho pagaré! Però ell no volgué saber-hi res, sinó que el féu tancar a la presó fins que no hagués pagat el deute. Als seus companys, veient el que havia passat, els va saber molt de greu, i ho anaren a dir tot al senyor. Aleshores el senyor el va fer cridar, i li va dir: Oficial pervers, t'he perdonat tot aquell deute perquè m'ho has suplicat; ¿no calia que també tu et compadissis del teu company, com jo m'he compadit de tu? I el senyor enfurit, el va lliurar als botxins fins que no ha-

gués pagat tot el deute. Així mateix us tractarà el meu Pare celestial, si cadascun de vosaltres no perdonava de tot cor el germà.

DILLUNS DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(1, 9-15)

Mc 2

Per aquells dies, Jesús va venir des de Natzaret de Galilea, i fou batejat per Joan en el Jordà. I just quan sortia de l'aigua, va veure que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, davallava cap a ell. I es va sentir una veu del cel: Tu ets el meu Fill, l'estimat; tu tens tota la meva benvolença. I tot seguit l'Esperit l'empeny cap al desert. Hi va passar quaranta dies, temptat per Satanàs; s'estava entre salvatgines, i els àngels el servien. Després que Joan fou empresonat, Jesús es presentà a Galilea predicant l'Anunci Joiós de Déu: El temps ja és acomplert, deia, i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en l'Anunci Joiós.

DIMARTS DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(1, 16 - 22)

Mc 3

En aquell temps, Jesús, vorejant el llac de Galilea, veié Simó i Andreu, el germà de Simó, que calaven la xarxa al mar, perquè eren pescadors. Jesús els va dir: Au, veniu amb mi, i us faré ser pescadors d'homes. Ells abandonaren tot seguit les xarxes, i el van seguir. Seguint un xic més enllà, va veure Jaume, fill del Zebedeu, i Joan, el seu germà, preparant,

ells també, les xarxes dins la barca i tot seguit els va cridar. Ells abandonaren Zebedeu, el pare, a la barca amb els jornalers, i se'n van anar darrera seu. Arribaren a Cafarnaüm. I quan era dissabte, entrava a la sinagoga a ensenyar. I es meravellaven de la seva doctrina, perquè els ensenyava com tenint autoritat, i no pas com els escribes.

DIMECRES DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(1, 23 - 28)

Mc 4

En aquell temps, a la sinagoga de Cafarnaüm hi havia un home posseït d'un esperit impur, que es posà a balar: Per què et fiques amb nosaltres, Jesús Natzarè? Que has vingut a perdre'ns? Sé prou qui ets tu: el Sant de Déu! Però Jesús el reptà: Calla i surt! Sacsejant-lo violentament i xisclant fort, l'esperit impur en va sortir. Tots quedaren impressionats, fins al punt que esbrinaven entre ells: Què és això? Una nova doctrina ensenyada amb autoritat; de més a més, mana els esperits impurs i l'obeeixen. La seva anomenada s'estengué de seguida arreu per tota la regió de Galilea.

DIJOURS DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(1, 29 - 35)

Mc 5

En aquell temps, Jesús anà a casa de Simó i Andreu, amb Jaume i Joan. La sogra de Simó jeia enfebrada; i tot seguit li'n parlen. Ell s'hi acosta i, tot prenent-la per la mà, l'aixeca; i la deixà la febre, i els servia. A capvespre, una vegada post el sol, li van dur tots els qui estaven malalts i els endimoniats; i tota la vila era aplegada davant la porta. En va guarir molts que patien de diverses malures, i expulsà molts dimonis; però no els deixava parlar: és que el coneixien. De bon matí, ben fosc encara, es llevà, sortí i s'encaminà cap a un lloc solitari, i allí pregava.

DIVENDRES DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(2, 18 - 22)

Mc 9

En aquell temps, els deixebles de Joan i els fariseus feien dejuni; i van a dir a Jesús: ¿Com és que mentre els deixebles de Joan i els dels fariseus dejunen, els teus deixebles no dejunen? Jesús els va respondre: ¿És que poden dejunar els invitats a noces, mentre el nuvi és amb ells? Durant el temps que tenen el nuvi amb ells, no poden pas dejunar. Prou que arribarà el dia en què els serà pres el nuvi; llavors ja dejunaran. Ningú no cus un pedaç de roba sense batanar a un vestit vell, perquè l'afegit nou s'enduria part del vell i s'hi faria un esquinç pitjor. I ningú no tira vi novell en bots vells, altrament el vi rebentarà els bots, i es farà

malbé el vi i els bots. Sinó que a bots nous, vi novell.

DISSABTE DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(20, 29 - 34)

Mt 82

En aquell temps, quan Jesús sortia de Jericó, el va seguir una gran multitud. En aquestes, vet aquí que dos cecs que seien arran del camí, en sentir que Jesús passava, es posaren a cridar: Senyor, tingues compassió de nosaltres, Fill de David! La gent els renyava perquè callessin. Però ells encara cridaven més: Senyor, tingues compassió de nosaltres, Fill de David! Llavors, Jesús deturant-se, els va cridar i els digué: Què voleu que us faci? Senyor, li responen, que se'ns obrin els ulls! Compadit, Jesús els va tocar els ulls, a l'instant hi van veure; i el van seguir.

12^E DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(19, 16 - 26)

Mt 79

En aquell temps, un home s'acostà a Jesús i li va dir: Mestre, ¿què haig de fer de bo per a posseir la vida perdurable? Ell li respongué: Per què em preguntes sobre el que és bo? Un només és el Bo. Però, si vols entrar a la Vida, guarda els manaments. Quins?, li diu ell. Jesús que li fa: No mataràs, no cometràs adulteri, no robaràs, no llevaràs fals testimoni; honra el pare i la mare, i estimaràs el proïsme com a tu mateix. Tot això, ja ho he observat, li diu el jove, què em falta

encara? Jesús que li fa: Si vols ser perfecte, cuita a vendre els teus béns i dóna'ls als pobres, i tindràs un tresor al cel; en acabat, torna i segueix-me. Quan el jove va sentir aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè era un home amb moltes possessions. Jesús digué als seus deixebles: Us ben asseguro que un ric difícilment entrarà al Regne del cel. I us dic encara: És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que no pas que un ric entri al Regne del cel! En sentir això, els deixebles quedaren del tot esbalaïts, i deien: ¿ Qui es podrà salvar, doncs? Jesús, mirant-se'ls de fit a fit, els respongué: Als homes això és impossible; però a Déu tot és possible.

DILLUNS DE LA 13^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(3, 6 - 12)

Mc 11

En aquell temps, els fariseus van decidir un acord contra Jesús amb els herodians, sobre la manera d'eliminar-lo. Jesús es retirà amb els seus deixebles a la vora del mar, i el va seguir una gran gentada de Galilea. Molta gent de Judea, de Jerusalem, d'Idumea, de dellà el Jordà, dels volts de Tir i de Sidon, sentint a dir les coses que feia, també hi va acudir. Llavors va dir als seus deixebles que, a causa de la multitud li tinguessin a punt una barqueta, per tal que no el maseguessin; és que n'havia guarit molts, per això tots els qui tenien algun mal se li abalançaven al damunt per tocar-lo. I així que els esperits impurs el veien, es prosternaven davant seu i baladrejaven: Tu ets el Fill de Déu! Però els manava molt severament que no el descobrissin.

DIMARTS DE LA 13^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(3, 13 - 21)

Mc 12

En aquell temps, Jesús pujà a la muntanya, i cridà els qui volia, i van anar-hi. Llavors en designà dotze perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar, amb poder d'expulsar dimonis. Designà doncs, els dotze: Simó, a qui posà de nom Pere; Jaume, el fill del Zebedeu, i Joan, germà de Jaume, als quals posà de nom Boanerges, això és, fills del tro, Andreu, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume, el fill d'Alfeu, Tadeu i Simó el cananeu; i Judas, que fou qui el va traïr. Arriba a casa, i altre cop s'hi atapeix tanta gent, que no podien ni fer un mos. Així que els seus ho van saber, sortiren a agafar-lo, perquè deien: Ha perdut el seny.

DIMECRES DE LA 13^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(3, 20 - 27)

Mc 13

En aquell temps, Jesús arriba a casa, i altre cop s'hi atapeix tanta gent, que no podien ni fer un mos. Així que els seus ho van saber, sortiren a agafar-lo, perquè deien: Ha perdut el seny. També els escribes baixats de Jerusalem deien: És posseït de Beelzebul; i encara: És pel cabdill dels dimonis que expulsa els dimonis. Aleshores els va cridar, i els deia en paràboles: Com pot Satanàs expulsar Satanàs? Si un reialme es divideix contra ell mateix, aquell reialme no es pot sostenir; i si una casa es divideix contra ella mateixa, aquella casa no es podrà sostenir. Si Satanàs, doncs, s'ha alçat contra

ell mateix i s'ha dividit, no es podrà sostenir, sinó que és a les acaballes. Ara bé ningú no pot ficar-se dins la casa d'un home fort per afanar-li els béns, si primer no el lliga; aleshores sí que li afanarà els béns.

DIJOUS DE LA 13^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(3, 28 - 35)

Mc 14

El Senyor va dir: Us dic de debò que tot serà perdonat als fills dels homes, els pecats i les injúries, tantes com n'hauran dites; però aquell qui injuriï l'Esperit Sant, mai més no tindrà perdó, sinó que és reu d'un pecat perpetu. És que ells deien: Es posseït d'un esperit impur. Llavors arribaren la seva mare i els seus germans, i de fora estant el feren demanar. La gent seia al seu voltant, i li diuen: Ei, la teva mare, els teus germans i les germanes són aquí fora, que et busquen. Ell que els fa de resposta: Qui és la meva mare i els meus germans? I, mirant tot al voltant als qui seien fent rotllana, diu: Vet aquí la meva mare i els meus germans: el qui faci la voluntat de Déu, aquest m'és germà, i germana, i mare.

DIVENDRES DE LA 13^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(4, 1 - 9)

Mc 15

En aquell temps, Jesús es posà a ensenyar arran del mar. Es congregava vora seu una enorme multitud, tant, que va pujar en una barca, s'hi assegué i es féu riba enllà, mentre la multitud restava

en terra, a la vora del mar. I els ensenyava moltes coses a través de paràboles; i els deia en el seu ensenyament: Escolteu: Un sembrador va sortir a sembrar. Resulta que tot sembrant caigué llavor arran del camí, hi van passar els ocells i l'espellucaren. D'altra caigué en lloc pedregós, on no tenia gaire terra, i, per falta de gruix de terra, va germinar de seguida; però, en sortir el sol, es va pansir i, com que no tenia arrels, s'assecà. D'altra caigué entre cards; els cards van créixer i l'ofegaren, i no llevà fruit. D'altres llavors caigueren en la terra bona i, tot creixent i granant, van llevar fruit; i donaren: l'una trenta, l'altra seixanta i l'altra cent per u. I deia: Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.

DISSABTE DE LA 13ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(22, 15 - 22)

Mt 90

En aquell temps, els fariseus se n'anaren a deliberar de quina manera l'atraparien en alguna qüestió. I li envien els propis deixebles juntament amb els herodians a dir-li: Mestre, sabem que dius la veritat i que ensenyes veritablement el camí de Déu, sense miraments amb ningú, ja que no fas accepció de persones. Digue'ns, doncs, què te'n sembla, ¿és lícit o no de pagar el tribut al Cèsar? Però Jesús, coneixent-los la malícia, digué: Per que em voleu comprometre, farsants? Vejam, ensenyeu-me la moneda del tribut. Ells li van presentar un denari. Després ell els diu: ¿De qui es aquesta efígie i la inscripció? Del Cèsar, responen. Aleshores els diu: Doncs, do-

neu al Cèsar allò que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu. En sentir-ho, en quedaren sorpresos i, deixant-lo, se n'anaren.

13^È DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 33 - 42)

Mt 87

El Senyor digué aquesta paràbola: Hi havia un propietari que va plantar una vinya; la va voltar d'una tanca, hi cavà un cup i va construir-hi una torre; la va arrendar a uns vinyataires, i se n'anà a l'estranger. Quan arribà el temps de la verema, envià els servents als vinyataires a cobrar-ne els fruits. Però els vinyataires, després d'agafar els servents, en van apallissar un, van matar l'altre, i l'altre, el van apedregar. Els va enviar de nou d'altres servents, més colla que la primera vegada, però els van tractar igualment. Finalment, els envià el fill, tot dient-se: El fill, me'l respectaran. Però els vinyataires, en veure el fill, es van dir entre ells: Aquest és l'hereu; som-hi, matem-lo i ens quedarem amb l'herència. Després d'agafar-lo, el tragueren fora de la vinya i el van matar. Ara bé, quan vingui l'amo de la vinya, què farà a aquells vinyataires? Li diuen: Per miserables, els farà morir miserablement, i arrendarà la vinya a uns altres vinyataires que li donin els fruits quan en sigui el temps. Jesús els diu: ¿Que no heu llegit mai en les Escriptures: "La pedra que els constructors havien rebutjat, és la que ha acabat al cim del carener; és obra del Senyor, aquesta feta, i és als nostres ulls meravellosa?"

DILLUNS DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(4, 10 - 23)

Mc 16

En aquell temps, quan Jesús va quedar sol, els qui eren al seu voltant amb els dotze li demanaren el sentit de les paràboles. Ell els deia: A vosaltres, us ha estat concedit el misteri del Regne de Déu; als de fora, en canvi, els és presentat a través de paràboles, a fi que: “per més que mirin, no hi vegin, i per més que escoltin, no comprenguin; no fos que es convertissin, i fossin perdonats”. I els diu: No compreneu aquesta paràbola? Com entendreu totes les altres paràboles, doncs? El sembrador sembla la paraula. Hi ha els d'arran del camí, on és sembrada la paraula; però encara no l'han sentida, que hi ve Satanàs i se n'enduu la paraula sembrada. Hi ha igualment els qui reben la sembra en lloc pedregós; aquests, així que senten la paraula, de seguida l'acullen amb goig, però, per falta d'arrel, són de curta durada: així que es presenta una tribulació o persecució per causa de la paraula, de seguida sucumbeixen. Uns altres són els qui reben la sembra entre cards; aquests són els qui escolten la paraula, però els desficiis del món, la seducció de la riquesa i les cobejances de les altres coses se'ls fiquen dins i ofeguen la paraula, que resulta infructuosa. També hi ha aquells qui han rebut la sembra en la bona terra; aquests escolten la paraula, l'accepten, i lleven fruit: bé trenta, bé seixanta, bé cent per u. Els deia també: ¿És que potser duen la llàntia per posar-la sota el mesuró o bé sota el llit? ¿No és per posar-la sobre el portallànti-

es? Perquè res no hi ha de secret, que no s'hagi de manifestar, ni res d'ocult que no s'hagi de treure a la claror. Si algú té orelles per a escoltar, que escolti!

DIMARTS DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(4, 24 - 34)

Mc 17

El Senyor va dir als seus deixebles: Tingueu en compte això que sentiu! Amb la mateixa mesura amb què mesureu, haureu de ser mesurats, i amb escreix i tot! En efecte: al qui té, li serà donat; però, al qui no té, fins allò que té li serà pres. Afegia a més: El Regne de Déu és com un home que hagi tirat grana a la terra; tant si dorm com si vetlla, de nit i de dia, la grana germina i creix, sense que sàpiga com. Espontàniament, la terra produeix primer un bri, després l'espiga, i després blat granat en l'espiga. I, quan el fruit ho permet, immediatament hi porta la falç, perquè la sega és arribada. Deia també: A què compararem el Regne de Déu, o amb quina paràbola el representarem? Es com un gra de mostassa que, quan el sembren a terra, és la més menuda de totes les llavors de la terra; ara bé, un cop sembrada, s'enfila i es torna més gran que totes les hortalisses, i fa branques tan grosses que els ocells del cel poden ajocar-se a la seva ombra. Amb moltes paràboles per l'estil els proposava la doctrina, fins on eren capaços d'entendre-la, i, sense paràboles, no els la proposava, però en privat, ho explicava tot als seus deixebles.

DIMECRES DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(4, 35 - 41)

Mc 18

El Senyor va dir als seus deixebles: Passem a l'altra riba. I deixant la multitud, se l'enduen, tal com es trobava en la barca; i hi havia altres barques amb ell. En aquestes, s'aixeca una forta ratxada de vent, i les ones pataquejaven la barca, fins al punt que aquesta ja s'omplia. Ell dormia sobre un capçal, a popa. El desvetllen i li diuen: Mestre, tant se t'en dóna, que ens enfonsem? Un cop despert, va reptar el vent i digué al mar: Silenci, calla! El vent amainà, i es féu una gran bonança. Llavors els va dir: Com és que sou tan porucs? Com és que no teniu fe? Aleshores es van espantar molt, i es deien entre ells: ¿Qui és, doncs, aquest, que fins el vent i la mar l'obeeixen?

DIJOUS DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(5, 1 - 20)

Mc 19

En aquell temps, Jesús arribà a l'altra banda, al país dels gerasens. A penes saltà de la barca, que li va sortir a l'encontre un home posseït d'un esperit impur que venia dels sepulcres, on feia estada; i ningú no el podia lligar ni amb una cadena, perquè tot i haver estat lligat sovint amb grillons i cadenes havia trencat les cadenes i trossejat els grillons, i ningú no l'havia pogut amansir. S'estava tothora pels sepulcres i les muntanyes esgargamellant-se i fent-se mal amb rocs. En veure Jesús de lluny estant, hi va córrer, se li prosternà al da-

vant, i li digué baladrejant: Per què et fiques amb mi Jesús, Fill de Déu, l'Altíssim? Et conjuro per Déu que no em turmentis. Es que Jesús li deia: Surt d'aquest home, esperit impur! I li preguntava: Com te dius? Em dic Legió, li respon, perquè som molts. I li pregava insistentment que no l'expulsés del país. Per allí a la muntanya, hi havia una gran ramada de porcs, pasturant. I li pregaren: Envia'ns als porcs perquè ens hi fiquem. I els ho va concedir. Els esperits impurs van sortir i es ficaren dins els porcs; i tota la ramada es precipità rostos avall cap al mar, cosa d'uns dos mil, que es van ofegar. Els porcairols van fugir i ho contaren per la vila i pels camps; i tothom sortí a veure què havia passat. Arriben on era Jesús i veuen l'endimoniat, el qui havia tingut la legió, assegut, vestit i en el seu seny, i es van espantar. Els qui ho havien vist els explicaven què havia passat amb l'endimoniat i els porcs. Llavors es posaren a pregar-li que se n'anés d'aquells termes. Quan pujava a la barca, el qui havia estat endimoniat li pregava que el volgués amb ell. Però no li ho va permetre, ans li diu: Torna-te'n a casa, amb els teus, i conta'ls tot això que el Senyor t'ha fet en la seva misericòrdia. Se'n va anar, doncs, i es posà a pregonar per la Decàpolis tot el que Jesús li havia fet, i tothom se'n meravellava.

DIVENDRES DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(5, 22 - 24, 35 - 43; 6, 1)

Mc 20

En aquell temps, un dels caps de sinagoga, de nom Jaire, arriba fins Jesús i, en veure'l, es deixa caure als seus peus i

li suplica insistentment: La meva filleta es a les acaballes; vine, doncs, a imposar-li les mans a fi que se salvi i visqui. Jesús se n'anà amb ell; l'anava seguint una gran multitud, que el masegava.

Encara ell parlava, que vénen de casa del cap de sinagoga a dir-li: La teva filla s'ha mort; per què amoïnes encara el Mestre? Però Jesús, que havia copsat el que xiuxieujaven, diu al cap de sinagoga: No t'espantis, tingues fe només. I no va deixar que ningú l'acompanyés, fora de Pere, de Jaume i de Joan, el germà de Jaume. Arriben a casa del cap de sinagoga i veu el desori i la gent que plorava i es planyia cridant. Havent entrat, els diu: Què és aquest desori i aquests plors? La menuda no és pas morta, sinó que dorm. Però se'n reien. Aleshores ell, després de bandejar tothom, pren el pare i la mare de la menuda i els qui l'acompanyaven, i entra on era la menuda. Després li agafa la mà, i li diu: Talità cum, que vol dir: Nena, jo t'ho dic, aixeca't! La nena es va alçar de seguida i es posà a caminar; és que tenia dotze anys. Tots quedaren parats d'estupor. Ell els va recomanar insistentment que no ho sabés ningú, i els va dir que donessin de menjar a la nena. En sortir d'allà, es presenta a la seva pàtria, acompanyat dels seus deixebles.

DISSABTE DE LA 14ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(23, 1 - 12)

Mt 93

En aquell temps, Jesús va parlar a la gent i als seus deixebles: Els escribes i els fariseus s'han assegut a la càtedra de Moisès. Feu, doncs, i observeu tot allò

que us diguin, però no n'imitau les obres, perquè diuen i no fan. Lliguen feixos pesants i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells ni amb el dit no els volen moure. En tot obren perquè tothom se n'adoni: per això es fan ben amples les filactèries i ben llargues les borles; els agrada d'ocupar el primer lloc als convits, i els primers seients a les sinagogues, de ser saludats per les places i de ser anomenats Rabí, per la gent. Però vosaltres no us feu anomenar Rabí, perquè el vostre mestre només és un, i vosaltres sou germans; ni anomeneu ningú pare en la terra, que només un ho és, el Pare celestial; no us feu anomenar tampoc capdavanters, que el vostre capdavanter només és un, el Crist. El més gran entre vosaltres serà el vostre servidor. Aquell qui s'enlairarà, serà humiliat, i el qui s'humiliarà, serà enlairat.

14^È DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(22, 2 - 14)

Mt 89

El Senyor digué aquesta paràbola: Al Regne del cel li passa com a un rei que celebrà les noces del seu fill. Envià els criats perquè cridessin els convidats a les noces, però aquests no volien anar-hi. Tornà a enviar-los-en d'altres, dient: Digueu als convidats: Mireu, ja tinc preparat el banquet; ja hem matat els vedells i els animals d'engreix, i tot ja és a punt; au, veniu a les noces. Però ells, sense fer-ne cabal, se n'anaren l'un al seu camp, l'altre al seu negoci, i la resta, després d'agafar els criats, van maltractar-los i els mataren. El rei, tot enfurit,

envià les seves tropes a exterminar aquells assassins i a calar-los foc a la ciutat. Aleshores diu als criats: Les noces ja són a punt, però els convidats no n'eren dignes. Aneu, doncs, pels entreforcs dels camins i convideu a noces tothom qui trobeu. Els criats van sortir pels camins i aplegaren tots els qui van trobar, dolents i bons; i la sala del festí s'emplenà d'invitats. Llavors el rei entrà a veure els convidats, i s'adonà d'un que no duia vestit de noces. Amic, li fa, ¿com és que has entrat aquí sense vestit de noces? Però l'altre no badà boca. Aleshores digué el rei als servidors: Lligat de peus i mans, llenceu-lo a fora, a la fosca; allà hi haurà plors i escarritx de dents. Que molts són els cridats, però no tants els escollits.

DILLUNS DE LA 15^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(5, 24-34)

Mc 21

En aquell temps, una gran multitud anava seguint Jesús i el masegava. En aquestes, una dona que patia pèrdues de sang feia dotze anys, que havia sofert molt d'una colla de metges i havia despès tot el que tenia sense cap profit, sinó que havia anat de mal en pitjor, en sentir parlar de Jesús, es ficà entre la multitud per darrera, i li va tocar el vestit; és que es deia: Si li toco tan sols els vestits, estic salvada. De sobte se li estroncà el flux de sang, i sentí en el seu cos que estava guarida del seu mal. També de sobte, Jesús va sentir en si mateix el poder que d'ell havia sortit i, girant-se enmig de la multitud, pregun-

tava: Qui m'ha tocat els vestits? Però els deixebles li diuen: Veus la gentada que et masega, i preguntes: qui m'ha tocat? Però ell mirava tot al voltant per veure la qui ho havia fet. Llavors la dona, esporuguida i tremolosa, sabent que li havia passat, hi anà, es deixà caure al seu davant i li va dir tota la veritat. Però ell li digué: Filla, la teva fe t'ha salvat; vés-te'n en pau i queda lliure del teu mal.

DIMARTS DE LA 15^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(6, 1 - 7)

Mc 22

En aquell temps, Jesús es presenta a la seva pàtria, acompanyat dels seus deixebles. Arribat el dissabte, es posà a ensenyar a la sinagoga, la majoria, en sentir-lo, quedaven esbalaïts, i deien: D'on ho treu, aquest tot això? ¿I què és aquesta saviesa que li ha estat donada; i aquests miracles fets per les seves mans? Que no és el fuster, aquest, el fill de la Maria i germà del Jaume, el Joset, el Judas i el Simó! Que no s'estan entre nosaltres, les seves germanes? I se n'escandalitzaven. Jesús els deia: Cap profeta no és deshonorat enlloc, sinó a la seva pàtria, entre els seus parents i a casa seva. I no pogué fer-hi cap miracle, tret de guarir alguns malalts tot imposant-los les mans. I s'admirava de la incredulitat d'ells. Jesús recorria els llogarets de la rodalia ensenyant. Llavors crida els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos, i els donava potestat sobre els esperits impurs.

DIMECRES DE LA 15ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(6, 7 - 13)

Mc 23

En aquell temps, Jesús crida els dotze i començà d'enviar-los de dos en dos, i els donava potestat sobre els esperits impurs; i els va recomanar de no endur-se res per el camí, fora d'un bastó; ni pa, ni sarró, ni diners a la faixa; però: Calceu-vos amb sandàlies, i no us poseu dos túniques. També els deia: Onsevulla que entreu en una casa, quedeu-vos-hi fins que en marxeu. I si algun llocs no us rebia, ni us escoltaven, sortiu-ne i espolseu-vos la terra de sota els peus en testimoniatge contra d'ells. Aleshores sortiren a predicar que es convertissin; expulsaven molts dimonis, i untaven amb oli molts malalts i els guarien.

DIJOURS DE LA 15ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(6, 30 - 45)

Mc 25

En aquell temps, els apòstols tornen a reunir-se amb Jesús i li conten tot el que havien fet i ensenyat. Després, ell els diu: Au, aneu vosaltres mateixos, tots sols, a un lloc solitari, i reposeu una mica. És que els anants i vinents eren tants, que ni de menjar no els vagava. Se n'anaren, doncs, amb la barca: cap a un lloc solitari, tots sols. En veure'ls partir, molts van endevinar cap a on, i, de tots els pobles, hi acudiren i van arribar-hi abans que ells. En desembarcar, veié una gran multitud, que li va fer llàstima perquè eren com ovelles sense pastor; i es posà a instruir-los llargament. Com que

ja es feia tard, se li acostaren els deixebles, i li deien: el lloc és solitari i es fa tard; Dóna'ls l'adéu perquè vagin pels masos i llogarets del voltant a comprar-se alguna cosa per a menjar. Però ell féu de resposta: Doneu-los de menjar vosaltres. I ells que li diuen: ¿Que hem d'anar a comprar dos-cents denaris de pa per donar-los de menjar? però ell els diu: Quants pans teniu? Aneu-ho a veure. Un cop ho saberen, li diuen: Cinc, i dos peixos. Els va manar que fessin reclinar tothom pe colles damunt l'herba verda. I es van ajeure en rotllanes de cent i de cinquanta. Va prendre els cinc pans i els dos peixos i, amb els ulls fits a cel, digué la benedicció, va partir els pans i els donava als deixebles per tal que els en servissin; també va repartir els dos peixos entre tots. Tothom va menjar fins a quedar satisfet. Després en van recollir els bocins: dotze cistellades, amb les sobres dels peixos. A menjar eren cinc mil homes. Tot seguit manà als deixebles que pugessin a la barca i comencessin de passar a l'altra riba, cap a Betsaida, mentre ell acomiadava la gent.

DIVENDRES DE LA 15ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(6, 45 - 53)

Mc 26

En aquell temps, Jesús manà als deixebles que pugessin a la barca i comencessin de passar a l'altra riba, cap a Betsaida, mentre ell acomiadava la gent. Un cop els hagué acomiadats, se n'anà a la muntanya a pregar. Arribat el vespre, la barca era ja al mig del mar, que ell era tot sol en terra. En veure'ls escarrassar-se remant, perquè el vent els era contra-

ri, devers la quarta vetlla de la nit, es dirigí cap a ells caminant sobre el mar, i volia passar-los de llarg. Però ells, en veure'l caminant sobre el mar, es pensaren que era un fantasma, i es posaren a cridar; tots, efectivament, el van veure i es van esverar. Ell, però, de seguida els va parlar en aquests termes: Confiança! Sóc jo, no tingueu por! Pujà amb ells a la barca, i el vent amainà. Ells van quedar parats a més no poder. És que no havien entès la significació dels pans: tenien l'enteniment ofuscat. Un cop feta la travessia, tocaren terra a Genesaret, i van atracar-hi.

DISSABTE DE LA 15^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(24, 1 - 13)

Mt 97

En aquell temps, Jesús sortí del temple, i, mentre se n'anava, se li acosten els deixebles per fer-li parar esment en les construccions del temple. Però ell els féu de resposta: Ho veieu, tot això, oi? Doncs bé, us ben asseguro que no en quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada. Quan ja seia dalt de la muntanya de les Oliveres, els deixebles, tots sols, anaren a demanar-li: Digue'ns quan passarà això, i quin serà el senyal de la teva tornada i de la fi del món. Jesús els féu de resposta: Mireu que ningú no us enganyi. Que molts vindran valent-se del meu nom i diran: Jo sóc el Messies, i enganyaran molta gent. Sentireu parlar de guerres i de rumors de guerres; alerta, no us alarmeu: cal que això succeeixi, però encara no és la fi. S'alçarà, en efecte, poble contra poble i reialme contra reialme; ça i lla hi haurà

fams i terratrèmols. Però totes aquestes coses només són el començament dels dolors de part. Aquell temps us lliuraran als turments, us mataran i tots els pobles us avorriran a causa del meu nom. Llavors molts sucumbiran, i es traïran i s'odiaran els uns als altres. Sorgiran una colla de falsos profetes i enganyaran molta gent. La impietat s'estendrà tant, que es refredarà la caritat de la majoria. Tanmateix, el qui s'haurà mantingut ferm fins a la fi, aquest se salvarà.

15^E DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(22, 35 - 46)

Mt 92

En aquell temps, un doctor de la Llei s'apropà a Jesús i li preguntà per comprometre'l: Mestre, quin és el gran manament de la Llei? Ell li va dir: Estimaràs el Senyor el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot l'esperit. Aquest és el gran i primer manament. El segon li és semblant: Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix. En aquests dos manaments es resol tota la Llei i els Profetes. Mentre els fariseus estaven reunits, Jesús els preguntà: Què us en sembla, del Messies? De qui és fill? De David, li diuen. Com és, doncs, els fa, que David, mogut per l'Esperit, l'anomena Senyor, quan diu: El Senyor digué al meu Senyor: Seu a la mera dreta, mentre et poso els enemics dessota el peus? Si David, doncs, l'anomena Senyor, com pot ser-ne fill? Ningú no fou capaç de respondre-li'n mitja paraula; i d'ençà d'aquell dia ningú no gosava interrogar-lo més.

DILLUNS DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(6, 54 - 7, 8)

Mc 27

En aquell temps, quan Jesús saltà de la barca, els habitants de Genesaret que el van reconèixer, van recórrer de seguida tota aquella contrada i començaren de dur-li els qui estaven malalts en lliteres, arreu on sentien a dir que es trobava. I pertot on anava, llogarets, pobles o masos, posaven els malalts per les places, i li pregaven que els deixés tocar almenys el voraviu del vestit; i tots els qui el tocaven, es guarien. Els fariseus i alguns escribes vinguts de Jerusalem es reuneixen al seu entorn; i, en veure que alguns dels seus deixebles menjaven amb les mans impures, això és, sense rentar - perquè els fariseus i tots els jueus, observants de la tradició dels ancians, no mengen si no s'han rentat les mans amb un grapat d'aigua, ni mengen d'allò que ve del mercat que no ho hagin aspergit; i moltes altres coses hi ha que observar per tradició: rentament de copes, de gerros i atuells d'aram -; els fariseus i els escribes, doncs, li van preguntar: ¿Per quina raó els teus deixebles no segueixen la tradició dels ancians, sinó que mengen amb les mans impures? Però ell els respongué: Bé profetitzà Elies de vosaltres, farsants, tal com ha estat escrit: “Aquest poble m'honora amb els llavis, el cor, però, se'ls manté lluny de mi. És estèril el culte que em tributen; les doctrines que ensenyen són preceptes humans”. Deixant de banda el manament de Déu, observeu la tradició dels homes.

DIMARTS DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(7, 5 - 16)

Mc 28

En aquell temps, els fariseus i els escribes, van preguntar a Jesús: ¿Per quina raó els teus deixebles no segueixen la tradició dels ancians, sinó que mengen amb les mans impures? Però ell els respongué: Bé profetitzà Elies de vosaltres, farsants, tal com ha estat escrit: “Aquest poble m'honora amb els llavis, el cor, però, se'ls manté lluny de mi. És estèril el culte que em tributen; les doctrines que ensenyen són preceptes humans”. Deixant de banda el manament de Déu, observeu la tradició dels homes. I els deia: Quina manera més bonica que teniu d'abolir el manament de Déu per implantar la vostra tradició! Ja que Moïses va dir: “Honra el pare i la mare”, i també: “Qui maleeixi el pare o la mare sigui condemnat a mort”. Vosaltres, en canvi, dieu: Si algú deia al pare o a la mare: Declaro corban - això és, ofrena sagrada - allò que de mi podria aprofitar-vos, ja no li deixeu fer res més pel pare o la mare; i així, amb la tradició que us aneu transmetent, anuleu la paraula de Déu. I, de coses per l'estil, en féu a dojo. I, havent convocat novament la multitud, els deia: Escolteu-me tots i enteneu-me bé: no hi ha res d'exterior a l'home que, entrant-li a dins, pugui contaminar-lo, ans el que surt de l'home, això sí que el contamina. Si algú té orelles per a escoltar, que escolti!

DIMECRES DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(7, 14 - 24)

Mc 29

En aquell temps, Jesús havent convocat la multitud, els deia: Escolteu-me tots i enteneu-me bé: no hi ha res d'exterior a l'home que, entrant-li a dins, pugui contaminar-lo, ans el que surt de l'home, això sí que el contamina. Si algú té orelles per a escoltar, que escolti!

Quan, un cop lliure de la gent, va entrar a casa, els deixebles li preguntaren el sentit d'aquell proverbi. Ell que els diu: Així també sou tancats vosaltres? ¿Que no compreneu que res d'exterior que entri en l'home no pot contaminar-lo, perquè no va al cor, sinó al ventre, i para a l'excusat? - amb la qual cosa declarava purs tots els aliments. Però afegia: El que surt de l'home, això sí que el contamina; perquè de dintre el cor dels homes surten les males intencions, fornicacions, furts, homicidis, adulteris, avarícies, maldats, enganys, llibertinatge, enveja, injúria, orgull, irreligiositat; totes aquestes coses dolentes surten de dintre i contaminen l'home. Va marxar d'allí i es dirigí als voltants de Tir.

DIJOURS DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(7, 24 - 30)

Mc 30

En aquell temps, Jesús va marxar i es dirigí als voltants de Tir. Va entrar en una casa i no volia que ningú ho sabés, però no pogué passar desapercebut; perquè, a penes una dona, la filleta de la qual era posseïda d'un esperit impur en

va sentir parlar, que vingué a tirar-se-li als peus. Aquesta dona era pagana, siro-fenícia de raça, i li suplicava que expulsés el dimoni de la seva filla. Ell li deia: Deixa satisfer abans els fills, que no és gens bonic de prendre el pa dels fills i tirar-lo als quissos. Però ella que li fa de resposta: Prou, Senyor, però també els quissos mengen sota la taula de les engrunes dels fills. Aleshores ell li contestà: Vés, el dimoni ja ha sortit de la teva filla. Va marxar a casa seva i va trobar-hi la menuda estirada damunt del llit, i que el dimoni n'havia sortit.

DIVENDRES DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(8, 1 - 10)

Mc 32

En aquell temps, hi tornava a haver una gran multitud, i no tenien res per a menjar; Jesús va cridar els deixebles i els diu: Em fa llàstima aquesta gent, perquè ja fa tres dies que no se separen de mi i no tenen res per a menjar i si els avio dejuns a casa, defalliran pel camí, que alguns d'ells son de lluny. Els deixebles li respongueren: ¿Com se'ls podria satisfer de pa, en un ermot? I els preguntà: Quants pans teniu? Set, li van respondre. Llavors va fer ajeure la multitud a terra; va prendre els set pans, digué l'acció de gràcies, els partí, i els donava als deixebles perquè els en servissin; i els van servir a la gent. També tenien uns quants peixets; un cop beneïts, digué que també els servissin. Van menjar fins a quedar satisfets, després recolliren les sobres dels bocins: set paneres. Eren uns quatre mil. Després els va aco-

miadar. En acabat pujà a la barca amb els deixebles, i se n'anà cap a la banda de Dalmanuta.

DISSABTE DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(24, 34 - 37, 42 - 44)

Mt 101

El Senyor va dir: Us ben asseguro que aquesta generació no passarà, fins que tot això no s'hagi esdevingut. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran pas. Pel que fa al dia i a l'hora, ningú no els sap, ni els àngels del cel, ni el Fill, sinó solament el Pare. Perquè, com en els dies de Noè, així serà la tornada del Fill de l'home. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia arribarà el vostre Senyor. Sapiguen això: si el cap de casa hagués pressentit a quina hora de la nit havia de venir el lladre, hauria vetllat i no s'hauria pas deixat foradar la casa. Per tant, vosaltres estiguen també a punt, que a l'hora menys pensada arribarà el Fill de l'home.

16^È DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(25, 14 - 30)

Mt 105

El Senyor digué aquesta paràbola: És com un home que, en anar-se'n a l'estranger, va cridar els seus criats i els va confiar els béns. Va donar cinc talents a un; a un altre, dos; i a un tercer, un: a cadascun segons la seva capacitat; després se n'anà a l'estranger. Tot seguit, el qui havia rebut cinc talents, anà a negociar-hi, i en va guanyar cinc més. Així

mateix, el dels dos en va guanyar dos més. Però el qui n'havia rebut un se n'anà a fer un clot a terra, i va colgar-hi el diner de l'amo.

Al cap de molt temps, torna l'amo d'aquells criats i els demana comptes. Va comparèixer el qui havia rebut cinc talents, i li'n va presentar cinc més, tot dient: Senyor, em vas confiar cinc talents; guaita, n'he guanyats cinc més. L'amo va dir-li: Molt bé, criat bo i fidel; com que has estat fidel en poc, jo et posaré sobre molt; entra al goig del teu senyor.

Va comparèixer també el dels dos talents, i va dir: Senyor, em vas confiar dos talents; guaita, n'he guanyats dos més. L'amo va dir-li: Molt bé, criat bo i fidel; com que has estat fidel en poc, jo et posaré sobre molt; entra al goig del teu senyor. Va comparèixer també el qui havia rebut un talent, i va dir: Senyor, et conec i sé que ets un home dur, que culls on no has sembrat, i arreplegues d'on no has escampat. Així és que, per por, vaig colgar a terra el teu talent; aquí tens allò que és teu. L'amo li féu de resposta: Criat dolent i dròpol! Tu sabies que cullo on no he sembrat, i arreplego d'on no he escampat? Aleshores, bé calia que portessis els meus diners als banquers, i, a la meva tornada, hauria recobrat el que es meu amb l'interès. Bé, doncs, preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té deu. Que a tot aquell qui té, li serà donat; a aquell qui no té, en canvi, fins allò que té li serà pres. I aquest criat inútil, llenceu-lo a fora, a la fosca: allà hi haurà plors i escarritx de dents.

I, havent dit això, exclamà: Qui tingui orelles per escoltar, que escolti!

17^è DISSABTE

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(25, 1 - 13)

Mt 104

El Senyor digué aquesta paràbola: Al Regne del cel li passarà com a deu verges, que van prendre els llantions i van sortir a rebre el nuvi. D'elles, cinc eren deixades, i cinc previsoras. Les deixades, em efecte, en prendre els llantions, no es van endur oli. Les previsoras, en canvi, van prendre oli, en tassionets juntament amb els llantions. Com que el nuvi trigava, es van anar ensonyant totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir aquest clam: El nuvi ja és aquí, sortiu a rebre'l. Llavors es van desvetllar totes aquelles verges i prepararen els llantions. Les deixades van dir a les previsoras: Doneu-nos oli del vostre, que els nostres llantions s'apaguen. Les previsoras els feren de resposta: No fos cas que no arribés per a nosaltres i vosaltres; més aviat aneu als venedors a comprar-vos-en. Mentre hi anaven, va arribar el nuvi, i les qui eren a punt entraren amb ell a les noces; i la porta fou tançada. Més tard van arribar també les altres, i deien: Senyor, Senyor, obre'ns! Però ell els féu de resposta: Us ben asseguro que no us conec pas. Vetlleu, doncs, perquè no en sabeu ni el dia ni l'hora.

17^è DIUMENGE**O DIUMENGE DE LA CANANEA**

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(15, 21 - 28)

Mt 62

En aquell temps, Jesús es va retirar cap a la banda de Tir i de Sidon. Una dona cananea, vinguda d'aquells voltants, es posà a cridar: Tingues compassió de mi, Senyor, Fill de David! La meua filla està terriblement endimoniada. Però ell no li contestà ni un mot. Els deixebles el pregaven: Atén-la, que no para de cridar darrera nostre. Només he estat enviat, féu ell de resposta, a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. En això, ella arribà i es prosternava, dient: Senyor, socorre'm! Ell li féu de resposta: No és gens bonic de prendre el pa dels fills i tirar-lo als quissos. Prou, Senyor, li féu ella, però també els quissos mengen de les engrunes que cauen de la taula dels amos. Aleshores Jesús li féu de resposta: Oh dona, gran és la teua fe! que et sigui fet segons el teu desig. I des d'aquell moment la seva filla quedà guarida.

EVANGELI

SEGONS SANT LLUC

DILLUNS DE LA 1ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(3, 9 - 12)

Lc 10

En aquell temps, el tetrarca Herodes, reprès per Joan a causa d'Herodias, la muller del seu germà, i a causa de totes les maldats que havia comès Herodes, encara afegí aquesta a totes elles: tancà Joan a la presó. I quan tot el poble fou batejat, mentre Jesús, rebut el baptisme, estava pregant, s'obriren els cels, i l'Esperit Sant davallà sobre d'ell en forma corporal, com de colom, i se sentí una veu del cel: Tu ets el meu Fill benamat; en tu em complac.

DIMARTS DE LA 1ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(3, 23 - 4, 1)

Lc 11

En aquell temps, Jesús, en començar la seva obra, tenia com una trentena d'anys, i, segons es creia, era fill de Josep, fill d'Helí, fill de Matat, fill de Leví,

fill de Melquí, fill de Jannai, fill de Josep, fill de Matatias, fill d'Amós, fill de Naüm, fill d'Eslí, fill de Naggai, fill de Maat, fill de Matatias, fill de Semeín, fill de Josec, fill de Jodà, fill de Joanam, fill de Resà, fill de Zorobabel, fill de Salatiel, fill de Nerí, fill de Melquí, fill d'Addí, fill de Cosam, fill d'Elmadam, fill d'Er, fill de Jesús, fill d'Elièzer, fill de Jorim, fill de Matat, fill de Leví, fill de Simeon, fill de Judà, fill de Josep, fill de Jonam, fill d'Eliaquim, fill de Meleà, fill de Mennà, fill de Matatà, fill de Natan, fill de David, fill de Jessè, fill de Jobed, fill de Booz, fill de Sala, fill de Naasson, fill d'Aminadab, fill d'Admín, fill d'Arní, fill d'Esron, fill de Fares, fill de Judà, fill de Jacob, fill d'Isaac, fill d'Abraham, fill de Tara, fill de Nacor, fill de Seruc, fill de Ragau, fill de Fàlec, fill d'Èber, fill de Sala, fill de Caïnam, fill d'Arfaxad, fill de Sem, fill de Noè, fill de Làmec, fill de Matusala, fill d'Henoc, fill de Jàret, fill de Maleel, fill de Caïnam, fill d'Enòs, fill de Set, fill d'Adam, fill de Déu. Jesús, ple de l'Esperit Sant, tornà del Jordà, i fou portat per l'Esperit al desert.

DIMECRES DE LA 1^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(4, 1- 15)

Lc 12

En aquell temps, Jesús tornà del Jordà, i fou portat per l'Esperit al desert i quaranta dies fou temptat pel diable. No menjà res durant aquells dies; i, acabat, tingué fam. Llavors li va dir el diable: Si ets Fill de Déu, mana a aquesta pedra que es torni pa. I li respongué Jesús: Escrit és: “No solament de pa viu l’home.” I, havent-se’l endut amunt, en un instant va ensenyar-li tots els regnes del món. I li digué el diable: Et donaré tot aquest poder i la seva glòria, com sigui que se m’ha lliurat a mi i la dono a qui vull. Si tu, doncs, et prosternes davant meu, serà teva. I Jesús en contesta li va dir: Escrit és: “Adoraràs el Senyor el teu Déu, i a Ell sol retràs culte.” Després va dur-lo a Jerusalem i el posà al pinacle del temple, i li digué: Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix, car escrit és: “Als seus àngels donarà ordres per tu, perquè et guardin.” I també: “Ells t'agafaran amb les mans, perquè el teu peu no ensopegui amb cap pedra.” I per resposta li féu Jesús: “No temptaràs el Senyor el teu Déu.” Aleshores, el diable, havent acabat tota mena de temptacions, es retirà d’ell fins a cert temps. Jesús, a impuls de l'Esperit, se'n tornà a Galilea, i la seva fama s'escampava per tota aquella regió. Ell ensenyava en llurs sinagogues, i era exalçat per tothom.

DIJOUS DE LA 1^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(4, 16 - 22)

Lc 13

En aquell temps, Jesús vingué a Natzaret, on s'havia criat; i, com de costum, el dia de dissabte entrà a la sinagoga, i va alçar-se per llegir. Li fou presentat el llibre del profeta Isaïes i, en haver desplegat el llibre, trobà el passatge on hi ha escrit: “L'Esperit del Senyor és sobre meu, perquè m'ha ungit per a dur la bona nova als pobres; m'ha enviat a anunciar als captius l'alliberament, i als cecs el recobriment de la vista, a posar en llibertat els oprimits, a promulgar l'any de gràcia del Senyor.” Plegà el llibre, va tornar-lo al servidor i s'assegué. Tothom a la sinagoga tenia els ulls fixos en ell. Llavors començà per dir: Avui s'ha acomplert aquest punt de l'Esclat que acabeu de sentir. I tothom l'aprova-va i s'admirava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca.

DIVENDRES DE LA 1^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(4, 22- 30)

Lc 14

En aquell temps, tothom aprovava Jesús i s'admirava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca. I deien: No és aquest el fill de Josep? I els contestà: De segur em retraureu la dita: Metge, guareix-te tu mateix. Tot el que hem sentit dir que ha passat a Cafarnaüm, fes-ho també aquí a la teva pàtria. En veritat us dic que cap profeta no ha estat acceptat a la seva pàtria. De veritat us dic que hi havia moltes vídues

als dies d'Elies, a Israel, llavors que el cel es tancà tres anys i sis mesos i sobrevingué una gran fam per tota la terra; però a cap d'elles no fou enviat Elies sinó a una vídua de Sarepta, a la banda de Sidon. També hi havia molts leprosos a Israel en temps del profeta Eliseu, i cap d'ells no fou netejat sinó el sirià Naaman. En sentir aquestes paraules, tothom a la sinagoga s'encengué d'ira. Llavors van alçar-se, el tragueren de la ciutat i van dur-lo a un cingle de la muntanya sobre el qual era edificada la ciutat, per estimbar-lo; sinó que ell, passant enmig d'ells, va anar-se'n.

DISSABTE DE LA 1^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(4, 31-36)

Lc 15

En aquell temps, Jesús baixà cap a Cafarnaüm, ciutat de Galilea, i els dissabtes els ensenyava, i es meravellaven de la seva doctrina, car la seva paraula tenia autoritat. A la sinagoga hi havia un home posseït per l'esperit d'un dimoni impur, i cridava amb gran veu: Fora! ¿Què hi ha entre nosaltres i tu, Jesús Natzarè? Has vingut a perdre'ns? Jo sé qui ets: el Sant de Déu. Però Jesús l'increpà dient: Calla i surt d'ell. I el dimoni, que el tirà al mig de la gent, en sortí sense fer-li gens de mal. L'esbalaiment s'apoderà de tothom i ells amb ells anaven parlant, dient: Quina paraula és aquesta, que amb autoritat i poder mana els esperits impurs, i surten!

PRIMER DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(5, 1-11)

Lc 17

En aquell temps, Jesús era a la vora del llac de Genesaret, veié dues barques que eren a la vora del llac. Els pescadors, que n'havien baixat, rentaven les xarxes. Ell pujà en una de les barques, que era de Simó, i li pregà que l'apartés una mica de terra; i, assegut, de la barca estant ensenyava les multituds. En haver acabat de parlar, digué a Simó: Aneu mar endins, i tireu les xarxes. I respongué Simó: Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però per la teva paraula tiraré les xarxes. I, havent-ho fet, agafaren una gran munió de peixos, i les xarxes se'ls trencaven. Llavors feren senyal als de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Vingueren, doncs, i ompliren totes dues barques, talment que s'enfonsaven. I, en veure-ho, Simó Pere es prostrà als genolls de Jesús, dient: Aparta't de mi, que sóc home pecador, Senyor. I és que l'esbalaiment s'apoderà d'ell i de tothom qui hi havia amb ell, per l'agafada de peix que havien fet, com igualment de Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren companys de Simó. Aleshores digué Jesús a Simó: No temis; des d'ara seràs pescador d'homes. I, havent dut les barques en terra, ho deixaren tot i van seguir-lo.

DILLUNS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(4, 38 - 44)

Lc 16

En aquell temps, Jesús entrà a casa de Simó. La sogra de Simó era afectada de molta febre, i van suplicar-lo per ella. Se li acostà per sobre, increpà la febre i aquesta va deixar-la. Tot seguit ella s'aixecà, i els servia. A posta de sol, tothom qui tenia malalts de diverses malalties, els hi portaven. I ell, imposant les mans sobre cada un d'aquells, els guaria. De molts, encara, sortien els dimonis cridant i dient: Tu ets el Fill de Déu. I ell els increpava i no els deixava parlar, ja que sabien que ell era el Messies. Vingut el dia, sortí i va anar-se'n en un lloc desert. Les multituds el cercaven i se'n vingueren fins a ell, i el retenien perquè no se n'anés. Ell els digué: Em cal portar també a d'altres ciutats la bona nova del Regne de Déu; car per això he estat enviat. I anava predicant per les sinagogues de Judea.

DIMARTS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(5, 12 - 16)

Lc 18

En aquell temps, essent Jesús en una ciutat, vet aquí que hi havia un home cobert de lepra. En veure Jesús, caigué de cara a terra, i el pregà dient: Senyor, si vols, em pots fer net. Jesús allargà la mà i va tocar-lo dient: Ho vull, sigues fet net. I de seguida li desaparegué la lepra. I ell li ordenà: No en parlis amb ningú; però vés, mostra't al sacerdot, i fes l'ofrena per la teva purificació tal com ho

va prescriure Moisès en testimoni per a ells. En fi, la seva anomenada s'estenia més i més, i qui-sap-les multituds acudien per sentir-lo i per fer-se guarir de les seves malalties. Ell però, es retirava a llocs solitaris i feia oració.

DIMECRES DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(5, 33- 39)

Lc 21

En aquell temps, els fariseus es van apropar a Jesús i van dir-li: Els deixebles de Joan dejunen sovint i reciten oracions, i igualment els dels fariseus; els teus, en canvi, mengen i beuen. I Jesús els féu: ¿És que podeu fer dejunar els íntims de l'espòs, mentre l'espòs és amb ells? Ja vindran dies en què els serà arrabassat l'espòs; llavors dejunaran, aquells dies. I els va dir encara una paràbola: Ningú no esquinça un tros de vestit nou per apedaçar-ne un de vell; si ho feia, esquinçaria el nou, i el pedaç del nou no s'avindria amb el vell. Com ningú no tira vi nou en bots vells; perquè, el vi novell rebentaria els bots i es vessaria, i es perdrien els bots; ens cal tirar el vi novell en bots nous. I ningú que ha begut vi vell, no en vol de nou, perquè diu: El vell és més bo.

DIJOUS DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(6, 12 - 19)

Lc 23

En aquell temps, Jesús va anar-se'n a la muntanya a pregar, i passà la nit pregant Déu. Vingut el dia, cridà els

seus deixebles i n'escollí dotze, als quals donà el nom d'apòstols: Simó, que també anomenaria Pere, Andreu, el seu germà, Jaume, Joan, Felip, Bartomeu, Mateu, Tomàs, Jaume fill d'Alfeu, Simó anomenat el Zelador, Judas fill de Jaume i Judas Iscariot, que fou el traïdor. Baixà amb ells i va aturar-se al pla, on hi havia un bon nombre de deixebles seus i una gran munió de gent de tot Judea, de Jerusalem, i de tota la marina de Tir i de Sidon, que havien vingut per sentir-lo i ésser guarits de llurs malalties. També els qui es veien turmentats per esperits impurs, n'eren guarits; i tota la multitud cercava de trobar-lo, perquè d'ell sortia una força que guaria tothom.

DIVENDRES DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(6, 17 - 23)

Lc 24

En aquell temps, Jesús baixà de la muntanya amb els seus apòstols i va aturar-se al pla, on hi havia un bon nombre de deixebles seus i una gran munió de gent de tot Judea, de Jerusalem, i de tota la marina de Tir i de Sidon, que havien vingut per sentir-lo i ésser guarits de llurs malalties. També els qui es veien turmentats per esperits impurs, n'eren guarits; i tota la multitud cercava de trobar-lo, perquè d'ell sortia una força que guaria tothom. Llavors, alçant els ulls envers els seus deixebles, deia: Sortosos els pobres, perquè és vostre el regne de Déu. Sortosos els qui ara patiu fam, perquè sereu saciats. Sortosos els qui ara ploreu, perquè riureu. Sortosos sou, quan els homes us odien, quan us

exclouen, quan us ultratgen i rebutgen el vostre nom com a dolent a causa del Fill de l'home. Alegreu-vos aquell dia i exulteu, perquè, mireu, la vostra recompensa serà gran al cel.

DISSABTE DE LA 2^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(5, 17- 26)

Lc 19

En aquell temps, Jesús estava ensenyant, hi havia asseguts uns fariseus i uns doctors de la llei, que havien vingut de tots els vilatges de Galilea, de Judea i de Jerusalem; i el poder del Senyor l'impulsava a fer guaricions. I vet aquí que uns homes, que en una llitera en duïen un altre de paralític, cercaven de fer-lo entrar i posar-lo davant d'ell; i, no trobant per on fer-lo entrar a causa de la gentada, pujaren al terrat i, per entre les rajoles, el davallaren amb la llitera al mig de la gent, davant Jesús. En veure la seva fe, va dir: Amic, els teus pecats et són perdonats. Els escribes i els fariseus es posaren a cavil·lar, dient: ¿Qui és aquest que diu blasfèmies? Qui pot perdonar fora de Déu? I Jesús endevinant les intencions, per resposta va dir-los: ¿Què cavil·leu en els vostres cors? ¿Què és més fàcil de dir: Els teus pecats et són perdonats, o bé de dir: Aixeca't i camina? Doncs, perquè sapiguen que el Fill de l'home té poder sobre la terra de perdonar pecats - digué al paralític -: Jo et dic, aixeca't, pren la teva llitera i vés-te'n a casa teva. I a l'instant s'aixecà davant d'ells, agafa la llitera on jeia i se'n tornà a casa seva glorificant Déu. L'estupor s'apoderà de tothom, i glorificaven Déu, i

plens de temença, deien: Avui hem vist meravelles.

SEGON DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(6, 31- 36)

Lc 26

El Senyor va dir: Tal com voleu que els homes facin amb vosaltres, feu-ho semblantment amb ells. Si estimeu els qui us estimen, quin agraïment us correspon? Perquè els pecadors i tot estimen aquells qui els estimen. Si feu bé a aquells qui us en fan a vosaltres, quin agraïment us correspon? Perquè els pecadors fan això mateix. I si presteu a aquells de qui espereu rebre, quin agraïment us correspon? Els pecadors i tot presten a pecadors per rebre'n un tant igual. Estimeu, en canvi, els vostres enemics, feu-los bé i presteu-los sense esperar-ne cap rescabament, i la vostra recompensa serà gran, i esdevindreu fills de l'Altíssim, perquè ell és bo amb els ingrats i els malvats. Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós.

DILLUNS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(6, 24- 30)

Lc 25

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Però, ai de vosaltres, els rics! perquè heu rebut la vostra consolació. Ai de vosaltres que esteu sadollats! perquè patireu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu! perquè gemegareu i plorareu. Ai quan tothom dirà bé de vosaltres!

perquè en deien bé els vostres pares, dels falsos profetes. Però jo us dic a vosaltres, que m'escolteu: Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us avorreixen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumnien. A qui et pega a la galta, para-li encara l'altra; i a qui et pren el mantell, no li neguis la túnica.

DIMARTS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(6, 37- 45)

Lc 27

El Senyor va dir: No jutgeu, i no sereu jutjats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats; doneu, i se us donarà; una mesura bona, atapeïda, sacsejada, curulla serà abocada a la vostra falda; perquè amb la mesura amb què mesurareu, se us mesurarà en bescanvi. Els va dir encara una paràbola: Per ventura pot un cec guiar un cec? no cauran tots dos en un clot? El deixeble no està sobre el mestre; però tot deixeble ben format serà com el seu mestre. ¿I per què et fixes en la brossa que hi ha a l'ull del teu germà i no repares en la biga que hi ha en el teu ull? O bé, ¿com pots dir al teu germà: Germà meu, deixa'm treure la brossa que hi ha al teu ull, i tu no t'adones de la biga que hi ha en el teu ull? Hipòcrita, treu de primer la biga del teu ull; i aleshores miraràs de treure la brossa que hi ha a l'ull del teu germà. I és que no hi ha cap arbre bo que doni fruit dolent, ni tampoc un arbre dolent que doni bon fruit. De fet, cada arbre es coneix pel seu fruit, ja que de les espines no es cullen pas fi-

gues, ni de l'esbarzer no es veremen raïms. L'home bo, treu el bé del bon cabal del seu cor; i el dolent, del mal en treu el mal, perquè de la sobreabundància del cor parla la seva boca.

DIMECRES DE LA 3^{ERA} SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(6, 46 - 7, 1)

Lc 28

El Senyor va dir: ¿Per què m'anomenau Senyor, i no feu el que us dic? Tothom qui ve a mi, escolta les meves paraules i les practica, us mostraré a qui és semblant. És semblant a un home que, en edificar una casa, cava, aprofundeix i posa els fonaments sobre la pedra; i, en sobrevenir una inundació, la riuada envesteix contra aquella casa, però no l'ha poguda fer trontollar perquè era ben construïda. Aquell, però, qui ha escoltat i no ho ha practicat, és semblant a un home que ha edificat la casa sobre terra, sense fonaments. Contra ella ha investit la riuada i tot seguit s'ha enfonsat; i la ruïna d'aquella casa ha resultat gran. Quan va haver acabat aquests parlaments, el poble escoltant-lo, se n'entrà a Cafarnaüm.

DIJOURS DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(7, 17 - 30)

Lc 31

En aquell temps, l'anomenada de Jesús va escampar-se per tot Judea i per tots els voltants. Els deixebles de Joan ennovaren aquest de tots aquests fets; i

Joan cridà dos dels seus deixebles, i va enviar-los al Senyor per dir-li: ¿Ets tu el qui ha de venir, o un altre? En haver arribat prop d'ell, aquests homes van dir: Joan Baptista ens envia prop teu per dir-te: ¿Ets tu el qui ha de venir o n'esperem un altre? En aquella hora en guarí molts de malalties, xacres i esperits malignes, i a molts cecs féu do de veure-hi. I per resposta digué als enviats: Aneu-vos-en i feu saber a Joan el que heu vist i sentit: els cecs hi veuen, els coixos caminen, els leprosos són nets, els sords hi senten, els morts ressusciten, als pobres és anunciada la bona nova; i benaurat és qui no s'escandalitzarà en mi. Un cop fora els missatgers de Joan, Jesús començà a parlar de Joan a les multituds: Què heu anat a contemplar al desert? ¿Una canya sacsejada pel vent? Però, què heu anat a veure-hi? ¿Un home vestit amb vestidures blanques? Mireu que els qui van vestits esplèndidament i viuen a la regalada, estan als palaus reials. Però, què hi heu sortit a veure? un profeta? Sí, us ho dic, encara més que un profeta. Ell és de qui s'ha escrit: "Heus aquí que envio el meu missatger davant la teva cara, el qual et prepararà el camí davant teu." Jo us dic que, entre nascuts de dona, no n'hi ha cap que sigui més gran que Joan; sinó que el més petit en el regne de Déu és més gran que ell. I tot el poble que l'ha sentit - els publicans i tot -, han proclamat la justícia de Déu rebent el baptisme de Joan; els fariseus, en canvi, i els legistes, en no fer-se batejar per ell, han frustrat el disseny de Déu respecte a ells mateixos.

DIVENDRES DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(7, 31-35)

Lc 32

El Senyor va dir: ¿Amb qui, doncs, compararé els homes d'aquesta generació? ¿I a qui són semblants? Són semblants a nois que, asseguts a la plaça, es criden els uns als altres, bo i dient: Hem tocat la flauta i no heu dansat; hem cantat complantes i no heu plorat. I és que ha vingut el Baptista, no menjant pa ni bevent vi, i han dit: Té el dimoni. Ha vingut el Fill de l'home, que menja i beu, i diuen: Mireu un home golós i bevedor, amic dels publicans i dels pecadors. I la saviesa ha estat justificada per tots els seus fills.

DISSABTE DE LA 3^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(5, 27-32)

Lc 20

En aquell temps, Jesús veié un publicà per nom Leví assegut al lloc de la recaptació d'impostos i li digué: Segueix-me. I ell, deixant-ho tot, s'aixecà i va seguir-lo. Leví va oferir-li un gran convit; i, a taula amb ells, hi havia una bona colla de publicans i d'altres persones. Els fariseus i els seus escribes murmuraven i deien als deixebles d'ell: ¿Per què menges i beves amb els publicans i pecadors? Però Jesús contestà: No necessiten el metge els qui tenen salut, sinó els malalts. No he vingut pas a cridar els justos, sinó els pecadors a conversió.

TERGER DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(7, 11-16)

Lc 30

En aquell temps, Jesús va anar-se'n en una ciutat anomenada Naïm i amb ell feien camí els seus deixebles, i una gran gernació. I, quan s'acostaren a la porta de la ciutat, heus aquí que era dut a enterrar un mort, fill únic de la seva mare, la qual era vídua; i amb aquesta hi havia una munió nombrosa de la ciutat. Tan bon punt la va veure el Senyor, s'estremí de compassió per ella i va dir-li: No ploris. S'atansà, va tocar el fèretre, i els portadors s'aturaren, i digué ell: Minyó, t'ho mano, aixeca't. Llavors, el mort s'assegué i començà a parlar, i Jesús va lliurar-lo a la seva mare. Tothom agafà por, i glorificaven Déu, bo i dient: Un gran profeta ha sorgit entre nosaltres, i Déu ha visitat el seu poble.

DILLUNS DE LA 4^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(7, 36-50)

Lc 33

En aquell temps, un fariseu invità Jesús a menjar amb ell. Entrà, doncs, a casa del fariseu i es posà a taula. I vet aquí que a la ciutat hi havia una dona pecadora, la qual, en saber que ell era a taula a casa del fariseu, va prendre un flascó d'olor i, havent-se posat darrera, prop dels peus d'ell, plorant, començà de mullar-li els peus amb llàgrimes, i amb els cabells del seu cap els hi eixugava; besava els peus i els ungia amb aquell perfum. En veure-ho el fariseu que l'havia invitat, va dir-se dintre si mateix: Si

aquest fos profeta, sabia qui i com és aquesta dona que el toca, ja que és pecadora. Jesús com a resposta va dir-li: Simó, tinc alguna cosa a dir-te. I ell va fer: Mestre, digues. Un prestador tenia dos deutors; l'un li devia cinc-cents denaris, i l'altre cinquanta. No podent aquests tornar-ho, els ho condonà a tots dos. ¿Qui, doncs, d'aquests l'estimarà més? Per resposta li digué Simó: Suposo que aquell a qui condonà més. I Jesús li va fer: Has jutjat rectament. I, girat a la dona, digué a Simó: ¿Veus aquesta dona? He entrat a casa teva i no has tirat aigua als meus peus; aquesta, en canvi, me'ls ha mullats amb les llàgrimes, i amb els seus cabells me'ls ha eixugats. Tu no m'has donat una besada; aquesta, però, d'ençà que ha entrat no ha parat de besar-me els peus. Tu no has ungit amb oli el meu cap; aquesta, al contrari, m'ha escampat perfum als peus. Per això et dic que li són perdonats tots els pecats, perquè ha estimat molt. Però a qui es perdona poc, estima poc. I a ella, li digué: Et són perdonats els pecats. I els convidats es posaren a dir dintre d'ells: ¿Qui és aquest que fins perdona els pecats? I ell digué a la dona: La teva fe t'ha salvat; vés-te'n en pau.

DIMARTS DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(8, 1 - 3)

Lc 34

En aquell temps, Jesús recorria ciutats i vilatges, predicant i anunciant la bona nova del regne de Déu. Amb ell hi havia els dotze i algunes dones que havien estat guarides d'esperits malignes: Maria anomenada Magdalena, de la qual

havien sortit set dimonis; Joana, muller de Cuzà, procurador d'Herodes, Susanna i moltes d'altres que els assistien amb els seus béns.

DIMECRES DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(8, 22 - 25)

Lc 37

En aquell temps, Jesús pujà en una barca amb els seus deixebles, i els va dir: Passem a l'altra banda del llac. I es posaren a navegar. Però, tot navegant, ell s'adormí. Un vent borrascós va abatere sobre el llac; i la nau feia aigües, i ells perillaven. Però s'atansaren a ell i van despertar-lo dient: Mestre, Mestre, estem perduts. I ell, que es despertà, increpà el vent i aquella maror, que van parar, i hi hagué bonança. Llavors va dir-los: On és la vostra fe? I ells, espavorits, estaven admirats, dient-se ells amb ells: ¿I qui és aquest que fins mana els vents i l'aigua, i l'obeeixen?

DIJOURS DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 7 - 11)

Lc 41

En aquell temps, arribà a orelles del tetrarca Herodes tot el que feia Jesús, i ell estava en dubte, que alguns deien que Joan havia ressuscitat d'entre els morts, i d'altres que Elies havia aparegut, i d'altres que havia ressorgit algun dels antics profetes. Herodes, però, va dir: Jo he fet degollar Joan: ¿qui és, doncs, aquest del qual sento dir tals coses? I cercava de veure'l. A la tornada, els apòstols li explicaren tot el que havien fet. I ell, emportant-se'ls, va retirar-se en

un lloc apartat, cap a la ciutat anomenada Betsaida. Però les multituds, en adonar-se'n, el seguiren. Ell va acollir-les, i els parlava del Regne de Déu i guaria tothom qui en tenia necessitat.

DIVENDRES DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 12- 17)

Lc 42

En aquell temps, els dotze deixebles van acostar-se a Jesús i li digueren: Dóna comiat a la multitud, perquè se'n vagin pels vilatges i masies dels voltants a fer-hi estada i trobin queviures, perquè som en un lloc desert. I els respongué: Doneu-los de menjar vosaltres. Li van fer: No tenim pas més de cinc pans i dos peixos, si doncs no anem nosaltres a comprar aliment per a tota aquesta generació. I és que allí hi havia cosa de cinc mil homes. I contestà als seus deixebles: Feu-los ajeure per colles d'uns cinquanta. Així ho van fer, i feren ajeure tothom. I ell, havent pres els cinc pans i els dos peixos, alçà la mirada al cel, els beneí, va fer-ne parts i les distribuí a la multitud. I tothom menjà i se sadollà. I del que va sobrar s'aplegaren dotze coves de bocins.

DISSABTE DE LA 4ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(6, 1- 10)

Lc 22

En aquell temps, un dissabte, Jesús passava per uns sembrats, i els seus deixebles arrencaven espigues i se les menjaven després de desgranar-les amb les mans. Alguns dels fariseus digueren:

¿Per què feu això que no és permès els dissabtes? I per resposta els va dir Jesús: ¿I no haveu llegit allò que va fer David, quan tingué fam ell i els qui eren amb ell, com ell entrà a la casa de Déu, i, havent pres els pans de proposició, en menjà i va donar-ne als qui eren amb ell, quan no era permès de menjar-ne sinó tan sols als sacerdots? I els afegia: El Fill de l'home és senyor també del dissabte. Succeí també que un altre dissabte entrà a la sinagoga i hi ensenyava; i hi havia allí un home que tenia seca la mà dreta. Els escribes i els fariseus l'espiaven si guariria en dissabte, a fi de trobar amb què acusar-lo. Ell, però, en coneixia els pensaments ; i va dir a l'home que tenia seca la mà dreta: Aixeca't i posa't dret al mig. Va alçar-se, doncs, i es posà dret. Aleshores els digué Jesús: Jo us pregunto si és lícit, en dissabte, de fer bé o de fer mal, de salvar una vida o bé de perdre-la. I, havent-los resseguits tots amb la mirada, digué a aquell home: Estén la mà. Ho va fer, i la seva mà tornà a bon estat.

QUART DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(8, 5 - 15)

Lc 35

El Senyor digué aquesta paràbola: Un sembrador sortí a sembrar la seva llavor. I una part caigué a la vora del camí, i fou trepitjada, i els ocells del cel se la menjaren. Una altra part caigué sobre pedra i, nascuda, va assecar-se, perquè no tenia humitat. Una altra va caure enmig d'espines; i les espines, creixent amb ella, van ofegar-la. I una altra va caure en

bona terra i, nascuda, va donar el cèntuple de fruit.

Els seus deixebles van preguntar-li què significava aquesta paràbola. I ell respongué: A vosaltres és donat de conèixer els misteris del regne de Déu; però als altres, en paràboles, a fi que, “veient-hi, no hi vegin i sentint-hi, no ho compreguin.” Aquest és el significat de la paràbola: la llavor és la paraula de Déu. Els qui hi ha a la vora del camí, són els qui han escoltat, ve tot d'una el diable i s'emporta la paraula de llur cor, no sigui que, creient, se salvin. Els qui hi ha sobre pedra, són els qui, en escoltar, reben amb goig la paraula; però aquests no tenen arrel: creuen cert temps i, a l'hora de la temptació, fallen. El que ha caigut sobre les espines, són aquells qui han escoltat, però, tot fent camí, s'han ofegat en les ànsies, en la riquesa i en els plaers de la vida, i no han arribat a maduresa. El que hi ha, en canvi, en bona terra, són els qui, havent escoltat amb cor dreturer i bo la paraula, la retenen i donen fruit amb la seva constància. Dit això, Jesús cridà: Qui té orelles per a sentir, que ho senti.

DILLUNS DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 18 - 22)

Lc 43

En aquell temps, estant Jesús preguntant en un lloc apartat i essent amb ell els seus deixebles, els féu aquesta pregunta: ¿Qui diuen les multituds que sóc jo? I li respongueren així: Joan Baptista; d'altres, Elies, i d'altres, algun dels antics profetes que ha ressuscitat. I vosaltres, ¿qui dieu que sóc Jo? Pere en resposta va

dir: L'Ungit de Déu. Però ell els prohibí rigorosament que ho diguessin a ningú. Va afegir: Convé que el Fill de l'home pateixi molt i que sigui rebutjat pels ancians, pels grans sacerdots i pels escribes i sigui mort i el tercer dia ressusciti.

DIMARTS DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 23- 27)

Lc 44

El Senyor va dir als seus deixebles: Si algú vol venir darrera meu, que es negui a si mateix, prengui la seva creu cada dia i em segueixi. De fet, qui vol salvar la seva vida, la perdrà; però qui perdrà la seva vida a causa de mi, aquest la salvarà, ¿Quin profit, doncs, treu l'home de guanyar tot el món, si ell es perd o es desgracia? Perquè qui s'averkonyirà de mi i de les meves paraules, d'ell s'averkonyirà el Fill de l'home, quan vindrà en la seva glòria i en la del Pare i dels sants àngels. Us dic de veritat que n'hi ha alguns que són aquí, els quals no tastaran la mort fins que hauran vist el regne de Déu.

DIMECRES DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 44 - 50)

Lc 47

El Senyor va dir als seus deixebles: Reteniu a les vostres orelles aquestes paraules: El Fill de l'home ha d'ésser lliurat a mans dels homes. Ells, però, no entenien aquestes paraules, que eren velades per a ells perquè no en cospessin el sentit, i tenien por de preguntar-lo so-

bre tals paraules. Entre ells es produí un debat, el de qui seria el més gran d'ells. Però Jesús, que sabia què es debatia en llur cor, prengué un infant, va posar-se'l al costat, i els digué: Qualsevol qui rep aquest infant en nom meu, em rep a mi; i qualsevol qui em rep a mi, rep el qui m'ha enviat; car el qui és més petit entre vosaltres, aquest és gran. Llavors prengué la paraula Joan i va dir: Mestre, hem vist algú que en nom teu treia els dimonis, i li ho hem impedit, puix que no et segueix amb nosaltres. I els contestà Jesús: No ho impediu; qui no està contra vosaltres, està per vosaltres.

DIJOUS DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(9, 49 - 56)

Lc 48

En aquell temps, un dels deixebles es va apropar a Jesús i li va dir: Mestre, hem vist algú que en nom teu treia els dimonis, i li ho hem impedit, puix que no et segueix amb nosaltres. I els contestà Jesús: No ho impediu; qui no està contra vosaltres, està per vosaltres.

I s'esdevingué que, en acostar-se els dies de la seva ascensió, va anar se'n decididament a Jerusalem, i envià missatgers al davant d'ell. I, anant de camí, entraren en un vilatge de samaritans per fer-li els preparatius; però no el van rebre, perquè volia anar a Jerusalem. En veure-ho els deixebles Jaume i Joan, digueren: Senyor, ¿vols que diguem que baixi foc del cel i els consumeixi com ho va fer Elies? Però Jesús, havent-se girat, els reptà i els hi va dir: Vosaltres no sabeu de quin esperit sou! El Fill de l'home no ha vingut a per-

dre les ànimes, sinó a salvar-les. I se'n anaren a un altre vilatge.

DIVENDRES DE LA 5^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(10, 1- 15)

Lc 50

En aquell temps, el Senyor en designà encara d'altres setanta-dos i els envià de dos en dos davant d'ell per totes les ciutats i llocs per on ell havia de passar. I els digué: Les messes són moltes, i els treballadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo de les messes que enviï treballadors a les seves messes. Aneu! Vet aquí que us envio com anyells enmig de llops. No porteu pas bossa, ni alforja, ni calçat, i no saludeu ningú pel camí. A qualsevol casa on entreu, digueu primer: Pau en aquesta casa! I si allà hi havia algun fill de la pau, sobre d'ell reposarà la vostra pau; i si no, us tornarà. Resteu en aquesta casa, menjant i bevent del que tindran; car el treballador és mereixedor del seu salari. No aneu de casa en casa. En qualsevol ciutat on entrareu i on us acolliran, mengeu el que se us servirà, i guariu-ne els malalts, i digueu-los: El regne de Déu és a prop vostre. Però en qualsevol ciutat on entrareu i no us acolliran, sortiu a les places i digueu: Fins la pols de la vostra ciutat que se'ns ha agafat als peus, ens la fem fora; però sapigueu que és a prop el regne de Déu. Jo us dic que aquell dia no hi haurà tant de rigor per a Sodoma com per a aqueixa ciutat. Ai de tu, Corazín! Ai de tu, Betsaida! Car si a Tir i a Sidon s'haguéssin acomplert els miracles que en vosaltres s'han obrat, temps ha que amb sac i

asseguts a la cendra haurien fet penitència. Però per a Tir i Sidon no hi haurà tant de rigor al judici com per a vosaltres. I tu, Cafarnaüm, ¿és que seràs aixecada fins al cel? Fins a l'infern seràs enfonsada!

DISSABTE DE LA 5ª SETMANA

Lectura del sant Evangelí segons sant Lluç.

(7, 1 - 10)

Lc 29

En aquell temps, Jesús n'entrà a Cafarnaüm. Llavors, el servent d'un centurió, estava malalt i a punt de morir, el qual era molt estimat d'aquell. Havent sentit parlar de Jesús, li envià uns ancians dels jueus a pregar-li que vingúes a salvar el seu servent. Arribats prop de Jesús, el suplicaren amb insistència, dient: Es mereix que li concedeixis això, ja que estima el nostre poble i ell mateix ens ha construït la sinagoga. Jesús va fer camí amb ells: i, quan ja no eren gaire lluny de la casa, el centurió li envià uns amics per dir-li: Senyor, no t'hi afeixuguis, perquè no sóc mereixedor que entris sota el meu sostre. Per això mateix ni jo no m'he cregut digne de venir a tu. Però digues una paraula i sigui guarit el meu servent. També jo, que sóc un home posat sota una autoritat, tinc soldats sota meu, i dic a aquest: Vés, i va, i a un altre: Vine, i ve, i al meu servent: Fes això, i ho fa. Jesús en sentir aquestes paraules, s'admirà d'ell i, girant-se a la multitud que el seguia, digué: Us ho dic, ni a Israel mateix no he trobat una fe semblant. I, en haver tornat a casa, els enviats trobaren sa el servent.

CINQUÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangelí segons sant Lluç.

(16, 19 - 31)^o

Lc 83

El Senyor va dir: Hi havia un home ric que vestia de porpra i de lli molt fi i cada dia es regalava opíparament. I un pobre, per nom Llätzer, estava ajagut vora el seu portal, ple de nafres i desitjant de saciar-se amb el que queia de la taula del ric; però els gossos i tot venien a llepar-li les nafres. I s'esdevingué que morí el pobre i fou portat pels àngels al si d'Abraham. Morí també el ric i fou soterrat. I, a l'infern, enmig dels seus turments, en alçar els ulls veié Abraham des de lluny i Llätzer al seu si. Llavors, cridant, digué: Pare Abraham, compadeix-te de mi i envia Llätzer a mullar la punta del seu dit a l'aigua perquè em refresqui la llengua, estic torturat en aquestes flames. Li respongué Abraham: Fill, recorda't que has rebut els teus béns durant la teva vida, i Llätzer mentrestant els seus mals; i ara ell és aquí consolat, i tu torturat. De més de tot això, entre vosaltres i nosaltres, hi ha un gran abisme, a fi que els qui voldran passar d'aquí cap a vosaltres no puguin, ni travessin d'aquí cap a nosaltres. I contestà: Et prego, doncs, Pare, que l'enviïs a casa del meu pare - tinc cinc germans -, perquè els previngui, no fos cas que també ells vinguessin en aquest lloc de turment. I respongué Abraham: Tenen Moisès i els profetes: que els escoltin. Però aquell replicà: No, pare Abraham: ans si algun dels morts se n'anava a ells, es convertiran. I li va respondre: Si no escolten Moisès ni els profetes, tampoc no es convencen si algú ressuscitava d'entre els morts.

DILLUNS DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(10, 22- 24)

Lc 52

El Senyor va dir: Tot m'ha estat lliurat pel meu Pare, i ningú no sap qui és el Fill sinó el Pare, ni qui és el Pare sinó el Fill i aquell a qui el Fill voldrà revelar-ho. Després, girat als seus deixebles, a part els va dir: Benaaurats els ulls que veuen el que veieu; car us dic que molts de profetes i reis han volgut veure el que vosaltres veieu, i no ho han vist, i sentir el que sentiu, i no ho han sentit.

DIMARTS DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 1 - 10)

Lc 55

En aquell temps, estant Jesús preguntant en cert lloc, en haver acabat li digué un dels seus deixebles: Senyor, ensenya'ns de pregar, tal com Joan n'ha ensenyat als seus deixebles. I els va dir: Quan pregueu, digueu: Pare, sigui santificat el teu nom; vingui el teu regne; dona'ns avui el pa de demà; perdona'ns els nostres pecats, que també nosaltres perdonem tothom qui ens deu; i no ens deixis en la temptació. També els va dir: Si algun de vosaltres tenia un amic i se n'hi anava a mitja nit i li deia: Amic, presta'm tres pans, perquè un amic meu m'ha arribat de viatge i no tinc res per a oferir-li; i aquell, de dins estant, li feia per resposta: No em vinguis amb afeixucs; la porta ja és tancada, i els meus fills són amb mi al llit; no puc pas llevar-me per donar-te'ls; jo us dic que, encara que no es llevés a donar-los-hi per ésser amic d'ell, almenys per la seva importu-

nitat es llevarà i li donarà el que necessita. I jo us dic: Demaneu i se us donarà; cerqueu i trobareu; truqueu i se us obrirà; car tothom qui demana, rep; i tothom qui cerca, troba; i al qui truca, se li obrirà.

DIMECRES DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 9 - 13)

Lc 56

El Senyor va dir als seus deixebles: Demaneu i se us donarà; cerqueu i trobareu; truqueu i se us obrirà; car tothom qui demana, rep; i tothom qui cerca, troba; i al qui truca, se li obrirà. ¿Quin pare entre vosaltres, al qual el fill demana pa, li donarà per ventura una pedra? O si li demana peix, ¿és que en comptes de peix li donarà una serp? O si li demana un ou, li donarà un escorpí? Si vosaltres doncs, dolents que sou, sabeu donar bones coses als vostres fills, quant més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen!

DIJOUS DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 14 - 23)

Lc 57

En aquell temps, Jesús estava expulsant un dimoni, el qual era mut. Tan bon punt hagué sortit el dimoni, parlà el mut; i les multituds se n'admiraven. Però alguns d'ells digueren: per mitjà de Beelzebul, príncep dels dimonis, expulsa els dimonis. D'altres, per provar-lo, li reclamaven un senyal vingut del cel. Ell, però, coneixent-los els pensaments, va dir-los: Tot regne dividit contra si mateix

s'arruïna, i cau casa contra casa. Si Sata-nàs, doncs, s'ha dividit contra si mateix, com s'aguantarà el seu regne? Puix que dieu que per mitjà de Beelzebul jo expulso els dimonis. Si jo per mitjà de Beelzebul expulso els dimonis, ¿per mitjà de qui els vostres fills els expulsen? Per això ells seran els vostres jutges. Però si pel dit de Déu jo expulso els dimonis, és que ha arribat a vosaltres el Regne de Déu. Quan un home fort, armat, guarda el seu palau, els seus béns estan en seguretat; però si en sobrevé un de més fort, el vencerà, li prendrà l'armament amb què comptava i repartirà les seves despulles. Qui no és amb mi, és contra mi; i qui no arreplega amb mi, escampa.

DIVENDRES DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 23- 26)

Lc 58

El Senyor va dir: Qui no és amb mi, és contra mi; i qui no arreplega amb mi, escampa. Quan l'esperit impur surt de l'home, roda per llocs àrids cercant repòs; i, en no trobar-ne, diu: Me'n tornaré a casa meua, d'on he sortit. I, en venir-hi, la troba escombrada i endreçada. Llavors se'n va i agafa d'altres set esperits més dolents que ell, hi entren i s'hi estableixen. I les darreries d'aquell home esdevenen pitjors que la primera.

DISSABTE DE LA 6^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(8, 16 - 21)

Lc 36

El Senyor va dir: Ningú qui ha encès un llum, no el cobreix amb un atuell o el posa sota el llit, ans el col·loca da-

ment el canelobre, perquè els qui entren vegin la llum. Perquè no hi ha res d'amagat que no arribi a descobrir-se, ni res de secret que no s'hagi de conèixer i posar-se de manifest. Mireu, doncs, com escolteu, perquè, a qui té, se li donarà, i, al qui no té, fins el que pensa tenir se li prendrà. Vers ell vingueren la seva mare i els seus germans, i no pogueren acostar-se-li a causa de la gentada; però li feren saber: La teua mare i els teus germans són al defora, que et volen veure. I els respongué: La meua mare i els meus germans són aquests, els qui escolten la paraula de Déu i la posen en obra.

SISÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(8, 27 - 39)

Lc 38

En aquell temps, Jesús va baixar a terra al país dels gerasens, i li sortí a l'encontre un home de la ciutat, posseït de dimonis; i feia molt de temps que no anava vestit, i no vivia en cap casa, sinó pels sepulcres. Quan veié Jesús, cridant se li prosternà, i amb gran veu va dir: ¿Què hi ha entre jo i tu, Jesús, Fill de Déu Altíssim? Et prego que no em turmentis. I és que ell ordenava a l'esperit que sortís d'aquell home. De fet, moltes vegades s'apoderava d'ell, i, per guardar-lo, el lligaven amb cadenes i grillons, però trencava els lligams, i era empès pels dimonis vers els deserts. Jesús li preguntà: Quin és el teu nom? Li respongué: Legió. I és que molts de dimonis havien entrat en ell. I aquests li suplicaven que no els manés d'anar-se'n a l'abisme. Allà hi havia un ramat de qui-sap-los

porcs pasturant per la muntanya. I li suplicaren que els permetés d'entrar en aquells porcs, i els ho permeté. Quan sortiren, doncs, els dimonis d'aquell home, entraren en els porcs, el ramat es tirà del cingle al llac i s'ofegà. En veure els pastors aquest succés, fugiren i ho notificaren a la ciutat i pels camps. I van sortir a veure tal succés, i se'n vingueren a Jesús i van trobar assegut aquell home de qui havien eixit els dimonis, vestit i amb seny, als peus de Jesús, i se'n meravellaren. I els explicaren, els qui ho havien vist, com havia estat guarit l'endimoniat. Llavors la gent de la contrada dels gerasens l'instà a apartar-se d'ells, ja que els havia agafat un gran esfereïment. I ell, havent pujat a la barca, se'n tornà. L'home de qui havien sortit els dimonis el pregà que el deixés estar amb ell; però Jesús li donà comiat, bo i dient: Torna-te'n a casa teva i explica tot el que t'ha fet Déu. Va anar-se'n, doncs, i per tota la ciutat divulgava tot el que li havia fet Jesús.

DILLUNS DE LA 7ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 29 - 33)

Lc 59

En aquell temps, agombolant-se les multituds, Jesús es posà a dir: Aquesta generació és una generació dolenta; reclama un senyal, i no se li donarà cap senyal sinó el senyal de Jonàs. Car, tal com Jonàs esdevingué un senyal per als ninivites, així també el Fill de l'home per a aquesta generació. La reina del Migdia s'aixecarà al judici amb tots els homes d'aquesta generació i els con-

demnarà; car vingué dels confins de la terra per sentir la saviesa de Salomó; i, mireu, aquí hi ha més que Salomó. Els homes de Nínive s'aixecaran al judici amb aquesta generació i la condemnaran, car ells van fer penitència a la predicació de Jonàs; i, mireu, aquí hi ha més que Jonàs. Ningú qui ha encès una llàntia, no la posa en un amagatall, ni sota el mesuró, sinó damunt el portallànties, a fi que els qui entren, vegin la claror.

DIMARTS DE LA 7ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 34- 41)

Lc 60

El Senyor va dir: La llàntia del teu cos és el teu ull. Si el teu ull és sa, tot el teu cos està també il·luminat; però si està malalt, també tot el cos està en tenebra. Mira doncs, que la llum que hi ha en tu no esdevingui tenebror. Si el teu cos sencer, doncs, està il·luminat, serà tot lluminós com quan la llàntia t'il·lumina amb la seva claror. Mentre parlava, un fariseu va invitar-lo a menjar a casa seva. I hi entrà i es posà a taula. Però el fariseu veia amb estranyesa que de primer no s'hagués rentat, abans de menjar. Llavors el Senyor li va dir: El que és vosaltres, els fariseus, netegeu la copa i el plat per fora; però el vostre interior és ple de rapacitat i de maldat. Insensats, ¿qui ha fet el defora, no ha fet també el dedins? Tanmateix doneu en almoina el que hi ha dintre, i vet aquí que tot serà pur per a vosaltres.

DIMECRES DE LA 7ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 42 - 46)

Lc 61

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Però, ai de vosaltres, els fariseus, que pagueu el delme de la menta, de la ruda i de tots els llegums i deixeu de banda la justícia i l'amor de Déu! Això és el que calia fer, sense ometre allò! Ai de vosaltres, els fariseus, que glatiu pel primer lloc a les sinagogues i per les salutacions a les places! Ai de vosaltres, car sou com els sepulcres que no es noten, i els homes hi passen pel damunt sense saber-ho! Un legista, prenent la paraula, li diu: Mestre, parlant així, ens insultes fins a nosaltres. Ell respongué: Ai de vosaltres, també, els legistes, perquè aclapareu els homes amb càrregues insuportables, i vosaltres ni amb un sol dels vostres dits no toqueu aquestes càrregues!

DIJOUS DE LA 7ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(11, 47 - 12, 1)

Lc 62

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Ai de vosaltres, que construïu els sepulcres dels profetes, i just els vostres pares van assassinar-los! Així, doneu testimoni i consentiu en les obres dels vostres pares: ells els han assassinats i vosaltres construïu. Per aquest motiu la saviesa de Déu va dir: Els enviaré profetes i apòstols, i ells en mataran i en perseguiran, a fi que es demani compte a aquesta generació de la sang de tots els profetes escampada de la cre-

ació del món ençà, des de la sang d'Abel fins a la sang de Zacarias, a qui es donà mort entre l'altar i el santuari. Sí, us ho dic, se'n demanarà compte a aquesta generació. Ai de vosaltres, els legistes, perquè heu pres la clau de la ciència: vosaltres no heu entrat i heu destorbat els qui hi volen entrar. I, en haver ell sortit d'allí, els escribes i els fariseus començaren a escometre'l de mala manera i moure'l a parlar sobre molts punts, posant-li paranys per caçar alguna cosa de la seva boca. En aquest endemig, havent-se reunit a milers la gernació, fins a trepitjar-se els uns als altres, ell es posà a dir als seus deixebles de primer: Pareu esment en el llevat dels fariseus, que és la hipocresia.

DIVENDRES DE LA 7ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(12, 2 - 12)

Lc 63

El Senyor va dir als seus deixebles: Res no ha de tapat que no s'hagi de destapar, ni res d'amagat que no es degui conèixer. Per això tot el que heu dit a la foscor se sentirà a la claror, i el que heu dit a cau d'orella en estances retirades, es divulgarà dels terrats estant. I a vosaltres, amics meus, us dic: No temeu els qui maten el cos i, després d'això, no poden fer res més. Us manifestaré què deveu témer: temeu aquell qui, de més de donar la mort, té poder de tirar a la gehenna. Sí, us ho dic, temeu aquest. ¿No es venen cinc moixons per dos asos? I ni un d'ells no és oblidat davant Déu. Però també els cabells del vostre cap, tots són comptats. No temeu pas: vosaltres valeu

més que una munió de moixons. I jo us dic: tothom qui em confessarà davant els homes, també el Fill de l'home el confessarà davant els àngels de Déu. Però qui em negarà davant els homes, serà negat davant els àngels de Déu. I tothom qui dirà una paraula contra el Fill de l'home, li ho serà perdonat; al qui blasfemarà, però, contra l'Esperit Sant, no li ho serà perdonat.

Quan us duran a les sinagogues, als magistrats i a les autoritats, no us preocupeu de com us defensareu ni de què direu, perquè l'Esperit Sant us ensenyarà en aquella hora el que cal dir.

DISSABTE DE LA 7^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 1 - 6)

Lc 40

En aquell temps, Jesús convocà els dotze, els donà poder i autoritat sobre tots els dimonis, i de guarir malalts; i va enviar-los a predicar el regne de Déu i a fer guaricions. I els digué: No prengueu res per al camí, ni bastó, ni alforja, ni pa, ni diners, ni tingueu dues túniques. En qualsevol casa que entreu, resteu-hi, i d'allà poseu-vos en camí. Quant als qui no us acolliran, sortiu d'aquella ciutat i traieu-vos-en la pols dels peus com a testimoni contra ells. Partireu, doncs, i passareu pels vilatges anunciant la bona nova i guarint arreu.

SETÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(8, 41 - 56)

Lc 39

En aquell temps, vingué un home per nom Jaire que era cap de la sinagoga;

i, caigut als peus de Jesús, li suplicava que entrés a casa seva, perquè l'única filla que tenia, com d'uns dotze anys, estava a punt de morir. I, mentre ell se n'hi anava, les multituds l'ofegaven.

Una dona que patia flux de sang, feia dotze anys, i que havia despès en metges tot el seu cabal, i no havia pogut ésser guarida per cap, va acostar-se-li pel darrera, li tocà la vora del vestit i, a l'instant, li parà el flux de sang. Va dir Jesús: Qui m'ha tocat? I com tothom ho negava, digué Pere i els qui l'acompanyaven: Mestre, les multituds et premen i t'oprimeixen. I Jesús va fer: Algú m'ha tocat, jo he notat que de mi sortia virtut. I la dona, veient que no passava desapercebuda, tremolosa se'n vingué a ell, i, prosternada, davant tot el poble declarà la causa per què l'havia tocat i com fou guarida a l'instant. Ell, però, li digué: Filla, la teva fe t'ha salvat; vés-te'n en pau. Estava encara ell parlant, quan ve un de la casa del cap de la sinagoga que li diu: És morta la teva filla, no amoïnis més el Mestre. Però Jesús, en sentir-ho, li contestà: No tinguis por; tan sols creu i serà salvada. Quan arribà a la casa, no deixà entrar ningú amb ell, sinó Pere, Joan, Jaume i el pare i la mare de la noia. Tothom plorava i la planyia. I ell digué: No és pas morta, ans dorm. I es reien d'ell, sabent que era morta. Ell, però, agafa la mà d'ella i la va cridar dient: Noia, aixeca't. I va tornar-li l'esperit, i va alçar-se a l'acte; i ell manà que li donessin de menjar. Els pares d'ella restaren estupefactes; ell, però, els ordenà que no diguessin a ningú aquest fet.

DILLUNS DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(12, 13- 15, 22 - 31)

Lc 65

En aquell temps, quan Jesús ensenyava, un de la multitud li va dir: Mestre, digues al meu germà que es parteixi amb mi l'herència. I ell li respongué: Home, ¿qui m'ha constituït jutge o repartidor entre vosaltres? I els va dir: Mireu, gardeu-vos de tota cobdícia: perquè tot i tenir en abundància, la vida d'un no està en els seus béns. Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, sobre què menjareu, ni pel vostre cos, de què us vestireu. Perquè la vida és més que el nodriment, i el cos més que el vestit. Fixeu-vos en els corbs, que no sembren ni seguen, ni tenen rebost ni graner, i Déu els nodreix: quant més valeu vosaltres que no pas els ocells! ¿I qui de vosaltres, donant-vos pena, pot afegir una colzada a la seva vida? Si no podeu, doncs, una cosa tan petita, per què us preocupeu pel restant? Repareu els lliris com ni filen ni teixeixen. I jo us dic que ni Salomó en tota la seva glòria, no anava vestit com un d'aquests. I, si al camp, l'herba que avui és i demà és tirada al foc, Déu la revesteix així, quant més a vosaltres, homes de poca fe! Per tant, no cerqueu què menjareu i què beureu, i no us neguitegeu. Aquestes són totes les coses que cerquen els del món; però el vostre Pare sap que en teniu necessitat. Cerqueu, en canvi, el seu regne, i aquestes coses se us donaran d'afegitó.

DIMARTS DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(12, 42 - 48)

Lc 68

El Senyor va dir: ¿Qui és, doncs, l'administrador fidel i prudent, que l'amo establirà sobre la seva gent de servei per a donar la ració de blat al temps degut? Sortós aquell servidor que el seu amo, en haver arribat, trobarà fent-ho així! En veritat us dic que l'establirà sobre tots els seus béns. Però si aquell servidor deia en el seu cor: El meu amo triga a venir, i es posava a pegar als servents i a les serventes, i a menjar i a beure i a embriagar-se, vindrà l'amo d'aquell servidor el dia que no espera i a l'hora que no sap, i el farà fora i el destinarà a la mateixa sort dels infidels. Aquell servidor que, coneixent la voluntat del seu amo, no s'ha preparat i no ha obrat segons la voluntat d'ell, serà ben fustigat; però el qui, no coneixent-la, ha fet coses mereixedores d'assots, en rebrà pocs. A tothom a qui s'haurà donat molt, se li exigirà molt; i a qui molt se li haurà encomanat, més se li demanarà.

DIMECRES DE LA 8^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(12, 48 - 59)

Lc 69

El Senyor va dir: A tothom a qui s'haurà donat molt, se li exigirà molt; i a qui molt se li haurà encomanat, més se li demanarà. He vingut a posar foc a la terra, i, com voldria jo que ja fos abrandat! Un baptisme he de rebre, i, quina angoixa passo fins que s'haurà

acomplert! ¿Us penseu que m'he presentat per dur la pau a la terra? No, us dic, sinó la divisió: Car des d'ara en una casa seran cinc, dividits: tres estaran dividits contra dos, i dos contra tres; el pare contra el fill, i el fill contra el pare; la mare contra la filla, i la filla contra la mare; la sogra contra la seva nora, i la nora contra la sogra. I deia encara a les multituds: Quan veieu alçar-se un núvol a ponent, de seguida dieu que ve pluja, i així és. I quan bufa el migjorn, dieu que farà xafogor, i així és. Hipòcrites, sabeu discernir l'aspecte de la terra i del cel; com no discerniu, doncs, el temps d'ara? ¿I per què per vosaltres mateixos no jutgeu el que és just? Vas amb el teu adversari cap al magistrat, pel camí dóna't manya a deslliurar-te'n, no fos cas que se t'emporti al jutge, i el jutge et lliuri a l'algutzir, i l'algutzir et tiri a la presó. T'asseguro que no en sortiràs pas fins que hauràs pagat la darrera malla.

DIJOUS DE LA 8ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(13, 1 - 9)

Lc 70

En aquell temps, es presentaren uns que referiren a Jesús el cas dels galileus, la sang dels quals Pilat havia mesclat amb la de llurs sacrificis. I per resposta els va dir: ¿Us penseu que aquests galileus eren més pecadors que tots els altres galileus, pel fet d'haver patit tal desventura? No, us dic; però si no feu penitència, tots igualment morireu. O bé aquells divuit sobre els quals va caure la torre de Siloè i els matà ¿creieu que eren

més culpables que tots els altres habitants de Jerusalem? No, us dic; però si no feu penitència, tots igualment morireu.

Aleshores els digué aquesta paràbola: Un tenia una figuera plantada a la vinya i vingué a cercar-hi fruit i no n'hi trobà. Va dir llavors al vinyater: Mira, de tres anys ençà vinc a cercar fruit en aquesta figuera i no n'hi trobo. Tallala: ¿i per què torna inútil la terra? Ell que li fa: Senyor, deixa-la aquest any encara, fins que hauré cavat al voltant d'ella i hi hauré tirat femta, per si fa fruit en endavant; altrament, la tallaràs.

DIVENDRES DE LA 8ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(13, 31 - 35)

Lc 73

En aquell temps, alguns fariseus van atansar-se a Jesús, i li digueren: Surt i vés-te'n d'aquí, car Herodes et vol matar. I els respongué: Aneu i digueu a aquesta guineu: Vet aquí que trec dimonis i faig guaricions avui i demà i el tercer dia se m'acaba. Amb tot, convé que avui i demà i el dia següent jo faci camí, ja que no pot ésser que un profeta mori fora de Jerusalem. Jerusalem, Jerusalem, que mates els profetes i apedregues els qui t'han estat enviats, quantes vegades he volgut aplegar els teus fills com la gallina la llocada sota les seves ales, i no ho heu pas volgut! Vet aquí que és abandonada la vostra casa. I us dic que no em veureu fins al moment en què em direu: Beneït el qui ve en nom del Senyor!

DISSABTE DE LA 8ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 37 - 43)

Lc 46

En aquell temps, en baixar Jesús de la muntanya, s'escaigué que li sortí al pas una gran gernació. I vet aquí que un home de la multitud es va posar a cridar: Mestre, mira el meu fill, que és l'únic que tinc; i heus aquí que l'esperit se n'apodera, i tot d'un cop fa esgarips, el batzeiga, li fa treure bromera i amb prou feines el deixa, quan l'ha ben masegat. Ja he demanat als teus deixebles que el foragitessin; però no han pogut. I Jesús li respongué dient: Oh nissaga descreguda i perversa, ¿fins quan m'estaré amb vosaltres i hauré de suportar-vos? Porta aquí el teu fill. Ell s'acostava encara, quan el dimoni el rebaté per terra i el batzegà; sinó que Jesús increpà l'esperit impur, guarí el minyó i va tornar-lo al seu pare. I tothom es meravellava de la grandesa de Déu.

VUITÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(10, 25 - 37)

Lc 53

En aquell temps, un legista va apropar-se Jesús per temptar-lo, i li digué: Mestre: ¿què em cal fer per a obtenir la vida eterna? I li respongué: A la llei, què hi ha escrit? com hi llegeixes? I per contesta va dir: Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota la teva ànima, amb totes les teves forces i amb tota la teva pensa, i el proïsme com a tu mateix. I va dir-li: Has respost amb justesa; fes-ho així i viuràs. Aquell,

però, volent-se justificar, digué a Jesús: I qui és el meu proïsme? Prenent la paraula Jesús, digué: Un home baixava de Jerusalem a Jericó, i anà a raure entre lladres, els quals després de despullar-lo i haver-li assestat cops, se'n van anar, havent-lo deixat mig mort. Per casualitat baixà un sacerdot per aquell camí i, en veure'l, passà de llarg. Semblantment un levita vingué en aquell indret i, en veure'l, passà de llarg. Però un samarità, que anava de camí, hi passà i, en veure'l, sentí compassió, va acostar-se-li i li embenà les ferides, després d'escampar-hi oli i vi; el carregà a la seva cavalcadura, el conduí en un hostel i tingué cura d'ell. L'endemà, es va treure dos denaris i els donà a l'hostaler, i digué: Tingues-ne cura, i el que despendràs de més, t'ho pagaré quan torni. ¿Quin d'aquests tres et sembla que ha estat el proïsme d'aquell qui anà a raure entre lladres? Li contestà: El qui mostrà amb ell misericòrdia. I li respongué Jesús: Vés, i fes igual.

DILLUNS DE LA 9ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(14, 1, 12 - 15)

Lc 75

En aquell temps, Jesús entrà a casa d'un dels caps dels fariseus un dissabte, per menjar-hi. I va dir al qui l'havia invitat: Quan facis un dinar o un sopar, no cridis pas els teus amics, ni els teus germans, ni els teus parents, ni els teus veïns rics, no fos cas que també ells a llur torn et convidin i te'n resulti la recompensa. En cas, però, que facis un convit, crida els pobres, els esguerrats, els coixos i els cecs, i seràs sortós, car no

t'ho poden recompensar, que se't recompensarà a la resurrecció dels morts. Un dels convidats, en haver sentit això, digué: Sortós del qui menjarà al Regne de Déu.

DIMARTS DE LA 9ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(14, 25 - 35)

Lc 77

En aquell temps, anaven de camí amb Jesús grans multituds; i, havent-se girat, els va dir: Si ningú ve a mi i no menysprea el seu pare, la seva mare, la seva dona, els seus fills, els seus germans i les seves germanes i fins la seva vida mateixa, no pot ésser deixeble meu. Qualsevol qui no porta la seva creu i no em ve darrera no pot ésser deixeble meu. Al capdavant, ¿qui de vosaltres, en voler construir una torre, no s'asseu primer per calcular les despeses i per si pot acabar-la? No fos cas que, havent posat els fonaments i no podent-la acabar, tothom qui ho veurà es posi a burlar-se'n, dient: Aquest home ha començat a construir i no ho ha pogut acabar. O bé, ¿quin rei que se'n va a la guerra contra un altre rei, no s'asseu primer per deliberar si és capaç de sortir-li a l'encontre amb deu mil homes, al qui li ve en contra amb vuit mil? Altrament, trobant-se encara lluny, li envia una ambaixada per demanar la pau. Així, doncs, qualsevol de vosaltres que no renuncia a tots els seus béns, no pot ésser deixeble meu. Bona cosa és la sal; però si la sal mateixa es torna insípida, amb què s'amanirà? No és bona per a la terra ni per al femer i la

llancen fora. Qui té orelles per a escoltar, que ho senti.

DIMECRES DE LA 9ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(15, 1 - 10)

Lc 78

En aquell temps, tots els publicans i els pecadors s'acostaren a Jesús per sentir-lo. I els fariseus i els escribes murmuraven, tot dient: Aquest rep els pecadors i menja amb ells. Llavors els presentà la següent paràbola, dient: ¿Qui de vosaltres, tenint cent ovelles i havent-ne perduda una, no deixa les noranta-nou al desert i se'n va cap a la perduda, fins que la trobarà? I, en haver-la trobada, se la posa joiós a sobre i, arribant a casa, crida els amics i els veïns, bo i dient-los: Alegreu-vos amb mi; he trobat la meva ovella perduda. Us asseguro que, semblantment, al cel hi haurà més alegria per un pecador que no pas per noranta-nou justos que no tenen necessitat de conversió. O bé, ¿quina dona que té deu dracmes, si en perd una, no encén el llum i escombra la casa i cerca fins que la trobarà? I quan la troba, crida les amigues i veïnes i els diu: Alegreu-vos amb mi, ja que he trobat la dracma que havia perdut. Tal és, us ho dic, l'alegria entre els àngels de Déu per un pecador.

DIJOUS DE LA 9ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(16, 1 - 9)

Lc 80

El Senyor digué aquesta paràbola: Hi havia un home ric que tenia un procurador, i aquest li fou denunciat perquè malversava els seus béns. El cridà,

doncs, i li digué: ¿Què és això que sento dir de tu? Dóna'm compte de la teva administració: ja no pots continuar administrant. I va dir-se a si mateix el procurador: ¿Què faré, ja que l'amo em treu de l'administració? Per a cavar no tinc forces, captar em fa vergonya. Ja sé què fer, perquè, quan seré remogut de l'administració, em rebin uns a casa d'ells. Cridà doncs, un per un els deutors de l'amo, i va dir al primer: Quant deus al meu amo? I respongué: Cent mesures d'oli. I ell li replicà: Agafa el teu albarà, seu de seguida i escriu cinquanta. Després va dir a un altre: I tu quant deus? I li respongué: Cent mesures de blat. Li contestà: Agafa el teu albarà i escriu vuitanta. L'amo lloà aquest procurador infidel perquè havia obrat hàbilment; i és que els fills d'aquest segle són més hàbils amb llurs consemblants que no pas els fills de la llum. I jo us dic: Feu-vos amics amb la injusta riquesa, a fi que, en faltar aquesta, us rebin als tabernacles eterns.

DIVENDRES DE LA 9ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(16, 15 - 18; 17, 1 - 4)

Lc 82

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Vosaltres sou els qui presumiu de justos davant els homes, però Déu coneix el vostre cor; i és que el que hi ha d'eminent entre els homes esdevé abominable davant Déu. Hi hagué la Llei i els Profetes fins a Joan; de llavors ençà és anunciada la bona nova del Regne de Déu, i tothom hi entra fent-se violència. És més fàcil que passin el cel i la terra que no pas que caigui una titlla de la

Llei. Tothom qui repudia la seva dona i es casa amb una altra, comet adulteri; i el qui es casa amb una de repudiada pel seu marit, comet adulteri. Va dir als seus deixebles: És impossible que no vinguin escàndols; però, ai d'aquell per qui vénen! Més li valdria que li possessin una roda de molí al coll i el tiressin al mar que no pas que escandalitzi un d'aquests petits. Tingueu compte de vosaltres mateixos. Si pecava el teu germà, reprèn-lo; i si es penedia, perdona'l. I si pecava set cops al dia contra tu i set cops tornava a tu dient: Me'n penedeixo, perdona'l.

DISSABTE DE LA 9ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(9, 57 - 62)

Lc 49

En aquell temps, mentre Jesús anava fent camí, un home li va dir: Et seguiré onsevulla que vagis. Li va respondre Jesús: Les guineus tenen caus, i els ocells del cel nius; però el Fill de l'home no té on reclinar el cap. A un altre digué: Segueix-me. Aquest contestà: Permet-me primer d'anar-me'n a enterrar el meu pare. Però li respongué: Deixa als morts que enterrin els seus morts; i tu, vés-te'n i anuncia el Regne de Déu. Un altre encara va dir-li: Et seguiré, Senyor; però permet-me abans de prendre comiat dels de casa meua. Jesús li va fer: Ningú qui ha posat la mà a l'arada i mira enrera, no és conforme al regne de Déu.

NOVÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(12, 16 - 21)

Lc 66

El Senyor digué aquesta paràbola: Hi havia un home ric els camps del qual llevaven molt. I reflexionava dient-se: Què faré? Perquè no tinc on aplegar la meva collita. I va dir: Faré això: Enderrocaré els meus graners i en construiré de més grans, i hi aplegaré tot el gra i els meus béns, i diré a la meva ànima: Anima meva, tens molts de béns en reserva per a qui-sap-los anys; descansa, menja, beu, viu a la regalada. Però Déu li va dir: Insensat, aquesta mateixa nit et reclamaran l'ànima. I tot el que has acumulat, per a qui serà? Així és el qui tresoreja per a si mateix i no es fa ric de cara a Déu.

DILLUNS DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(17, 20 - 25)

Lc 86

En aquell temps, preguntat Jesús pels fariseus sobre quan havia de venir el Regne de Déu, en resposta va dir: El Regne de Déu no ve pas d'una manera visible, ni diran: Heus-el aquí o allà. Vet aquí, en efecte, que el Regne de Déu és enmig de vosaltres. Va dir també als seus deixebles: Vindrà un temps en què desitjareu de veure un sol dia del Fill de l'home, i no el veureu pas. I us diran: Heus-el allà, heus-el aquí. No hi aneu, no els seguiu. Així com el llampec, en esclatar, brilla de l'una banda a l'altra del cel, així mateix serà el Fill de l'home al seu

dia. Abans, però, convé que pateixi molt i sigui rebutjat per aquesta generació.

DIMARTS DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(17, 26 - 37; 18, 8)

Lc 87

El Senyor va dir: Com succeí als dies de Noè, així passarà també als dies del Fill de l'home. Menjaven, bevien, prenien muller, prenien espòs, fins al dia en què Noè entrà a l'arca; i vingué el diluvi que féu morir tothom. D'igual manera s'esdevingué als dies de Lot: menjaven, bevien, compraven, venien, plantaven, construïen; però el dia que Lot sortí de Sodoma, plugué foc i sofre del cel, que va fer morir tothom. Així mateix passarà el dia que el Fill de l'home es revelarà. Però el Fill de l'home quan vindrà, trobarà fe a la terra? En aquell dia, qui serà al terrat i tindrà el parament de casa dintre d'ella, no baixi pas a prendre'l; i qui serà al camp, igualment, no torni pas enrera. Recordeu-vos de la dona de Lot. Qui cercarà de salvar la seva vida, la perdrà; i qui la perdrà, la conservarà. Us asseguro que, aqueixa nit, dos seran en un mateix llit: l'un serà pres i l'altre serà deixat. Dues dones estaran molent plegades: l'una serà presa i l'altra serà deixada. Llavors, prenent la paraula van dir-li: On, Senyor? I els respongué: On hi haurà el cos, allà també acudiran els voltors. Però el Fill de l'home quan vindrà, trobarà fe a la terra?

DIMECRES DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli seg ons sant Lluc.

(18, 15 - 17, 26 - 30)

Lc 90

En aquell temps, presentaven a Jesús minyonets perquè els toqués; sinó que els deixebles, en veure-ho, els renyaven. Jesús, en canvi, els cridava, dient: Deixeu que els minyonets vinguin a mi, i no els ho impediu; car dels semblants a ells és el Regne de Déu. En veritat us dic que el qui no acollirà el Regne de Déu com un minyonet, no hi entrarà pas.

I van dir els qui ho sentien: Doncs, qui pot salvar-se? I els respongué: El que és impossible per als homes és possible per a Déu. Digué llavors Pere: Heus aquí que nosaltres, havent deixat ço del nostre, us hem seguit. Ell els respongué: En veritat us dic que no hi ha ningú que, havent deixat casa, muller, germans, pares o fills a causa del regne de Déu, no rebi molt més en aquests temps i, al temps venidor, la vida eterna.

DIJOUS DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(18, 31- 34)

Lc 92

En aquell temps, Jesús, havent-se'n endut els dotze, els digué: Heus aquí que pugem a Jerusalem i s'acompliran totes les coses escrites pels profetes sobre el Fill de l'home. Ell serà lliurat als gentils, escarnit, ultratjat i escopit i, un cop l'hauran assotat, li donaran mort, i el tercer ressuscitarà. Ells, però, no enten-gueren res d'això; i, d'aquesta declaració, no entenien el que se'ls deia.

DIVENDRES DE LA 10^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(19, 12 - 28)

Lc 95

El Senyor digué aquesta paràbola: Un home noble va anar-se'n a una terra llunyana per rebre-hi la reialesa i tornar. Cridà deu servidors seus, els lliurà deu mines i els va dir: Negocieu-hi fins que tornaré. Els seus conciutadans l'avorrien, i enviaren una ambaixada darrera d'ell a dir: No volem pas que aquest sigui sobre nostre. I succeí que, en haver tornat ell de rebre la reialesa, digué que cridessin aquells servidors als quals havia lliurat els diners per saber com havia negociat cada un. Va presentar-se el primer, dient: Senyor, la teva mina n'ha produïdes deu. I li respongué: Bé, bon servidor, ja que en tant poca cosa has estat fidel, tingues potestat sobre deu ciutats. Vingué el se-gon, i digué: La teva mina, Senyor n'ha produïdes cinc. També a aquest respon-gué: I tu governa sobre cinc ciutats. Vin-gué igualment l'altre, i va dir: Senyor, mira la teva mina que he tingut guarda-da en un drap; i és que he agafat por de tu, home sever com ets, que prens el que no has posat, i segues el que no has sembrat. Li contestà: per la teva boca et jutjo, mal servidor. Sabies que jo sóc un home sever, que prenc el que no he posat, i sego el que no he sembrat, per què, doncs, no has dipositat els meus diners a la banca? I jo, en haver tornat, l'hauria retirat amb el seu interès. I digué als presents: Preneu-li la mina i doneu-la a qui en té deu. I li digueren: Senyor, té deu mines. Jo us dic que a tothom qui tindrà es donarà; i del qui no té, el que té i tot se li prendrà. Respecte a aquests

enemics meus que no volen que jo regni sobre d'ells, porteu-los aquí i degolleu-los davant meu. Dit això, tirà endavant, pujant cap a Jerusalem.

DISSABTE DE LA 10ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(10, 19 - 21)

Lc 51

El Senyor va dir als seus deixebles: Vet aquí que us he donat el poder de caminar damunt serpents, escorpins i per sobre de tota potència de l'enemic, i res no us damnificarà. Amb tot, no us alegreu pas que els esperits us estan sotmesos, alegreu-vos més aviat que els vostres noms estan inscrits al cel. En aquesta hora se sentí transportat de joia en l'Esperit Sant, i digué: Et beneeixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i als sapaços, i les has revelades als petits. Sí, Pare, tal ha estat la teva benvolença.

DESÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(13, 10 - 17)

Lc 71

En aquell temps, Jesús estava ensenyant en una sinagoga un dissabte. I hi havia allà una dona posseïda per un esperit de malaltia feia divuit anys, i estava corbada i no podia de cap manera redreçar-se. Jesús, en veure-la, va cridar-la i li digué: Dona, estàs deslliurada de la teva malaltia; li imposà les mans, i tot seguit va redreçar-se, i glorificava Déu. Però el cap de sinagoga, indignat perquè Jesús guaria en dissabte, prenent la pa-

raula deia a la multitud: Hi ha sis dies en què cal treballar; veniu, doncs, aquests dies a fer-vos guarir, i no pas el dissabte. Però el Senyor li respongué dient: Hipòcrites, ¿cada un de vosaltres no desferma en dissabte de l'estable el seu bou o el seu ase i el porta a abeurar? I aquesta, filla d'Abraham com és, que Satanàs tenia lligada de divuit anys ençà, ¿no havia d'ésser deslliurada de la seva cadena en dia del dissabte? I mentre ell deia aquestes coses, se sentien avergonyits tots els seus adversaris, i la multitud s'alegrava de tots aquests fets gloriosos acomplerts per ell.

DILLUNS DE LA 11ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(19, 37 - 44)

Lc 97

En aquell temps, quan Jesús s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la munió dels deixebles, joiosos, va posar-se a lloar Déu amb gran veu per tots els miracles que havien vist, bo i dient: Beneit sigui el rei que ve en nom del Senyor! Pau al cel i glòria per les altures. Llavors alguns dels fariseus, d'entre la multitud, van dir-li: Mestre, repta els teus deixebles. I respongué dient: Jo us dic que, si ells callaven, les pedres cridarien. Quan era a prop, en veure la ciutat, plorà sobre d'ella, dient: Tant de bo, tu encara, coneguessis en aquest dia el que convé a la pau! Però ara està amagat als teus ulls. I és que vindran dies sobre teu, i els teus enemics t'envoltaran d'un fossat, t'assetjaran i et destrenyaran; i t'abatran, a tu i els teus fills que tindràs dintre, i en tu no deixaran

pedra sobre pedra, perquè no has reconegut el temps en què has estat visitada.

DIMARTS DE LA 11ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(19, 45 - 48)

Lc 98

En aquell temps, Jesús entrà al temple, i començà a foragitar-ne els venedors, dient-los: Està escrit: La meua casa serà una casa d'oració; però vosaltres n'heu fet una cova de lladres. I s'estava ensenyant cada dia al temple; però els grans sacerdots i els escribes, així com els primicers del poble, cercaven de perdre'l, i no trobaven com fer-ho; el poble estava suspès d'ell escoltant-lo.

DIMECRES DE LA 11ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(20, 1 - 8)

Lc 99

En aquell temps, mentre Jesús ensenyava el poble i els anunciava la bona nova, es presentaren els grans sacerdots i els escribes amb els ancians i s'adreçaren a ell dient: Digues-nos amb quina autoritat fas aquestes coses, o bé qui és qui t'ha donat aquesta autoritat. I ell en resposta va dir-los: També jo us faré una pregunta. Digueu-me, doncs: El baptisme de Joan venia del cel o bé dels homes? I calculaven ells amb ells, dient: Si contestem: Del cel, dirà: Per què no hi heu cregut? I si responem: Dels homes, tot el poble ens apedregarà, car està convençut que Joan era un profeta. Aleshores contestaren que no sabien

d'on venia. I Jesús els digué: Tampoc jo no us dic amb quina autoritat faig aquestes coses.

DIJOURS DE LA 11ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(20, 9 - 18)

Lc 100

El Senyor digué aquesta paràbola: Un home plantà una vinya i l'arrendà a uns vinyaters, i se n'anà de viatge qui-sap-lo temps. Al seu temps envià un servidor a aquells vinyaters perquè li donessin del fruit de la vinya; però els vinyaters després de pegar-lo, el despatxaren amb les mans buides. Tornà a enviar-los un altre servidor; però també el pegaren, l'ultratjaren i el despatxaren amb les mans buides. I encara els n'envià un de tercer; sinó que ells, després de ferir-lo, el tiraren fora. Llavors va dir-se l'amo de la vinya: Què faré? Hi enviaré el meu fill estimat; potser el respectaran. Però, en veure'l, els vinyaters es digueren entre ells: Aquest és l'hereu, matem-lo perquè l'herència sigui nostra. El van tirar fora de la vinya i el mataren. ¿Què farà amb ells l'amo de la vinya? Vindrà, farà morir aquests vinyaters i donarà la vinya a d'altres. En haver-ho sentit, digueren: Mai que no passi! I tot mirant-los, va dir: ¿Què significa això que hi ha escrit: La pedra que han rebutjat els constructors, aquesta ha esdevingut pedra angular? Tothom qui caurà sobre aqueixa pedra s'esclafarà; i aquell sobre el qual caurà serà aixafat.

DIVENDRES DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(20, 19 - 26)

Lc 101

En aquell temps, els escribes i els grans sacerdots cercaven Jesús per posar-li les mans al damunt en aquella hora; però tingueren por del poble. Prou havien entès que per ells havia dit aquelles paràboles. Posant-se a l'aguait, li enviaren uns espies, que es fingien justos, per si el sorprenien en alguna paraula, a fi de lliurar-lo al poder i a l'autoritat del governador. Van preguntar-lo, doncs, dient: Mestre, sabem que parles i ensenyes dreturerament i no fas diferència de persones, ans ensenyes segons la veritat el camí de Déu. ¿Ens és lícit de pagar tribut al Cèsar, o no? Però ell, que va apercebre la seva astúcia, els digué: Ensenyeu-me un denari. De qui duu la imatge i la inscripció? Aquells li contestaren: Del Cèsar. I ell els respongué: Doncs, doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu. I no el pogueren sorprendre en cap paraula davant el poble; i, meravellats de la seva resposta, van callar.

DISSABTE DE LA 11^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(12, 32- 40)

Lc 67

El Senyor va dir: No temis, petit ramat, car el vostre Pare s'ha complagut a donar-vos el seu Regne. Veneu-vos els béns i doneu-ho en almoïna; feu-vos bosses que no s'envelleixen, un tresor inegotable als cels, on no s'acosta un lladre ni malmet el corc. I és que on hi ha el vostre tresor, allà també hi haurà el

vostre cor. Que estiguin cenyits els vostres lloms i encesos els llums; i, vosaltres, sigueu semblants a homes que esperen el seu senyor que tornarà de bodes, a fi que, en haver arribat i trucat, l'obrin. Sortosos dels servidors aquells que, en arribar el senyor, trobarà vetllant! En veritat us dic que se cenyirà i els posarà a taula i anirà passant servint-los. I tant si venia a la segona com a la tercera vigília i els trobava així, sortosos són ells. Tingueu en compte això, que si el cap de casa hagués sabut a quina hora havia de venir el lladre, no s'hauria pas deixat foradar la casa. Estigueu alerta també vosaltres; car a l'hora que no us pensareu, vindrà el Fill de l'home.

ONZÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(14, 16- 24)

Lc 76

El Senyor digué aquesta paràbola: Un home féu un gran banquet, i hi invità molts. A l'hora del banquet envià el seu criat a dir als convidats: Veniu, que ja està tot preparat. I tots a l'una es posaren a excusar-se. El primer va dir-li: He comprat un camp i he d'anar a veure'l; t'ho demano, vulgues excusar-me. I un altre digué: He comprat cinc parelles de bous, i me'n vaig a provar-les; t'ho demano, vulgues excusar-me. I un altre digué: He pres muller i per això no puc venir. En haver tornat el criat, explicà al seu amo aquestes coses. Llavors el cap de casa, indignat, va dir al seu criat: Surt de pressa per les places i carrers de la ciutat; i els pobres, esguerrats i cecs i coixos, fes-los entrar. I el criat va dir-li:

Senyor, s'ha fet el que has manat, i encara resta lloc. L'amo contestà al criat: Surt pels camins i pels tancats i fes entrar per força, perquè se m'ompli la casa. Us dic, doncs, que cap d'aquells homes invitats no tastarà del meu convit.

DILLUNS DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(20, 27- 44)

Lc 102

En aquell temps, s'acostaren a Jesús alguns saduceus, els quals neguen que hi hagi resurrecció, i el preguntaren dient: Moisès ens ha prescrit que si el germà d'un moria tenint muller, però no fills, el seu germà prengui la muller per donar descendència al germà. Doncs, hi havia set germans. El primer va prendre muller i morí sense fills; el segon i el tercer la prengueren, i així mateix tots set, que no deixaren fills i moriren. A l'últim morí també la dona. Doncs bé: ¿A la resurrecció, aquesta dona de quin d'ells serà muller? Que tots set la van tenir per muller. I els respongué dient: Els fills d'aquest segle prenen muller i marit; però els qui seran jutjats dignes de tenir part a l'altre segle i de la resurrecció dels morts, no prendran muller ni prendran marit; i és que ja no poden morir, puix que són semblants als àngels, i són fills de Déu, essent fills de la resurrecció. Moisès ho ha donat a entendre al pasatge de la bardissa, llavors que anomena el Senyor el Déu d'Abraham, el Déu d'Isaac i el Déu de Jacob. I ell no és pas un Déu de morts, sinó de vivents; en efecte, tothom viu per ell. Aleshores prengueren la paraula alguns dels escribes i digueren: Mestre, has parlat bé. I és

que ja no gosaven preguntar-li res més. Llavors va dir-los: Com és que diuen que el Messies és fill de David? David mateix diu al llibre dels Salms: Ha dit el Senyor al meu Senyor: Seu a la meva dreta, fins a tant que hauré posat els teus enemics per escambell dels teus peus. David, doncs, l'anomena Senyor; per tant, com és fill seu?

DIMARTS DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(21, 12- 19)

Lc 106

El Senyor va dir als seus deixebles: Estigueu previnguts contra els homes, doncs us posaran les mans damunt vostre, us perseguiran, us lliuraran a les sinagogues i presons i us portaran davant reis i governadors a causa del meu nom: us serà una avinentesa de donar testimoni. Poseu-vos en cor de no premeditar la vostra defensa; jo us donaré una eloqüència i una saviesa, a la qual no podran resistir ni contradir els vostres adversaris. Fins sereu lliurats pels vostres pares, germans, parents i amics; en mataran d'entre vosaltres, i sereu avorrits per tothom a causa del meu nom. Però no es perdrà ni un cabell del vostre cap. Amb la vostra perseverança salvaré les vostres ànimes.

DIMECRES DE LA 12^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(21, 5 - 8, 10 - 11, 20 - 24)

Lc 104

En aquell temps, parlant alguns com el temple estava adornat de belles pedres i de presentalles, Jesús els va dir:

De tot això que veieu, vindran dies en què no restarà pedra sobre pedra: tot serà destruït. Llavors el preguntaren dient: Mestre ¿quan s'esdevindran, doncs, aquestes coses, i quin és el senyal que estan a punt de succeir? Ell respongué: Mireu de no deixar-vos enganyar. S'aixecarà nació contra nació, i regne contra un altre regne, hi haurà grans terratrèmols i ça i lla pestes i fams i també casos espantosos i grans senyals del cel. Quan veureu Jerusalem encerclada per cossos d'exèrcit, sapigheu aleshores que la seva desolació és a prop. Llavors, els qui són a Judea fugin a muntanya; i els qui seran dintre la ciutat, apartin-se'n i els qui siguin pels camps, no hi entrin. Aquests seran dies de càstig, perquè s'acompleixi tot el que hi ha escrit. Ai de les qui estaran encintes i de les qui alletaran aquells dies! I és que hi haurà gran carestia per aquesta contrada i furor contra aquest poble. Cauran a fil d'espasa i se'ls emportaran captius a totes les nacions, i Jerusalem serà trepitjada pels gentils fins que s'hauran acomplert els temps de les nacions.

DIJOURS DE LA 12ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(21, 28 - 33)

Lc 107

El Senyor va dir als seus deixebles: Redreceu-vos i alceu el cap; és a prop la vostra redempció. I els va dir una paràbola: Mireu la figuera i tots els arbres. Llavors que broten, en veure-ho, per ells coneixeu que l'estiu ja és a prop. Així mateix també vosaltres, quan

veureu que succeeixen aquestes coses, sapigheu que és a prop el regne de Déu. En veritat us dic que no passarà aquesta generació fins a tant que no hagi tot succeït. El cel i la terra passaran; però les meves paraules no passaran.

DIVENDRES DE LA 12ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(21, 37 - 22, 8)

Lc 108

En aquell temps, Jesús s'estava de dia ensenyant al temple; però, les nits, sortia a passar-les a la muntanya anomenada de les Oliveres; i tot el poble matinejava per ell, per escoltar-lo al temple. S'acostava la festa dels àzims anomenada Pasqua. I els grans sacerdots i els escribes cercaven la manera de fer-lo desaparèixer; car tenien por del poble. Però Satanàs entrà en Judas, anomenat Iscariot, que era del nombre dels dotze. I va anar-se'n a tractar amb els grans sacerdots i amb els caps de guàrdia la manera de lliurar-los-el. Aquests se n'alegraren i acordaren de donar-li diners. Ell s'hi avingué, i cercava una ocasió per a lliurar-los-el d'amagat del poble. Vingué el dia dels àzims en què s'havia d'immolar l'anyell pasqual, i Jesús envià Pere i Joan, bo i dient: Aneu, prepareu-nos l'anyell pasqual a menjar.

DISSABTE DE LA 12ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(13, 19- 29)

Lc 72

El Senyor digué aquesta paràbola: El Regne dels cels es semblant a un gra de mostassa que un home agafa i tira al

seu hort; ha crescut i s'ha fet un arbre gran, i els moixons del cel han fet joquer de les seves branques. Va dir encara: A què compararé el Regne de Déu? És semblant al llevat que una dona ha agafat i ha entremesclat amb tres mesures de farina fins que tota haurà fermentat. I passava per ciutats i vilatges ensenyant i fent camí cap a Jerusalem. I un li diu: Senyor, són pocs els qui se salven? I ell els respongué: Esforceu-vos a entrar per la porta estreta; car molts, us ho dic, cercaran d'entrar i no podran. Tan bon punt el cap de casa s'haurà aixecat i tancat la porta i vosaltres, restant a fora, us posareu a trucar a la porta dient: Senyor obre'ns, ell us respondrà per dir-vos: No sé pas d'on sou vosaltres. Llavors començareu a dir: Hem menjat i begut davant teu i hem ensenyat per les nostres places. I us contestarà: Us dic que no sé pas d'on sou. Aparteu-vos de mi, tots els agents del mal. Allà hi haurà plors i crui-xit de dents, quan veureu Abraham, Isaac i Jacob i tots els profetes al regne de Déu, i vosaltres trets fora. I en vindran de llevant i de ponent, del septentrió i del migdia, i s'asseuran al regne de Déu.

DOTZÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(17, 12 - 19)

Lc 85

En aquell temps, quan Jesús entrava a un vilatge, li sortiren a l'encontre deu homes leprosos que s'aturaren a certa distància i, alçant la veu, digueren: Jesús, Mestre, compadeix-te de nosaltres. I, en veure'ls, va dir: Aneu a mostrar-vos als sacerdots. I passà que, tot anant-hi,

foren fets nets. Un d'ells, en veure's guarrit, se'n tornà glorificant Déu amb gran veu; i es tirà de cara als peus de Jesús bo i regraciant-lo. I aquest era samarità. Prenent la paraula Jesús, li digué: ¿No eren deu els qui han estat fets nets? ¿I els altres nou on són? ¿No s'ha trobat qui tornés per donar glòria a Déu sinó aquest estranger? I li va dir: Aixeca't i vés-te'n; la teva fe t'ha salvat.

DILLUNS DE LA 13^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(8, 11-21)

Mc 33

En aquell temps, sortiren els fariseus, que es posaren a discutir amb Jesús i a exigir-li, per comprometre'l, un senyal del cel. Ell, sospirant profundament, va dir: Per què exigeix un senyal, aquesta generació? Us ben asseguro: cap senyal no serà donat a aquesta generació! I, deixant-los estar, s'embarcà de nou i es dirigí a l'altra riba. S'oblidaren de prendre pans, i només tenien un pa a la barca. I els recomanava: Aneu amb compte i guardeu-vos del llevat dels fariseus i del llevat d'Herodes. I comentaven entre ells: Es perquè no tenim pans. En adonar-se'n, ell els diu: Per què comenteu que no teniu pans? ¿Encara no hi lluqueu, ni ho enteneu? Que és que teniu l'enteniment ofuscat? ¿Tenint ulls, no hi veieu, i, tenint orelles, no hi sentiu? ¿Ni recordeu, quan vaig partir els cinc pans entre cinc mil homes, quantes cistelles plenes de bocins vau recollir? Dotze, li contesten. I llavors dels set entre els quatre mil, ¿quantas paneres plenes de bocins vau

recollir? Set, li contesten. I els deia: Encara no ho enteneu?

DIMARTS DE LA 13ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(8, 22 - 26)

Mc 34

En aquell temps, Jesús arribà a Betsaida. Li menen un cec, i li pregunten que el toqui. Havent pres el cec de la mà, se l'endugué fora del poblet; i, després d'escopir-li als ulls i d'imposar-li les mans, li preguntava: Veus res? Ell, començant de veure-hi, deia: Veig els homes; però veig els qui caminen com si fossin arbres. Després li posà altre cop les mans sobre els ulls, i començà de veure-hi distintament, i es restablí de manera que fins de lluny ho veia tot clar. En acabat, l'envià a casa, tot dient-li: No ho escampis pel poble!

DIMECRES DE LA 13ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(8, 30- 34)

Mc 36

En aquell temps, Jesús manà els seus deixebles fermament que no diguessin a ningú que ell era el Crist. Llavors començà d'ensenyar-los que el Fill de l'home havia de patir molt, ésser rebutjat pels ancians, els grans sacerdots i els escribes, ésser mort, i, al cap de tres dies ressuscitar. I els ho deia amb tota franquesa. Pere, creient que l'afavoria, es posà a renyar-lo. Però ell, girant-se i veient els deixebles, va reptar Pere, i li diu: Fuig del meu davant, Satanàs!, que els teus sentiments no són pas els de Déu, sinó els dels homes. Havent convocat la mul-

titud, juntament amb els deixebles, els va dir: Si algú vol venir darrera meu, que es refusi ell mateix, que es carregui la seva creu, i que em segueixi.

DIJOURS DE LA 13ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(9, 10- 15)

Mc 39

En aquell temps, els deixebles van observar silenci, com Jesús els havia manat, tot demanant-se entre ells què significava això de ressuscitar d'entre els morts. Llavors li preguntaven: Com és que els escribes diuen que primer cal que vingui Elies? Es clar, els va dir, Elies ve primer i ho restableix tot; tanmateix, com és que ha estat escrit del Fill de l'home que ha de patir molt i ser menyspreat? Ara bé, jo us dic que Elies ja ha vingut, i l'han tractat com han volgut tal com ha estat escrit d'ell. Un cop reunits amb els deixebles, Jesús va veure una gran multitud entorn d'ells, i que uns escribes hi discutien. La gent, així que destrià Jesús, en fou tota sorpresa, i va córrer a saludar-lo.

DIVENDRES DE LA 13ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(9, 33 - 41)

Mc 41

En aquell temps, Jesús arribà amb els seus deixebles a Cafarnaüm. I, un cop a casa, els preguntava: Què discutíeu pel camí? Però ells no badaven boca; és que pel camí havien discutit entre ells qui era el més gran. Aleshores, tot assegant-se, va cridar els dotze i els diu: Si algú vol ser el primer, serà el darrer de tots i el servidor de tots. Llavors prengué

un nen i el posà enmig d'ells, i, tot abraçant-lo, els digué: Qui acull un d'aquests nens en nom meu, a mi m'acull; i el qui m'acull, no m'acull a mi, sinó aquell qui m'ha enviat. Joan li va dir: Mestre, n'hem vist un expulsant dimonis en nom teu; un que no ve amb nosaltres, i, com que no hi ve, li ho volíem impedir. Però Jesús va respondre: No li ho impediú pas, perquè no hi ha ningú que pugui fer un miracle en nom meu i pugui de seguida malparlar de mi. Efectivament: qui no ens va en contra, ens va a favor. Qui us doni de beure un got d'aigua pel fet que sou del Crist, us ben asseguro que no en perdrà pas la paga.

DISSABTE DE LA 13^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(14, 1-11)

Lc 74

En aquell temps, en haver entrat Jesús a casa d'un dels caps dels fariseus un dissabte, per menjar-hi, aquests també hi eren per observar-lo. I que davant d'ell hi havia un home hidròpic. Prenent la paraula, Jesús digué així als legistes i fariseus: ¿És lícit de guarir en dissabte o no? Ells van callar. Llavors va agafar-lo, el guarí i l'acomiadà. I, els va dir: ¿Qui de vosaltres, si un ase o un bou li queia en un pou, no l'en trauria tot seguit un dia de dissabte? I no pogueren replicar a això. Després presentava una paràbola als convidats, en notar com es triaven els primers llocs, dient-los: Quan estaràs convidat per algú a bodes, no t'asseguis pas al primer lloc, no fos cas que un de més honorable que tu hagi estat convidat per aquell, el qual, en venint i cri-

dant-te a tu i l'altre, et dirà: Cedeix el lloc a aquest; i aleshores, avergonyit, te n'hauràs d'anar a ocupar el darrer lloc. Doncs bé; quan estaràs convidat, vés i seu al darrer lloc, a fi que, en venir el qui t'ha convidat, et digui: Amic, puja més amunt. Llavors et serà fet honor davant els altres comensals; car tothom qui s'exalta serà humiliat, i qui s'humilia serà exaltat.

TRETZÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(18, 18-27)

Lc 91

En aquell temps, un personatge preguntà a Jesús, dient: Bon Mestre, ¿què he de fer per a aconseguir la vida eterna? Jesús li respongué: Per què em dius bo? Ningú no és bo sinó Déu. Ja saps els manaments: No cometràs adulteri, no mataràs, no robaràs, no llevaràs fals testimoni, honra el teu pare i la teva mare. I li contestà: Aquestes coses, les he guardades de la meva joventut ençà. En sentir-ho, Jesús li digué: Encara te'n falta una altra: ven tot el que posseeixes, reparteix-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel; i vine, segueix-me. Però, en sentir-ho, es posà tot trist, perquè era molt ric. I, en veure-ho, Jesús va dir: Que difícilment entren al Regne de Déu els qui tenen riqueses! De fet és més fàcil que un camell passi per un forat d'agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu. I van dir els qui ho sentien: Doncs, qui pot salvar-se? I els respongué: El que és impossible per als homes és possible per a Déu.

DILLUNS DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(9, 42 - 10, 1)

Mc 42

El Senyor va dir: Si algú escandalitzaria un d'aquests petitons que creuen, millor li fóra que li posessin una mola d'ase al voltant del coll i el tiessin al mar. Si la mà t'era ocasió de pecat, talla-la; que t'és millor d'entrar manc a la vida, que no pas d'anar a parar, amb totes dues mans, a la gehenna, al foc inextingible. I si el peu t'era ocasió de pecat, talla-te'l; que t'és millor d'entrar coix a la vida, que no pas d'ésser tirat, amb tots dos peus, a la gehenna. I si l'ull t'era ocasió de pecat, buida-te'l; que t'és millor d'entrar borni al Regne de Déu, que no pas d'ésser tirat, amb tots dos ulls, a la gehenna, on el corc no para ni el foc no s'apaga. Que tothom serà salat amb foc. Bona és la sal, però si la sal es torna insípida, amb què l'amanireu? Tingueu sal en vosaltres i viviu en pau els uns amb els altres. D'allí, Jesús es presenta als termenals de Judea i a l'altra banda del Jordà. Altre cop se li ajunten les multituds, i, com de costum, els instruïa una vegada més.

DIMARTS DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(10, 2-12)

Mc 43

En aquell temps, uns fariseus, tot acostant-s'hi, preguntaven Jesús, per comprometre'l, si és lícit a un home de repudiar la muller. Ell que els féu de resposta: Què us va manar Moisès? Moisès, contestaren ells, va permetre d'es-

criure una acta de divorci per a repudiar. Però Jesús els va dir: És a causa de la vostra duresa de cor que us va escriure un tal manament però, des del principi de la creació, els féu home i dona. Per això, l'home deixarà el pare i la mare, perquè tots dos siguin una sola carn. Així, ja no són dues, sinó una sola carn. Per tant, allò que Déu va unir, que l'home no ho separi. Un cop a casa, els deixebles l'interrogaven novament sobre això. Ell els diu: El qui repudia la dona i es casa amb una altra, comet adulteri contra aquella. I si ella, després de repudiar el marit, es casa amb un altre, comet adulteri.

DIMECRES DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(10, 11-16)

Mc 44

El Senyor va dir: El qui repudia la dona i es casa amb una altra, comet adulteri contra aquella. I si ella, després de repudiar el marit, es casa amb un altre, comet adulteri. Li presentaren uns nens perquè els toqués; però els deixebles els van renyar. En veure-ho Jesús, li va saber greu, i els va dir: Deixeu que els nens se m'acostin i no els ho impedi, que el Regne de Déu és dels qui són com ells. Us dic de debò que aquell qui no acollirà el Regne de Déu com un nen, no hi entrarà pas. I, després d'abraçar-los, els beneïa tot imposant-los les mans.

DIJOURS DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(10, 17- 27)

Mc 45

En aquell temps, quan Jesús es posava en camí, un home hi va córrer i, agenollat, li preguntava: Mestre bo, què haig de fer per a posseir en herència la vida perdurable? Jesús li respongué: Per què em dius bo? Ningú no és bo, llevat de Déu i prou. Ja saps els manaments: no matis, no cometis adulteri, no robis, no llevis fals testimoni, no facis cap tort, honra el pare i la mare. Mestre, li fa ell, tot això, ja ho he observat des de la meva joventut. Aleshores Jesús, mirant-se'l de fit a fit, li va mostrar afecte, i li va dir: Una cosa et falta: cuita a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor en el cel; en acabat, torna i segueix-me. Però ell, disgustat per aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè era un home amb moltes possessions. Aleshores Jesús, mirant tot al voltant, diu als deixebles: Que difícilment els qui tenen riqueses entraran al Regne de Déu! Els deixebles estaven impressionats per aquests mots. Però Jesús, prenent de nou la paraula, els diu: Fills meus, que ho és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla, que no pas que un ric entri al Regne del cel! Però ells en quedaren més i més esbalaïts, i es deien entre ells: I qui es podrà salvar? Jesús, mirant-se'ls de fit a fit va dir: Als homes és impossible, però no pas a Déu; que a Déu tot és possible.

DIVENDRES DE LA 14^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(10, 24- 32)

Mc 46

El Senyor va dir als seus deixebles: Que difícilment els qui tenen riqueses entraran al Regne de Déu! Els deixebles estaven impressionats per aquests mots. Però Jesús, prenent de nou la paraula, els diu: Fills meus, que ho és, de difícil, d'entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi per l'ull d'una agulla, que no pas que un ric entri al Regne del cel! Però ells en quedaren més i més esbalaïts, i es deien entre ells: I qui es podrà salvar? Jesús, mirant-se'ls de fit a fit va dir: Als homes és impossible, però no pas a Déu; que a Déu tot és possible. Llavors Pere es posà a dir-li: Ves, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit. Jesús contestà: Us ben asseguro que no hi ha ningú que hagi deixat casa, germans, germanes, pare, mare, fills, terres, a causa de mi i a causa de l'Anunci Joiós, que no rebi cent vegades més, ara en aquest temps, en cases, i germans, i germanes, i mares, i fills, i terres, amb persecucions, i, en el temps futur, la vida perdurable. Però molts passaran de primers a darrers, i de darrers a primers. Anaven pujant a Jerusalem; Jesús els precedia; ells estaven impressionats; i els qui el seguien tenien por.

DISSABTE DE LA 14ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(16, 10- 15)

Lc 81

El Senyor va dir: Qui és fidel en el mínim és fidel en el molt; i qui és injust en el mínim, és injust en el molt. Si no heu estat, doncs, fidels en la riquesa injusta, ¿qui us confiarà el bé veritable? I si no heu estat fidels en coses dels altres, ¿qui us donarà les vostres? Cap criat no pot servir dos senyors, o avorrirà l'un i estimarà l'altre o bé es lliurarà a l'un i no farà cas de l'altre. No podem servir Déu i el diner. Sentien aquestes coses els fariseus, que són amants del diner, i es mofaven d'ell. I els digué: Vosaltres sou els qui presumiu de justos davant els homes, però Déu coneix el vostre cor; i és que el que hi ha d'eminent entre els homes esdevé abominable davant Déu.

GATORZÈ DIUMENGE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(18, 35- 43)

Lc 93

En aquell temps, quan Jesús s'acostava a Jericó, hi havia un cec assegut vora el camí, captant. En sentir la multitud que passava, preguntà què era allò. Li notificaren que passava Jesús de Natzaret. Llavors cridà dient: Jesús, fill de David, compadeix-te de mi. Els qui anaven al davant el reprelien perquè callés; però ell cridava molt més: Fill de David, compadeix-te de mi. Jesús s'aturà i manà que l'hi portessin. Quan fou a prop li preguntà: Què vols que et faci? I ell contestà: Senyor, que hi vegi. Jesús li res-

pongué: Veu-hi; la teva fe t'ha salvat. I tot seguit hi va veure, i el seguia glorificant Déu. I tot el poble, en haver-ho vist donaven llaors a Déu.

DILLUNS DE LA 15ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(10, 46- 52)

Mc 48

En aquell temps, quan Jesús sortia de Jericó, amb els deixebles i amb una gran multitud, el fill de Timeu, Bartimeu, un captaire cec, seia arran del camí. En sentir que era Jesús el Natzarè, es posà a cridar: Fill de David, Jesús, tingues compassió de mi! Molts el renyaven perquè callés. Però ell encara cridava més fort: Fill de David, tingues compassió de mi! Jesús es deturà i digué: Crideu-lo. Criden el cec i li diuen: Coratge! Aixeca't, que et crida! Ell, llençant la capa i posant-se dret d'un bot, anà cap a Jesús. Llavors, prenent la paraula, Jesús li va dir: Què vols que et faci ? Rabuní, li va respondre el cec, que hi vegi! Vés-te'n, li va dir Jesús, la teva fe t'ha salvat! I a l'instant hi va veure; i l'anava seguint pel camí.

DIMARTS DE LA 15ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(11, 11- 23)

Mc 50

En aquell temps, Jesús va entrar a Jerusalem, al temple; i, així que s'ho hagué mirat, tot al voltant, com que ja era tard, va sortir amb els dotze cap a Betània. L'endemà, quan sortien de Betània, va tenir gana. Veient de lluny una figuera, hi anà per si hi trobava res; però, en arribar-hi, no hi trobà res, sinó fulles;

perquè no era temps de figues. Llavors li adreça aquestes paraules: Que mai més ningú no mengi fruit de tu! I els deixebles ho sentien. Arriben a Jerusalem. I, tot just hagué entrat al temple, es posà a expulsar-ne els venedors i compradors, trabucà els taulells dels canvistes i els seients dels venedors de coloms, i no permetia que ningú traginés estris pel temple. I, tot instruint-los, els deia: ¿Que no ha estat escrit: La meua llar serà anomenada llar d'oració per a tots els pobles? Vosaltres, en canvi, n'heu fet un cau de bandolers. Els grans sacerdots i els escribes ho van sentir, i cercaven com l'eliminarien; és que li tenien por, perquè tota la gent es meravellava de la seva doctrina. Així que es feia fosc, sortia fora de la ciutat. De bon matí, tot passant, van veure la figuera, assecada de soca-rel. Pere, recordant-se'n, li diu: Rabí, guaita; la figuera que vas maleir s'ha assecat. Jesús que els fa de resposta: Tingueu fe en Déu! Us ben asseguro que si algú diu a aquesta muntanya: Alça't i tira't al mar, i no dubta en el seu cor, ans creu que allò que diu es realitzarà, ho aconseguirà.

DIMECRES DE LA 15^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(11, 22 - 26)

Mc 51

El Senyor va dir: Tingueu fe en Déu! Us ben asseguro que si algú diu a aquesta muntanya: Alça't i tira't al mar, i no dubta en el seu cor, ans creu que allò que diu es realitzarà, ho aconseguirà. Per això us dic: Tot allò que pregueu i demaneu, creieu que ho heu obtingut, i ho aconseguireu. I quan us poseu drets per

pregar, perdoneu, si teniu res contra algú, a fi que el vostre Pare del cel us perdoni també els vostres mancaments. Però si vosaltres no perdoneu, el vostre Pare del cel tampoc no perdonarà les vostres faltes.

DIJOUS DE LA 15^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(11, 27-33)

Mc 52

En aquell temps, Jesús arribà novament a Jerusalem. I mentre es passejava pel temple, se li acosten els grans sacerdots, els escribes i els ancians, i li deien: Amb quina autoritat fas això? O qui t'ha donat aquesta autoritat per a fer-ho? Jesús els va respondre: Us preguntaré una sola cosa, contesteu-me-la, i us diré amb quina autoritat faig això. El baptisme de Joan, venia del cel o dels homes? Contesteu-me. Però ells es feien aquesta reflexió: Si responem: Del cel, ens dirà: Com és que no el vau creure, doncs? ¿Respondrem, però: Dels homes...? És que els feia por la gent, perquè tothom tenia Joan per un autèntic profeta. I fan de resposta a Jesús: No ho sabem pas. Llavors Jesús els diu: Doncs, jo tampoc no us dic amb quina autoritat faig això.

DIVENDRES DE LA 15^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(12, 1-12)

Mc 53

El Senyor digué aquesta paràbola: Un home va plantar una vinya; la va voltar d'una tanca, hi va cavar un cup i va construir-hi una torre; la va arrendar a uns vinyataires, i se n'anà a l'estranger.

Al temps degut, envià un servent als vinyataires, perquè els cobrés la part corresponent dels fruits de la vinya. Però els vinyataires, després d'agafar-lo, el van apallissar i l'aviaren amb les mans buides. Els va enviar de nou un altre servent: aquest també, l'esgalabraren i maltractaren. Els en va enviar un altra: aquest, el van matar. I molts d'altres: però apallissaren els uns i mataren els altres. Encara li'n quedava un: el fill estimat. A l'últim també els l'envià, tot dient-se: El fill, me'l respectaran. Però aquells vinyataires es van dir entre ells: Aquest és l'hereu; som-hi, matem-lo i l'herència serà nostra. I, després d'agafar-lo, el van matar, i el tragueren fora de la vinya. Què farà l'amo de la vinya? Hi anirà, farà morir els vinyataires i donarà la vinya a uns altres. ¿Que potser no heu llegit aquest passatge de l'Escriptura: “La pedra que els constructors havien rebutjat, és la que ha acabat al cim del carener; és obra del Senyor, aquesta feta, i és als nostres ulls meravellosa?” I se'n volien apoderar, però tenien por de la gent: que prou havien entès que la paràbola anava per a ells; però el van deixar i se n'anaren.

DISSABTE DE LA 15ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(17, 3-10)

Lc 84

El Senyor va dir: Tingueu compte de vosaltres mateixos. Si pecava el teu germà, reprèn-lo; i si es penedia, perdona'l. I si pecava set cops al dia contra tu i set cops tornava a tu dient: Me'n peneixo, perdona'l. Digueren els apòstols al Senyor: Augmenta'ns la fe. I els

respongué el Senyor: Si teníeu fe com un gra de mostassa, diríeu a aquesta morena: desarrela't i planta't al mar, i us obeiria. ¿Qui de vosaltres, tenint un servidor que fa de llaurador o de pastor, en tornar del camp li dirà: Passa de pressa, seu a taula? ¿No li dirà més aviat: Prepara'm sopar, ceneix-te i serveix-me fins a tant que hauré menjat i begut i, després, menjaràs i beuràs tu? ¿És que ha de sentir grat al servidor d'haver fet el que li ha estat manat? Així també vosaltres, quan haureu fet el que us haurà estat manat, digueu: Som uns servidors inútils; hem fet el que havíem de fer.

QUINZÈ DIUMENGE

ZAQUEU

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(19, 1-10)

Lc 94

En aquell temps, Jesús entrà a Jericó, que ell travessava. I vet aquí que hi havia un home anomenat Zaqueu, el qual era cap de publicans i era ric. Ell cercava de veure qui era Jesús; però no podia a causa de la gentada, que era baix d'estatura. I, havent-se posat a córrer cap al davant, se'n pujà en un sicòmor per veure'l, ja que havia de passar per allí. Tan bon punt hagué arribat en aquell indret, Jesús alçà els ulls i va dir-li: Zaqueu, baixa de seguida, perquè avui em convé de posar a casa teva. I ell baixà tot seguit, i el va rebre joiosament. Tothom qui ho veia, murmurava dient: Ha anat a posar a casa d'un home pecador. Però Zaqueu, dret, digué al Senyor: Heus aquí, Senyor, que dono als pobres la meitat dels meus béns; i si he defraudat gens a ningú, li'n

torno el quàdruple. I li va dir Jesús: Avui s'ha esdevingut la salvació per a aquesta casa, perquè aquest també és fill d'Abraham. En efecte, el Fill de l'home ha vingut a cercar i salvar allò que era perdut.

DILLUNS DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(12, 13-17)

Mc 54

En aquell temps, els grans sacerdots i els escribes enviaren a Jesús alguns dels fariseus i dels herodians per tal d'atrapar-lo en alguna qüestió. S'hi arriben, i li diuen: Mestre, sabem que dius la veritat, sense miraments amb ningú, ja que no fas accepcions de persones, sinó que ensenyes veritablement el camí de Déu: És lícit o no pagar el tribut al Cèsar? Cal que el paguem o no? Però ell, coneixent-los l'astúcia, els va dir: Per què em voleu comprometre? Porteu-me un denari, perquè el vegi. Ells l'hi feren a mans. I ell que els diu: De qui és aquesta efígie i la inscripció? Del Cèsar, li respongueren. I Jesús que els va respondre: Allò que és del Cèsar, doneu-ho al Cèsar, i allò que és de Déu, a Déu. I en quedaren del tot sorpresos.

DIMARTS DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(12, 18-27)

Mc 55

En aquell temps, s'atansen a Jesús uns saduceus, els quals neguen l'existència de la resurrecció, i li preguntaven: Mestre, Moisès ens va prescriure que, si es moria el germà d'algú i deixava la dona sense fills, el germà prengués la

dona per llevar descendència al seu germà. Hi havia set germans: el primer va prendre dona, però, en morir, no deixà descendència. També el segon la va prendre, i va morir sense tenir descendència, el tercer igualment; i cap dels set no deixà descendència. Darrera de tots, també es va morir la dona. En la resurrecció, quan ressuscitin, de quin d'ells serà la dona? Ja que els set l'han tinguda per dona. Jesús els va respondre: ¿No és justament per desconèixer les Escriptures i el poder de Déu, que aneu errats? En efecte, en ressuscitar d'entre els morts ningú no pren ni muller, ni marit, ans són com àngels en el cel. I pel que toca a la resurrecció, ¿que no heu llegit en el llibre de Moisès, en el passatge de la bardissa, com li va parlar Déu, dient: “Jo sóc el Déu d'Abraham, i el Déu d'Isaac, i el Déu de Jacob?” No és pas Déu de morts, sinó de vius. Erreu de mig a mig.

DIMECRES DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(12, 28-37)

Mc 56

En aquell temps, un dels escribes s'acostà a Jesús, després que havia sentit als saduceus discutir amb ell, i en veure que els havia respost encertadament, li va preguntar: Quin és el primer manament de tots? Jesús va respondre: El primer és: “Escolta Israel: El Senyor, el nostre Déu, és l'únic Senyor; per tant, estimaràs el Senyor, el teu Déu amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot l'esperit i amb totes les forces.” El segon és aquest: “Estimaràs el proïsme com a tu mateix.” Més gran que aquests, no hi ha

cap altre manament. L'escriba li va dir: Exacte, Mestre! Tens raó de dir que Ell és únic, i que no n'hi ha d'altre fora d'ell; i que estimar-lo amb tot el cor, amb tot l'enteniment i amb totes les forces, i estimar el proïsme com a si mateix, val més que tots els holocaustos i sacrificis. Jesús, veient que havia respost assenyadament, li va dir: No ets pas lluny del Regne de Déu. I ja ningú no gosava interrogar-lo més. Jesús prengué la paraula i deia, tot ensenyant en el temple: ¿Com és que els escribes diuen que el Messies és fill de David? David mateix, mogut per l'Esperit Sant, va dir: "El Senyor digué al meu Senyor: Seu a la meva dreta, mentre et poso els enemics dessota els peus." David mateix l'anomena Senyor, d'on ve, doncs, que en sigui fill? La gran multitud se l'escoltava a pler.

DIJOURS DE LA 16^a SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(12, 38- 44)

Mc 57

El Senyor va dir: Guardeu-vos dels escribes, amics de passejar-se amb llargues vestidures, d'ésser saludats per les places, d'ocupar els primers seients a les sinagogues i els primers llocs als convits; i que devoren les cases de les vídues, tot fingint de pregar llargament. Aquests sofriran una condemna més rigorosa. I Jesús, assegut davant per davant del Tresor, guaitava com la gent hi tirava monedes; molts rics n'hi tiraven moltes. S'hi presentà una vídua pobra i va tira-hi dues peces menudes, que fan un quadrant. Llavors va cridar els deixebles i va dir-los: Us ben asseguro que aquesta pobra vídua hi ha tirat més que

tots els qui tiren al Tresor; perquè tots hi han tirat les sobres, ella, en canvi, de la seva indignàcia, hi ha tirat tot allò que tenia per a mantenir-se.

DIVENDRES DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(13, 1- 8)

Mc 58

En aquell temps, mentre Jesús sortia del temple, un dels deixebles li diu: Mestre, guaita quines pedres i quines construccions! Jesús li va dir: Les veus, totes aquestes construccions? Doncs, bé: no en quedarà pedra sobre pedra que no sigui enderrocada. Quan ja seia a la muntanya de les Oliveres, davant per davant del temple, Pere, Jaume, Joan i Andreu li preguntaven a part: Digue'ns quan passarà això, i quin serà el senyal que tot ja és a punt d'arribar a terme. Llavors Jesús es posà a dir-los: Mireu que ningú no us enganyi! Molts vindran valent-se del meu nom, dient: Sóc jo, i enganyaran molta gent. Quan sentireu parlar de guerres i de rumors de guerres, no us alarmeu: cal que tot això succeeixi, però encara no és la fi. S'alçarà, en efecte, poble contra poble i reialme contra reialme; hi haurà terratrèmols ça i lla, hi haurà fams. Aquestes coses només són el començament dels dolors de part.

DISSABTE DE LA 16ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(18, 2- 8)

Lc 88

El Senyor digué aquesta paràbola: Hi havia un jutge en una ciutat, el qual no temia Déu ni respectava els homes. En aquella ciutat també hi havia una ví-

dua que se'n vingué a ell i digué: Fes-me justícia contra el meu adversari. I va negar-s'hi llarg temps; però, després, es digué a si mateix: Encara que, certament, no temo Déu ni respecto els homes, tanmateix, ja que aquesta vídua m'està amoinant, li faré justícia, a fi que no acabi venint a badar-me el cap. Digué el Senyor: Escolteu el que diu el jutge inic. ¿I Déu no farà justícia als seus elegits que clamen a ell dia i nit, bé que es faci esperar per ells? Jo us dic que farà justícia aviat. Però el Fill de l'home quan vindrà, trobarà fe a la terra?

DIUMENGE DE LA CANANEA

Si, degut a la data tardana de Pasqua, falta un diumenge a la sèrie de evangelis de Lluç, es llegeix l'evangeli de la Cananea (17^è diumenge de Mateu) i, el dissabte precedent, l'evangeli de les Deu Verges Cananees (17^è diumenge de Mateu)

SETZÈ DIUMENGE

EL FARISEU I EL PUBLICÀ

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(18, 10- 14)

Lc 89

El Senyor digué aquesta paràbola: Dos homes pujaren al temple a pregar, l'un fariseu, i l'altre publicà. El fariseu, dret, pregava així dintre seu: Oh Déu, et dono gràcies perquè no sóc com els restants dels homes, robadors, injustos, adúlter, ni tampoc com aquest publicà; de juno dos cops la setmana, i pago el delme de tot el que posseeixo. El publicà, en canvi, que era a distància, no gosava alçar els ulls al cel, ans es picava el pit dient: Oh Déu, sigueu-me propici, a mi pecador. Jo us dic que aquest baixà a

casa seva justificat, i no pas aquell; perquè qui s'exalta serà humiliat, i qui s'humilia serà exaltat.

DILLUNS DE LA 17^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(13, 9 - 13)

Mc 59

El Senyor va dir als seus deixebles: Vetlleu per vosaltres mateixos! Us lliuraran als sanedrins i en les sinagogues us vergassejaran, i compareixereu davant de governadors i de reis per causa meva, per donar un testimoniatge davant d'ells. Primer cal que aquest Anunci Joiós sigui pregonat a tots els pobles. I quan se us enduguin per lliurar-vos-hi, no us desficiu sobre allò de què haureu de parlar, ans allò que us sigui donat en aquell moment, digueu-ho; que no sereu pas vosaltres els qui parlareu, sinó l'Esperit Sant. Un germà lliurarà el germà a la mort, i un pare hi lliurarà el fill; els fills es rebel·laran contra els pares i els mataran. I sereu avorrits de tothom a causa del meu nom. Tanmateix, el qui s'haurà mantingut ferm fins a la fi, aquest se salvarà.

DIMARTS DE LA 17^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(13, 14 - 23)

Mc 60

El Senyor va dir als seus deixebles: Quan veureu "l'abominació de la desolació" establerta on no pertoca - que el lector ho entengui! -, llavors, els qui es trobin a Judea que fugin a muntanya, el qui sigui al terrat que no baixi ni entri pas a casa per endur-se'n res, i el qui si-

gui al camp que no torni pas enrera per endur-se el mantell!. Ai de les qui gestaran i alletaran en aquells dies! Pregueu que no s'escaigui pas a l'hivern. Perquè aquells dies hi haurà una calamitat tal, com no n'hi ha hagut mai cap de semblant des del començament de la creació, que Déu va crear, fins ara, ni n'hi haurà. I, si el Senyor no n'hagués abreuja els dies, no se salvaria ningú; però, a causa dels elegits - que es va escollir -, n'ha abreuja els dies. Llavors, si algú us diu: Mireu, el Messies és aquí; o mireu, és allà; no us ho cregueu. Perquè sortiran falsos messies i falsos profetes i faran senyals i prodigis per enganyar els elegits, si fos possible. Vosaltres, però, alerta; ja us he ben previngut!

DIMECRES DE LA 17ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(13, 24- 31)

Mc 61

El Senyor va dir als seus deixebles: Amb tot, en aquells dies, després d'aquesta calamitat, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles aniran caient del cel, i els exèrcits del cel trontollaran; aleshores veuran el Fill de l'home venint entre núvols amb gran poder i majestat. Enviarà els àngels per congregar els elegits, dels quatre vents, de l'extrem de la terra a l'extrem del cel. Apreneu la paràbola que la figuera us proporciona: quan el brançam se li torna tendre i les fulles li broten, coneixeu que l'estiu és a prop; així també vosaltres, quan veureu passar aquestes coses, sapigueu que ell ja és a prop, a les portes. Us ben asseguro que aquesta generació

no passarà, que tot això no s'hagi esdevingut. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran pas.

DIJOURS DE LA 17ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(13, 31 - 14, 2)

Mc 62

El Senyor va dir als seus deixebles: El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran pas. Pel que fa al dia o a l'hora, ningú no els sap, ni els àngels del cel, ni el Fill, sinó sols el Pare. Vigileu, vetlleu, perquè no sabeu quan serà el moment. Passarà com un home que se'n va a l'estranger: després de deixar la casa i de confiar-ho tot a les mans dels criats - a cadascun la seva tasca -, va manar al porter que vetllés. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quan arribarà l'amo de la casa, si al capvespre, o a mitjanit, o al cant del gall, o de bon matí; no fos cas que, arribant sobtadament, us trobés adormits. I això que us dic a vosaltres, ho dic per a tothom: Vetlleu!

Al cap de dos dies s'esqueia la Pasqua i els Àzims. I els grans sacerdots i els escribes cercaven la manera d'apoderar-se amb astúcia de Jesús per matar-lo, perquè deien: No pas durant la festa, no fos cas que el poble s'avalotés.

DIVENDRES DE LA 17ª SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(14, 3 - 9)

Mc 63

En aquell temps, trobant-se Jesús a Betània, a casa de Simó el leprós, mentre era a taula, va presentar-se una dona duent un flascó d'alabastre amb

perfum de nard autèntic, de molt preu. Després de trencar el flascó, l'hi vessà damunt del cap. Però n'hi havia alguns que s'ho van prendre malament entre ells: Què és aquest malgastament de perfum? S'hauria pogut vendre per més de tres-cents denaris i donar-ho als pobres; i li'n feien retret. Però Jesús els va dir: Deixeu-la, per què l'amoïneu? Ha fet una bona obra en mi. De pobres, tothora en tindreu, i sempre que vulgueu els podreu fer bé; a mi, en canvi, no em tindreu tothora. Ha fet el que ha pogut: s'ha avançat a ungir el meu cos per a la sepultura. Us ben asseguro que arreu del món on serà pregonat aquest Anunci Joiós, també es dirà això que acaba de fer, en recordança seva.

DISSABTE DE LA 17^A SETMANA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(20, 46 - 21, 4)

Lc 103

El Senyor va dir als seus deixebles: Guardeu-vos dels escribes, que tenen la pruija de passejar-se amb vestits llargs i tenen en gran estima les salutacions per les places, els primers seients a les sinagogues i els primers llocs als convits, i que devoren les cases de les vídues i per fingiment fan llargues oracions. Aquests sofriran més rigorosa condemna. Jesús, alçant la vista, va veure els rics que tiraven les seves ofrenes al Gazofilaci. Va veure també una vídua pobra que hi tirada dos diners menuts, i digué: Em veritat us dic que aquesta vídua pobra ha tirat més que no pas tothom; tots aquests han tirat de les seves sobres a les ofrenes: ella, en canvi, ha tirat de la seva penúria tot el que tenia

per a viure. I afegí en veu alta: Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti.

DISETÈ DIUMENGE

EL FILL PRÒDIG

34^E DIUMENGE DESPRÉS DE PENTECOSTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(15, 11- 32)

Lc 79

El Senyor digué aquesta paràbola: Un home tenia dos fills, i el més jove d'aquests va dir al seu pare: Pare, dona'm la part que em toca d'herència. I ell els repartí la hisenda. No gaires dies després, el fill més jove, havent-ho recollit tot, partí cap a una terra llunyana i allí dissipà la seva herència vivint en la disbauxa. Un cop ho hagué dilapidat tot, sobrevingué una gran fam en aquella terra, i ell començà a passar necessitat. I va anar a contractar-se amb un dels habitants d'aquella terra, el qual l'envià als seus camps a pasturar porcs. Ell desitjava d'omplir-se el ventre amb les garrofes que menjaven els porcs; sinó que ningú no li'n donava. Entrant en si, va dir-se: Quants de jornalers del meu pare abunden en pa, i jo em moro de fam! Plegaré i me n'aniré a casa el pare, i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; no sóc digne d'ésser anomenat fill teu. Pren-me com un dels teus jornalers. Plegà, doncs, i se'n vingué al seu pare. Era encara lluny, quan el veié el seu pare, que, amb entranyable tendresa, cuità a tirar-se-li al coll i el besà dolçament. Aleshores va dir-li el fill: Pare he pecat contra el cel i contra tu; no sóc digne d'ésser anomenat fill teu. Però el pare digué als seus criats:

Porteu de seguida la millor roba i vestiu-la-hi, i poseu-li un anell a la mà i calçat als peus. Dueu el vedell gras, mateu-lo, mengem i alegrem-nos que aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, s'havia perdut i ha estat trobat. I es posaren a festejar-ho. El fill gran era al camp; i quan, tot venint, s'acostava a casa, sentí música i danses. Cridà un dels criats i li preguntà què era allò. I aquest li contestà: Ha arribat el teu germà, i el teu pare ha matat el vedell gras, ja que l'ha recuperat sa. Llavors va posar-se furiós i no volia entrar sinó que el seu pare sortí i començà a pregar-lo. I ell per resposta digué al pare: Vet aquí tants d'anys que et serveixo i mai no he transgredit cap manament teu; però no m'has donat ni tan sols un cabrit per a tenir un goig amb els meus amics. I quan ha vingut aquest fill teu que ha devorat l'herència amb dones esgarriades, per ell has matat el vedell gras. I li contestà: Fill, tu tothora estàs amb mi, i tot ço del meu és teu, però calia celebrar-ho i alegrar-se'n, que aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, s'havia perdut i ha estat retrobat.

DILLUNS DE L'APOKREO (CARNAVAL)

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(11, 1-11)

Mc 49

En aquell temps, quan Jesús és ja a prop de Jerusalem, cap a Betfagé i Betània, tocant a la muntanya de les Oliveres, envia dos dels seus deixebles, i els diu: Aneu fins al poblet d'aquí al davant, i, així que hi entreu, hi trobareu un pollí fermat, damunt del qual encara no s'ha assegut mai cap home; desfermeu-lo i

porteu-lo. Si algú us preguntava: Per què feu això?, digueu: El Senyor l'ha de menester; de seguida el torna aquí. Se n'anaren i van trobar un pollí fermat, prop d'un portal, defora, a la cantonada; i el desfermen. Alguns dels qui eren per allí els deien: Què feu de desfermar el pollí? Però ells els van respondre com Jesús els ho havia dit, i els deixaren fer. Aleshores menen el pollí a Jesús, hi tiren els mantells a sobre, i ell s'hi va asseure. Molts van estendre els mantells pel camí; d'altres, fullatge que tallaven pels camps. I els qui anaven davant i els qui anaven darrera, cridaven: Hosanna! Beneït l'Arribat en Nom del Senyor! Beneït el regne que ve del nostre pare David! Hosanna a dalt del cel! Va entrar a Jerusalem, al temple; i, així que s'ho hagué mirat, tot al voltant, com que ja era tard, va sortir amb els dotze cap a Betània.

DIMARTS DE L'APOKREO (CARNAVAL)

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(14, 10-42)

Mc 64

En aquell temps, Judas Iscariot, un dels dotze, sortí a trobar els grans sacerdots per lliurar-los Jesús. Ells, en sentir-ho, se n'alegraren i prometeren de donar-li diners. I cercava la manera de lliurar-lo oportunament. El primer dia dels Àzims, quan s'immolava l'anyell pasqual, li diuen els deixebles: On vols que anem a preparar l'Àpat de la Pasqua? Aleshores envia dos dels seus deixebles, i els diu: Aneu a la ciutat, i us topareu amb un home que duu una gerra d'aigua; seguïu-lo i, allà on entri digueu al cap de casa: El Mestre demana: On és

la meva estança on podré fer l'Àpat de la Pasqua amb els meus deixebles? Ell us mostrarà a dalt una sala gran, amb estores i coixins; i allà prepareu-nos-ho. Els deixebles sortiren, arribaren a la ciutat, ho van trobar com els hi havia dit, i prepararen l'Àpat de la Pasqua. Cap al tard, arriba amb els dotze. Un cop entaulats, mentre menjaven, Jesús va dir: Us dic de debò que un de vosaltres que menja amb mi, em trairà. Ells començaren d'entristir-se i de dir-li un per un: No sóc pas jo, oi? Ell però, els va respondre: Un dels dotze que suca amb mi al plat. El Fill de l'home, cert, fa el seu camí, tal com d'ell ha estat escrit, però, ai d'aquell home pel qual el Fill de l'home és traït! Més li valdria de no haver nascut, a aquest home! I, mentre menjaven, prengué pa i, després de dir la benedicció, el va partir, el donà als deixebles i digué: Preneu-ne: això és el meu cos. En acabat prengué una copa i, després de dir l'acció de gràcies, els la va donar i tots en van beure; i els va dir: Això és la meva sang de l'aliança, que serà vessada per una multitud. Us ben asseguro que ja no beuré més del fruit del cep, fins al dia que el begui novell al Regne de Déu. Després del cant de l'himne, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres. I Jesús els diu: Tots us escandalitzareu; que ha estat escrit: "Colpiré el pastor i es dispersaran les ovelles"; però, un cop ressuscitat, us precediré cap a Galilea. Pere li va dir: Per bé que tots s'escandalitzin, jo, no. Jesús que li fa: Et ben asseguro que avui, aquesta mateixa nit, abans que el gall canti dues vegades, tu me'n negaràs tres. Però ell insistia encara més: Ni que em calgui morir amb tu, no et negaré. I tots deien si fa no fa. En aquestes, arriben a

una possessió, anomenada Getsemaní; i diu als deixebles: Quedeu-vos aquí mentre prego. Llavors pren amb ell Pere, Jaume i Joan, i comença d'esgarrifar-se i d'angoixar-se i els diu: La meva ànima es mor de tristesa; quedeu-vos aquí i vetlleu. I, fent-se un xic enllà, es deixà caure a terra i pregava que, si era possible, aquella hora li passés de llarg. Deia: Abbà, Pare, tot t'és possible; aparta de mi aquesta copa; però que no es faci el que jo vull, sinó el que vols tu. Llavors hi va i els troba adormits; i diu a Pere: Simó, dorms? No has tingut forces per a vetllar una hora? Vetlleu i pregueu a fi que no entreu en temptació: l'esperit prou és coratjós, però la carn és feble. Se n'anà altre cop a pregar, tot repetint la mateixa oració. En tornar-hi, els va trobar adormits; és que els ulls els pesaven, i no sabien què contestar-li. Hi va per tercera vegada, i els diu: Dormiu, ara ja, i reposeu! Ja és massa tard. Ha arribat l'hora: el Fill de l'home és deixat a mans dels pecadors. Alceu-vos, anem! Guai-teu, el qui em traeix ja és aquí!

DIMECRES DE L'APOKREO (CARNAVAL)

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(14, 43 - 15, 1)

Mc 65

En aquell temps, mentre Jesús encara parlava, es presenta Judas, un dels dotze, juntament amb una colla amb espases i garrots, enviada pels grans sacerdots, pels escribes i els ancians. El traïdor els havia donat aquesta senya: Aquell qui jo besaré, és ell; agafeu-lo i emmeneu-vos-el ben segur. Tot just arribat, se li acostà, i li diu: Rabí! I li va

fer un petó. Ells li posaren les mans al damunt i l'agafaren. Però algú dels presents desembeinà l'espasa, ventà cop al criad del gran sacerdot, i li tallà l'orella. Prenent la paraula, Jesús els va dir: ¿Com si fos un bandoler heu sortit a agafar-me amb espases i garrots? Cada dia era amb vosaltres al temple ensenyant, i no us vau pas apoderar de mi. Però això és perquè s'acompleixin les Escriptures. En aquestes, abandonant-lo, van fugir tots. Un cert jove el seguia, embolcallat amb un llençol sobre el cos nu, i l'agafen però ell, deixant el llençol, se'ls va esmunyir, tot nu. Llavors s'endugueren Jesús a casa del gran sacerdot; i tots els grans sacerdots, els ancians i escribes s'hi apleguen. Pere el va seguir de lluny fins a l'interior de l'atri del gran sacerdot, i, assegut amb els servents, s'escalafava vora el foc. Els grans sacerdots i tot el sanedrí buscaven un testimoniatge contra Jesús per condemnar-lo a mort, i no el trobaven; això sí, molts testimoniaven en fals contra ell, però els testimoniatsges no concordaven. Alguns s'alçaren per testimoniar en fals contra ell, i digueren: Nosaltres li hem sentit a dir: Destruiré aquest santuari fet per mà d'home, i en tres dies en reedificaré un altre no fet per mà d'home. Però, ni així no concordava el testimoniatge d'ells. Aleshores el gran sacerdot es posà dret al mig i va interrogar Jesús: No hi contestes res? Què és això que aquests testimoniaven contra tu? Però ell callava i no contestava res. El gran sacerdot l'interrogava de nou, i li diu: Ets tu el Messies, el Fill del Beneït? Jesús li contestà: Jo el sóc; i veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder, i venint entre els núvols del cel. El gran sacerdot, tot esquin-

çant-se la túnica, diu: Quina necessitat tenim ja de testimonis? Heu sentit prou la blasfèmia; què en penseu? I tots van sentenciar que era reu de mort. Llavors alguns es posaren a escopir-li, a tapar-li la cara, a apunyegar-lo i a dir-li: Fes el profeta! I els servents el tractaren a bufetades.

Mentre Pere s'estava a baix, a l'atri, es presenta una de les minyones del gran sacerdot i, en veure Pere que s'escalafava, li diu, tot mirant-se'l bé: Tu també anaves amb el Natzarè, amb Jesús. Però ell ho va negar: Ni sé, ni entenc pas què t'empatolles. I va sortir a fora al vestíbul. La minyona que el va veure, es posà de nou a dir als circumstants: Aquest anava amb ells. Però ell tornà a negar-ho. Al cap de poc, els circumstants deien de nou a Pere: I tant com hi anaves, amb ells; si fins ets galileu! Llavors es posà a maleir i a jurar: Poc el conec, aquest home que dieu! Tot seguit, per segona vegada, un gall cantà. Aleshores Pere es va recordar de les paraules que Jesús li havia dit: Abans que el gall canti dues vegades, me'n negaràs tres. I va esclatar en plors.

Just de bon mati, els grans sacerdots celebraren consell amb els ancians, els escribes i amb tot el sanedrí. Després, un cop Jesús lligat, se l'endugueren i el lliuraren a Pilat.

DIJOURS DE L'APOKREO (CARNAVAL)

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(15, 1-15)

Mc 66

En aquell temps, els grans sacerdots celebraren consell contra Jesús amb els ancians, els escribes i amb tot el sanedrí. Després, un cop Jesús lligat, se

l'endugueren i el lliuraren a Pilat. Pilat li va preguntar: Ets tu el rei dels jueus? Tu mateix ho dius, li fa de resposta. Els grans sacerdots l'acusaven de moltes coses. Pilat li preguntà de nou: No hi contestes res? Mira de quantes coses t'acusen! Però Jesús ja no contestà res més, de tal manera que Pilat n'estava tot sorprès. Cada Festa els concedia la llibertat d'un pres, el que demanaven. N'hi havia un, dit Barrabàs, empresonat amb els revoltosos, els quals havien comès un homicidi en la revolta. Un cop la multitud hagué pujat, es posà a demanar el que solia concedir-los. Pilat els va fer de resposta: ¿Voleu que us deixi lliure el rei dels jueus? Perquè s'adonava prou que els grans sacerdots l'hi havien lliurat per enveja. Però els grans sacerdots incitaven la multitud perquè més aviat els deixés lliure Barrabàs. Pilat, prenent altre cop la paraula, els deia: Què en faré, doncs, del qui anomeneu el rei dels jueus? Crucifica'li, cridaren de nou. Pilat els deia: Quin mal ha fet? Però ells encara cridaven més: Crucifica'li, Aleshores Pilat, volent fer contenta la multitud, els deixà lliure Barrabàs; i un cop assotat, els va lliurar Jesús perquè el crucifiquessin.

DIVENDRES DE L'APOKREO (CARNAVAL)

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(15, 20, 22, 25, 33 - 41)

Mc 68

En aquell temps, els soldats agafaren Jesús i el conduïren fora per crucificar-lo. I el porten al lloc del Gòlgota, que vol dir lloc de la calavera.

Era l'hora tercera quan el van crucificar. A l'hora sisena, la fosca va anar creixent

sobre tota la terra, fins a l'hora novena. A l'hora novena, Jesús va clamar amb forta veu: Eloí, Eloí lamà sabactani? Que vol dir: Déu meu, Déu meu, com és que m'has abandonat? Alguns dels allí presents, en sentir-ho, deien: Guaita, crida Elies. Algú va xopar corrents una esponja amb vinagre, i, després de posar-la al capdamunt d'una canya, li donava de beure, dient: Deixeu, vejам si ve Elies a baixar-lo! Però Jesús, fent un gran crit, va expirar. Llavors el vel del santuari s'esquinçà en dos de dalt a baix. El centurió que era davant seu, en veure que havia expirat d'aquesta manera, va dir: I tant si era Fill de Déu, aquest home! Hi havia també, mirant-s'ho de lluny estant, unes dones; entre elles Maria, la de Magdala, Maria, la mare de Jaume, el petit, i de Joset, i Salomé, les quals, quan era a Galilea, el seguien i el servien; i moltes d'altres que havien pujat amb ell a Jerusalem.

DISSABTE DE L'APOKREO (CARNAVAL)

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(21, 8 - 9, 25 - 27, 33 - 36)

Lc 105

El Senyor va dir: Mireu de no deixar-vos enganyar; molts vindran en nom meu, que us diran: Sóc jo, i: El temps s'acosta. No els aneu pas al darrera. Quan sentireu parlar de guerres i avalots, no us espanteu. Convé certament, que de primer hi hagi aquestes coses, però no serà de seguida la fi del món. I hi haurà senyals al sol, a la lluna, als estels i, a la terra, ansietat de les nacions, desesmades pel rugir del mar i per la seva maror, els

homes exhalant l'ànima de terror i d'angúnia per les coses que sobrevindran al món; les forces del cel trontollaran. I aleshores veuran el Fill de l'home venint en un núvol amb poder i molta glòria. El cel i la terra passaran; però les meves paraules no passaran. Estigueu atents a vosaltres mateixos, perquè els vostres cors no esdevinguin feixucs per la cràpula, per la beguda i per les ànsies de la vida, i de sobte no caigui sobre vostre aquell dia com un llaç; i és que vindrà sobre tothom qui habita a la faç de tota la terra. Vetlleu, doncs, i pregueu tothora, demanant que pugueu escapar a totes aquestes coses que estan a punt d'esdevenir-se, i aparèixer fermes davant el Fill de l'home.

DIUMENGE DE L'APOKREO (CARNAVAL)

35^È DIUMENGE DESPRÉS DE PENTECOSTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(25, 31-46)

Mt 106

EL Senyor va dir: Quan el Fill de l'home tornarà en la seva glòria, acompanyat de tots els àngels, aleshores s'asseurà sobre el seu setial de glòria, i tots els pobles seran aplegats davant seu. Llavors destriarà els uns dels altres, talment com el pastor destria les ovelles dels cabrits; posarà les ovelles a la seva dreta i els cabrits a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la dreta: Au veniu, beneïts del meu Pare, hereteu el Regne preparat per a vosaltres d'ençà de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu de menjar, tenia set, i em donàreu de beure; era foraster, i em vau acollir, despullat, i em vau vestir; malalt, i em visitàreu; era

a la presó, i em vau venir a veure. Però els justos li contestaran: Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et vam alimentar; o assedegat, i et vam donar de beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt, o en presó, i et vam venir a veure? I el Rei els farà de contesta: Us ho ben asseguro, en la mesura en què ho vau fer a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho féreu. Llavors dirà també als de l'esquerra: Fugiu lluny de mi, maleïts, al foc perdurable, preparat per al diable i els seus àngels. Perquè tenia fam i no em donàreu de menjar, tenia set, i no em donàreu de beure; era foraster, i no em vau acollir; despullat, i no em vau vestir; malalt i en presó, i no em visitàreu. Ells, però, també li contestaran: Senyor, ¿quan et vam veure afamat, o assedegat, o foraster, o despullat, o malalt, o a la presó, i no et vam assistir? Aleshores els farà de resposta: Us ho ben asseguro: en la mesura en què no ho vau fer a un d'aquests germans meus més petits, tampoc no m'ho féreu a mi. I aquests aniran al càstig perdurable, els justos, en canvi, a la vida perdurable.

DILLUNS DE LA TYROFAGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(19, 29 - 40; 22, 7-39)

Lc 96

En aquell temps, quan Jesús s'acostava a Betfagé i Betània, vora la muntanya anomenada de les Oliveres, envià dos dels deixebles, dient: Aneu al vilatge del davant; i, en entrar-hi, trobareu un pollí fermat que cap home no ha mai

muntat: desfermeu-lo i porteu-lo. I si ningú us pregunta: Per què el desfermeu? direu així: El Senyor en té necessitat. Se n'anaren, doncs, els enviats i ho trobaren tal com els ho havia dit. Mentre ells desfermaven el pollí els digueren els seus amos: Per què desfermeu el pollí? I respongueren: El Senyor en té necessitat. I se l'emportaren vers Jesús i, havent tirat sobre el pollí els seus mantells, hi feren muntar Jesús. Mentre ell avançava, estenien els seus vestits pel camí. I quan ell s'acostava a la baixada de la muntanya de les Oliveres, tota la munió dels deixebles, joiosos, va posar-se a lloar Déu amb gran veu per tots els miracles que havien vist, bo i dient: "Beneit sigui" el rei "que ve en nom del Senyor!" Pau al cel i glòria per les altures. Llavors alguns dels fariseus, d'entre la multitud, van dir-li: Mestre, repta els teus deixebles. I respongué dient: Jo us dic que, si ells callaven, les pedres cridarien. Vingué el dia dels àzims en què s'havia d'immolar l'anyell pasqual, i envià Pere i Joan, bo i dient: Aneu, prepareu-nos l'anyell pasqual a menjar. I ells li feren: On vols que ho preparem? I ell els respongué: Mireu, quan entrareu a ciutat, us sortirà al pas un home duent una gerra d'aigua. Seguiu-lo fins a la casa on entrarà, i direu a l'amo de la casa: El mestre et diu: On és la sala on menjaré la Pasqua amb els meus deixebles? I ell us ensenyarà una gran estança parada amb els coixins; prepareu-ho allà. Se n'hi anaren, doncs, i ho trobaren tal com se'ls havia dit, i van preparar la Pasqua. I quan arribà l'hora, Jesús es posà a taula, i els apòstols amb ell. I va dir-los: Amb ardor he desitjat de menjar aquesta Pasqua amb vosaltres, abans del meu patir us dic que

ja no la menjaré més fins que serà completa al regne de Déu. Prengué després una copa, donà gràcies i digué: Preneu-ho i repartiu-vos-ho, us dic que des d'ara no beuré del fruit del cep fins que haurà vingut el regne de Déu. I va prendre pa, va donar gràcies, el partí, i els el donà, dient: Això es el meu cos que és lliurat per vosaltres; feu això en memòria meva. Així mateix, prengué la copa, després de sopar, dient: Això és la nova aliança en la meva sang que va a vessar-se per vosaltres. Però mireu: la mà del qui em traeix és amb mi sobre la taula. El Fill de home, certament, fa el seu camí tal com ha estat decretat; però ai d'aquell home per qui és traït! I ells començaren a discutir, uns i altres, sobre qui d'ells devia ésser el qui estava a punt de fer això.

Entre ells sorgí també una discussió sobre qui d'ells semblava d'ésser el més gran. Ell els va dir: Els reis de les nacions dominen aquestes; els qui hi exerceixen l'autoritat en són anomenats benefactors; però vosaltres no sou així, ans el més gran entre vosaltres esdevingui com el més jove, i el qui mana com el qui serveix. ¿Quin és més gran: el qui seu a taula o bé el qui serveix? ¿No ho és el qui seu a taula? Doncs, jo sóc enmig de vosaltres com el qui serveix. Vosaltres heu restat amb mi en les meves proves; i jo dispo del regne a favor vostre, com el meu Pare n'ha disposat a favor meu, a fi que mengueu i begueu a la meua taula al meu regne, i segueu en setials per a jutjar les dotze tribus d'Israel.

El Senyor va dir tot seguit: Simó, Simó, vet aquí que Satanàs us ha reclamat per garbellar-vos com blat; però jo he pregat per tu perquè no defalleixi la teva fe; i tu quan hauràs tornat sobre tu, conforta els

teus germans. I aquell li digué: Senyor, jo estic disposat a anar amb tu a la presó i a la mort. I ell li respongué: Jo et dic, Pere, que avui el gall no haurà cantat que tu no hakis negat tres cops que em coneixes. I va dir-los: Quan us he enviat sense bossa ni alforja i sense calçat, heu mancat de res? Ells respongueren: De res. I els afegí: Doncs, ara el qui té bossa, agafi-la, i igualment l'alforja; i el qui no en té, vengui el mantell i compri una espasa. Perquè us dic que en mi s'ha d'acomplir això que hi ha escrit: "Ha estat comptat entre els malfactors". Aquells contestaren: Senyor, mira, aquí hi ha dues espases. I els respongué: Ja n'hi ha prou. Aleshores sortí i, com de costum, va anar-se'n a la muntanya de les Oliveres; i el seguiren també els deixebles.

DIMARTS DE LA TYROFAGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(22, 39 - 42, 45 - 23, 1)

Lc 109

En aquell temps, Jesús sortí i, com de costum, va anar-se'n a la muntanya de les Oliveres; i el seguiren també els deixebles. Un cop fou en aquest indret, va dir-los: Pregueu perquè no entreu en temptació. I ell s'apartà un tret de pedra, es posà de genolls i pregà dient: Pare, si vols, allunya de mi aquesta copa; però que no es faci la meva voluntat, sinó la teva. S'aixecà de la seva oració, i venint-se'n als deixebles, els trobà que dormien de tristesa, i els digué: Com és que dormiu? Aixequen-vos i pregueu, perquè no entreu en temptació. Estava encara ell parlant, quan fa cap una banda i l'anomenat Judas, un dels dotze,

el qual s'acostà a Jesús i va besar-lo. I Jesús li va dir: Judas, amb un bes traeixes el Fill de l'home? Veient el que anava a passar, els qui hi havia entorn d'ell, digueren: Senyor, ventem cops d'espasa? I un d'ells ferí un criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Però Jesús, prenent la paraula, digué: Deixeu-ho; prou! I tocà l'orella, i el va guarir. Després digué als qui havien acudit contra ell, grans sacerdots, caps de la guàrdia del temple i ancians: ¿Igual que contra un lladre heu sortit amb espases i bastons? Essent jo cada dia amb vosaltres al temple, no allargàreu les mans contra mi; però aquesta és la vostra hora i el poder de les tenebres. Van agafar-lo, doncs, se l'emportaren i el feren entrar a casa del gran sacerdot. Pere seguia de lluny. Havien encès foc al mig del pati i hi seien al voltant; Pere s'assegué entremig d'ells. En veure'l assegut vora el foc una serventa, havent-s'hi fixat, digué: Aquest també era amb ell. Però ell ho negà, dient: No el conec pas, dona. A cap de poc un altre, en veure'l va dir: Tu també ets un d'aquests. I Pere contestà: No en sóc, home. I, havent transcorregut cosa d'una hora, un altre insistí dient: Ben cert, aquest també era amb ell, perquè també és galileu. I Pere va dir: No sé pas que dius, home. I a l'instant, parlant ell encara, cantà un gall. I el Senyor, havent-se girat, fixà la mirada en Pere; i Pere es recordà de la paraula del Senyor quan li havia dit: Abans que canti el gall avui, em negaràs tres vegades. I va sortir fora, i plorà amargament. Els homes que guardaven Jesús, es burlaven d'ell i el maltractaven; li tapaven la cara i preguntaven dient: Fes de profeta: ¿qui

és qui t'ha pegat? I proferien contra ell moltes d'altres injúries. Quan s'hagué fet de dia, es reuní el consell d'ancians del poble i els grans sacerdots i els escribes, i el conduïren davant el seu tribunal i van dir: Si tu ets el Messies, digues-nos-ho. I els respongué: Si us ho deia, no em creuríeu; i si jo us preguntava, no em respondríeu. Però des d'ara el Fill de l'home estarà assegut a la dreta del poder de Déu. Llavors digueren tots: Ets tu, doncs, el Fill de Déu? I ell els va respondre: Vosaltres ho dieu, jo el sóc. Llavors digueren: ¿Quina necessitat tenim ja de testimoniatge? Perquè nosaltres mateixos ho hem sentit de la seva boca. Va aixecar-se tota aquella colla, i el dugueren a Pilat.

DIJOUS DE LA TYROFAGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(23, 1 - 34, 44 - 56)

Lc 110

En aquell temps, els grans sacerdots i els ancians dugueren Jesús davant Pilat. I es posaren a acusar-lo, dient: Hem trobat aquest revoltant el nostre poble, impedint de pagar els tributs al Cèsar i dient que ell és el Messies rei. Pilat li preguntà: Ets tu el rei dels jueus? I ell en resposta va dir: Tu ho dius. Llavors Pilat digué als grans sacerdots i a les multituds: No trobo cap delicte en aquest home. Però ells insistien, dient: Subleva el poble, ensenyant per tot Judea, des de Galilea - on ha començat -, fins aquí. Pilat, en sentir-ho, preguntà si aquell home era galileu; i, en assabentar-se que, era de la jurisdicció d'Herodes, el va trametre a Herodes, que també era a

Jerusalem aquells dies. Quan Herodes veié Jesús, va alegrar-se'n molt; i és que des de temps desitjava de veure'l per haver-ne sentit parlar, i esperava de veure'l fent algun miracle. El preguntà, doncs, amb paraules a desdir; per ell no li respongué. I hi havia presents els grans sacerdots i els escribes que l'acusaven furiosament. I Herodes, després que amb la seva escorta l'hagué menyspreat i befat, li posà una vestidura blanca i el va remetre a Pilat. I, aquell mateix dia, es van fer amics l'un de l'altre, Herodes i Pilat; que abans hi havia enemistat entre ells. Pilat, havent convocat els grans sacerdots, els magistrats i el poble, els va dir: M'heu portat aquest home com avalotador del poble; i heus aquí que, havent-lo jo interrogat davant vostre, no he trobat en aquest home cap dels delictes de què l'acuseu. I ni Herodes tampoc, ja que a tornat a enviar-nos-el; i, mira, ja ho veieu, no ha fet res que mereixi a mort. El castigaré, doncs, i el deixaré anar. Per aquella festa havia de deixar-los-en anar un. Però tots plegats cridaven dient: No pas aquest; i: Deixa'ns anar Barrabàs! Aquest havia estat posat a la presó per una sedició ocorreguda a la ciutat i per homicidi. De bell nou Pilat va parlar-los, volent deixar anar Jesús. Però aquells cridaven dient: Crucifica'l, crucifica'l. Per tercera vegada va dir-los: I quin mal ha fet aquest? No li trobo cap delicte digne de mort; el castigaré, doncs, i el deixaré anar. Però ells insistien amb grans crits, demanant que fos crucificat, i els seus crits esdevenien més forts. I Pilat decidí que s'accedís a la demanda d'aquells. Deixà anar el qui per sedició i homicidi havia estat posat a la presó, el

qui ells reclamaven, i lliurà Jesús a voluntat d'ells. Quan se l'emportaven, van emparar-se d'un tal Simó de Cirene, que venia del camp, i li carregaren la creu, perquè la dugués darrera Jesús. El seguia una gran munió de poble i de dones, les quals es donaven cops al pit i es dolien d'ell. I Jesús, que es girà vers elles, els digué: Filles de Jerusalem, no ploreu pas per mi; ploreu per vosaltres mateixes i pels vostres fills; perquè, mireu, vindrà dia en què es dirà: Sortoses de les estèrils i sortoses de les entranyes que no han infantat, i els pits que no han criat! Llavors es posaran a dir a les muntanyes: Caieu sobre nostres, i als tossals: Colgheu-nos; car, si així fan amb la llenya verda, què passarà amb la seca? Amb ell duien també dos altres malfactors a ésser ajusticiats. Quan arribaren al lloc anomenat Calvari, allí crucificaren a ell i els malfactors, l'un a la dreta, i l'altre a l'esquerra. I Jesús deia: Pare, perdona'ls, perquè no saben què fan. I ja era com l'hora sexta, quan la tenebra cobrí tota la terra fins a l'hora nona, per haver-se entenebrit el sol; i el vel del temple s'esquinçà pel mig. I Jesús, cridant amb veu poderosa, digué: Pare, a les teves mans lliuro el meu esperit. I, en haver dit això, expirà. El centurió, en veure el que havia passat, glorificà Déu, dient: Verament aquest home era just. I totes les multituds que havien acudit a aquest espectacle, en haver vist el que havia passat, se'n tornaren donant-se cops al pit. Tots els seus coneguts restaren a distància, així com les dones que l'havien seguit des de Galilea, i contemplaven això. I vet aquí que hi havia un home per nom Josep, membre del consell, home bo i

just, que no s'havia associat a la resolució ni als actes d'aquells. Era d'Arimatea, ciutat de Judà, i esperava el Regne de Déu. Ell es presentà a Pilat i demanà el cos de Jesús, que, havent-lo baixat, embolcallà amb un llençol i va dipositar-lo en un sepulcre tallat a la roca on encara no havia estat posat ningú. Era el dia de la Preparació, i el dissabte apuntava. Però les dones que amb ell havien vingut de Galilea i el seguien, miraren el sepulcre i com era dipositat el seu cos. Després se'n tornaren i van preparar aromes i perfums. I, el dissabte, guardaren repòs, segons el precepte.

DISSABTE DE LA TYROFAGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(6, 1 - 13)

Mt 16

El Senyor va dir: Mireu de no realitzar la vostra justícia davant dels homes per ser-ne vistos, altrament no us guanyeu pas el salari davant del Pare del cel. Quan facis, doncs, almoïna, no ho esbombis davant teu a cop de trompeta, com fan els hipòcrites en les sinagogues i pels carrers, per tal de ser glorificats per la gent; us ho ben asseguro: ja s'han cobrat el salari. Tu en canvi, quan facis almoïna, que no sàpiga la teva esquerra allò que fa la dreta, a fi que la teva almoïna quedi en el secret, i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho pagarà. A més, quan pregueu, no feu com els hipòcrites: els agrada de resar drets en les sinagogues i per les cantonades de les places perquè tothom se n'adoni; us ho ben asseguro: ja s'han cobrat el salari. Tu en

canvi, quan resis, entra a la teva cambra, barra'n la porta, i resa al teu Pare que està en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho pagarà. Quan pregueu, no xerreu com els pagans, que es pensen que es faran escoltar a còpia de xerrameca. Així, doncs, no us hi assembleu pas: el vostre Pare ja sap de sobres allò que us cal, abans i tot que li ho demaneu. Vosaltres, doncs, reseu així: Pare nostre que esteu en els cels, santificat sigui el vostre Nom, vingui el vostre Regne, faci's la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel; el nostre pa d'aquest dia doneu-nos-el avui. Perdoneu-nos les nostres deutes així com nosaltres perdonem els nostres deutors; i no ens sotmeteu a la temptació, ans deslliureu-nos del maligne. Perquè a Vós pertanyen el regne, el poder i la glòria, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho pagarà. No us amuntegueu tresors en la terra, on arna i rovell els malmeten, i on els lladres furguen i els roben. Més aviat, amuntegueu-vos tresors al cel, on ni arna ni rovell no els malmeten, i on els lladres no furguen ni els roben: que allí on tens el tresor, allí tindràs també el cor.

DIUMENGE DE LA TYROFAGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(6, 14- 21)

Mt 17

El Senyor va dir: Si perdoneu els mancaments dels altres, també el vostre Pare celestial us perdonarà els vostres; si, en canvi, no els perdoneu, tampoc el vostre Pare no us perdonarà els vostres mancaments. Quan dejuneu, no adopteu un posat trist, com fan els hipòcrites: es desfiguren el rostre perquè la gent se n'adoni; us ho ben asseguro: ja s'han cobrat el salari. Tu en canvi, quan dejunis, perfuma't el cap i renta't la cara, per tal que la gent no s'adoni que dejunes, sinó únicament el teu Pare que està

EVANGELIS

PER LES PANIKIDES O COMPLETES DE LA PRIMERA SETMANA DE QUARESMA

DILLUNS

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc.

(21, 8 - 36)

Lc 105

El Senyor va dir als seus deixebles: Mireu de no deixar-vos enganyar; molts vindran en nom meu, que us diran: Sóc jo, i: El temps s'acosta. No els aneu pas al darrera. Quan sentireu parlar de guerres i avalots, no us espanteu. Convé certament, que de primer hi hagi aquestes coses, però no serà de seguida la fi del món. Aleshores va dir-los: S'aixecarà nació contra nació, i regne contra un altre regne, hi haurà grans terratrèmols i ça i lla pestes i fams i també casos espantosos i grans senyals del cel. Abans, però, de totes aquestes coses us posaran les mans damunt vostre, us perseguiran, us lliuraran a les sinagogues i presons i us portaran davant reis i governadors a causa del meu nom: us serà una avinentesa de donar testimoni. Poseu-vos en cor de no premeditar la vostra defensa; jo us donaré una eloqüència i una saviesa, a la qual no podran resistir ni contradir els vostres adversaris. Fins sereu lliurats pels vostres pares, germans, parents i amics; en mataran d'entre vosaltres, i sereu avorrits per tothom a causa del

meu nom. Però no es perdrà ni un cabell del vostre cap. Amb la vostra perseverança salvareu les vostres ànimes. Quan veureu Jerusalem encerclada per cossos d'exèrcit, sapigheu aleshores que la seva desolació és a prop. Llavors, els qui són a Judea fugin a muntanya; i els qui seran dintre la ciutat, apartin-se'n i els qui siguin pels camps, no hi entrin. Aquests seran dies de càstig, perquè s'acompleixi tot el que hi ha escrit. Ai de les qui estaran encintes i de les qui alletaran aquells dies! I és que hi haurà gran carestia per aquesta contrada i furor contra aquest poble. Cauran a fil d'espasa i se'ls emportaran captius a totes les nacions, i Jerusalem serà trepitjada pels gentils fins que s'hauran acomplert els temps de les nacions. I hi haurà senyals al sol, a la lluna, als estels i, a la terra, ansietat de les nacions, desesmades pel rugir del mar i per la seva maror, els homes exhalant l'ànima de terror i d'angúnia per les coses que sobrevindran al món; les forces del cel trontollaran. I aleshores veuran el Fill de l'home venint en un núvol amb poder i molta glòria. Quan aquestes coses començaran a succeir, redreceu-vos i alceu el cap; és a prop la vostra redempció. I els va dir una

paràbola: Mireu la figuera i tots els arbres. Llavors que broten, en veure-ho, per eolls coneixeu que l'estiu ja és a prop. Així mateix també vosaltres, quan veureu que succeeixen aquestes coses, sapigueu que és a prop el regne de Déu. En veritat us dic que no passarà aquesta generació fins a tant que no hagi tot succeït. El cel i la terra passaran; però les meves paraules no passaran. Estigueu atents a vosaltres mateixos, perquè els vostres cors no esdevinguin feixucs per la cràpula, per la beguda i per les ànsies de la vida, i de sobte no caigui sobre vostre aquell dia com un llaç; i és que vindrà sobre tothom qui habita a la faç de tota la terra. Vetlleu, doncs, i pregueu tothora, demanant que pugueu escapar a totes aquestes coses que estan a punt d'esdevenir-se, i aparèixer fermes davant el Fill de l'home.

DIMARTS

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(6, 1 - 13)

Mt 16

El Senyor va dir: Mireu de no realitzar la vostra justícia davant dels homes per ser-ne vistos, altrament no us guanyeu pas el salari davant del Pare del cel. Quan facis, doncs, almoina, no ho esbombis davant teu a cop de trompeta, com fan els hipòcrites en les sinagogues i pels carrers, per tal de ser glorificats per la gent; us ho ben asseguro: ja s'han cobrat el salari. Tu en canvi, quan facis almoina, que no sàpiga la teva esquerra allò que fa la dreta, a fi que la teva almoina quedi en el secret, i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho pagarà. A més,

quan pregueu, no feu com els hipòcrites: els agrada de resar drets en les sinagogues i per les cantonades de les places perquè tothom se n'adoni; us ho ben asseguro: ja s'han cobrat el salari. Tu en canvi, quan resis, entra a la teva cambra, barra'n la porta, i resa al teu Pare que està en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho pagarà. Quan pregueu, no xerreu com els pagans, que es pensen que es faran escoltar a còpia de xerrameca. Així, doncs, no us hi assembleu pas: el vostre Pare ja sap de sobres allò que us cal, abans i tot que li ho demaneu. Vosaltres, doncs, reseu així: Pare nostre que esteu en els cels, santificat sigui el vostre Nom, vingui el vostre Regne, faci's la vostra voluntat així a la terra com es fa en el cel; el nostre pa d'aquest dia doneu-nos-el avui. Perdoneu-nos les nostres deutes així com nosaltres perdonem els nostres deutors; i no ens sotmeteu a la temptació, ans deslliureu-nos del maligne. Perquè a Vós pertanyen el regne, el poder i la glòria, Pare, Fill i Esperit Sant, ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

DIMECRES

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(11, 22 - 26; Mateu 7, 7 - 8)

Mc 51

El Senyor va dir: Tingueu fe en Déu! Us ben asseguro que si algú diu a aquesta muntanya: Alça't i tira't al mar, i no dubta en el seu cor, ans creu que allò que diu es realitzarà, ho aconseguirà. Per això us dic: Tot allò que pregueu i demaneu, creieu que ho heu obtingut, i ho

aconseguireu. I quan us poseu drets per pregar, perdoneu, si teniu res contra algú, a fi que el vostre Pare del cel us perdoni també els vostres mancaments. Demaneu i us serà donat, busqueu i trobareu, truqueu i se us obrirà. Que tot aquell qui demana rep, i qui busca troba, i a qui truca, se li obre.

donar fruit si no es manté unida al cep, així tampoc no en donareu vosaltres si no resteu en mi. Jo sóc el cep, vosaltres sou les sarments. Qui resta en mi i jo en ell, dóna molt de fruit; perquè sense mi no podeu fer res. Si un no resta en mi, és arrencat com la sarment i s'asseca; després s'apleguen les sarments, es tiren al foc i cremen. Si resteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, demanareu el que voldreu i ho tindreu.

DIJOURS

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(7, 7 - 11)

Mt 20

El Senyor va dir: Demaneu i us serà donat, busqueu i trobareu, truqueu i se us obrirà, que tot aquell qui demana rep, i qui busca troba, i a qui truca, se li obre. Qui d'entre vosaltres donarà una pedra al fill que li demana pa? O li donarà una serp, si li demana peix? Si vosaltres, doncs, dolents i tot com sou, sabeu donar coses bones als vostres fills, ¿com més el vostre Pare del cel no en donarà, de bones, al qui les hi demani?

DIVENDRES

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(15, 1 - 7)

Jn 50

El Senyor va dir als seus deixebles: Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. Tota sarment que en mi no dóna fruit, la talla, i la que en dóna, l'esporga perquè encara doni més fruit. Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he anunciat, quedeu-vos en mi i jo en vosaltres. I així com la sarment no pot

EVANGELI

SEGONS SANT MARC

DISSABTE

DE LA 1ª SETMANA DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(2, 23 - 3, 5)

Mc 10

En aquell temps, Jesús passava per uns sembrats en dissabte i els seus deixebles, tot fent camí, es posaren a esgranar espigues. I els fariseus li deien: Guaita, per què fan en dissabte allò que no és lícit? Però ell que els diu: ¿Que no heu llegit mai què va fer David, quan es trobà en necessitat i tingué fam, ell i els qui l'acompanyaven? ¿Com va entrar a la casa de Déu, en temps del gran sacerdot Abiatar, i es va menjar els pans presentats, que només poden menjar els sacerdots, i que fins en va repartir entre els qui l'acompanyaven? I afegia: El dissabte ha estat fet per a l'home, i no pas l'home per al dissabte. Així és que el Fill de l'home també és senyor del dissabte.

I va entrar novament a la sinagoga. Allí avia un home que tenia la mà baldada; i l'espiaven per veure si el guariria en dissabte, a fi de poder-lo acusar. Ell que diu a l'home de la mà baldada: Aixeca't i posa't aquí al mig. En acabat els diu: ¿És lícit en dissabte de fer un bé en lloc de deixar un mal? ¿De salvar una vida en lloc de deixar-la perdre? Però ells no badaven boca. Llavors, mirant-se'ls tot al

voltant amb ira, ferit per la insensibilitat moral d'ells, diu a l'home: Estén la mà! La va estendre, i la mà li quedà sana.

PRIMER DIUMENGE DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(1, 43 - 51)

Jn 5

En aquell temps, Jesús decidí d'anar-se'n cap a Galilea. Trobà Felip i li digué: Segueix-me. Felip era de Betsaida, de la mateixa ciutat que Andreu i Pere. Felip trobà Natanael i li digué: Hem trobat l'home de qui Moisès va escriure i els Profetes van parlar: és Jesús, fill de Josep, de Natzaret. Natanael li respon: ¿De Natzaret pot sortir res de bo? Felip li diu: Vine a veure'l. Jesús, en veure venir Natanael, digué: Aquest sí que és un israelita de veritat, que no enganya. Natanael li fa: Com és que em coneixes? Jesús li respon: Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, t'he vist. Llavors Natanael va dir: Rabí, tu ets el fill de Déu, tu ets el rei d'Israel. Jesús va replicar: Creus perquè et dic que t'he vist sota la figuera! D'altres coses més importants veuràs. I continuà: En veritat, en veritat us dic que veureu obert el cel i els àngels de Déu pujar i baixar sobre el Fill de l'home.

DISSABTE**DE LA 2ª SETMANA DE QUARESMA**

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(1, 35 - 44)

Mc 6

En aquell temps, Jesús sortí i s'enca-minà cap a un lloc solitari, i allí pre-gava. Però Simó i els qui eren amb ell sortiren a buscar-lo; el van trobar, i li diuen: Tothom us busca. I ell que els diu: Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, per tal de predicar-hi, que per això he sortit. I anava per tot Galilea predicant en les sinagogues i expulsant els dimonis. Se li adreça un leprós que, suplicant i de genolls, li diu: Si vols, pots netejar-me. Compadit, estengué la mà, va tocar-lo, i li diu: Ho vull, queda net! I tot seguit li desaparegué la lepra i va quedar net. Després d'amenaçar-lo, de seguida l'acomiadà, i li diu: Ves de no dir-ho a ningú, ans cuita a presentar-te al sacerdot i ofereix per la teva purificació el que Moisès va prescriure, perquè els serveixi de prova.

SEGON DIUMENGE DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(2, 1 - 12)

Mc 7

En aquell temps, Jesús va entrar de nou a Cafarnaüm i, com que va córrer la veu que era a casa, s'hi va aplegar tanta de gent que no s'hi cabia ni a l'entrada; i els dirigia la paraula. En això, vénen a presentar-li un paralític, que duïen entre quatre. Com que no podien posar-l'hi al davant per causa de la multitud, van alçar el sostre a l'indret on ell

era, van fer un forat i baixaren la llitera on jeia el paralític. Jesús, veient-los la fe, va dir al paralític: Fill, et són perdonats els pecats! Però hi havia alguns escribes asseguts per allí que rumiaven interiorment: Com és que parla així, aquest? Blasfema. Qui pot perdonar pecats, fora de Déu i prou? Jesús, adonant-se immediatament que rumiaven així per dintre, els diu: Per què rumieu això en els vostres cors? ¿ Què és més fàcil, dir al paralític: Et són perdonats els pecats, o bé dir-li: Alça't, agafa la llitera i camina? Doncs au, perquè sapiguen que el Fill de l'home té poder a la terra de perdonar pecats - diu al paralític -: Jo t'ho dic: Alça't, agafa la llitera i vés-te'n a casa. S'alça i, havent agafat tot seguit la llitera, sortí a la vista de tothom talment que tots van quedar sorpresos i glorificaven Déu, tot dient: Mai no havíem vist res de semblant!

DISSABTE**DE LA 3ª SETMANA DE QUARESMA**

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(2, 14 - 17)

Mc 8

En aquell temps, Jesús, tot passant, veié Leví, el fill d'Alfeu, assegut al lloc del recapte d'impostos, i li diu: Segueix-me. Ell es va aixecar i el va seguir. Després es posà a taula a casa d'ell, i molts recaptadors d'impostos i pecadors s'entaularen amb Jesús i els seus deixebles - ja que eren molts i el seguien. En veure els escribes del grup dels fariseus que menjava amb els pecadors i amb recaptadors, deien als seus deixebles: Com

és que menja amb recaptadors i pecadors? Jesús, que ho va sentir, els diu: No són pas els qui estan bons els qui tenen necessitat de metge, sinó els qui estan malalts. No he vingut a cridar justos, sinó pecadors.

TERCER DIUMENGE DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(8, 34 - 9, 1)

Mc 37

El Senyor va dir: Si algú vol venir darrera meu, que es refusi ell mateix, que es carregui la seva creu, i que em segueixi. Perquè aquell qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; en canvi, el qui perdi la seva vida per causa meva i de l'Anunci Joiós, la salvarà. ¿Què en treu, en efecte, l'home, de guanyar tot el món, desgraciant, però, la seva vida? ¿Què pot donar, en efecte, l'home, que valgui tant com la seva vida? Perquè qui s'averگونyirà de mi i de les meves paraules enmig d'aquesta generació adúltera i pecadora també el Fill de l'home s'averگونyirà d'ell, quan vindrà en la glòria del seu Pare amb els sants àngels. I els deia: Us ben asseguro que n'hi ha alguns, dels aquí presents que no tastaran la mort fins que no hagin vist el Regne de Déu venint amb poder.

DISSABTE

DE LA 4ª SETMANA DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(7, 31 - 37)

Mc 31

En aquell temps, Jesús sortí dels voltants de Tir i se n'anà, per Sidon, a la

mar de Galilea, part endins de la Decàpolis. Li presenten un sord i quec, i li pregunten que li imposi la mà. Se l'endugué a part, fora de la multitud, li ficà els dits a les orelles i li tocà la llengua amb saliva; després, amb els ulls fits al cel, sospirà i li va dir: Efatà, això és, obre't; se li obriren les orelles, i tot d'una se li destravà la llengua, i parlava correctament. Llavors els va manar que no ho diguessin a ningú; però com més els ho manava, més i més ho pregonaven. Esbalaïts a més no poder, deien: Tot ho ha fet bé: fa que els sords hi sentin, i que parlin els muts.

QUART DIUMENGE DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(9, 17 - 31)

Mc 40

En aquell temps, un home s'apropà a Jesús i, agenollant-se davant d'ell li va dir: Mestre, t'he portat el meu fill posseït d'un esperit mut; cada cop que se n'apodera, l'arrossega per terra, treu bromera, escarritxa de dents i queda encarcerat. He dit als teus deixebles que l'expulsessin, però no han pogut. Ell els fa de resposta: Oh raça descreguda! Quant de temps hauré d'estar-me entre vosaltres? Quant de temps us hauré de suportar? Porteu-me'l! I l'hi portaren. Així que l'esperit el va veure, tot seguit va sacsejar convulsivament el minyó, que va caure a terra i es rebolcava traient bromera. En això, Jesús va preguntar al pare: Quant temps fa que li passa això? Des de menut, li contestà. Tot sovint l'ha tirat al foc i a l'aigua per perdre'l. Però, si hi pots res, ajuda'ns, per compassió amb nosaltres! Però Jesús li contestà: Això de

si hi pots res... ! Tot és possible al qui creu! A l'instant exclamà el pare del minyó: Crec; ajuda la meva incredulitat! En veure que la multitud s'aglomerava, Jesús va comminar l'esperit impur, dient-li: Esperit mut i sord, jo t'ho mano, surt d'ell i no hi entris mai més! I enmig de crits i de fortes sacsejades, en va sortir; el minyó va quedar com mort, de tal manera que la majoria deia: S'ha mort. Però Jesús, tot prenent-li la mà, va alçar-lo; i ell es posà dret. Un cop entrat a casa, els deixebles li preguntaven en privat: Com és que nosaltres no l'hem pogut expulsar? Aquesta mena, els respongué, no es pot treure de cap més manera que amb oració. Després de sortir d'allà, travessaven Galilea; i no volia que ningú ho sabés. Es que instruïa els seus deixebles, i els deia: El Fill de l'home serà lliurat a mans dels homes i el mataran; però, un cop mort, al cap de tres dies ressuscitarà.

DISSABTE

DE LA 5ª SETMANA DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(8, 27 - 31)

Mc 35

En aquell temps, Jesús sortí amb els deixebles cap als llogarets de Cesarea de Felip. Pel camí feia aquesta pregunta als seus deixebles: Qui diu la gent que sóc, jo? Ells li feren de contesta: Joan Baptista; d'altres, Elies; i d'altres, un dels profetes. I vosaltres, els preguntava, qui dieu que sóc? Pere li fa de resposta: Tu ets el Crist! I els manà fermament que no parlessin d'ell a ningú. Llavors començà d'ensenyar-los que el Fill de l'home havia de patir molt, ésser rebutjat

pels ancians, els grans sacerdots i els escribes, ésser mort, i, al cap de tres dies ressuscitar.

CINQUÈ DIUMENGE DE QUARESMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(10, 32 - 45)

Mc 47

En aquell temps, Jesús, prenent de nou els dotze, es posà a dir-los les coses que li havien de succeir: Mireu, pugem a Jerusalem, i el Fill de l'home serà lliurat als grans sacerdots i als escribes; aquests el condemnaran a mort i el lliuraran als estrangers, que l'escarniran, li escopiran, l'assotaran i el mataran; però, al cap de tres dies, ressuscitarà. Llavors se li acosten Jaume i Joan, fills de Zebedeu, i li diuen: Mestre, volem que ens facis això que et demanarem. Ell els va dir: Què voleu que us faci? I ells que li diuen: Fes-nos seure, l'un a la teva dreta i l'altre a la teva esquerra, en la teva glòria. No sabeu pas què demaneu, els contestà Jesús. ¿Podeu beure la copa que jo bec, o ser batejats amb el baptisme amb què jo sóc batejat. Podem, li responen. La copa que jo bec, prou l'haureu de beure, els va dir Jesús; i amb el baptisme amb què jo sóc batejat, prou hi sereu batejats. Ara bé, seure a la meva dreta o a la meva esquerra, no em pertoca a mi de concedir-ho, sinó que és per a aquells a qui ha estat reservat. Els altres deu, en sentir això, començaren de disgustar-se contra Jaume i Joan. Però Jesús, després de cridar-los, els diu: Ja sabeu que els suposats governants dels pobles, els dominen, i que els seus magnats els tiranitzen. Que no sigui pas així entre

vosaltres; al contrari, el qui vulgui arribar a ser gran entre vosaltres, serà el vostre servidor; i el qui entre vosaltres vulgui ser el primer, serà criat de tots; que tampoc el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir i a donar la vida com a rescate d'una multitud.

DISSABTE DE LLÀTZER

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(11, 1 - 45)

Jn 39

En aquell temps, hi havia un malalt, Llätzer de Betània, el poble de Maria i de Marta, la seva germana. Maria era la que unguí el Senyor amb perfum i li eixugà els peus amb els cabells; el seu germà Llätzer era, doncs, el malalt. Les germanes, llavors, li ho van comunicar: Senyor aquell que estimes, està malalt. Jesús, en sentir-ho, digué: Aquesta malaltia no és de mort, sinó per a glòria de Déu: per ella el Fill de Déu serà glorificat. Jesús estimava molt Marta i la seva germana i Llätzer. Quan va saber que estava malalt, encara es quedà dos dies més en el lloc on es trobava, i fins després no va dir als seus deixebles: Tornem a Judea. Els deixebles li van replicar: Rabí, no fa gaire que els jueus et volien apedregar, i ara hi tornes? Jesús respongué: No hi ha dotze hores de claror? Si un camina de dia, no ensopega, perquè veu la llum d'aquest món; per contra, si un camina de nit, ensopega, perquè ningú no té la llum en ell mateix. Després continuà: Llätzer, el nostre amic, dorm, però jo vaig a despertar-lo. Llavors els deixebles li digueren: Senyor, si dorm, ja es posarà bo. Jesús s'havia referit al son de la mort, però ells

s'afiguraven que parlava del son de dormir. Aleshores, doncs, Jesús els digué ben clar: Llätzer és mort; i m'alegro, per vosaltres, de no haver estat allà, perquè cregueu. Però ara sí, que hi anem. Llavors Tomàs anomenat el Bessó, va dir als seus companys deixebles: Anem-hi nosaltres també a morir amb ell! Quan Jesús hi arribà, trobà Llätzer ja enterrat de feia quatre dies. Betània és a prop de Jerusalem, a uns quinze estadis i molts jueus havien anat a casa de Marta i Maria a consolar-les per la mort del germà. Marta, quan va sentir que Jesús arribava, li sortí a l'encontre, mentre que Maria es quedà a casa. I digué Marta a Jesús: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Fins i tot ara ho sé, Déu et concedirà tot el que li demanis. Jesús li digué: El teu germà ressuscitarà. Marta li replicà: Ja sé que ressuscitarà, en la resurrecció del darrer dia. Jesús li digué: Jo sóc la resurrecció i la vida; qui creu en mi, viurà, encara que mori; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà eternament. Ho creus, això? Ella li digué: Sí, Senyor, ho crec, perquè tu ets el Messies, el fill de Déu, que havia de venir al món. I havent dit això, se n'anà a cridar Maria, la seva germana, i en veu baixa li digué: El mestre és aquí i et demana. Ella, en sentir-ho, s'aixecà i l'anà a trobar. Jesús encara no havia entrat al poble, encara era al punt on s'havien trobat amb Marta. Llavors, els jueus que hi havia a la casa i consolaven Maria, com que la veieren aixecar-se de pressa i sortir, la seguiren, pensant-se que anava a plorar al sepulcre. Maria arribà on era Jesús, i, en veure'l, es deixà caure als seus peus, dient-li: Senyor, si haguessis estat aquí, el meu germà no s'hauria

mort. Quan Jesús veié que plorava, i que també ploraven els jueus que anaven amb ella, es commogué vivament i, contorbat, li preguntà: On l'heu posat? Li digueren: Vine, Senyor, ja ho veuràs. Llavors, Jesús plorà. Els jueus deien: Mireu si l'estimava. Però alguns deien: Ell, que va obrir els ulls al cec, ¿no podia haver fet també que aquest home no es morís? Novament commòs, Jesús arribà al sepulcre; consistia en una cova amb una llosa al davant. Jesús digué: Traieu la llosa. Marta li digué: Senyor, ja es descompon; són quatre dies! Jesús li replicà: ¿No t'he dit que, si creus, veuràs la glòria de Déu? Van treure, doncs, la llosa; després Jesús alçà els ulls al cel i digué: Pare, et dono gràcies perquè m'has escoltat. Ja sabia que sempre m'escoltes; ho dic, però per la gent que m'envolta, perquè creguin que m'has enviat.

I dit això, cridà amb veu forta: Llàtzer, surt a fora! I el mort sortí; tenia les mans i els peus lligats amb benes d'amortallar, i la cara embolcallada amb un sudari. Jesús els digué: Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar. Llavors molts jueus dels que hi havia a casa de Maria, a la vista del que havia fet Jesús, van creure en ell.

DIUMENGE DE RAMS

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 1 - 11, 15 - 17)

Mt 83

En aquell temps, quan, ja a prop de Jerusalem, arribaren a Betfagé, a la muntanya de les Oliveres, llavors Jesús va enviar dos deixebles, tot dient-los: Aneu fins al poblet d'aquí al davant i tot seguit hi trobareu una somera fermada, amb un pollí al costat; desfermeu-los i meneu-me'ls. Si algú us deia res, contesteu que el Senyor els ha de menester; que els tornarà de seguida. Això s'esdevingué per tal que arribés a acompliment l'oracle del profeta, quan diu: Digueu a la Filla de Sion: Guaita, cap a tu ve el teu Rei, humil i muntant una somera i un pollí, fill d'animal de càrrega. Els deixebles hi anaren i, tal com Jesús els ho havia ordenat, es van endur la somera i el pollí. Els posaren els mantells al damunt, i ell va pujar-hi a sobre. La majoria de la gent va estendre els mantells pel camí; d'altres tallaven branques dels arbres i també les hi estenien. I les multituds, les que li anaven davant i les que li anaven darrera, cridaven: Hosanna al Fill de David! Beneït l'Arribat en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cel! Quan hagué entrat a Jerusalem, la ciutat es va somoure. Qui és aquest?, deien. La gent responia: Aquest és el profeta Jesús, el de Natzaret de Galilea. En veure els grans sacerdots i els escribes les meravelles que feia, i la mainada que clamava en el temple: Hosanna al Fill de David!, en sentiren despit, i li digueren: Que no sents què diuen, aquests? I és clar, els respon Jesús; ¿que

no heu llegit mai: “De boca de mainada i nodrissons us heu fet una lloança?” I, deixant-los plantats, sortí de la ciutat en direcció a Betània on va fer nit.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(12, 1 - 18)

Jn 41

Sis dies abans de la Pasqua, anà a Betània, on s'estava Llätzer, el qual Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. Allà van oferir un sopar: Marta servia i Llätzer seia a taula amb ell entre els convidats. Maria, al seu torn, agafant una lliura de perfum de nard autèntic i costosíssim, unguí els peus de Jesús i els enxugà amb els seus cabells; la casa va omplir-se de l'olor que feia el perfum. Però Judas Iscariot, un dels deixebles, el qui el trairia, digué: ¿Per què no es venia aquest perfum per tres-cents denaris i no els donaven als pobres com a almoïna? Això ho digué, no perquè se li'n donés res, dels pobres, sinó perquè era lladre i perquè, essent com era el caixer, escamotejava els ingressos. Jesús, doncs, digué: Deixa-la; si de cas l'havia de guardar per al dia de la meva sepultura. De pobres, ja en teniu sempre amb vosaltres; a mi en canvi, no em teniu pas sempre.

Llavors, molts jueus van saber que Jesús era allà i van anar-hi no solament per ell, sinó també per veure Llätzer, que Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. Llavors els gran sacerdots resolgueren de matar Llätzer i tot, perquè a causa d'ell molts jueus els abandonaven i creien en Jesús. L'endemà, tota la gent que havia acudit a la festa van tenir notícia que Jesús arribava a Jerusa-

lem; van tallar palmes de les palmeres, i van sortir a rebre'l cridant: Hosanna, beneït el qui ve en nom del Senyor, el rei d'Israel! Jesús va trobar un pollí i va pujar-hi, segons allò que està escrit: No temis, filla de Sion; mira que ve el teu Rei, a cavall d'un pollí. Els deixebles, de moment, no van entendre el fet, però després, quan Jesús fou glorificat, van recordar que això havia estat escrit pensant en ell i que era així, que l'havien rebut. L'aclamaven, doncs, tots els qui es trobaven amb ell quan cridà Llätzer del sepulcre i el ressuscità d'entre els morts. I és per això que també va sortir a rebre'l la multitud, perquè van saber que havia fet aquell miracle.

EVANGELIS

DE LA SETMANA SANTA

DILLUNS SANT

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(21, 18 - 43)

Mt 84

En aquell temps, de bon matí, mentre Jesús tornava a la ciutat, va tenir gana. Veient una figuera a la vora del camí, hi anà, però no hi trobà res, sinó fulles. Llavors li diu: Que mai més no neixi fruit de tu! A l'instant, la figuera es va assecar. En veure-ho, els deixebles van quedar parats, i deien: ¿Com és que la figuera s'ha assecat a l'instant? Jesús els féu de resposta: Us ben asseguro que, si teniu fe i no dubteu, no sols fareu això de la figuera, sinó que si dèieu a aquesta muntanya: Alça't i tira't al mar, es realitzarà. I tot allò que demaneu en una oració plena de fe, ho obtindreu. Un cop entrat al temple, mentre ensenyava, els grans sacerdots i els ancians del poble el vingueren a trobar per dir-li: Amb quina autoritat fas això? I qui t'ha donat aquesta autoritat? Jesús els féu de resposta: Jo també us preguntaré una sola cosa, si me la responeu, jo us diré amb quina autoritat faig això. El baptisme de Joan, d'on ve-

nia? Del cel o dels homes? Però ells es feien aquesta reflexió: Si responem: Del cel, ens dirà: Com és que no el vau creure, doncs? Si responem: Dels homes, ens fa por la gent, perquè tothom té Joan per profeta. I van fer de resposta a Jesús: No ho sabem pas. Llavors ell els contestà: Doncs, jo tampoc no us dic amb quina autoritat faig això.

A veure, què us en sembla? Un home tenia dos fills. Tot adreçant-se al primer, li va dir: Fill, vés a treballar a la vinya, avui. Ell respongué: De seguida, senyor; però no hi anà. Després, tot adreçant-se al segon li va dir el mateix. Aquest respongué: No em dóna la gana; però, després, penedit, hi anà. Quin dels dos ha fet la voluntat del pare? El segon, li contesten. Jesús els diu: Us ben asseguro que els publicans i les barjaules us passen al davant al Regne del cel. Perquè Joan va venir a proposar-vos un camí de justícia, i no hi vau creure, els publicans i les barjaules en canvi, hi van creure; però vosaltres, ni després de veure això, no heu pensat a penedir-vos i a creure-hi. Escolteu una altra paràbola.

Hi havia un propietari que va plantar una vinya; la va voltar d'una tanca, hi cavà un cup i va construir-hi una torre;

la va arrendar a uns vinyataires, i se n'anà a l'estranger. Quan arribà el temps de la verema, envià els servents als vinyataires a cobrar-ne els fruits. Però els vinyataires, després d'agafar els servents, en van apallissar un, van matar l'altre, i l'altre, el van apedregar. Els va enviar de nou d'altres servents, més colla que la primera vegada, però els van tractar igualment. Finalment, els envià el fill, tot dient-se: El fill, me'l respectaran. Però els vinyataires, en veure el fill, es van dir entre ells: Aquest és l'hereu; som-hi, matem-lo i ens quedarem amb l'herència. Després d'agafar-lo, el traqueren fora de la vinya i el van matar. Ara bé, quan vingui l'amo de la vinya, què farà a aquells vinyataires? Li diuen: Per miserables, els farà morir miserablement, i arrendarà la vinya a uns altres vinyataires que li donin els fruits quan en sigui el temps. Jesús els diu: ¿Que no heu llegit mai en les Escriptures: La pedra que els constructors havien rebutjat, és la que ha acabat al cim del carener; és obra del Senyor, aquesta feta, i és als nostres ulls meravellosa? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres, per tal de ser donat a un poble que li faci llevar fruit.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(24, 3 - 35)

Mt 98

En aquell temps, quan Jesús seia dalt de la muntanya de les Oliveres, els deixebles, tots sols, anaren a demanar-li: Digue'ns quan passarà això, i quin serà el senyal de la teva tornada i de la fi del món. Jesús els féu de resposta: Mireu

que ningú no us enganyi. Que molts vindran valent-se del meu nom i diran: Jo sóc el Messies, i enganyaran molta gent. Sentireu parlar de guerres i de rumors de guerres; alerta, no us alarmeu: cal que això succeeixi, però encara no és la fi. S'alçarà, en efecte, poble contra poble i reialme contra reialme; ça i lla hi haurà fams i terratrèmols. Però totes aquestes coses només són el començament dels dolors de part.

Aquell temps us lliuraran als turments, us mataran i tots els pobles us avorriran a causa del meu nom. Llavors molts sucumbiran, i es traïran i s'odiaran els uns als altres. Sorgiran una colla de falsos profetes i enganyaran molta gent. La impietat s'estendrà tant, que es refredarà la caritat de la majoria. Tanmateix, el qui s'haurà mantingut ferm fins a la fi, aquest se salvarà. Aquest Anunci Joiós del Regne serà pregonat per tot el món, en testimoniatge per a tots els pobles; després arribarà la fi.

Quan, doncs, veureu establerta al lloc sant l'abominació de la desolació, segons l'oracle del profeta Daniel—que el lector ho entengui!—, llavors, els qui es trobin a Judea que fugin a muntanya; el qui sigui al terrat que no baixi pas per endur-se'n res; i el qui sigui al camp que no torni pas enrera per endur-se el mantell. Ai de les qui gestaran i alletaran en aquells dies! Pregueu que la vostra fugida no s'escaigui pas ni a l'hivern, ni en dissabte. Perquè aleshores hi haurà una gran calamitat tal com no n'hi ha hagut mai cap de semblant des del començament del món fins ara, ni n'hi haurà. I si no fossin abreuïats aquells dies, no se salvaria ningú; però, a causa dels elegits, aquells dies seran abreuïats.

Llavors, si algú us diu: Mireu, el Messies és aquí, o allà; no us ho cregueu pas. Perquè sorgiran falsos messies i falsos profetes i faran grans senyals i prodigis, capaços, d'enganyar els elegits i tot, si fos possible. Alerta, que ja us he previnut. Si us deien, doncs: Mireu, és al desert, no hi aneu pas. Mireu, és als amagatalls, no us ho cregueu pas. Que, així com el llampec surt de llevant i es veu fins a ponent, així mateix serà la tornada del Fill de l'home. Que, onsevulla que sigui el cadàver, allà es reuneixen els voltors. Tot seguit, després de la calamitat d'aquells dies, el sol s'enfosquirà, la lluna no farà claror, les estrelles cauran del cel i els exèrcits del cel trontollaran. Aleshores apareixerà al cel el senyal del Fill de l'home; llavors gemegaran les races de la terra i veuran el Fill de l'home venint sobre els núvols del cel amb gran poder i majestat. Enviarà els seus àngels amb una trompeta potent per congregar els elegits, dels quatre vents, d'un extrem a l'altre del cel. Apreneu la paràbola que la figuera us proporciona: Quan el brançam se li torna tendre i les fulles li broten, coneixeu que l'estiu és a prop; així també vosaltres, quan veureu totes aquestes coses, sapigheu que ell ja és a prop, a les portes. Us ben asseguro que aquesta generació no passarà, fins que tot això no s'hagi esdevingut. El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran pas.

DIMARTS SANT

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(22, 15 - 23, 39)

Mt 90

En aquell temps, els fariseus se n'anaren a deliberar de quina manera atraparien Jesús en alguna qüestió. I li envien els propis deixebles juntament amb els herodians a dir-li: Mestre, sabem que dius la veritat i que ensenyes veritablement el camí de Déu, sense miraments amb ningú, ja que no fas accepció de persones. Digue'ns, doncs, què te'n sembla, ¿és lícit o no de pagar el tribut al Cèsar? Però Jesús, coneixent-los la malícia, digué: Per que em voleu comprometre, farsants? Vejam, ensenyeu-me la moneda del tribut. Ells li van presentar un denari. Després ell els diu: ¿De qui es aquesta efígie i la inscripció? Del Cèsar, responen. Aleshores els diu: Doncs, doneu al Cèsar allò que és del Cèsar, i a Déu allò que és de Déu. En sentir-ho, en quedaren sorpresos i, deixant-lo, se n'anaren. Aquell dia, uns saduceus, els quals neguen l'existència de la resurrecció s'acostaren a preguntar-li: Mestre, Moisès va dir: "Si algú moria sense fills, el germà es casarà amb la vídua, cunyada seva, per suscitar descendència al seu germà." Doncs bé, hi havia entre nosaltres set germans; el primer, després de casat, va morir; i, com que no tenia descendència, deixà la dona al seu germà. Semblantment el segon i el tercer, fins al setè. Després de tots, també es va morir la dona. Ara bé, en la resurrecció ¿de quin dels set serà la dona?, ja que tots l'han tinguda. Jesús els féu de resposta: Aneu errats perquè

desconeixeu les Escripures i el poder de Déu. En la resurrecció, en efecte, ningú no pren ni muller, ni marit, ans són com àngels en el cel. I pel que toca a la resurrecció dels morts, no heu llegit l'oracle a través del qual Déu us ha dit: "Jo sóc el Déu d'Abraham, i el Déu d'Isaac, i el Déu de Jacob?" No és pas Déu de morts, sinó de vius. Les multituds, en sentir això, quedaven parades de la seva doctrina.

Els fariseus, en assabentar-se que havia fet callar els saduceus, es reuniren tots plegats. I un d'ells li preguntà per comprometre'l: Mestre, quin és el gran manament de la Llei? Ell li va dir: "Estimaràs el Senyor el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot l'esperit." Aquest és el gran i primer manament. El segon li és semblant: "Estimaràs el teu proïsme com a tu mateix." En aquests dos manaments es resol tota la Llei i els Profetes.

Mentre els fariseus estaven units, Jesús els preguntà: Què us en sembla, del Messies? De qui és fill? De David, li diuen. Com és, doncs, els fa, que David, mogut per l'Esperit, l'anomena Senyor, quan diu: El Senyor digué al meu Senyor: Seu a la meva dreta, mentre et poso els enemics dessota el peu? Si David, doncs, l'anomena Senyor, com pot ser-ne fill? Ningú no fou capaç de respondre-li'n mitja paraula; i d'ençà d'aquell dia ningú no gosava interrogar-lo més. Aleshores Jesús va parlar a la gent i als seus deixebles: Els escribes i els fariseus s'han assegut a la càtedra de Moisès. Feu, doncs, i observeu tot allò que us diguin, però no n'imitau les obres, perquè diuen i no fan. Lliguen feixos pesants i els carreguen a les espatlles dels altres, però ells ni amb el dit no els volen moure. En tot

obren perquè tothom se n'adoni: per això es fan ben amples les filactèries i ben llargues les borles; els agrada d'ocupar el primer lloc als convits, i els primers seients a les sinagogues, de ser saludats per les places i de ser anomenats Rabí, per la gent. Però vosaltres no us feu anomenar Rabí, perquè el vostre mestre només és un, i vosaltres sou germans; ni anomeu ningú pare en la terra, que només un ho és, el Pare celestial; no us feu anomenar tampoc capdavanter, que el vostre capdavanter només és un, el Crist. El més gran entre vosaltres serà el vostre servidor. Aquell qui s'enlairarà, serà humiliat, i el qui s'humiliarà, serà enlairat.

Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que tanqueu als homes el Regne del cel! Vosaltres no hi entreu, ni deixeu entrar-hi els qui ho voldrien.

Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que volteu mar i terra per fer un prosèlit, i així que ho és, el feu digne de la gehenna, el doble que vosaltres!

Ai de vosaltres, guies cecs, que dieu: Si un fa una prometença jurant pel santuari, no val; però, si jura per l'or del santuari, queda obligat! Impius i cecs! Què és més, vejam, l'or o bé el santuari que fa sagrat l'or? I també: Si un fa una prometença jurant per l'altar, no val; però, si jura per l'ofrena que hi ha al damunt, queda obligat. Cecs! Què és més, vejam, l'ofrena o l'altar que fa sagrada l'ofrena? Per tant, qui jura per l'altar, jura per ell i per tot el que hi ha al damunt; i el qui jura pel santuari, jura per ell i per aquell qui hi habita; i el qui jura pel cel, jura pel setial de Déu i per aquell qui hi seu.

Ai de vosaltres, escribes i fariseus farsants, que pagueu

el delme de la menta, del fonoll i del comí, i deixeu de banda les coses més greus de la Llei: la justícia, la misericòrdia i la fidelitat! Això calia fer, sense deixar allò altre. Guies cecs, que coleu el mosquit i us empasseu el camell!

Ai de vosaltres, escribes i fariseus far-sants, que netegeu el defora de la copa i del plat, i el dedins és farcit de rapacitat i d'intemperància! Fariseu cec! Neteja primer l'interior de la copa i del plat, per tal que també l'exterior quedi net!

Ai de vosaltres, escribes i fariseus far-sants, que sou com sepulcres emblanquinats, que per fora semblen bonics, però per dintre són farcits d'ossam de morts i de tota podridura! Així també vosaltres per fora prou sembleu justos als ulls dels homes, però per dintre sou curulls d'hipocresia i de maldat.

Ai de vosaltres, escribes i fariseus far-sants, que construïu els sepulcres dels profetes i embelliu les tombes dels justos, i dieu: Si haguéssim viscut en els dies dels nostres pares, no ens hauríem pas associat a ells per vessar la sang dels profetes! Amb això vosaltres mateixos reconeixeu que sou fills dels assassins dels profetes. Au, doncs, acabeu d'omplir la mesura dels vostres pares!

Serps, cria d'escurçons! ¿Com us voleu escapar de ser condemnats a la gehenna? Per això, mireu: jo us envio profetes, savis i escribes; d'ells, en matareu i crucificareu, n'assotareu en les vostres sinagogues i en perseguireu de poble en poble, per tal que caigui damunt vostre tota la sang dels justos vessada a la terra, des de la sang d'Abel, el just, fins a la sang de Zacarias, fill de Baraquias, que vau assassinar entre el santuari i l'altar. Us ben asseguro que

tot això caurà damunt d'aquesta generació!

Jerusalem, Jerusalem, la qui mates els profetes i apedregues els qui et son enviats, quantes vegades he volgut aplegar-te els fills, talment com una lloca aplega els pollets sota les ales, i no ho heu volgut! Doncs bé, la vostra casa us serà deixada deserta. Perquè us dic: D'ara endavant no em veureu més fins que digueu: Beneït l'Arribat en nom del Senyor!

DIMARTS SANT

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(24, 36 - 26, 2)

Mt 102

El Senyor va dir als seus deixebles: Pel que fa al dia i a l'hora, ningú no els sap, ni els àngels del cel, ni el Fill, sinó solament el Pare. Perquè, com en els dies de Noè, així serà la tornada del Fill de l'home. Efectivament, així com en els dies abans del diluvi anaven menjant i bevent, prenent muller o marit, fins al dia que Noè es ficà dins l'arca, no se n'adonaren fins que caigué el diluvi i se'ls emportà tots, així mateix serà la tornada del Fill de l'home. Aleshores n'hi haurà dos al camp: l'un serà pres, l'altre deixat; dues moldran a la mola: l'una serà presa, l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia arribarà el vostre Senyor. Sapigueu això: si el cap de casa hagués pressentit a quina hora de la nit havia de venir el lladre, hauria vetllat i no s'hauria pas deixat foradar la casa. Per tant, vosaltres estigueu també a punt, que a l'hora menys pensada arribarà el Fill de l'home.

¿Qui es, doncs, el criat fidel i previsor que l'amo va posar al cap del servents perquè els donés l'aliment al temps degut? Sortós d'aquell criat que l'amo, en tornar, trobi fent-ho així! Us asseguro que el posarà al cap de tots els seus béns. Però, si el criat dolent deia en el seu cor: L'amo triga, i començava a estovar els seus companys, de menjar i beure amb borratxos, arribarà l'amo d'aquell servent el dia que menys s'ho espera i a l'hora menys pensada, el castigarà i el destinarà amb els qui no s'han captivat honradament: allà hi haurà plors i escarrinx de dents.

Aleshores el Regne del cel li passarà com a deu verges, que va prendre els llantions i van sortir a rebre el nuvi. D'elles, cinc eren deixades, i cinc previsores. Les deixades, em efecte, en prendre els llantions, no es van endur oli. Les previsores, en canvi, van prendre oli, en tessonets juntament amb els llantions. Com que el nuvi trigava, es van anar ensonyant totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir aquest clam: El nuvi ja és aquí, sortiu a rebre'l. Llavors es van desvetllar totes aquelles verges i prepararen els llantions. Les deixades van dir a les previsores: Doneu-nos oli del vostre, que els nostres llantions s'apaguen. Les previsores els feren de resposta: No fos cas que no arribés per a nosaltres i vosaltres; més aviat aneu als venedors a comprar-vos-en. Mentre hi anaven, va arribar el nuvi, i les qui eren a punt entraren amb ell a les noces; i la porta fou tancada. Més tard van arribar també les altres, i deien: Senyor, Senyor, obre'ns! Però ell els féu de resposta: Us ben asseguro que no us conec pas. Vetlleu, doncs, perquè no en

sabeu ni el dia ni l'hora.. És com un home que, en anar-se'n a l'estranger, va cridar els seus criats i els va confiar els béns. Va donar cinc talents a un; a un altre, dos; i a un tercer, un: a cadascun segons la seva capacitat; després se n'anà a l'estranger. Tot seguit, el qui havia rebut cinc talents, anà a negociar-hi, i en va guanyar cinc més. Així mateix, el dels dos en va guanyar dos més. Però el qui n'havia rebut un se n'anà a fer un clot a terra, i va colgar-hi el diner de l'amo. Al cap de molt temps, torna l'amo d'aquells criats i els demana comptes. Va comparèixer el qui havia rebut cinc talents, i li'n va presentar cinc més, tot dient: Senyor, em vas confiar cinc talents; guaita, n'he guanyats cinc més. L'amo va dir-li: Molt bé, criat bo i fidel; com que has estat fidel en poc, jo et posaré sobre molt; entra al goig del teu senyor. Va comparèixer també el dels dos talents, i va dir: Senyor, em vas confiar dos talents; guaita, n'he guanyats dos més. L'amo va dir-li: Molt bé, criat bo i fidel; com que has estat fidel en poc, jo et posaré sobre molt; entra al goig del teu senyor. Va comparèixer també el qui havia rebut un talent, i va dir: Senyor, et conec i sé que ets un home dur, que culls on no has sembrat, i arreplegues d'on no has escampat. Així és que, per por, vaig colgar a terra el teu talent; aquí tens allò que és teu. L'amo li féu de resposta: Criat dolent i dròpol! Tu sabies que cullo on no he sembrat, i arreplego d'on no he escampat? Aleshores, bé calia que portessis els meus diners als banquers, i, a la meva tornada, hauria recobrat el que es meu amb l'interès. Bé, doncs, preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té

deu. Que a tot aquell qui té, li serà donat; a aquell qui no té, en canvi, fins allò que té li serà pres. I aquest criat inútil, llenceu-lo a fora, a la fosca: allà hi haurà plors i escarritx de dents.

Quan el Fill de l'home tornarà en la seva glòria, acompanyat de tots els àngels, aleshores s'asseurà sobre el seu setial de glòria, i tots els pobles seran aplegats davant seu. Llavors destriarà els uns dels altres, talment com el pastor destria les ovelles dels cabrits; posarà les ovelles a la seva dreta i els cabrits a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la dreta: Au veniu, beneïts del meu Pare, hereteu el Regne preparat per a vosaltres d'ençà de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu de menjar, tenia set, i em donàreu de beure; era foraster, i em vau acollir, despullat, i em vau vestir; malalt, i em visitàreu; era a la presó, i em vau venir a veure. Però els justos li contestaran: Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et vam alimentar; o assedegat, i et vam donar de beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt, o en presó, i et vam venir a veure? I el Rei els farà de contesta: Us ho ben asseguro, en la mesura en què ho vau fer a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho féreu. Llavors dirà també als de l'esquerra: Fugiu lluny de mi, maleïts, al foc perdurable, preparat per al diable i els seus àngels. Perquè tenia fam i no em donàreu de menjar, tenia set, i no em donàreu de beure; era foraster, i no em vau acollir; despullat, i no em vau vestir; malalt i en presó, i no em visitàreu. Ells, però, també li contestaran: Senyor, ¿quan et vam veure

afamat, o assedegat, o foraster, o despullat, o malalt, o a la presó, i no et vam assistir? Aleshores els farà de resposta: Us ho ben asseguro: en la mesura en què no ho vau fer a un d'aquests germans meus més petits, tampoc no m'ho féreu a mi. I aquests aniran al càstig perdurable, els justos, en canvi, a la vida perdurable. Quan Jesús hagué acabat aquestes paraules, va dir als seus deixebles: La Pasqua, ho sabeu prou, s'escau d'aquí a dos dies, i lliuraran el Fill de l'home per ser crucificat.

DIMECRES SANT

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(12, 17 - 50)

Jn 41

En aquell temps, tots els qui es trobaven amb Jesús quan cridà Llätzer del sepulcre i el ressuscità d'entre els morts, donaven testimoni i l'aclamaven. I és per això que també va sortir a rebre'l la multitud, perquè van saber que havia fet aquell miracle. Llavors els fariseus es deien entre ells: Ja veieu que no hi ha res a fer. Mireu: tothom se n'ha anat darrera seu. Entre els qui havien pujat a Jerusalem a adorar en ocasió de la festa, hi havia uns grecs, que van anar a trobar Felip, de Betsaida de Galilea, i li van demanar: Senyor, voldríem veure Jesús. Felip anà a dir-ho a Andreu; llavors Andreu i Felip anaren a dir-ho a Jesús. Jesús respongué: Ha arribat aquella hora en què el Fill de l'home serà glorificat. En veritat, en veritat us dic: si el gra de blat que se sembra al

camp no mor, resta tot sol; en canvi, si mor, lleva molt de fruit. Qui s'estima la vida, la perd; i qui no s'estima la vida en aquest món, la guardarà per a la vida eterna. Qui em vol servir, que em segueixi, i allà on sóc jo, també hi serà el meu servent; i el Pare honorarà qui em serveixi. Ara la meva ànima se sent contorbada, què diré, doncs: Pare, estalvia'm aquesta hora? Però no, justament per això he arribat fins en aquesta hora! Pare, glorifica el teu nom. Llavors vingué una veu del cel: Ja l'he glorificat i encara el glorificaré més. La gent que hi havia allà i ho sentí, deien que havia estat un tro; d'altres deien: Li ha parlat un àngel. Jesús replicà: Més que per mi, és per vosaltres que s'ha sentit aquesta veu. Ara es farà el judici d'aquest món, ara serà llançat a fora el dominador d'aquest món; jo, en canvi, un cop seré elevat de terra, atrauré tothom cap a mi. Indicava així, de quina mort moriria. La gent replicà: Sabem per la Llei que el Messies es quedarà sempre, ¿com és, doncs, que dius: El Fill de l'home ha d'ésser elevat? Qui és aquest Fill de l'home? Jesús els digué: Encara tindreu algun temps la llum entre vosaltres; camineu amb llum mentre en teniu, que la fosca no us atrapi d'improvís, qui camina en la foscor no sap on va. Mentre teniu la llum, heu de creure en la llum, i esdevindreu fills de la llum. Després d'aquesta conversa, Jesús va marxar i es va amagar d'ells. Tot i que va fer tants de miracles a la presència d'ells, no van tenir fe en Jesús, per tal que es complís aquella dita del profeta Isaïes: "Senyor, qui ha cregut el nostre missatge? I el poder del Senyor, a qui s'ha revelat?" Per això no podien creure, perquè

digué Isaïes en un altre passatge: "Els ha encegat els ulls i els ha endurit el cor, perquè els seus ulls no hi vegin i el seu cor no compregui; perquè no es converteixin ni jo els guareixi." Isaïes digué això quan tingué la visió de la glòria del Messies i parlà d'ell. I amb tot, fins d'entre les autoritats, van creure molts en ell, tret que no ho confessaven per culpa dels fariseus, de por que no els expulsessin de la sinagoga. En realitat s'estimaven més la glòria que donen els homes que no la glòria que dóna Déu.

Jesús clamà i digué: Qui creu en mi, més que en mi, creu en el qui m'ha enviat; i qui em veu a mi, veu el qui m'ha enviat. Jo he vingut al món com a llum, per tal que ningú que cregui en mi no es quedi en les tenebres. I si algú sent les meves paraules, però no les guarda, no el condemnaré pas jo, perquè he vingut, no a condemnar el món, sinó a salvar-lo. Qui em rebutja i no em vol escoltar, ja té qui el condemna: és la paraula que he predicat, ella el condemnarà al darrer dia. Perquè jo no he pas parlat pel meu compte, sinó que el Pare m'ha enviat i m'ha prescrit el que havia de dir i de parlar. I sé que la missió que em dóna, significa vida eterna. El que dic, doncs, ho dic tal com el Pare m'ho ha dit.

DIMECRES SANT

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(26, 6 - 16)

Mt 108

En aquell temps, trobant-se Jesús a Betània, a casa de Simó el leprós, se li acostà una dona duent un flascó d'alabastre amb un perfum molt car, i

l'hi vessà damunt del cap, mentre era a taula. En veure-ho, els deixebles s'ho van prendre malament, i deien: Què és aquest malgastament? Això s'hauria pogut vendre a bon preu i donar-ho als pobres. Però Jesús, adonant-se'n els va dir: Per què amoïneu aquesta dona? Ha fet una bona obra amb mi. De pobres, tothora en tindreu, a mi, en canvi, no em tindreu tothora. Això de vessar aquest perfum sobre el meu cos, ho ha fet per a la meva sepultura. Us ho ben asseguro: arreu del món on serà pregonat aquest Anunci Joiós, també es dirà això que acaba de fer, en recordança seva.. Llavors un dels dotze, l'anomenat Judas Iscariot, anà a trobar els grans sacerdots, i els digué: Què em voleu donar, i jo us el faré a mans? Ells li assignaren trenta sicles. I des d'aleshores cercava una avinentesa per a lliurar-lo.

DIJOUS SANT

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(22, 1 - 39)

Lc 108

En aquell temps, s'acostava la festa dels àzims anomenada Pasqua. I els grans sacerdots i els escribes cercaven la manera de fer desaparèixer Jesús; car tenien por del poble. Però Satanàs entrà en Judas, anomenat Iscariot, que era del nombre dels dotze. I va anar-se'n a tractar amb els grans sacerdots i amb els caps de guàrdia la manera de lliurar-los-el. Aquests se n'alegraren i acordaren de donar-li diners. Ell s'hi avingué, i cercava una ocasió per a lliurar-los-el d'amagat del poble.

Vingué el dia dels àzims en què s'havia d'immolar l'anyell pasqual, i envià Pere i Joan, bo i dient: Aneu, prepareu-nos l'anyell pasqual a menjar. I ells li feren: On vols que ho preparem? I ell els respongué: Mireu, quan entrareu a ciutat, us sortirà al pas un home duent una gerra d'aigua. Seguiu-lo fins a la casa on entrarà, i direu a l'amo de la casa: El mestre et diu: On és la sala on menjaré la Pasqua amb els meus deixebles? I ell us ensenyarà una gran estança parada amb els coixins; prepareu-ho allà. Se n'hi anaren, doncs, i ho trobaren tal com se'ls havia dit, i van preparar la Pasqua. I quan arribà l'hora, es posà a taula, i els apòstols amb ell. I va dir-los: Amb ardor he desitjat de menjar aquesta Pasqua amb vosaltres, abans del meu patir us dic que ja no la menjaré més fins que serà complerta al regne de Déu. Prengué després una copa, donà gràcies i digué: Preneu-ho i repartiu-vos-ho, us dic que des d'ara no beuré del fruit del cep fins que haurà vingut el regne de Déu. I va prendre pa, va donar gràcies, el partí, i els el donà, dient: Això es el meu cos que és lliurat per vosaltres; feu això en memòria meva. Així mateix, prengué la copa, després de sopar, dient: Això és la nova aliança en la meva sang que va a vessar-se per vosaltres. Però mireu: la mà del qui em traeix és amb mi sobre la taula. El Fill de home, certament, fa el seu camí tal com ha estat decretat; però ai d'aquell home per qui és traït! I ells començaren a discutir, uns i altres, sobre qui d'ells devia ésser el qui estava a punt de fer això. Entre ells sorgí també una discussió sobre qui d'ells semblava d'ésser el més gran. Ell els va

dir: Els reis de les nacions dominen aquestes; els qui hi exerceixen l'autoritat en són anomenats benefactors; però vosaltres no sou així, ans el més gran entre vosaltres esdevingui com el més jove, i el qui mana com el qui serveix. ¿Quin és més gran: el qui seu a taula o bé el qui serveix? ¿No ho és el qui seu a taula? Doncs, jo sóc enmig de vosaltres com el qui serveix. Vosaltres heu restat amb mi en les meves proves; i jo dispo del regne a favor vostre, com el meu Pare n'ha disposat a favor meu, a fi que mengueu i begueu a la meua taula al meu regne, i segueu en setials per a jutjar les dotze tribus d'Israel.

El Senyor va dir, tot seguit: Simó, Simó, vet aquí que Satanàs us ha reclamat per garbellar-vos com blat; però jo he pregat per tu, perquè no defalleixi la teua fe; i tu quan hauràs tornat sobre tu, conforta els teus germans. I aquell li digué: Senyor, joestic disposat a anar amb tu a la presó i a la mort. I ell li respongué: Jo et dic, Pere, que avui el gall no haurà cantat que tu no hakis negat tres cops que em coneixes.

I va dir-los: Quan us he enviat sense bossa ni alforja i sense calçat, heu mancat de res? Ells respongueren: De res. I els afegí: Doncs, ara el qui té bossa, agafi-la, i igualment l'alforja; i el qui no en té, vengui el mantell i compri una espasa. Perquè us dic que en mi s'ha d'acomplir això que hi ha escrit: Ha estat comptat entre els malfactors. Aquells contestaren: Senyor, mira, aquí hi ha dues espases. I els respongué: Ja n'hi ha prou. Aleshores sortí i, com de costum, va anar-se'n a la muntanya de les Oliveres

DIJOURS SANT

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(26, 2 - 20; Joan 13, 3 - 17; Mateu 26, 21 - 39; Lluc 22, 43 - 44; Mateu 26, 40 - 27, 2)

Mt 107

El Senyor va dir als seus deixebles: La Pasqua, ho sabeu prou, s'escau d'aquí a dos dies, i lliuraran el Fill de l'home per ser crucificat. Aleshores es van reunir els grans sacerdots i els ancians del poble al palau del gran sacerdot, anomenat Caifàs, i acordaren d'apoderar-se de Jesús amb astúcia i de fer-lo morir. Deien però: No pas durant la festa, no fos cas que es produís un avalot en el poble.

Trobant-se Jesús a Betània, a casa de Simó el leprós, se li acostà una dona duent un flascó d'alabastre amb un perfum molt car, i l'hi vessà damunt del cap, mentre era a taula. En veure-ho, els deixebles s'ho van prendre malament, i deien: Què és aquest malgastament? Això s'hauria pogut vendre a bon preu i donar-ho als pobres. Però Jesús, adonant-se'n els va dir: Per què amoïneu aquesta dona? Ha fet una bona obra amb mi. De pobres, tothora en tindreu, a mi, en canvi, no em tindreu tothora. Això de vessar aquest perfum sobre el meu cos, ho ha fet per a la meua sepultura. Us ho ben asseguro: arreu del món on serà pregonat aquest Anunci Joiós, també es dirà això que acaba de fer, en recordança seva.

Llavors un dels dotze, l'anomenat Judas Iscariot, anà a trobar els grans sacerdots, i els digué: Què em voleu donar, i jo us el faré a mans? Ells li assignaren trenta sicles. I des d'aleshores cercava una avinentesa per a

lliurar-lo. El primer dia dels Àzims els deixebles van dir a Jesús: On vols que et preparem l'Àpat de la Pasqua? Ell els va dir: Aneu a la ciutat, a can Tal, i digueu-li: El Mestre ens fa dir-te: El meu temps és a prop, a casa teva celebraré la Pasqua amb els meus deixebles. Els deixebles van fer com Jesús els ho havia manat, i prepararen l'Àpat de la Pasqua.

Conscient que el Pare li ho havia posat tot a les mans i que de Déu venia i a Déu tornava, Jesús s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola al cos. Després tirà aigua en un gibrell i començà de rentar els peus dels deixebles i d'eixugar-los-els amb la tovallola que duia cenyida. Quan arribà a Simó Pere, aquest li digué: ¿Tu, Senyor, em rentes els peus? Jesús li replicà: Ara no pots entendre el que faig, però més endavant ja ho entendràs. Pere li digué: Mai per mai no em deixaré rentar els peus per tu! Jesús li contestà: Si no et deixes rentar, significa que no tens part amb mi. Simó Pere li digué: Llavors, Senyor, no solament els peus; fins i tot les mans i el cap. Jesús li va dir: Qui s'ha banyat, necessita rentar-se només els peus; perquè ja està net tot ell. Vosaltres també esteu nets; més ben dit, no tots. Sabia, en efecte, qui el trairia; per això va dir: No tots esteu nets.

Llavors, quan els hagué rentat els peus a tots i novament s'hagué posat el mantell i assegut a taula, els digué: Ho enteneu, el que us he fet? Vosaltres em dieu Mestre, Senyor, i feu bé de tractar-me així, perquè ho sóc. Ara, si jo, el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, vosaltres també us els heu de rentar mútuament. Us he donat un exemple perquè tal com jo us ho he fet, vosaltres

també ho feu. És evident que un criat no està per damunt del seu amo i que un missatger no és superior a qui l'envia. Sabent això, sortosos de vosaltres si preneu exemple del que heu vist.

Mentre menjaven, va dir: Us dic de debò que un de vosaltres em trairà. Profundament entristits, començaren a dir-li un rera l'altre: No sóc pas jo, oi, Senyor? Però ell els féu de resposta: El qui amb mi ha posat la mà al plat, aquest és qui em trairà. El Fill de l'home, cert, fa el seu camí, tal com d'ell ha estat escrit però, ai d'aquell pel qual el Fill de l'home és traït! Més li valdria de no haver nascut, a aquest home! Judas, el seu traïdor, li va dir: No sóc pas jo, oi, Rabí? Tu ho has dit, li contestà.

Mentre menjaven, Jesús prengué pa i, després de dir la benedicció, el va partir, i, tot donant-lo als deixebles, digué: Preneu-ne, mengeu-ne; això és el meu cos. En acabat prengué una copa i, després de dir l'acció de gràcies, els la va donar, dient: Beveu-ne tots, que això és la meva sang de l'Aliança, que serà vessada per a una multitud, en remissió dels pecats. Us dic que des d'ara no beuré més d'aquest fruit del cep, fins al dia que el begui novell amb vosaltres al Regne del meu Pare. Després del cant de l'himne, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres. Llavors els diu Jesús: Aquesta nit tots vosaltres us escandalitzareu a causa de mi, que ha estat escrit: Colpiré el pastor i es dispersaran les ovelles del ramat: però, un cop ressuscitat, us precediré cap a Galilea. Prenent la paraula, Pere li va dir: Per bé que tots s'escandalitzin en tu, jo no m'hi escandalitzaré mai. Jesús li digué: Et ben asseguro que aquesta

mateixa nit, abans que canti el gall, em negaràs tres vegades. Pere li diu: Ni que em calgui morir amb tu no et negaré. I per l'estil van dir tots els deixebles.

En això, Jesús arriba amb ells a una possessió, anomenada Getsemaní i diu als deixebles: Quedeu-vos aquí, mentre me'n vaig allà a pregar. Va prendre Pere i els dos fills del Zebedeu, i començà d'entristir-se i d'angoixar-se. Llavors els diu: La meva ànima es mor de tristesa; quedeu-vos aquí i vetlleu amb mi. I, fent-se un xic enllà, es deixà caure a terra, i pregava: Pare meu, si és possible, que em passi de llarg aquesta copa; però que no passi com jo vull, sinó com vols tu.

I se li va aparèixer del cel un àngel que el confortava. I, estant en agonia pregava més intensament; i la seva suor esdevingué com gotes de sang que queien a terra. Llavors va cap als seus deixebles i els troba adormits; i diu a Pere: Així, ¿no heu tingut forces per a vetllar una hora amb mi? Vetlleu, doncs, i pregueu a fi que no entreu en temptació; l'esperit prou és coratjós, però la carn és feble. Per segona vegada, altre cop se n'anà a pregar: Pare meu, si no em puc passar de beure aquesta copa, que es faci la teva voluntat. En tornar-hi els va trobar adormits; és que els ulls els pesaven. Però, tot deixant-los, se n'anà novament, per tercera vegada, a pregar, repetint encara la mateixa oració. Llavors va cap als deixebles i els diu: Dormiu ara ja i reposeu! Vet aquí que ja arribat l'hora en què el Fill de l'home és deixat a mans dels pecadors. Alceu-vos, anem! Guaiteu, ja és aquí el qui em traeix.

Encara ell parlava, que va arribar Judas, un dels dotze, juntament amb una colla

amb espases i garrots, enviada pels grans sacerdots i pels ancians del poble. El traïdor els va donar aquest senyal: Aquell qui jo besaré, és ell; agafeu-lo. I tot seguit s'acostà a Jesús, i digué: Déu vos guard, Rabí! I li va fer un petó. Però Jesús li va dir: Amic, estigues per la feina! Aleshores posaren les mans sobre Jesús i l'agafaren. Però, de sobte, un dels qui acompanyaven Jesús empunyà l'espasa, la desembeinà i, ventant cop al criat del gran sacerdot, li tallà l'orella. Jesús li diu llavors: Torna l'espasa a la beina, que tots els qui empunyen espasa, a espasa moriran. ¿O és que et penses que el meu Pare no em posaria a disposició, ara mateix, més de dotze legions d'àngels, si li ho demanava? Però, llavors ¿com s'acomplirien les Escriptures, segons les quals cal que això passi d'aquesta manera? En aquell moment, Jesús va dir a aquella colla: ¿Com si fos un bandoler heu sortit a agafar-me amb espases i garrots? Cada dia seia al temple, ensenyant-hi, i no us vau pas apoderar de mi. Però tot això ha passat perquè s'acomplissin les Escriptures dels profetes. En això, abandonant-lo, tots els deixebles van fugir. Els qui havien agafat Jesús, se l'endugueren a casa de Caifàs, el gran sacerdot, on eren congregats els escribes i els ancians. Pere el seguia de lluny fins a l'atri del gran sacerdot; va entrar dins i es va asseure amb els servents per veure el desenllaç.

Els grans sacerdots i tot el sanedrí buscaven un fals testimoniatge contra Jesús per tal de condemnar-lo a mort, però no el trobaren, tot i que s'havien presentat molts falsos testimonis. Finalment se'n presentaren dos que

declararen: Aquest va dir: Puc destruir el santuari de Déu i reedificar-lo en tres dies. Aleshores el gran sacerdot es posà dret i li va dir: No hi contestes res? Què és això que aquests testimonien contra tu? Però Jesús callava. El gran sacerdot li va dir: Et conjuro pel Déu vivent que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu! Jesús li contesta: Tu mateix ho has dit. Encara us dic més: Des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder, i venint sobre els núvols del cel.

Llavors el gran sacerdot s'esquinçà els vestits, tot dient: Ha blasfemat! Quina necessitat tenim ja de testimonis! Suara heu sentit la blasfèmia; què us en sembla? Ells van fer de resposta: És reu de mort! Llavors li van escopir a la cara i el van apunyegar, d'altres el bufetejaren, tot dient: Au, Messies, fes el profeta: qui t'ha pegat? Mentrestant Pere seia a fora, a l'atri; se li acostà una minyona i li digué: Tu també anaves amb Jesús, el Galileu. Però ell ho va negar davant de tothom: No sé pas què t'empatolles. Quan ell sortia cap al portal, una altra s'hi fixà i va dir als de per allí: Aquest anava amb Jesús, el natzarè. Però ell tornà a negar-ho amb jurament: Poc el conec, aquest home! Al cap de poc, se li acostaren els qui havia per allí i van dir a Pere: I tant com hi anaves, amb ells, si fins el teu mateix parlar et descobreix! Llavors es posà a maleir i a jurar: Poc el conec, aquest home! Tot seguit un gall cantà. Aleshores Pere es va recordar de les paraules que Jesús li havia dit: Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades. I, sortint a fora, va plorar amargament. Arribat el matí, tots els grans sacerdots i els ancians del poble van celebrar consell contra Jesús

per condemnar-lo a mort. Després, un cop lligat, se l'endugueren i el lliuraren a Pilat, el governador.

DIJOURS SANT

RENTAT DE PEUS

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(13, 1 - 11)

Jn 44

En aquell temps, abans de la festa de la Pasqua, Jesús sabia que l'hora de passar d'aquest món al Pare havia arribat, i ell, que havia estimat els seus en aquest món, els estimà fins a l'extrem. Fou durant el sopar, el diable ja havia posat en el cor de Judas Iscariot, fill de Simó, el pensament de trair-lo, i Jesús, conscient que el Pare li ho havia posat tot a les mans i que de Déu venia i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola al cos. Després tirà aigua en un gibrell i començà de rentar els peus dels deixebles i d'eixugar-los-els amb la tovallola que duia cenyida. Quan arribà a Simó Pere, aquest li digué: ¿Tu, Senyor, em rentes els peus? Jesús li replicà: Ara no pots entendre el que faig, però més endavant ja ho entendràs. Pere li digué: Mai per mai no em deixaré rentar els peus per tu! Jesús li contestà: Si no et deixes rentar, significa que no tens part amb mi. Simó Pere li digué: Llavors, Senyor, no solament els peus; fins i tot les mans i el cap. Jesús li va dir: Qui s'ha banyat, necessita rentar-se només els peus; perquè ja està net tot ell. Vosaltres també esteu nets; més ben dit, no tots. Sabia, en efecte, qui el trairia; per això va dir: No tots esteu nets.

DESPRÈS DEL RENTAT DE PEUS

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(13, 12 - 17)

Mt 45

En aquell temps, quan els hagué rentat els peus a tots i novament s'hagué posat el mantell i assegut a taula, Jesús els digué: Ho enteneu, el que us he fet? Vosaltres em dieu Mestre, Senyor, i feu bé de tractar-me així, perquè ho sóc. Ara, si jo, el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, vosaltres també us els heu de rentar mútuament. Us he donat un exemple perquè tal com jo us ho he fet, vosaltres també ho feu. És evident que un criat no està per damunt del seu amo i que un missatger no és superior a qui l'envia. Sabent això, sortosos de vosaltres si preneu exemple del que heu vist.

ELS DOTZE EVANGELIS DELS SANTS SOFRIMENTS DE NOSTRE SENYOR JESÚS CRIST

1

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(13, 31 - 18, 1)

Jn 46

El Senyor va dir als seus deixebles: Ara el Fill de l'home ha estat glorificat i Déu s'ha glorificat en ell. Si Déu s'ha glorificat en ell, Déu també el glorificarà, i ho farà aviat. Amics meus, no em queda gaire temps d'estar-me amb vosaltres. Em buscareu, i us dic el mateix que vaig dir als jueus: Allà on jo vaig, vosaltres no podeu venir-hi. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Si, tal com jo us he estimat, estimeu-vos també entre vosaltres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus en això: que us tingueu amor els uns als altres.

Simó Pere li va dir: On vas, Senyor? Jesús respongué: Ara no pots pas seguir-me cap allà on jo vaig; em seguiràs més tard. Pere li digué: Senyor, ¿perquè no puc seguir-te ara? Donaré la vida per tu! Jesús respongué: Donaràs per mi la vida? Estigues segur que abans que cantin els galls, tu m'hauràs negat tres vegades.

No us doneu mal cor. Vosaltres teniu fe en Déu, teniu-ne també en mi. A la casa del meu Pare hi ha moltes estances; altrament us ho diria, perquè ara vaig a preparar-vos-hi lloc. I després d'haver anat a preparar-vos lloc, tornaré i us prendré amb mi, perquè sigueu també vosaltres allà on sóc jo. I ja sabeu el camí que porta allà on vaig.

Senyor, li digué Tomàs, no sabem pas on vols anar, com podem saber-ne el camí? Jesús li diu: Jo soc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare sinó és a través meu. Coneixent-me a mi, també coneixereu el Pare; ara comenceu a conèixer-lo i a veure'l. Senyor, li digué Felip, mostra'ns el Pare i ens bastarà. Jesús li diu: Felip, tant de temps que estic amb vosaltres, i no m'has conegut encara? Qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare. ¿Com pots dir: Mostra'ns el Pare? ¿No creus que jo sóc en el Pare i que el Pare és en mi? Les paraules que us dic, no les dic pas de per mi mateix, és el Pare que, estant en mi, du a terme la seva obra. Creieu-me, que jo sóc en el Pare i el Pare

es en mi. Si més no, creieu-ho per les obres.

En veritat, en veritat us dic: qui creu en mi, també farà les obres que jo faig. De més grans i tot en farà, perquè jo me'n vaig al Pare. I tot el que demaneu en nom meu, ho faré, a fi que el Pare sigui glorificat en el Fill; si em demaneu alguna cosa en nom meu, jo la faré.

Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; i jo pregaré el Pare i ell us donarà un altre Intercessor que es quedi amb vosaltres per sempre, l'Esperit de veritat, que el món no pot acollir perquè no el veu ni el coneix; vosaltres sí que el coneixeu, perquè es queda amb vosaltres i no us abandonarà. No us deixaré pas orfes, tornaré. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí, em veureu, perquè jo visc i vosaltres també viureu. Aquell dia coneixereu que joestic en el meu Pare i vosaltres en mi i jo en vosaltres. Qui té i guarda els meus manaments és el qui m'estima; i el qui m'estima, serà estimat del meu Pare i jo l'estimaré i em manifestaré a ell.

L'altre Judas, no l'Iscaiot, li digué: Senyor, ¿què ha passat, que et vulguis manifestar a nosaltres i no al món? Jesús li respongué: Si algú m'estima, guardarà la meva paraula, i el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell. Qui no m'estima, no guarda les meves paraules; i la meva paraula, més que meva, és del Pare que m'ha enviat.

Us he dit aquestes coses mentre he estat amb vosaltres. Però l'Intercessor, l'Esperit Sant, que el Pare enviarà en nom meu, us ensenyarà totes les coses i us farà recordar tot el que us he dit.

Us deixo la pau, us dono la meva pau; la pau que us dono no és com la que dóna el món. Que el vostre cor no es contorbi ni es descoratgi. Heu

sentit que us deia: me'n vaig i tornaré a vosaltres. Si m'estiméssiu, us alegraríeu que me'n vagi al Pare, ja que el Pare és més gran que jo. I us ho he dit ara, a l'avançada, perquè quan arribin els fets cregueu. Ja no parlaré gaire més amb vosaltres, perquè ve el dominador d'aquest món; contra mi no pot res, tanmateix cal que el món sàpiga que estimo el Pare i que actuo segons el manament que el Pare m'ha donat. Aixequiu-vos, anem-nos-en.

Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. Tota sarment que en mi no dóna fruit, la talla, i la que en dóna, l'esporga perquè encara doni més fruit. Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he anunciat, quedeu-vos en mi i jo en vosaltres. I així com la sarment no pot donar fruit si no es manté unida al cep, així tampoc no en donareu vosaltres si no resteu en mi. Jo sóc el cep, vosaltres sou les sarments. Qui resta en mi i jo en ell, dóna molt de fruit; perquè sense mi no podeu fer res. Si un no resta en mi, és arrencat com la sarment i s'asseca; després s'apleguen les sarments, es tiren al foc i cremen. Si resteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, demanareu el que voldreu i ho tindreu. El meu Pare es glorifica en això: que doneu molt de fruit i demostreu ésser deixebles meus. Jo us he estimat com el Pare m'ha estimat a mi; continueu en el meu amor. Si gardeu els meus manaments, continuareu en el meu amor, tal com jo he guardat els manaments del meu Pare i persevero en el seu amor. Us he dit aquestes coses per tal que la meva joia sigui en vosaltres i la vostra joia sigui completa.

Aquest és el meu manament: Que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he

estimat. No hi ha pas un amor més gran que aquest: donar la vida pels amics. Vosaltres sou els meus amics, si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què vol fer el seu amo; us he dit amics, perquè us he fet saber totes les coses que he sentit del meu Pare. No m'heu pas escollit vosaltres a mi, sóc jo que us he escollit i us he fet el que sou perquè aneu i doneu fruit i el vostre fruit perduri; perquè el Pare us doni tot el que li demaneu en nom meu. Us mando això: que us estimeu els uns als altres.

Si el món us odia, sapigueu que, abans que a vosaltres, m'ha odiat a mi. Si fóssiu del món, el món us estimaria com a cosa seva; però ja que no en sou, sinó que us he triat del món, el món us odia. Recordeu la paraula que us he dit: Un criat no està per damunt del seu amo. Si a mi m'han perseguit, també us perseguiran a vosaltres; si no han guardat la meua paraula, tampoc no guardaran la vostra. Però, tot això, us ho faran a causa del meu nom, perquè no coneixen el qui m'ha enviat. Si jo no hagués vingut i no els hagués parlat, no tindrien pecat; però ara no tenen excusa del seu pecat. Qui m'odia a mi, també odia el Pare. Si jo no hagués fet a la seva presència aquestes obres que ningú més no ha fet no tindrien pas pecat; però ara que les han vistes, també ens odien, a mi i el meu Pare. Però s'havien de complir les paraules escrites en la seva Llei: M'han odiat sense raó. Quan vindrà l'Intercessor que us enviaré des del Pare, l'Esperit de la veritat que prové del Pare, ell donarà testimoni de mi. I vosaltres també donareu testimoni, perquè des del principi sou amb mi. Us dic això perquè no us deixeu seduir. Us expulsa-

ran de les sinagogues; més encara, ve el moment en què, quan us matin, es pensaran que fan un acte de culte a Déu. Faran això perquè no ens han conegut ni el Pare ni a mi. Però us ho dic, perquè quan arribi aquest moment, recordeu que ja us ho havia dit. Al principi no us ho vaig dir; jo estava en vosaltres. Ara, però, que me'n vaig al qui m'ha enviat, cap de vosaltres ja no em pregunta: On vas?, sinó que la tristesa us omple el cor perquè us he dit això. Amb tot, us dic la veritat; us convé que me'n vagi, perquè si no me'n vaig no us vindrà l'Intercessor; mentre que, si me'n vaig, us l'enviaré. I ell, quan vindrà, deixarà el món convicte de pecat, de justícia i de condemna: De pecat, pel fet que no creuen en mi. De justícia perquè me'n vaig al Pare i ja no em veureu més. I de condemna, perquè el dominador d'aquest món ja és condemnat.

Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara no les podeu entendre. Quan vindrà ell, l'Esperit de la veritat, us guiarà a la veritat total, perquè no parlarà pel seu compte, sinó com a missatger, i us anunciarà les coses futures. Ell em glorificarà, perquè rebrà d'allò que és meu i us ho anunciarà. Tot el que el Pare té, és meu; per això us dic que rebrà i us anunciarà allò que és meu.

D'aquí a poc ja no em veureu, però d'aquí a poc més em tornareu a veure. Llavors alguns deixebles es digueren: ¿Què vol dir amb això: D'aquí a poc ja no em veureu, però d'aquí a poc més em tornareu a veure i això de: Me'n vaig al Pare? Deien, doncs: ¿Què significa aquest: D'aquí a poc? No sabem pas què vol dir.

Jesús conegué que tenien ganes de fer-li preguntes, i els va dir: Us demaneu entre vosaltres el sentit d'això

que us deia: D'aquí a poc ja no em veureu, però d'aquí a poc més em tornareu a veure. Tingueu present el que us dic: vosaltres plorareu i us planyereu, mentre que el món s'alegrarà; us entristireu, però la tristesa se us convertirà en alegria. La dona, quan li arriba el moment de donar a llum, passa angúnia; però quan l'infant ha nascut, ja no es recorda més dels dolors, per l'alegria que li fa haver posat un home al món. Vosaltres, doncs, ara també esteu tristos; però us tornaré a veure i es tornaran a alegrar els vostres cors, i ningú no us podrà prendre la vostra alegria. I aquell dia ja no haureu de preguntar-me res.

Estiguen-ne segurs: el Pare us concedirà tot el que li demanareu en el meu nom. Fins ara no heu demanat res en el meu nom; demaneu i obtindreu, perquè la vostra alegria sigui completa. Us he dit tot això en figures; ve el moment en què ja no us parlaré en figures, us parlaré del Pare amb tota claredat. Aquell dia demanareu en nom meu, però no us dic pas que pregareu al Pare per vosaltres, ja que el Pare també us estima, perquè m'heu estimat a mi i heu cregut que vinc de Déu. He sortit del Pare i he vingut al món; ara deixo el món i me'n vaig al Pare.

Els seus deixebles li van dir: Ara sí que parles clar i sense figures! Ara veiem que ho saps tot, i no cal que ningú et faci preguntes: per això, creiem que has sortit de Déu. Jesús els respongué: Ara creïeu? Mireu, ve l'hora, i ja és aquí, en què sereu dispersats cada un pel seu cantó i em deixareu sol; i malgrat tot, no estaré sol; el Pare està amb mi. Us he dit aquestes coses perquè tingueu pau en mi; en el món passareu sofriments però sigueu coratjosos: jo he vençut el món.

Així parlà Jesús. Després, alçant els ulls al cel, digué: Pare, ha arribat l'hora: glorifica el teu Fill, per tal que el Fill et glorifiqui, segons el poder que li has donat sobre tot home, de donar la vida eterna a tots aquells que li has donat. I la vida eterna consisteix en això: que et coneixin a tu, l'únic Déu veritable, i el qui has enviat, Jesús Crist. Jo t'he glorificat a la terra realitzant l'obra que m'has encomanat. Ara, glorifica'm tu també, Pare, amb la glòria que en tu tenia abans que el món existís.

He revelat qui ets als homes que en el món m'has donat. Eren teus i me'ls has donats i han guardat la teva paraula. Ara saben que totes les coses que m'has donat vénen de tu; ja que els he donat les paraules que m'has donat; les han rebudes i han arribat sincerament a reconèixer que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

Jo prego per ells: no prego pel món, prego pels que m'has donat, perquè són teus; i tot el que és meu és teu, i el que es teu és meu. En ells jo sóc glorificat, però jo no em quedo al món; ells es queden al món, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el nom que m'has donat, per tal que siguin u com nosaltres. Mentre era amb ells, jo els mantenia en el teu nom, el nom que m'has donat; els guardava i ni un de sol no s'ha perdut, tret del fill de la perdició, perquè es complís l'Escriptura.

Ara vinc a tu i dic aquestes coses estant encara en el món, perquè ells també tinguin en plenitud la meva pròpia alegria. Els he donat la teva paraula i el món els odia perquè ja no són del món, com jo tampoc no sóc del món. No demano que els treguis del món, sinó que els guardis del mal. No son del món, com jo no sóc del món.

Consagra'ls en la veritat; la teva paraula és veritat. Així com tu vas enviar-me al món, així jo també els envio al món; per ells jo em consagro, per tal que també es consagrin en la veritat. No prego solament per ells, sinó també pels qui a través de la seva paraula creuran en mi, perquè tots siguin u, perquè ells també siguin u en nosaltres igual com tu, Pare, ets en mi i jo sóc en tu, perquè el món cregui que tu m'has enviat. La glòria que m'has donat, també els l'he donada per tal que siguin u com nosaltres som u: jo en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u i el món conegui que m'has enviat i que els he estimats com m'has estimat tu. Pare, els qui m'has donat, vull que també siguin allà on sóc jo, pel fet d'estimar-me des de la creació del món. Pare just, el món no t'ha conegut, però jo t'he conegut; i aquests, d'altra banda, han conegut que tu m'has enviat, i els he fet conèixer el teu nom i els faré conèixer mes, perquè l'amor amb què m'has estimat estigui en ells i jo també en ells. Després de dir això, Jesús se'n va anar amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedró; va entrar en un hort que hi havia, i els seus deixebles també.

2

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(18, 1 - 28)

Jn 58

En aquell temps, Jesús se'n va anar amb els seus deixebles cap a l'altra banda del torrent de Cedró; va entrar en un hort que hi havia, i els seus deixebles també. Judas, el traïdor, també coneixia aquell indret, perquè Jesús s'hi reunia

sovint amb els seus deixebles. Judas, doncs, portant alguns homes de la tropa romana i uns guardes encarregats pel grans sacerdots i els fariseus, se n'hi anà, amb llanternes, torxes i armes. Llavors Jesús que sabia tot el que li havia de passar, s'avançà i els digué: Qui busqueu? Li van respondre: Jesús de Natza-ret: Ell els digué: Sóc jo. Judas, el traïdor, també hi era, amb ells. Però així que Jesús els hagué dit: Sóc jo, van fer-se enrera i van caure per terra. Llavors els tornà a preguntar: Qui busqueu? I ells van dir: Jesús de Natza-ret. Jesús replicà: Us dic que sóc jo. Per tant, si em busqueu a mi, deixeu marxar aquests. Això va passar perquè es complís la paraula que havia dit: No he perdut ni un dels que m'has donat. Llavors Simó Pere desembeinà una espasa que portava, colpí el criat del gran sacerdot i li tallà l'orella dreta. Aquest criat es deia Malcus. Però Jesús va dir a Pere: Embeina l'espasa, ¿no haig de beure el calze que m'ha donat el Pare? Llavors els soldats romans, el tribú i els guardes dels jueus van agafar Jesús i el van lligar. Primer van dur-lo a casa d'Annàs, ja que era el sogre de Caifàs, el gran sacerdot aquell any. Caifàs era el qui havia donat d'aquell consell als jueus: Val més que mori un sol home pel poble. Però Simó Pere seguia Jesús amb un altre deixeble. Aquest altre deixeble era conegut del gran sacerdot i va poder entrar amb Jesús al pati del palau del gran sacerdot; Pere, en canvi, es va quedar fora, a l'entrada.. Llavors sortí l'altre deixeble, conegut del gran sacerdot, digué alguna cosa a la portera i féu entrar Pere. La minyona que feia de portera, digué llavors a Pere: Vols dir que no ets també deixeble d'aquest home? I ell contestà: No, no

ho sóc! Hi havia els criats i els guardes escalfant-se a l'entorn d'un foc de brases que havien encès perquè feia fred, Pere també s'hi havia acostat, a escalfar-se. Mentrestant el gran sacerdot interrogà Jesús sobre els seus deixebles i sobre la seva doctrina. Jesús respongué: Jo he parlat al món públicament; sempre he ensenyat a la sinagoga i al temple, llocs on els jueus se solen reunir, i d'amagat no he dit res. ¿Perquè m'interrogues? Demana quines coses ensenyava, als qui m'han sentit; ells ho saben, què els deia. En dir Jesús això, un dels guardes que hi assistia, li donà una bufetada, dient: Així contestes al gran sacerdot? Jesús li replicà: Si he parlat malament, demostra què he dit de dolent. Però, si he parlat bé, perquè em pegues? Llavors Annàs l'envià a Caifàs, el gran sacerdot. Simó Pere s'estava allà, escalfant-se, i li van dir: ¿No ets pas tu també deixeble seu? Ell ho negà, dient: No, no ho sóc. Un criat del gran sacerdot, parent d'aquell a qui Pere havia tallat l'orella, va insistir: ¿Vols dir que no t'he vist amb ell, a l'hort? Pere tornà a negar-ho, i tot seguit cantà un gall. Llavors van dur Jesús de casa de Caifàs al palau del governador romà per no contaminar-se i poder menjar l'anyell pasqual.

3

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(26, 57 - 75)

Mt 109

En aquell temps, els soldats qui havien agafat Jesús, se l'endugueren a casa de Caifàs, el gran sacerdot, on eren congregats els escribes i els ancians. Pere

el seguia de lluny fins a l'atri del gran sacerdot; va entrar dins i es va asseure amb els servents per veure el desenllaç. Els grans sacerdots i tot el sanedrí buscaven un fals testimoniatge contra Jesús per tal de condemnar-lo a mort, però no el trobaren, tot i que s'havien presentat molts falsos testimonis. Finalment se'n presentaren dos que declararen: Aquest va dir: Puc destruir el santuari de Déu i reedificar-lo en tres dies. Aleshores el gran sacerdot es posà dret i li va dir: No hi contestes res? Què és això que aquests testimonien contra tu? Però Jesús callava. El gran sacerdot li va dir: Et conjuro pel Déu vivent que ens diguis si tu ets el Messies, el Fill de Déu! Jesús li contesta: Tu mateix ho has dit. Encara us dic més: Des d'ara veureu el Fill de l'home assegut a la dreta del Poder, i venint sobre els núvols del cel. Llavors el gran sacerdot s'esquinçà els vestits, tot dient: Ha blasfemat! Quina necessitat tenim ja de testimonis! Suara heu sentit la blasfèmia; què us en sembla? Ells van fer de resposta: És reu de mort! Llavors li van escopir a la cara i el van apunyegar, d'altres el bufetejaren, tot dient: Au, Messies, fes el profeta: qui t'ha pegat?

Mentrestant Pere seia a fora, a l'atri; se li acostà una minyona i li digué: Tu també anaves amb Jesús, el Galileu. Però ell ho va negar davant de tothom: No sé pas què t'empatolles. Quan ell sortia cap al portal, una altra s'hi fixà i va dir als de per allí: Aquest anava amb Jesús, el Natzarè. Però ell tornà a negar-ho amb jurament: Poc el conec, aquest home! Al cap de poc, se li acostaren els qui havia per allí i van dir a Pere: I tant com hi anaves, amb ells, si fins el teu mateix parlar et descobreix! Llavors es posà a

maleir i a jurar: Poc el conec, aquest home! Tot seguit un gall cantà. Aleshores Pere es va recordar de les paraules que Jesús li havia dit: Abans que canti el gall, em negaràs tres vegades. I, sortint a fora, va plorar amargament.

4

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(18, 28 - 19, 16)

Jn 59

En aquell temps, van dur Jesús de casa de Caifàs al palau del governador romà. Era de bon matí. Però ells no van entrar al pretori del governador romà per no contaminar-se i poder menjar l'anyell pasqual. Pilat, doncs sortí a fora a parlar amb ells i els digué: ¿Quina acusació porteu contra aquest home? Ells li respongueren: Si no fos un malfactor, no te'l portaríem pas. I Pilat els digué: Preneu-lo vosaltres mateixos i jutgeu-lo segons la vostra llei. Els Jueus van respondre: Nosaltres no podem executar ningú. Calia que es complissin les paraules que Jesús havia dit indicant de quina mort havia de morir. Llavors Pilat se'n tornà a dintre el pretori, es féu portar Jesús i li digué: Ets el rei dels jueus, tu? Jesús respongué: ¿Això et surt de tu, o bé es que d'altres t'ho han dit de mi? Pilat respongué: Que sóc jueu, jo; la teva gent, és a dir, els grans sacerdots, t'han posat a les meves mans, que has fet? Jesús respongué: El meu regne no és pas d'aquest món, si el meu regne fos d'aquest món, prou que haurien lluitat els meus soldats perquè no caigués a mans dels jueus. El meu regne, per tant, no és d'aquí. Pilat li digué: Però, de fet,

ets rei? Jesús va respondre: Sí, tu ho dius; sóc rei. Jo he nascut i he vingut al món justament per això, per donar testimoni de la veritat. Tot aquell que és fill de la veritat, escolta la meva veu. Pilat li va dir: I què és la veritat?

Després de dir això, Pilat va sortir altra vegada a parlar amb els jueus: Jo no el trobo pas culpable de res. Però teniu costum que per Pasqua posi algú en llibertat; ¿voleu, doncs, que posi en llibertat el rei dels jueus? Ells van tornar a cridar: Aquest no, Barrabàs volem! I aquest Barrabàs era un lladre.

Llavors Pilat ordenà que agafessin Jesús i l'assotessin. I els soldats van trenar una corona d'espines, la hi van posar al cap i el van vestir amb un mantell de color de porpra; es posaven al seu davant i deien: Salve, rei dels jueus! I li donaven bufetades.

Pilat tornà a sortir a fora i els digué: Mireu, ara us el duré a fora perquè sapiguen que no el trobo culpable de res. Llavors sortí Jesús, portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els digué: Aquí teniu l'home! En veure'l, els grans sacerdots i els guardes es van posar a cridar: Crucifica'l, crucifica'l! Pilat els digué: Agafeu-lo i crucifiqueu-lo vosaltres, que jo no el trobo pas culpable. Els jueus li replicaren: Nosaltres tenim una llei, i segons aquesta llei ha de morir perquè s'ha fet fill de Déu. Pilat, quan sentí aquestes paraules, agafà més por. Entrà novament al palau i digué a Jesús: D'on ets? Però Jesús no li tornà contesta. Llavors Pilat li digué: No vols parlar-me, a mi? ¿No saps que tinc poder de deixar-te anar o de crucificar-te? Jesús li respongué: Tu no tindries cap poder sobre mi, si no t'hagués estat donat de dalt. Per això té un pecat més gran

que tu el qui m'ha lliurat a les teves mans. Llavors Pilat mirava novament d'alliberar-lo; però els jueus van cridar: si el deixes anar, senyal que no ets amic de l'emperador. El qui es fa rei, es rebel·la contra l'emperador. En sentir aquestes paraules, Pilat dugué Jesús a fora i el féu seure en el tribunal, en un lloc que en deien l'Empedrat i en hebreu Gabatà. Era el dia en què es preparava la Pasqua, cap a l'hora sisena. I digué als jueus: Mireu el vostre rei! Però ells van cridar: Fora, fora! Crucifica'l! Pilat els va dir: ¿Haig de crucificar el vostre rei? Els grans sacerdots van replicar: Fora de l'emperador, no tenim cap més rei! Llavors Pilat va accedir que fos crucificat i els el va donar.

5

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(27, 3 - 32)

Mt 111

En aquell temps, Judas, el seu traïdor, veient que havien condemnat Jesús, va tornar, penedit, els trenta sicles als grans sacerdots i als ancians, dient: He pecat lliurant traïdorament la sang d'un innocent. Però ells van dir : I què ens importa? Ja t'apanyaràs! Llavors va llençar els sicles dins el santuari, se n'anà i, un cop fora, es va penjar. Els grans sacerdots van plegar els sicles, i van dir: No és lícit de tirar-los al tresor, perquè són preu de sang. Després de deliberar-ho, van comprar amb aquests sicles el camp del terrisser, per a sepultura dels forasters. Per això, aquell camp és anomenat, encara avui, camp de sang. Llavors arribà a acompliment l'oracle del

profeta Jeremies, quan diu: Prengueren les trenta monedes, el preu en què els fills d'Israel apreueren l'Apruat, i les donaren pel camp del terrisser, com el Senyor m'ho va manar.

Jesús comparegué davant del governador, i aquest l'interrogà: Ets tu el rei dels jueus? Tu mateix ho dius, li respongué Jesús. Tanmateix mentre els grans sacerdots i els ancians l'acusaven, no va contestar res. Llavors li diu Pilat: ¿Que no ho sents, tot això que aquests testimonien contra tu? Però no li va contestar ni un mot de res, de tal manera que el governador n'estava molt sorprès.

Cada festa el governador solia concedir al poble la llibertat d'un pres, el qui volien. Tenia, aleshores un pres famós, dit Barrabàs. Un cop aplegats, els va dir Pilat: ¿Qui voleu que us deixi lliure: Barrabàs o Jesús, conegut pel Messies ? Perquè s'adonava prou que l'hi havien lliurat per enveja.

Quan ja seia al tribunal, la seva dona li va fer dir: No t'hi enredis amb aquest just, perquè avui, durant un somni, he patit molt per causa seva.

Però els gran sacerdots i els ancians van persuadir la multitud que reclamessin Barrabàs i fessin condemnar Jesús. Prenent, doncs, la paraula, el governador els va dir: Quin dels dos voleu que us deixi lliure? I ells respongueren: Barrabàs! Però Pilat els replica: De Jesús, conegut pel Messies, què en faré, doncs? Que el crucifiquin!, contesta tothom. I ell que hi torna: Quin mal ha fet? Però ells cridaven encara més: Que el crucifiquin! Pilat, veient que no en treia res, sinó que l'aldarull encara creixia; prengué aigua i es rentà les mans davant de tothom, dient: No em faig responsable d'aquesta sang; ja us apanyareu! I tot el poble va

respondre: Caigui la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills! Llavors els deixà anar Barrabàs; i, un cop assotat, els va lliurar Jesús perquè el crucifiquessin.

Aleshores els soldats del governador s'emportaren Jesús al pretori, i van reunir tota la cohort al seu voltant. Després de desvestir-lo, el van cobrir amb una clàmide de grana, i, un cop trenada, li van posar al cap una corona d'espines, i una canya a la mà dreta; després, de genolls davant seu, en feien befa, dient: Salut, rei dels jueus! I, tot escopint-li al damunt, li prenien la canya i li daven cops al cap. Acabada la befa, li van treure la clàmide, li posaren els seus vestits i se l'endugueren per crucificar-lo.

6

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(15, 16 - 32)

Mc 67

En aquell temps, els soldats se'n emportaren Jesús a dins de l'atri, això és, al pretori; i convoquen tota la cohort. El vesteixen de porpra, i, un cop trenada, li ceneixen una corona d'espines; i després començaren de saludar-lo: Salut, rei dels jueus! I li pegaven al cap amb una canya, li escopien, i, agenollats, li retien acatament. Acabada la befa, li van treure la porpra i li posaren els vestits. Aleshores el conduïren fora per crucificar-lo.

I forcen a dur-li la creu un tal Simó de Cirena, el pare d'Alexandre i de Rufus, que tornava del camp per allí. I el porten al lloc del Gòlgota, que vol dir lloc de la calavera. Li donaven vi mirrat, però no en va prendre. El crucifiquen, i

se'n reparteixen els vestits a la sort, per veure què s'enduria cadascun. Era l'hora tercera quan el van crucificar. Hi havia la inscripció de la seva condemna, redactada així: El rei dels jueus. Amb ell crucifiquen també dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Així es va acomplir aquesta paraula de l'Escritura: "Ha estat comptat entre els malfactors". Els transeünts l'insultaven brandant el cap i dient: Ei, tu que destrueixes el santuari i que el reedifiques en tres dies, salva't tu mateix baixant de la creu! De manera semblant, els grans sacerdots, tot fent-ne befa entre ells amb els escribes, deien també: N'ha salvat d'altres i no es pot salvar a si mateix! El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu perquè ho vegem i creguem!

7

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(27, 33 - 54)

Mt 113

En aquell temps, els soldats, en arribar a un lloc anomenat Gòlgota, és a dir, lloc de la calavera, li donaren a beure vi barrejat amb fel; però, després de tastar-lo, no en volgué beure. Un cop l'hagueren crucificat, se'n repartiren els vestits a la sort a fi que s'acomplís l'oracle del Profeta: "S'han repartit els meus vestits i s'han fet a la sort la meva túnica." Asseguts, li feien guàrdia allà. A damunt del cap li van posar la causa de la seva condemna escrita així: Aquest és Jesús, el rei dels jueus. Aleshores foren crucificats amb ell dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Els transeünts l'insultaven brandant el cap i dient: Tu

que destrueïxes el temple i en tres dies el reedifiques, si ets Fill de Déu, salva't tu mateix i baixa de la creu! De manera semblant, els grans sacerdots, tot fent-ne befa amb els escribes i els ancians, deien: N'ha salvat d'altres i no es pot salvar ell mateix! És rei d' Israel: que baixi ara de la creu i hi creurem! Ha confiat en Déu, que el deslliuri, ara, si l'estima; com que havia dit: Sóc Fill de Déu! També els bandolers crucificats amb ell l'injuriaven semblantment. Des de l'hora sisena fins a la novena, la fosca va anar creixent sobre la terra. Devers l'hora novena, Jesús va clamar amb forta veu: Elí, Elí, lema sabactani? Això és, Déu meu, Déu meu, com és que m'has abandonat? Alguns dels allí presents, en sentir-ho, deien: Aquest crida Elies. Corrents, un d'ells va prendre de seguida una esponja, la xopà de vinagre i, després de posar-la al capdamunt d'una canya, li donava de beure. Però els altres li van dir: Deixa, vejam si ve Elies a salvar-lo! Però Jesús, cridant novament amb forta veu, lliurà l'esperit. En això, heus aquí que el vel del santuari s'esquinçà en dos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, les tombes s'obriren i molts cossos dels sants que hi reposaven van ressuscitar, van eixir de les tombes i, després de la resurrecció de Jesús, entraren a la Ciutat Santa i es van aparèixer a molta gent. El centurió i els qui amb ell feien guàrdia a Jesús, en veure el terratrèmol i tot el que havia passat, es van espantar molt, i deien: I tant com era Fill de Déu, aquest!

8

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(23, 32 - 49)

Lc 111

En aquell temps, amb Jesús duïen també dos malfactors a ésser ajusticiats. Quan arribaren al lloc anomenat Calvari, allí crucificaren a ell i els malfactors, l'un a la dreta, i l'altre a l'esquerra. I Jesús deia: Pare, perdona'ls, perquè no saben què fan. Després, per repartir-se les seves vestidures, tiraren sorts. El poble restava allí mirant. Els magistrats encara se'n burlaven, dient: N'ha salvat d'altres; salvi's ell mateix, si aquest és el Messies de Déu, l'Elegit. I el befaven també els soldats, que se li atansaven presentant-li vinagre, dient: Si tu ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix. Hi havia, encara, una inscripció damunt d'ell: Aquest és el rei dels jueus.

Un dels malfactors penjats l'insultava dient: No ets tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres. Per l'altre, en resposta, el reptà dient: I no tems Déu, tu, que estàs al mateix suplici? En nosaltres és de justícia, ja que rebem el que mereixen les nostres obres; però aquest no ha fet res de mal. I deia: Jesús, recorda't de mi quan arribaràs al teu Regne. I li respongué: En veritat et dic, avui seràs amb mi al paradís.

I ja era com l'hora sexta, quan la tenebra cobrí tota la terra fins a l'hora nona, per haver-se entenebrit el sol; i el vel del temple s'esquinçà pel mig. I Jesús, cridant amb veu poderosa, digué: Pare, a les teves mans lliuro el meu esperit. I, en haver dit això, expirà.

El centurió, en veure el que havia passat, glorificà Déu, dient: Verament aquest home era just. I totes

les multituds que havien acudit a aquest espectacle, en haver vist el que havia passat, se'n tornaren donant-se cops al pit. Tots els seus coneguts restaren a distància, així com les dones que l'havien seguit des de Galilea, i contemplaven això.

9

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(19, 25 - 37)

Jn 61

En aquell temps, prop de la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la de Cleofàs, i Maria, la Magdalena. Jesús veient la seva mare i el deixeble que estimava tant, va dir a la seva mare: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare. I d'ençà d'aquell dia el deixeble la va acollir a casa seva. Després d'això, sabent Jesús que llavors ja s'havia realitzat tot, perquè s'acabés de complir l'Escriptura, digué: tinc set. Tenien a mà un vas ple de vinagre; van lligar, doncs, una esponja xopa de vinagre a una canya d'hisop i la hi van acostar a la boca. Jesús, després de prendre el vinagre, digué: Tot s'ha acomplert. I, inclinant el cap, va lliurar l'esperit.

Llavors, com que era la preparació de la Pasqua, els jueus, per tal que no es deixessin a la creu els cossos durant el dissabte, ja que aquell dissabte era molt solemne, van demanar a Pilat que es trenquessin les cames dels crucificats i se'n traguessin els cossos. Els soldats, doncs, hi van anar i van trencar les cames al primer i després al segon dels dos que havien estat crucificats amb ell; però, en arribar a Jesús, van veure que ja

era mort, i no li van trencar les cames. Un dels soldats, però, li va travessar el costat amb una llança i, al punt, va sortir-ne sang i aigua. I el qui ho ha vist en dóna testimoni, i el seu testimoniatge és autèntic i sap que diu la veritat, per tal que vosaltres també tingueu fe. Tot això, en efecte, va succeir perquè es complís l'Escriptura que diu: "No li trencaran cap os". I encara un altre lloc de l'Escriptura que diu: "Miraran aquell que ha estat traspasat".

10

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(15, 43 - 47)

Mc 69

En aquell temps, Josep d'Arimatea, sanedrita honorable, el qual esperava també el Regne de Déu, va entrar ardidament a la presència de Pilat i li demanà el cos de Jesús. Pilat s'estranyà que ja fos mort; per això, féu cridar el centurió i li preguntà si ja havia mort. Assabentat pel centurió, concedí el cadàver a Josep. Aquest, després de comprar un llençol i de baixar el cos, l'embolcallà amb el llençol, i el diposità en un sepulcre, tallat a la roca; després féu rodolar una llosa a l'entrada de la tomba. Maria, la de Magdala, i Maria, la mare de Joset, miraven on el col·locaven.

11

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(19, 38 - 42)

Jn 62

En aquell temps, Josep d'Arimatea, que era deixeble de Jesús, però secretament, per por dels jueus, demana a Pilat que li deixés endur-se el cos de Je-

sús, i Pilat li ho permeté. Hi anà, doncs, i se l'endugué. També hi anà Nicodem, aquell que anteriorment havia anat a trobar Jesús de nit, i portà una mescla de mirra i àloe, d'unes cent lliures. Van prendre doncs, el cos de Jesús i el van amortallar posant-hi els perfums, segons el costum d'enterrar que tenen els jueus. A l'indret on va ésser crucificat hi havia un hort i, a l'hort, un sepulcre nou, on encara no havia estat enterrat ningú. I com que el sepulcre era tan a prop, hi van posar Jesús, ja que era el dia de preparar la Pasqua.

12

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(27, 62 - 65)

Mt 114

L'endemà, això és, després del dia de la Preparació, els grans sacerdots i els fariseus es presentaren en corporació a Pilat, i li van dir: Senyor, ens hem recordat que aquell impostor va dir, quan encara era viu: Al cap de tres dies resuscitaré. Mana, doncs, que vigilin el sepulcre fins al tercer dia, no fos cas que els seus deixebles anessin a robar-lo, i diguessin al poble: Ha ressuscitat d'entre els morts. I la darrera impostura seria pitjor que la primera. Pilat els va respondre: Aquí teniu una guàrdia; aneu i assegureu-lo com us convingui. Hi anaren, doncs, i van assegurar el sepulcre segellant-ne la llosa i posant-hi la guàrdia.

EVANGELIS DE LES HORES REIALS DEL DIVENDRES SANT

PRIMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(27, 1- 56)

Mt 112

En aquell temps, arribat el matí, tots els grans sacerdots i els ancians del poble van celebrar consell contra Jesús per condemnar-lo a mort. Després, un cop lligat, se l'endugueren i el lliuraren a Pilat, el governador. Judas, el seu traïdor, veient que l'havien condemnat, va tornar, penedit, els trenta sicles als grans sacerdots i als ancians, dient: He pecat lliurant traïdorament la sang d'un innocent. Però ells van dir: I què ens importa? Ja t'apanyaràs! Llavors va llençar els sicles dins el santuari, se n'anà i, un cop fora, es va penjar. Els grans sacerdots van plegar els sicles, i van dir: No és lícit de tirar-lo al tresor, perquè són preu de sang. Després de deliberar-ho, van comprar amb aquests sicles el camp del terrisser, per a sepultura dels forasters. Per això, aquell camp és anomenat, encara avui, camp de sang. Llavors arribà a acompliment l'oracle del profeta Jeremies, quan diu: “Prengueren les trenta mo-

nedes, el preu en què els fills d'Israel apreueren l'Apreat, i les donaren pel camp del terrisser, com el Senyor m'ho va manar”.

Jesús comparegué davant del governador, i aquest l'interrogà: Ets tu el rei dels jueus? Tu mateix ho dius, li respongué Jesús. Tanmateix mentre els grans sacerdots i els ancians l'acusaven, no va contestar res. Llavors li diu Pilat: ¿Que no ho sents, tot això que aquests testimonien contra tu? Però no li va contestar ni un mot de res, de tal manera que el governador n'estava molt sorprès.

Cada festa el governador solia concedir al poble la llibertat d'un pres, el qui volien. Tenia, aleshores un pres famós, dit Barrabàs. Un cop aplegats, els va dir Pilat: ¿Qui voleu que us deixi lliure: Barrabàs o Jesús, conegut pel Messies ? Perquè s'adonava prou que l'hi havien lliurat per enveja. Quan ja seia al tribunal, la seva dona li va fer dir: No t'hi enredis amb aquest just, perquè avui, durant un somni, he patit molt per causa seva.

Però els grans sacerdots i els ancians van persuadir la multitud que reclamessin Barrabàs i fessin condemnar Jesús. Prenent, doncs, la paraula, el go-

vernador els va dir: Quin dels dos voleu que us deixi lliure? I ells respongueren: Barrabàs! Però Pilat els replica: De Jesús, conegut pel Messies, què en faré, doncs? Que el crucifiquin!, contesta tothom. I ell que hi torna: Quin mal ha fet? Però ells cridaven encara més: Que el crucifiquin! Pilat, veient que no en treia res, sinó que l'aldarull encara creixia, prengué aigua i es rentà les mans davant de tothom, dient: No em faig responsable d'aquesta sang; ja us apanyareu! I tot el poble va respondre: Caigui la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills! Llavors els deixà anar Barrabàs; i, un cop assotat, els va lliurar Jesús perquè el crucifiquessin.

Aleshores els soldats del governador s'emportaren Jesús al pretori, i van reunir tota la cohort al seu voltant. Després de desvestir-lo, el van cobrir amb una clàmide de grana, i, un cop trenada, li van posar al cap una corona d'espines, i una canya a la mà dreta; després, de genolls davant seu, en feien befa, dient: Salut, rei dels jueus! I, tot escopint-li al damunt, li prenien la canya i li daven cops al cap. Acabada la befa, li van treure la clàmide, li posaren els seus vestits i se l'endugueren per crucificar-lo.

Quan sortien, es van topar amb un home de Cirena, de nom Simó, i el forçaren a dur-li la creu. En arribar a un lloc anomenat Gòlgota, és a dir, lloc de la calavera, li donaren a beure vi barrejat amb fel; però, després de tastar-lo, no en volgué beure. Un cop l'hagueren crucificat, se'n repartiren els vestits a la sort a fi que s'acomplís l'oracle del profeta: "S'han repartit els meus vestits i s'han fet a la sort la meva túnica". Asseguts, li feien guàrdia allà. A damunt del cap li van posar la causa de la seva con-

demna escrita així: Aquest és Jesús, el rei dels jueus. Aleshores foren crucificats amb ell dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra.

Els transeünts l'insultaven brandant el cap i dient: Tu que destrueixes el temple i en tres dies el reedifiques, si ets Fill de Déu, salva't tu mateix i baixa de la creu! De manera semblant, els grans sacerdots, tot fent-ne befa amb els escribes i els ancians, deien: N'ha salvat d'altres i no es pot salvar ell mateix! És rei d'Israel: que baixi ara de la creu i hi creurem! Ha confiat en Déu, que el deslliuri, ara, si l'estima; com que havia dit: Sóc Fill de Déu! També els bandolers crucificats amb ell l'injuriaven semblantment.

Des de l'hora sisena fins a la novena, la fosca va anar creixent sobre la terra. Devers l'hora novena, Jesús va clamar amb forta veu: Elí, Elí, lemà sabactani? Això, és, Déu meu, Déu meu, com és que m'has abandonat? Alguns dels allí presents, en sentir-ho, deien: Aquest crida Elies. Corrents, un d'ells va prendre de seguida una esponja, la xopà de vinagre i, després de posar-la al capdamunt d'una canya, li donava de beure. Però els altres li van dir: Deixa, vejam si ve Elies a salvar-lo! Però Jesús, cridant novament amb forta veu, lliurà l'esperit.

En això, heus aquí que el vel del santuari s'esquinçà en dos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, les tombes s'obriren i molts cossos dels sants que hi reposaven van ressuscitar, van eixir de les tombes i, després de la resurrecció de Jesús, entraren a la Ciutat Santa i es van aparèixer a molta gent. El centurió i els qui amb ell feien guàrdia a Jesús, en veure el terra trèmol i tot el que havia passat, es van espantar molt, i deien: I tant com era Fill

de Déu, aquest! Allà hi havia també, mirant-s'ho de lluny estant, moltes dones, les quals havien seguit Jesús des de Galilea per servir-lo; entre elles Maria, la de Magdala, Maria, mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills del Zebedeu.

TÈRCIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(15, 16- 41)

Mc 67

En aquell temps, els soldats s'emportaren Jesús a dins de l'atri, això és, al pretori; i convoquen tota la cohort. El vesteixen de porpra, i, un cop trenada, li ceneixen una corona d'espines; i després començaren de saludar-lo: Salut, rei dels jueus! I li pegaven al cap amb una canya, li escopien, i, agenollats, li retien acatament. Acabada la befa, li van treure la porpra i li posaren els vestits. Aleshores el conduïren fora per crucificar-lo.

I forcen a dur-li la creu un tal Simó de Cirena, el pare d'Alexandre i de Rufus, que tornava del camp per allí. I el porten al lloc del Gòlgota, que vol dir Lloc de la Calavera. Li donaven vi mirrat, però no en va prendre. El crucifiquen, i se'n reparteixen els vestits a la sort, per veure què s'enduria cadascun. Era l'hora tercera quan el van crucificar. Hi havia la inscripció de la seva condemna, redactada així: El rei dels jueus. Amb ell crucifiquen també dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra. Així es va acomplir aquesta paraula de l'Escritura: "Ha estat comptat entre els malfactors". Els transeünts l'insultaven brandant el cap i dient: Ei, tu que destrueixes el santuari i que el reedifiques en tres dies, salva't tu

mateix baixant de la creu! De manera semblant, els grans sacerdots, tot fent-ne befa entre ells amb els escribes, deien també: N'ha salvat d'altres i no es pot salvar a si mateix! El Messies, el rei d'Israel, que baixi ara de la creu perquè ho vegem i creguem! Els crucificats amb ell també l'injuriaven. A l'hora sisena, la fosca va anar creixent sobre tota la terra, fins a l'hora novena. A l'hora novena, Jesús va clamar amb forta veu: Eloí, Eloí lamà sabactani? Que vol dir: Déu meu, Déu meu, com és que m'has abandonat? Alguns dels allí presents, en sentir-ho, deien: Guaita, crida Elies. Algú va xopar corrents una esponja amb vinagre, i, després de posar-la al capdamunt d'una canya, li donava de beure, dient: Deixeu, vejам si ve Elies a baixar-lo! Però Jesús, fent un gran crit, va expirar. Llavors el vel del santuari s'esquinçà en dos de dalt a baix. El centurió que era davant seu, en veure que havia expirat d'aquesta manera, va dir: I tant si era Fill de Déu, aquest home! Hi havia també, mirant-s'ho de lluny estant, unes dones; entre elles Maria, la de Magdala, Maria, la mare de Jaume, el petit, i de Joset, i Salomé, les quals, quan era a Galilea, el seguien i el servien; i moltes d'altres que havien pujat amb ell a Jerusalem.

SEXTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(23, 32-49)

Lc 111

En aquell temps, duïen amb Jesús dos malfactors a ésser també ajusticiats. Quan arribaren al lloc anomenat Calvari, allí crucificaren a ell i

els malfactors, l'un a la dreta, i l'altre a l'esquerra. I Jesús deia: Pare, perdona'ls, perquè no saben què fan. Després, per repartir-se les seves vestidures, tiraren sorts. El poble restava allí mirant. Els magistrats encara se'n burlaven, dient: N'ha salvat d'altres; salvi's ell mateix, si aquest és el Messies de Déu, l'Elegit. I el befaven també els soldats, que se li atansaven presentant-li vinagre, dient: Si tu ets el rei dels jueus, salva't a tu mateix. Hi havia, encara, una inscripció damunt d'ell: Aquest és el rei dels jueus. Un dels malfactors penjats l'insultava dient: No ets tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres. Però l'altre, en resposta, el reptà dient: I no tems Déu, tu, que estàs al mateix suplici? En nosaltres és de justícia, ja que rebem el que mereixen les nostres obres; per aquest no ha fet res de mal. I deia: Jesús, recorda't de mi quan arribaràs al teu regne. I li respongué: En veritat et dic, avui seràs amb mi al paradís.

I ja era com l'hora sexta, quan la tenebra cobrí tota la terra fins a l'hora nona, per haver-se entenebrit el sol; i el vel del temple s'esquinçà pel mig. I Jesús, cridant amb veu poderosa, digué: Pare, a les teves mans lliuro el meu esperit. I, en haver dit això, expirà.

El centurió, en veure el que havia passat, glorificà Déu, dient: Verament aquest home era just. I totes les multituds que havien acudit a aquest espectacle, en haver vist el que havia passat, se'n tornaren donant-se cops al pit. Tots els seus coneguts restaren a distància, així com les dones que l'havien seguit des de Galilea, i contemplaven això.

NONA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(18, 28 - 19, 37)

Jn 59

En aquell temps, van dur Jesús de casa de Caifàs al palau del governador romà. Era de bon matí. Però ells no van entrar al pretori del governador per no contaminar-se i poder menjar l'anyell pasqual. Pilat, doncs sortí a fora a parlar amb ells i els digué: ¿Quina acusació porteu contra aquest home? Ells li respongueren: Si no fos un malfactor, no te'l portaríem pas. Pilat els digué: Preneu-lo vosaltres mateixos i jutgeu-lo segons la vostra llei. Els Jueus van respondre: Nosaltres no podem executar ningú. Calia que es complissin les paraules que Jesús havia dit indicant de quina mort havia de morir.

Llavors Pilat se'n tornà a dintre el pretori, es féu portar Jesús i li digué: Ets el rei dels jueus, tu? Jesús respongué: ¿Això et surt de tu, o be es que d'altres t'ho han dit de mi? Pilat respongué: Que sóc jueu, jo; la teva gent, és a dir, els grans sacerdots, t'han posat a les meves mans, que has fet? Jesús respongué: El meu regne no és pas d'aquest món, si el meu regne fos d'aquest món, prou que haurien lluitat els meus soldats perquè no caigués a mans dels jueus. El meu regne, per tant, no és d'aquí. Pilat li digué: Però, de fet, ets rei? Jesús va respondre: Sí, tu ho dius; sóc rei. Jo he nascut i he vingut al món justament per això, per donar testimoni de la veritat. Tot aquell que és fill de la veritat, escolta la meva veu. Pilat li va dir: I què és la veritat?

Després de dir això, Pilat va sortir altra vegada a parlar amb els

jueus: Jo no el trobo pas culpable de res. Però teniu costum que per Pasqua posi algú en llibertat; ¿voleu, doncs, que posi en llibertat el rei dels jueus? Ells van tornar a cridar: Aquest no, Barrabàs volem! I aquest Barrabàs era un lladre. Llavors Pilat ordenà que agafessin Jesús i l'assotessin. I els soldats van trenar una corona d'espines, la hi van posar al cap i el van vestir amb un mantell de color de porpra; es posaven al seu davant i deien: Salve, rei dels jueus! I li donaven bufetades.

Pilat tornà a sortir a fora i els digué: Mireu, ara us el duré a fora perquè sapigveu que no el trobo culpable de res. Llavors sortí Jesús, portant la corona d'espines i el mantell de porpra. Pilat els digué: Aquí teniu l'home! En veure'l, els grans sacerdots i els guardes es van posar a cridar: Crucifica'l, crucifica'l! Pilat els digué: Agafeu-lo i crucifiqueu-lo vosaltres, que jo no el trobo pas culpable. Els jueus li replicaren: Nosaltres tenim una llei, i segons aquesta llei ha de morir perquè s'ha fet fill de Déu. Pilat, quan sentí aquestes paraules, agafà més por. Entrà novament al palau i digué a Jesús: D'on ets? Però Jesús no li tornà contesta. Llavors Pilat li digué: No vols parlar-me, a mi? ¿No saps que tinc poder de deixar-te anar o de crucificar-te? Jesús li respongué: Tu no tindries cap poder sobre mi, si no t'hagués estat donat de dalt. Per això té un pecat més gran que tu el qui m'ha lliurat a les teves mans. Llavors Pilat mirava novament d'alliberar-lo; però els jueus van cridar: si el deixes anar, senyal que no ets amic de l'emperador. El qui es fa rei, es rebel·la contra l'emperador. En sentir

aquestes paraules, Pilat dugué Jesús a fora i el féu seure en el tribunal, en un lloc que en deien l'Empedrat, i en hebreu Gabatà. Era el dia en què es preparava la Pasqua, cap a l'hora sisena. I digué als jueus: Mireu el vostre rei! Però ells van cridar: Fora, fora! Crucifica'l! Pilat els va dir: ¿Haig de crucificar el vostre rei? Els grans sacerdots van replicar: Fora de l'emperador, no tenim cap més rei! Llavors Pilat va accedir que fos crucificat i els el va donar. Van agafar, doncs, Jesús que, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap el lloc anomenat de la Calavera, i que en hebreu es diu Gòlgota; allà el van crucificar, junt amb dos més, un a cada banda i Jesús al mig. Pilat va fer escriure també un títol i el va fer posar sobre la creu. Deia: Jesús el Natzarè, el rei dels jueus. Aquest rètol, el van llegir molts jueus, perquè el lloc on Jesús fou crucificat era a prop de la ciutat, i estava escrit en hebreu, llatí i grec. Llavors els grans sacerdots dels jueus van dir a Pilat: Esborra la inscripció: El rei dels jueus, i posa-hi: Ell va dir: Sóc rei dels jueus. Pilat respongué: El que he escrit, ja està escrit. ¹Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, van agafar els seus vestits i en van fer quatre parts, una per a cada soldat; i a més a més la túnica. Però era una túnica sense costures, teixida d'una peça de dalt a baix. Es van dir, doncs: No l'esquincem; sortegem-la, a veure a qui toca. Així es complia l'Escriptura que diu: "S'han repartit els meus vestits i s'han fet a la sort la meva túnica". Justament això van fer els soldats. Prop

¹ Segons l'us grec, l'evangeli de Nona comença aquí: En aquell temps, els soldats, quan.....

de la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la de Cleofàs, i Maria, la Magdalena. Jesús, veient la seva mare i el deixeble que estimava tant, va dir a la seva mare: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare. I d'ençà d'aquell dia el deixeble la va acollir a casa seva. Després d'això, sabent Jesús que llavors ja s'havia realitzat tot, perquè s'acabés de complir l'Escriptura, digué: tinc set. Tenien a mà un vas ple de vinagre; van lligar, doncs, una esponja xopa de vinagre a una canya d'hisop i la hi van acostar a la boca. Jesús, després de prendre el vinagre, digué: Tot s'ha acomplert. I, inclinant el cap, va lliurar l'esperit. Llavors, com que era la preparació de la Pasqua, els jueus, per tal que no es deixessin a la creu els cossos durant el dissabte, ja que aquell dissabte era molt solemne, van demanar a Pilat que es trenquessin les cames dels crucificats i se'n traguessin els cossos. Els soldats, doncs, hi van anar i van trencar les cames al primer i després al segon dels dos que havien estat crucificats amb ell; però, en arribar a Jesús, van veure que ja era mort, i no li van trencar les cames. Un dels soldats, però, li va travessar el costat amb una llança i, al punt, va sortir-ne sang i aigua. I el qui ho ha vist en dóna testimoni, i el seu testimoniatge és autèntic i sap que diu la veritat, per tal que vosaltres també tingueu fe. Tot això, en efecte, va succeir perquè es complís l'Escriptura que diu: "No li trencaran cap os". I encara un altre lloc de l'Escriptura que diu: "Miraran aquell que ha estat traspasat".

DIVENDRES SANT

VESPRES

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu (27, 1-38; Lluc 23, 39-43; Mateu 27, 39-54; Joan 19, 31-37; Mateu 27, 55-61)

Mt 110

En aquell temps, tots els grans sacerdots i els ancians del poble van celebrar consell contra Jesús per condemnar-lo a mort. Després, un cop lligat, se l'endugueren i el lliuraren a Pilat, el governador. Judas, el seu traïdor, veient que l'havien condemnat, va tornar, penedit, els trenta sicles als grans sacerdots i als ancians, dient: He pecat lliurant traïdorament la sang d'un innocent. Però ells van dir: I què ens importa? Ja t'apanyaràs! Llavors va llençar els sicles dins el santuari, se n'anà i, un cop fora, es va penjar. Els grans sacerdots van plegar els sicles, i van dir: No és lícit de tirar-lo al tresor, perquè són preu de sang. Després de deliberar-ho, van comprar amb aquests sicles el camp del terrisser, per a sepultura dels forasters. Per això, aquell camp és anomenat, encara avui, camp de sang. Llavors arribà a acompliment l'oracle del profeta Jeremies, quan diu: "Prengueren les trenta monedes, el preu en què els fills d'Israel apreuaren l'Apreat, i les donaren pel camp del terrisser, com el Senyor m'ho va manar". Jesús comparegué davant del governador, i aquest l'interrogà: Ets tu el rei dels jueus? Tu mateix ho dius, li respongué Jesús. Tanmateix mentre els grans sacerdots i els ancians l'acusaven, no va contestar res. Llavors li diu Pilat: ¿Que no ho sents, tot això que aquests testimonien contra tu? Però no li va contestar ni un mot de res, de tal manera

que el governador n'estava molt sorprès. Cada festa el governador solia concedir al poble la llibertat d'un pres, el qui volien. Tenia, aleshores un pres famós, dit Barrabàs. Un cop aplegats, els va dir Pilat: ¿Qui voleu que us deixi lliure: Barrabàs o Jesús, conegut pel Messies ? Perquè s'adonava prou que l'hi havien lliurat per enveja. Quan ja seia al tribunal, la seva dona li va fer dir: No t'hi enredis amb aquest just, perquè avui, durant un somni, he patit molt per causa seva.

Però els gran sacerdots i els ancians van persuadir la multitud que reclamessin Barrabàs i fessin condemnar Jesús. Present, doncs, la paraula, el governador els va dir: Quin dels dos voleu que us deixi lliure? I ells respongueren: Barrabàs! Però Pilat els replica: De Jesús, conegut pel Messies, què en faré, doncs? Que el crucifiquin!, contesta tothom. I ell que hi torna: Quin mal ha fet? Però ells cridaven encara més: Que el crucifiquin! Pilat, veient que no en treia res, sinó que l'aldarull encara creixia, prengué aigua i es rentà les mans davant de tothom, dient: No em faig responsable d'aquesta sang; ja us apanyareu! I tot el poble va respondre: Caigui la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills! Llavors els deixà anar Barrabàs; i, un cop assotat, els va lliurar Jesús perquè el crucifiquessin. Aleshores els soldats del governador s'emportaren Jesús al pretori, i van reunir tota la cohort al seu voltant. Després de desvestir-lo, el van cobrir amb una clàmide de grana, i, un cop trenada, li van posar al cap una corona d'espines, i una canya a la mà dreta; després, de genolls davant seu, en feien befa, dient: Salut, rei dels jueus! I, tot escopint-li al

damunt, li prenien la canya i li daven cops al cap. Acabada la befa, li van treure la clàmide, li posaren els seus vestits i se l'endugueren per crucificar-lo.

Quan sortien, es van topar amb un home de Cirena, de nom Simó, i el forçaren a dur-li la creu.

En arribar a un lloc anomenat Gòlgota, és a dir, lloc de la calavera, li donaren a beure vi barrejat amb fel; però, després de tastar-lo, no en volgué beure. Un cop l'hagueren crucificat, se'n repartiren els vestits a la sort. Així es complia l'Escriptura que diu: "S'han repartit els meus vestits i s'han fet a la sort la meva túnica." Asseguts, li feien guàrdia allà. A damunt del cap li van posar la causa de la seva condemna escrita així: Aquest és Jesús, el rei dels jueus. Aleshores foren crucificats amb ell dos bandolers, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra.

Un dels malfactors penjats l'insultava dient: No ets tu el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres. Per l'altre, en resposta, el reptà dient: I no tems Déu, tu, que estàs al mateix suplici? En nosaltres és de justícia, ja que rebem el que mereixen les nostres obres; per aquest no ha fet res de mal. I deia: Jesús, recorda't de mi quan arribaràs al teu regne. I li respongué: En veritat et dic, avui seràs amb mi al paradís.

Els transeünts l'insultaven brandant el cap i dient: Tu que destrueixes el temple i en tres dies el reedifiques, si ets Fill de Déu, salva't tu mateix i baixa de la creu! De manera semblant, els grans sacerdots, tot fent-ne befa amb els escribes i els ancians, deien: N'ha salvat d'altres i no es pot salvar ell mateix! És rei d'Israel: que baixi ara de la creu i hi creurem! Ha confiat en Déu, que el deslliuri, ara, si

l'estima; com que havia dit: Sóc Fill de Déu! Des de l'hora sisena fins a la novena, la fosca va anar creixent sobre la terra. Devers l'hora novena, Jesús va clamar amb forta veu: Elí, Elí, lemà sabactani? Això, és, Déu meu, Déu meu, com és que m'has abandonat? Alguns dels allí presents, en sentir-ho, deien: Aquest crida Elies. Corrents, un d'ells va prendre de seguida una esponja, la xopà de vinagre i, després de posar-la al capdamunt d'una canya, li donava de beure. Però els altres li van dir: Deixa, vejam si ve Elies a salvar-lo! Però Jesús, cridant novament amb forta veu, lliurà l'espirit. En això, heus aquí que el vel del santuari s'esquinçà en dos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, les tombes s'obriren i molts cossos dels sants que hi reposaven van ressuscitar, van eixir de les tombes i, després de la resurrecció de Jesús, entraren a la Ciutat Santa i es van aparèixer a molta gent. El centurió i els qui amb ell feien guàrdia a Jesús, en veure el terratrèmol i tot el que havia passat, es van espantar molt, i deien: I tant com era Fill de Déu, aquest! Com que era la preparació de la Pasqua, els jueus, per tal que no es deixessin a la creu els cossos durant el dissabte, ja que aquell dissabte era molt solemne, van demanar a Pilat que es trenquessin les cames dels crucificats i se'n traguessin els cossos. Els soldats, doncs, hi van anar i van trencar les cames al primer i després al segon dels dos que havien estat crucificats amb ell; però, en arribar a Jesús, van veure que ja era mort, i no li van trencar les cames. Un dels soldats, però, li va travessar el costat amb una llança i, al punt, va sortir-ne sang i aigua. I el qui ho ha vist en dóna testimoni, i el

seu testimoniatge és autèntic i sap que diu la veritat, per tal que vosaltres també tingueu fe. Tot això, en efecte, va succeir perquè es complís l'Escriptura que diu: "No li trencaran cap os." I encara un altre lloc de l'Escriptura que diu: "Miraran aquell que ha estat traspassat."

Allà hi havia també, mirant-s'ho de lluny estant, moltes dones, les quals havien seguit Jesús des de Galilea per servir-lo; entre elles Maria, la de Magdala, Maria, mare de Jaume i de Josep, i la mare dels fills del Zebedeu.

Cap al tard, es presentà un home ric d'Arimatea, de nom Josep, el qual també s'havia fet deixeble de Jesús. Aquest anà a trobar Pilat per demanar-li el cos de Jesús. Llavors Pilat va ordenar que l'hi donessin. Un cop pres el cos, Josep l'embolcallà amb un llençol net i el col·locà en una tomba tota nova que s'havia fet tallar a la roca; després féu rodolar una gran llosa a l'entrada de la tomba, i se'n va anar. Es trobava allí Maria, la de Magdala, i l'altra Maria, assegudes davant del sepulcre.

DISSABTE SANT

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(27, 62-66)

Mt 114

L'endemà, això és, després del dia de la Preparació, els grans sacerdots i els fariseus es presentaren en corporació a Pilat, i li van dir: Senyor, ens hem recordat que aquell impostor va dir, quan encara era viu: A cap de tres dies ressuscitaré. Mana, doncs, que vigilin el sepulcre fins al tercer dia, no fos cas que els seus deixebles anessin a robar-lo, i di-

guessin al poble: Ha ressuscitat d'entre els morts. I la darrera impostura seria pitjor que la primera. Pilat els va respondre: Aquí teniu una guàrdia; aneu i assegureu-lo com us convingui. Hi anaren, doncs, i van assegurar el sepulcre segellant-ne la llosa i posant-hi la guàrdia.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(28, 1-20)

Mt 115

Passat el dissabte, quan clarejava el diumenge, Maria, la de Magdala, i l'altra Maria anaren a veure el sepulcre. De sobte, es va produir un fort terratrèmol: un àngel del Senyor davallà del cel, féu rodolar la llosa i s'hi assegué al damunt. Tenia l'aspecte d'un llampec, i el seu vestit era blanc com la neu. De veure'l, els guardes tremolaren de por i van quedar com morts. Prenent la paraula, l'àngel va dir a les dones: No tingueu por, vosaltres; ja sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és pas aquí; ha ressuscitat, tal com ho havia dit. Veniu i guaiteu el lloc on era. Aneu de pressa a dir als seus deixebles que ha ressuscitat d'entre els morts i que us precedeix cap a Galilea; allà el veureu. Ara ja us ho he dit.

Se n'anaren de pressa de la tomba, amb por i gran joia, i van córrer a anunciar-ho als deixebles. En això, vet aquí que Jesús els va sortir a l'encontre, i els digué: Déu vos guard! Elles se li atansaren, li abraçaren els peus i el van adorar. Llavors Jesús els diu: No tingueu por, cuiteu a anunciar als meus germans que se'n vagin a Galilea; allí em veuran. Mentre elles

se n'anaven, alguns de la guàrdia anaren a la ciutat a comunicar als grans sacerdots tot el que havia passat. Aquests es reuniren amb els ancians i, després de deliberar-ho, van donar molts de diners als soldats, amb aquestes instruccions: Digueu: Els seus deixebles van venir de nit i el van robar, mentre nosaltres dormien. Si això arribava a coneixement del governador, nosaltres ens encarreguem d'aplicar-lo i d'estalviar-vos molèsties. Ells van prendre els diners i van fer segons les instruccions rebudes. Aquesta insídia s'ha divulgat entre els jueus fins al dia d'avui.

Pel que fa als onze deixebles, s'encaminaren cap a Galilea, a la muntanya on Jesús els havia citats. En veure'l, l'adoraren; alguns, però, van dubtar. Prenent la paraula, Jesús els adreçà aquests mots: M'ha estat donat tot poder en el cel i en la terra. Aneu, doncs, i feu-me deixebles d'entre tots els pobles batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a observar tot allò que us he manat. A més, sapiguen que jo sóc amb vosaltres dia rera dia fins a la fi del món. Amén.

MES DE SETEMBRE

1

INICI DE L'INDICCIÓ O DEL NOU ANY

Lectura de l sant Evangeli segons sant Lluç.

(4, 16 - 22)

Lc 13

En aquell temps, Jesús se'n vingué a Natzaret, on s'havia criat; i, com de costum, el dia de dissabte entrà a la sinagoga, i va alçar-se per llegir. Li fou presentat el llibre del profeta Isaïes i, en haver desplegat el llibre, trobà el passatge on hi ha escrit: "L'Esperit del Senyor és sobre meu, perquè m'ha ungit per a dur la bona nova als pobres; m'ha enviat a anunciar als captius l'alliberament, i als cecs el recobrament de la vista, a posar en llibertat els oprimits, a promulgar l'any de gràcia del Senyor." Plegà el llibre, va tornar-lo al servidor i s'assegué. Tothom a la sinagoga tenia els ulls fixos en ell. Llavors començà per dir: Avui s'ha acomplert aquest punt de l'Escriptura que acabeu de sentir. I tothom l'aprova i s'admirava de les paraules plenes de gràcia que sortien de la seva boca.

I memòria del nostre venerable Pare Simeó Estilita: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43** o bé: segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

2

MEMÒRIA DEL SANT MÀRTIR MAMMES

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(15, 1 - 11)

Jn 50

El Senyor va dir als seus deixebles: Jo sóc el cep veritable, i el meu Pare és el vinyater. Tota sarment que en mi no dóna fruit, la talla, i la que en dóna, l'esporga perquè encara doni més fruit. Vosaltres ja sou nets per la paraula que us he anunciat, quedeu-vos en mi i jo en vosaltres. I així com la sarment no pot donar fruit si no es manté unida al cep, així tampoc no en donareu vosaltres si no resteu en mi. Jo sóc el cep, vosaltres sou les sarments. Qui resta en mi i jo en ell, dóna molt de fruit; perquè sense mi no podeu fer res. Si un no resta en mi, és arrencat com la sarment i s'asseca; després s'apleguen les sarments, es tiren al foc i cremen. Si resteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, demanareu el que voldreu i ho tindreu. El meu Pare es glorifica en això: que doneu molt de fruit i demostreu ésser deixebles meus. Jo us he estimat com el Pare m'ha estimat a mi; continueu en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, continuareu en el meu amor, tal com jo he guardat els manaments del meu Pare i persevero en el seu amor. Us he dit aquestes

coses per tal que la meva joia sigui en vosaltres i la vostra joia sigui completa.

I del nostre Pare entre els sants Joan Dejunador, patriarca de Constantinoble: Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

3. Del sant hieromàrtir Àntim, bisbe de Nicomèdia: Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**; **i del nostre venerable pare Teoctiste, company en la joventut del gran Eutimi:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

4. Del sant hieromàrtir Babilàs, bisbe d'Antioquia la Gran: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 43, **Mateu 38**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 108, **Lluç 67**.

5. Del sant profeta Zacaries, pare del venerable Precursor: Evangeli segons sant Mateu, pàg. Mt 96, **Mateu 96**; **i de la santa i justa Elisabet:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 188, **Lluç 2**.

6. Del miracle operat a Xona per l'arcàngel Miquel: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluç 51**.

7. Del sant màrtir Sozó: Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluç 106**.

8

NATIVITAT DE LA MARE DE DÉU

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(1, 39 - 49, 56)

Lc 4

En aquell temps, Maria es posà en camí i se n'anà adelerada a la muntanya, a una ciutat de Judà. Entrà a casa de Zacarias i saludà Elisabet. I succeí que, tan bon punt Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant saltà de goig al si d'ella, i Elisabet esdevingué plena de l'Esperit Sant, i exclamà amb gran veu: Beneïda ets tu entre les dones, i beneït és el fruit del teu si. I, ¿d'on em prové això,

que la mare del meu Senyor hagi vingut a mi? I és que, mira, tot seguit que la veu de la teva salutació m'ha sonat a les orelles, l'infant ha saltat de joia al meu si. Cert, benaurada és la que ha cregut que tindrà compliment el que li ha estat dit de part del Senyor. Aleshores va dir Maria: La meva ànima proclama la grandesa del Senyor, i el meu esperit esclata de goig en Déu, Salvador meu, puix que ha posat els ulls en la humilitat de la seva serventa. Veus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions, ja que per mi ha fet meravelles el Poderós, de qui el nom és sant. Maria va romandre amb Elisabet uns sis mesos, i se'n tornà a casa seva.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(10, 38 - 42; 11, 27-28)

Lc 54

En aquell temps, Jesús entrà en un vilatge; i una dona, per nom Marta, el rebé a casa seva. Tenia aquesta una germana anomenada Maria que, asseguda als peus del Senyor, n'escoltava la paraula. Marta, en canvi, estava delerosa en qui-sap-los tràfecs del servei; i s'acostà, i digué: Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digues-li, doncs, que vingui a ajudar-me. Però li respongué el Senyor, dient: Marta, Marta, no t'inquietis ni t'atribolis per qui-sap-les coses, a la fi, hi ha necessitat d'una sola cosa. Maria, tanmateix, ha escollit la millor part, que no li serà pas treta.

Mentre ell deia aquestes coses, una dona alçà la veu entre la gentada i li digué: Benaurat el si que et portà i els pits que t'alletaren. Però ell respon-

gué: Benaurats, més aviat, els qui escolten la paraula de Déu i la guarden.

9. Dels sants i justos avantpassats de Déu Joaquim i Anna: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 95, **Lluç 36**.

10. Evangeli de la prefeſta de la Creu: Evangeli segons sant Joan, pàg. 15 , **Joan 10**.

11. De la nostra venerable mare Teodora d'Alexandria: Evangeli de prefeſta de la Creu: segons sant Joan, pàg. 29, **Joan 42**, i Evangeli de la santa: segons sant Joan, pàg. 221, **Joan 28**.

12. Evangeli de la prefeſta de la Creu: Evangeli segons sant Joan, pàg. 29, **Joan 40**.

13

DEDICACIÓ DE LA BASÍLICA DE LA RESURRECCIÓ.

Evangeli segons sant Mateu, pàg. 228, **Mateu 67**.

PREFESTA DE L'EXALTACIÓ DE LA CREU.

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(12, 25 - 36)

Jn 42

El Senyor va dir: Qui s'estima la vida, la perd; i qui no s'estima la vida en aquest món, la guardarà per a la vida eterna. Qui em vol servir, que em segueixi, i allà on sóc jo, també hi serà el meu servent; i el Pare honorarà qui em serveixi. Ara la meva ànima se sent contorbada, què diré, doncs: Pare, estalvia'm aquesta hora? Però no, justament per això he arribat fins en aquesta hora! (per dir:) Pare, glorifica el teu nom. Llavors vingué una veu del cel: Ja l'he glorificat i encara el glorificaré més. La gent que hi havia allà i ho sentí, deien que havia estat un tro; d'altres deien: Li ha parlat un àngel. Jesús replicà: Més que per mi, és per vosal-

tres que s'ha sentit aquesta veu. Ara es farà el judici d'aquest món, ara serà llançat a fora el dominador d'aquest món; jo, en canvi, un cop seré elevat de terra, atrauré tothom cap a mi. Indicava així, de quina mort moriria. La gent replicà: Sabem per la Llei que el Messies es quedarà sempre, ¿com és, doncs, que dius: El Fill de l'home ha d'ésser elevat? Qui és aquest Fill de l'home? Jesús els digué: Encara tindreu algun temps la llum entre vosaltres; camineu amb llum mentre en teniu, que la fosca no us atrapi d'improvís, qui camina en la foscor no sap on va. Mentre teniu la llum, heu de creure en la llum, i esdevindreu fills de la llum.

DISSABTE ABANS DE L'EXALTACIÓ

DE LA CREU

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu.

(10, 37 - 11, 1)

Mt 39

El Senyor va dir: Qui estima pare o mare més que a mi, no és digne de mi, el qui estima fill o filla més que a mi, no és digne de mi; i qui no pren la seva creu i no segueix darrera meu, no és digne de mi. Qui trobi la vida, la perdre; i qui haurà perdut la vida per causa meva, la trobarà. Qui a vosaltres acull, a mi m'acull; i el qui m'acull, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta, perquè és un profeta, en rebrà una paga de profeta, qui acull un just, perquè és un just, en rebrà una paga de just. I qui doni de beure, ni que sigui un got d'aigua fresca, a un d'aquests petits, perquè és un deixeble, us ben asseguro que no en

perdrà pas la paga. Després de donar aquests advertiments als dotze deixebles, Jesús se'n anà d'allí a ensenyar i a predicar per aquelles poblacions.

DIUMENGE ABANS DE L'EXALTACIÓ DE LA CREU

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(3, 13 - 17)

Jn 9

El Senyor va dir: Ningú no ha pujat al cel sinó el qui va baixar-ne, el Fill de l'home. I així com Moisès va alçar aquella serp al desert, així cal també que el Fill de l'home sigui alçat, perquè tot el qui creu en ell tingui vida eterna. En efecte, Déu ha estimat tant el món, que ha donat el Fill unigènit per tal que no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Ja que Déu no ha pas enviat el fill al món perquè condemni el món, sinó perquè el món se salvi per mitjà d'ell.

Més que per mi, és per vosaltres que s'ha sentit aquesta veu. Ara es farà el judici d'aquest món, ara serà llançat a fora el dominador d'aquest món; jo, en canvi, un cop seré elevat de terra, atrauré tot-hom cap a mi. Indicava així, de quina mort moriria. La gent replicà: Sabem per la Llei que el Messies es quedarà sempre, ¿com és, doncs, que dius: El Fill de l'home ha d'ésser elevat? Qui és aquest Fill de l'home? Jesús els digué: Encara tindreu algun temps la llum entre vosaltres; camineu amb llum mentre en teniu, que la fosca no us atrapi d'improvís, qui camina en la foscor no sap on va. Mentre teniu la llum, heu de creure en la llum, i esdevindreu fills de la llum.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(19, 6 - 11, 13 - 20, 25 - 28, 30 - 35)

Jn 60

En aquell temps, tots els grans sacerdots i els ancians del poble van tenir consell contra Jesús, per fer-lo morir. Van anar davant Pilat, dient: Crucifica'l, crucifica'l! Pilat els digué: Agafeu-lo i crucifiqueu-lo vosaltres, que jo no el trobo pas culpable. Els jueus li replicaren: Nosaltres tenim una llei, i segons aquesta llei ha de morir perquè s'ha fet fill de Déu. Pilat, quan sentí aquestes paraules, agafà més por. Entrà novament al palau i digué a Jesús: D'on ets? Però Jesús no li tornà contesta. Llavors Pilat li digué: No vols parlar-me, a mi? ¿No saps que tinc poder de deixar-te anar o de crucificar-te? Jesús li respongué: Tu no tindries cap poder sobre mi, si no t'hagués estat donat de dalt.
Pilat, davant aquestes

14

EXALTACIÓ DE LA CREU

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(12, 28 - 36)

Jn 42

El Senyor va dir: Pare, glorifica el teu nom. Llavors vingué una veu del cel: Ja l'he glorificat i encara el glorificaré més. La gent que hi havia allà i ho sentí, deien que havia estat un tro; d'altres deien: Li ha parlat un àngel. Jesús replicà:

paraules, dugué Jesús a fora i el féu seure en el tribunal, en un lloc que en deien l'Empedrat, i en hebreu Gabatà. Era el dia en què es preparava la Pasqua, cap a l'hora sisena. I digué als jueus: Mireu el vostre rei! Però ells van cridar: Fora, fora! Crucifica'! Pilat els va dir: ¿Haig de crucificar el vostre rei? Els grans sacerdots van replicar: Fora de l'emperador, no tenim cap més rei! Llavors Pilat va accedir que fos crucificat i els el va donar. Van agafar, doncs, Jesús que, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap el lloc anomenat de la Calavera, i que en hebreu es diu Gòlgota; allà el van crucificar, junt amb dos més, un a cada banda i Jesús al mig. Pilat va fer escriure també un títol i el va fer posar sobre la creu. Deia: Jesús el Natzarè, el rei dels jueus. Aquest rètol, el van llegir molts jueus, perquè el lloc on Jesús fou crucificat era a prop de la ciutat, i estava escrit en hebreu, llatí i grec.

Prop de la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la de Cleofàs, i Maria, la Magdalena. Jesús, veient la seva mare i el deixeble que estimava tant, va dir a la seva mare: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare. I d'ençà d'aquell dia el deixeble la va acollir a casa seva. Després d'això, sabent que llavors ja s'havia realitzat tot, Jesús inclinà el cap, i va lliurar l'esperit. Era la preparació de la Pasqua, els jueus, per tal que no es deixessin a la creu els cossos durant el dissabte, ja que aquell dissabte era molt solemne, van demanar a Pilat que es trenquessin les cames dels crucificats i se'n traguessin els cossos. Els soldats,

doncs, hi van anar i van trencar les cames al primer i després al segon dels dos que havien estat crucificats amb ell; però, en arribar a Jesús, van veure que ja era mort, i no li van trencar les cames. Un dels soldats, però, li va travessar el costat amb una llança i, al punt, va sortir-ne sang i aigua. I el qui ho ha vist en dóna testimoni, i el seu testimoniatge és digne de fe.

DISSABTE DESPRÉS DE L'EXALTACIÓ

DE LA CREU

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(8, 21- 30)

Jn 30

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Jo me'n vaig; i vosaltres em buscareu i morireu en el vostre pecat; allà on vaig jo, vosaltres no hi podeu venir. Els jueus llavors van dir: ¿És que vol matar-se, que diu: Allà on vaig jo, vosaltres no hi podeu venir? També els va dir: Vosaltres sou d'aquí baix, jo sóc d'allà dalt; vosaltres sou d'aquest món, jo no sóc pas d'aquest món. Us acabo de dir que morireu en el vostre pecat. Sí, morireu en el vostre pecat, si no creieu que Jo Sóc. Llavors li digueren Qui ets, tu? Jesús els respongué: Justament, què us estic dient? De vosaltres, tinc moltes coses a dir i a condemnar; però el qui m'ha enviat diu la veritat, i jo, tot el que d'ell he sentit, ho dic en el món. No entengueren pas que els parlava del Pare. I els digué: Quan haureu elevat el Fill de l'home, llavors sabreu que Jo Sóc, i que no faig res pel meu compte; solament dic les

coses que el Pare m'ha ensenyat. I el qui m'ha enviat, està amb mi; no m'ha deixat sol, perquè jo sempre faig el que li plau. Quan deia aquestes coses, molts van creure en ell.

DIUMENGE DESPRÉS DE L'EXALTACIÓ DE LA CREU

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc.

(8, 34 - 9, 1)

Mc 37

El Senyor va dir: Si algú vol venir darrera meu, que es refusi ell mateix, que es carregui la seva creu, i que em segueixi. Perquè aquell qui vulgui salvar la seva vida, la perdrà; en canvi, el qui perdi la seva vida per causa meva i de l'Anunci Joiós, la salvarà. ¿Què en treu, en efecte, l'home, de guanyar tot el món, desgraciant, però, la seva vida? ¿Què pot donar, en efecte, l'home, que valgui tant com la seva vida? Perquè qui s'avergonyirà de mi i de les meves paraules enmig d'aquesta generació adúltera i pecadora també el Fill de l'home s'avergonyirà d'ell, quan vindrà en la glòria del seu Pare amb els sants àngels. I els deia: Us ben asseguro que n'hi ha alguns, dels aquí presents que no tastaran la mort fins que no hagin vist el Regne de Déu venint amb poder.

15. Del sant megalomàrtir Nicetes: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 139, **Mateu 36**.

16. De la santa megalomàrtir Eufèmia: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 88, **Lluç 33**.

20. Del sant megalomàrtir Eustaci: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluç 106**.

22. Del sant hieromàrtir Focas, bisbe de Sinop: Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

23

CONCEPCIÓ DEL VENERABLE I IL·LUSTRE PROFETA, PRECURSOR I BAPTISTA JOAN.

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(1, 5-25)

Lc 2

En aquell temps, als dies d'Herodes, rei de Judea, hi hagué un sacerdot per nom Zacarias, del torn d'Abià, i la seva muller, de la nissaga d'Aaron, s'anomenava Elisabet. Tots dos eren justos als ulls de Déu i es portaven irreprotxablement en els manaments i observances del Senyor. Però no tenien fills, que Elisabet era estèril, i tots dos eren d'edat avançada. Es va escaure, doncs, que, acomplint Zacarias davant Déu les funcions sacerdotals segons l'ordre del seu torn, de conformitat amb l'ús litúrgic li tocà en sort d'entrar al santuari del Senyor i cremar encens. I tota la multitud del poble s'estava fora pregant, a l'hora de l'encens. Llavors li aparegué un àngel del Senyor, dempeus a la dreta de l'altar de l'encens. I, en veure'l, Zacarias va esbalair-se, i la por s'apoderà d'ell. Però l'àngel li va dir: No et contorbis, Zacarias, car ha estat escoltada la teva súplica: la teva muller Elisabet t'infantarà un fill, i per nom li posaràs Joan. Ell et serà un goig i joia, i molts s'alegraran del seu naixement. I és que serà gran davant el Senyor, i no beurà vi ni res embriagador; serà ple de l'Esperit Sant del si estant de la seva mare, i tornarà molts fills d'Israel al Senyor, llur Déu. I també anirà davant d'ell amb l'esperit i poder d'Elies per tornar els cors dels pares cap als fills i els indòcils al seny dels justos, preparant al Senyor un poble amatent.

Però va dir Zacarias a l'àngel: En què ho coneixeré? Perquè jo sóc vell, i la meua muller, entrada en dies. L'àngel per resposta li va fer: Jo sóc Gabriel, que m'estic davant Déu, i he estat enviat per parlar amb tu i dur-te aquestes bones noves. Però vet ací que restaràs callat i no podràs parlar fins al dia que s'esdevindran aquestes coses, del moment que no has cregut en les meves paraules, les quals s'acompliran al seu temps degut. Mentrestant, el poble s'estava esperant Zacarias i s'estranyava que tardés tant al santuari. Però, en haver sortit, ell no podia parlar, i van comprendre que havia tingut alguna visió, al santuari. Ell anava fent-los senyals i restava mut. I, en haver-se acomplert els dies del seu servei, va tornar-se'n a casa seva. Pocs dies després va concebre Elisabet, la seva muller, la qual s'amagà cinc mesos, dient: Això ha fet el Senyor en mi aquests dies en què ha mirat de treure'm la ignomínia entre els homes.

24. De la santa protomàrtir, igual als Apòstols, Tecla: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 79, **Mateu 104**.

25. TRASPÀS DEL NOSTRE VENERABLE PARE SERGI, HIGUMEN DE RADONEGA: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluç 24**.

26

**TRASPÀS DEL SANT APÒSTOL
I EVANGELISTA JOAN EL TEÒLEG.**

MATINES: Eothinon 11

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(19, 25 - 27; 21, 24 - 25)

Jn 61

En aquell temps, prop de la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, la de Cleofàs, i Maria, la Magdalena. Jesús, veient la seva mare i el deixeble que estimava tant, va dir a la seva mare: Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teua mare. I d'ençà d'aquell dia el deixeble la va acollir a casa seva. És aquest mateix deixeble que dóna testimoni d'aquestes coses i que les ha escrites, i sabem que el seu testimoniatge és verídic. Però encara hi ha moltes d'altres coses que va fer Jesús; si s'escriuen una per una, em penso que ni tot el món no podria contenir els llibres que se n'haurien d'escriure. Amén.

28. DEL NOSTRE VENERABLE PARE XARITON: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 37, **Mateu 10**; a la litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluç 24**.

29. Del nostre venerable pare Ciríac l'Anacoreta: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluç 24**.

30

DEL SANT HIEROMÀRTIR GREGORI,
IL· LUMINADOR DE LA GRAN ARMÈNIA.

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(24, 42- 47)

Mt 103

El Senyor va dir: Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia arribarà el vostre Senyor. Sapigueu això: si el cap de casa hagués pressentit a quina hora de la nit havia de venir el lladre, hauria vetllat i no s'hauria pas deixat foradar la casa. Per tant, vosaltres estigueu també a punt, que a l'hora menys pensada arribarà el Fill de l'home. ¿Qui es, doncs, el criat fidel i previsor que l'amo va posar al cap del servents perquè els donés l'aliment al temps degut? Sortós d'aquell criat que l'amo, en tornar, trobi fent-ho així! Us asseguro que el posarà al cap de tots els seus béns.

MES D'OCTUBRE

1

PROTECCIÓ DE LA SANTÍSSIMA

MARE DE DÉU

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(1, 39 - 49, 56)

Lc 4

En aquell temps, Maria es posà en camí i se n'anà adelerada a la muntanya, a una ciutat de Judà. Entrà a casa de Zacarias i saludà Elisabet. I succeí que, tan bon punt Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant saltà de goig al si d'ella, i Elisabet esdevingué plena de l'Esperit Sant, i exclamà amb gran veu: Beneïda ets tu entre les dones, i beneit és el fruit del teu si. I, ¿d'on em prové això, que la mare del meu Senyor hagi vingut a mi? I és que, mira, tot seguit que la veu de la teva salutació m'ha sonat a les orelles, l'infant ha saltat de joia al meu si. Cert, benaurada és la que ha cregut que tindrà compliment el que li ha estat dit de part del Senyor. Aleshores va dir Maria: La meva ànima proclama la grandesa del Senyor, i el meu esperit esclata de goig en Déu, Salvador meu, puix que ha posat els ulls en la humilitat de la seva serventa. Veus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions, ja que per mi ha fet meravelles el Poderós, de qui el nom és sant.

Maria va romandre amb Elisabet uns sis mesos, i se'n tornà a casa seva.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç.

(10, 38 - 42; 11, 27-28)

Lc 54

En aquell temps, Jesús entrà en un vilatge; i una dona, per nom Marta, el rebé a casa seva. Tenia aquesta una germana anomenada Maria que, asseguda als peus del Senyor, n'escoltava la paraula. Marta, en canvi, estava delerosa en qui-sap-los tràfecs del servei; i s'acostà, i digué: Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digues-li, doncs, que vingui a ajudar-me. Però li respongué el Senyor, dient: Marta, Marta, no t'inquietis ni t'atribolis per qui-sap-les coses, a la fi, hi ha necessitat d'una sola cosa. Maria, tanmateix, ha escollit la millor part, que no li serà pas treta.

Mentre ell deia aquestes coses, una dona alçà la veu entre la gentada i li digué: Benaurat el si que et portà i els pits que t'alletaren. Però ell respongué: Benaurats, més aviat, els qui escolten la paraula de Déu i la guarden.

1. **I memòria del sant apòstol Ananies:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 196, Lluç 51.

2. **Del sant hieromàrtir Cebrià:** Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, Joan 36.

3. **Del sant hieromàrtir Dionís Areopagita:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 51, **Mateu 55.**

6. **DEL SANT I IL·LUSTRE APÒSTOL TOMÀS:** a Matines, Eothinon 11; a la Litúrgia, Eothinon 9.

7. **Dels sants màrtirs Sergi i Bacus:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluç 106.**

9. **EL SANT APÒSTOL JAUME, FILL D'ALFEU:** a Matines, Eothinon 11; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluç 51.**

11. **Del sant apòstol Felip, un dels set diaques:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 92, **Lluç 50.**

Entre l' 11 i el 17 d'Octubre

DIUMENGE DELS SANTS PARES

DEL 7^É CONCILI ECUMÈNIC DE NICEA.

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(17, 1 - 13)

Jn 56

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, digué: Pare, ha arribat l'hora: glorifica el teu Fill, per tal que el Fill et glorifiqui, segons el poder que li has donat sobre tot home, de donar la vida eterna a tots aquells que li has donat. I la vida eterna consisteix en això: que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i el qui has enviat, Jesús Crist. Jo t'he glorificat a la terra realitzant l'obra que m'has encomanat. Ara, glorifica'm tu també, Pare, amb la glòria que en tu tenia abans que el món existís.

He revelat qui ets als homes que en el món m'has donat. Eren teus i me'ls has donats i han guardat la teva paraula. Ara saben que totes les coses que m'has donat vénen de tu; ja que els he donat les paraules que m'has donat; les han rebudes i han arribat sincerament a

reconèixer que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

Jo prego per ells: no prego pel món, prego pels que m'has donat, perquè són teus; i tot el que és meu és teu, i el que és teu és meu. En ells jo sóc glorificat, però jo no em quedo al món; ells es queden al món, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el nom que m'has donat, per tal que siguin u com nosaltres. Mentre era amb ells, jo els mantenia en el teu nom, el nom que m'has donat; els guardava i ni un de sol no s'ha perdut, tret del fill de la perdició, perquè es complís l'Escriptura.

Ara vinc a tu i dic aquestes coses estant encara en el món, perquè ells també tinguin en plenitud la meua pròpia alegria.

La perícopie en ús pels grecs i els búlgars es **Lc 35 (8, 5 15)**. L'Evangeliari grec de Roma proposa l'Evangeli segons sant Mateu, (pàg. 196 , **Mateu 11**)

12. **Dels sants màrtirs Probe, Tarac i Andrònic:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluç 106.**

13

**DELS SANTS MÀRTIRS CARP,
PAPIES, AGATODOR I AGATÒNIC.**

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(7, 12- 21)

Mt 21

El Senyor va dir: Tot allò que voleu que els altres facin per vosaltres, feu-ho també vosaltres per ells: que la Llei i els Profetes és justament això. Entreu pel portal estret! Que ho és, d'ample, el portal i, d'espaiosa, la senda que mena a la perdició, i quants que són els qui hi passen! Que ho és, d'estret, el portal i, de justa, la senda que mena a la Vida, i que pocs que són els qui l'ensope-

guen! Guardeu-vos dels falsos profetes que se us acosten amb vestit d'ovelles i per dintre són llops rapaços. Pels fruits els reconeixereu. ¿Que potser es cullen raïms dels arços, o figues del esbarzers? Així, tot arbre bo lleva fruits bons, i tot arbre corcat lleva fruits dolents. Un arbre bo no pot llevar fruits dolents, ni un arbre corcat llevar fruits bons. Tot arbre que no lleva bon fruit és tallat i tirat al foc. Així és que pels fruits els coneixereu. No tothom qui em diu: Senyor!, Senyor!, entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel.

16. Del sant màrtir Longí, el centurió: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 169, **Mateu 113**.

18. Del sant apòstol i evangelista Lluc: a Matines, Eothinon 11; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluc, pàg. 196, **Lluc 51**.

20. Del sant megalomàrtir Artemi: Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52**; i de **sant Geràsım el Jove, asceta a l'illa de Cefalònia:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

21. Del nostre venerable Pare Hilari el gran: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 85, **Lluc 24**.

22. Del sant, igual als apòstols, Aberci, bisbe de Hieràpolis: Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

23. EL SANT APÒSTOL JAUME, GERMÀ DEL SENYOR, PRIMER BISBE DE JERUSALEM: Evangeli segons sant Mateu, pàg.52, **Mateu 56**.

24. Del sant màrtir Aretes i els seus companys: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 43, **Mateu 38**. O bé: segons sant Lluc, pàg. 108, **Lluc 67**.

25. Dels sants màrtirs Marcia i Martiri: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 97, **Lluc 63**.

26. DEL SANT I IL·LUSTRE MEGALOMÀRTIR DIMITRI EL MIROBLIT: a Matines, Evangeli segons sant Lluc, pàg.109, **Lluc 106**; a la Litúrgia, Evangeli segons

sant Joan, pàg.20, **Joan 52**. I memòria del gran terratrèmol: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 40, **Mateu 27**.

27. Del sant màrtir Nèstor: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 109, **Lluc 106**.

28. DE LA SANTA MÀRTIR PARASCEVE D'ICÒNIUM: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 79, **Mateu 104**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluc, pàg. 88, **Lluc 33**.

29. De la santa màrtir Anastàsia i del nostre venerable Pare Abramios: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

MES DE NOVEMBRE

1

DELS SANTS TAUMATURGS ANARGIRS

COSME I DAMIÀ

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(10, 1, 5-8)

Mt 34

En aquell temps, havent cridat els seus dotze deixebles, els donà poder sobre els esperits impurs perquè els expulsessin, com també de guarir tota mena de malalties i xacres. Jesús els va enviar amb les següents recomanacions: No us encamineu cap als pagans, ni entreu en cap població de samaritans: aneu més aviat a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. Pel camí, prediqueu que el Regne del cel és a prop. Guariu malalts, ressusciteu morts, netegeu leprosos, expulseu els dimonis. De franc ho heu rebut, de franc doneu-ho.

2. **Del sant màrtir Acindí i dels seus companys:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 42, **Mateu 36**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluç 106**.

3. **Dels sants Acèpsimes, Josep i Aitalas:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluç 106**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 97, **Lluç 63**.

4. **Del nostre venerable Pare Joanici el Gran:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 37, **Mateu 10**.

6

DEL NOSTRE PARE EN ELS SANTS

PAU, ARQUEBISBE DE CONSTANTINOBLE

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(12, 8-12)

Lc 64

El Senyor va dir als seus deixebles: Tothom qui em confessarà davant els homes, també el Fill de l'home el confessarà davant els àngels de Déu. Però qui em negarà davant els homes, serà negat davant els àngels de Déu. I tothom qui dirà una paraula contra el Fill de l'home, li ho serà perdonat; al qui blasfemarà, però, contra l'Esperit Sant, no li ho serà perdonat. Quan us duran a les sinagogues, als magistrats i a les autoritats, no us preocupeu de com us defensareu ni de què direu, perquè l'Esperit Sant us ensenyarà en aquella hora el que cal dir.

7. **Del nostre venerable Pare Llätzer el taumaturg:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 37, **Mateu 10**.

8

SINAXI DELS ARXIESTRATEGUES

MIQUEL I GABRIEL

MATINES

Evangelí segons sant Mateu, pàg. 37, Mateu 75.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangelí segons sant Lluc

(10, 16- 21)

Lc 51

El Senyor va dir als seus deixebles: Qui us escolta, m'escolta a mi; i qui us rebutja, em rebutja a mi; i qui em rebutja, rebutja el qui m'ha enviat.

Tornaren els setanta-dos amb alegria, dient: Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten en nom teu. I ell els respongué: Jo veia Satanàs caure del cel com un llamp. Vet aquí que us he donat el poder de caminar damunt serpents, escorpins i per sobre de tota potència de l'enemic, i res no us damnificarà. Amb tot, no us alegreu pas que els esperits us estan sotmesos, alegreu-vos més aviat que els vostres noms estan inscrits al cel. En aquesta hora se sentí transportat de joia en l'Esperit Sant, i digué: Et beneixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i als sagaços, i les has revelades als petits. Sí, Pare, tal ha estat la teva benvolença.

9. **Del nostre Pare entre els sants Nectari d'Egina:** Evangelí segons sant Joan, pàg. 197, Joan 36.

11. **Del nostre Pare entre els sants Martí el Misericordiós, bisbe de Tours:** a Matines, Eothinon 10, pàg. 9; a la Litúrgia, Evangelí segons sant Joan, pàg. 197, Joan 36. **Del sant màrtirs Menas, Víctor i Vicenç:** Evangelí segons sant Mateu, pàg. 43, Mateu 38; i **del nostre venerable Pare Teodor Estudita:** Evangelí segons sant Mateu, pàg. 37, Mateu 10.

12

DEL NOSTRE PARE EN ELS SANTS

JOAN L'ALMOINER, ARQUEBISBE D'ALEXANDRIA

Lectura del sant Evangelí segons sant Mateu

(5, 14- 19)

Mt 11

El Senyor va dir als seus deixebles: Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar una ciutat posada dalt d'una muntanya; ni tampoc no encenen un llàntia i la posen sota el mesuró, sinó sobre el portallànties perquè faci llum als qui són a la casa. Que així mateix resplendeixi la vostra llum davant dels homes, de manera que vegin les vostres bones obres i en glorifiquin el Pare del cel. No us penseu pas que hagi vingut a abolir la Llei o els Profetes; no els he vingut a abolir, sinó a dur a compliment. Perquè, us ho ben dic: mentre no passin el cel i la terra, no passarà ni una iod ni un punt de la Llei, que no s'hagi complert tot. Aquell, doncs, qui trencarà un d'aquests manaments més petits, i ensenyarà als homes de fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel; en canvi, el qui els observarà i els ensenyarà, aquest serà tingut per gran al Regne del cel.

13

DEL NOSTRE PARE EN ELS SANTS

JOAN CRISÒSTOM, ARQUEBISBE DE

CONSTANTINOBLE

MATINES

Lectura del sant Evangelí segons sant Joan

(10, 1- 9)

Jn 35

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: En veritat, en veritat us dic:

aquell que no entra al corral de les ovelles per la porta, sinó que hi puja per un altre lloc, és un lladre i un pillard. Qui hi entra per la porta, és el pastor de les ovelles. El vigilant li obre la porta, i les ovelles el reconeixen per la veu; les va cridant pel nom i les fa sortir. Quan ha tret totes les que són seves, es posa a caminar al davant i les ovelles el segueixen, perquè li coneixen la veu. A un estrany, en canvi, no el seguiran pas; més aviat en fugiran, perquè no coneixen la veu dels forasters. Així els parlà Jesús, en imatges, però no entengueren pas el significat de les seves paraules. I Jesús continuà: En veritat, en veritat us dic: Jo sóc la porta de les ovelles. Tants com n'han vingut, són lladres i pillards però les ovelles no els han escoltats. Jo sóc la porta: qui entri per mi, estarà segur, entrarà i sortirà i trobarà pasturatge.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(10, 9-16)

Jn 36

El Senyor va dir: Jo sóc la porta: qui entri per mi, estarà segur, entrarà i sortirà i trobarà pasturatge. El lladre només ve per robar, degollar i destruir; jo he vingut perquè les ovelles visquin i visquin abundantament. Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la pròpia vida per les ovelles. L'home llogat, com que no és el pastor i les ovelles no són seves, si veu venir el llop, abandona el ramat i fuig, i el llop les escomet i les esgarria. És clar, és llogat i tant se li'n dóna de les ovelles. Jo sóc el bon pastor. Jo conec les meves ovelles i les meves em coneixen a

mi, tal com el Pare em coneix i jo el conec; jo dono també la meva vida per les ovelles. Tinc, a més a més, d'altres ovelles que no són d'aquesta pleta; cal que també en sigui el pastor: m'escoltaran i es farà un sol ramat, un sol pastor.

14. DEL SANT I IL·LUSTRE APÒSTOL FELIP: a Matines, Eothinon 11; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Joan, pàg. 139, **Joan 5**.

15. Dels sants màrtirs i confessors Gúrias, Samonas i Habib: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 195, **Lluc 64**.

16. DEL SAN APÒSTOL I EVANGELISTA MATEU: a Matines, Eothinon 11; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 48, **Mateu 30**.

17. Del nostre Pare entre els sants Gregori, bisbe de Neocesarea: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 195, **Mateu 34**.

20. Del nostre venerable Pare Gregori Decapolita i del nostre Pare entre els sants Procle, arquebisbe de Constantinoble: Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

21

ENTRADA AL TEMPLE

DE LA MARE DE DÉU

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(1, 39-49, 56)

Lc 4

En aquell temps, Maria es posà en camí i se n'anà adelerada a la muntanya, a una ciutat de Judà. Entrà a casa de Zacarias i saludà Elisabet. I succeí que, tan bon punt Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant saltà de goig al si d'ella, i Elisabet esdevingué plena de l'Esperit Sant, i exclamà amb gran veu: Beneïda ets tu entre les dones, i beneït és

el fruit del teu si. I, ¿d'on em prové això, que la mare del meu Senyor hagi vingut a mi? I és que, mira, tot seguit que la veu de la teva salutació m'ha sonat a les orelles, l'infant ha saltat de joia al meu si. Cert, benaurada és la que ha cregut que tindrà compliment el que li ha estat dit de part del Senyor. Aleshores va dir Maria: La meva ànima proclama la grandesa del Senyor, i el meu esperit esclata de goig en Déu, Salvador meu, puix que ha posat els ulls en la humilitat de la seva serventa. Veus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions, ja que per mi ha fet meravelles el Poderós, de qui el nom és sant. Maria va romandre amb Elisabet uns sis mesos, i se'n tornà a casa seva.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(10, 38 - 42; 11, 27 - 28)

Lc 54

En aquell temps, Jesús entrà en un vilatge; i una dona, per nom Marta, el rebé a casa seva. Tenia aquesta una germana anomenada Maria que, asseguda als peus del Senyor, n'escoltava la paraula. Marta, en canvi, estava delerosa en qui-sap-los tràfecs del servei; i s'acostà, i digué: Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digues-li, doncs, que vingui a ajudar-me. Però li respongué el Senyor, dient: Marta, Marta, no t'inquietis ni t'atribolis per qui-sap-les coses, a la fi, hi ha necessitat d'una sola cosa. Maria, tanmateix, ha escollit la millor part, que no li serà pas treta. I va passar que, mentre ell deia aquestes coses, una dona alçà la veu entre la gentada i li digué: Benaurat el si

que et portà i els pits que t'alletaren. Però ell respongué: Benaurats, més aviat, els qui escolten la paraula de Déu i la guarden.

22. Del sant apòstol Filemó: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 92, **Lluç 50.**

23. Dels nostres Pares entre els sants Amfiloqui d'Icòni i Gregori d'Agrigent: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 190, **Mateu 103.**

24. Dels sants hieromàrtirs Climent de Roma i Pere d'Alexandria: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**, o bé: Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52.**

25. De la santa megalomàrtir Caterina: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluç 106**, o bé: Evangeli segons sant Marc, pàg. 73, **Marc 21.**

26. Dedicació de l'església del sant megalomàrtir Jordi a Kíev, prop de les portes de Santa Sofia: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 97, **Lluç 63**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52.**

27. Del sant megalomàrtir Jaume el Persa: Evangeli segons sant Joan, pàg. 183, **Joan 50.**

28. Del sant monjo màrtir Esteve el Jove: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 42, **Mateu 37.**

30. DEL SANT I IL·LUSTRE APÒSTOL ANDREU PROTOCLITA: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 41, **Mateu 9**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Joan, pàg. 12, **Joan 4.**

MES DE DESEMBRE

4. De la santa megalomàrtir Bàrbara i del nostre venerable Pare Joan Damascè: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 79, **Mateu 104**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Marc, pàg. 73, **Marc 21**.

5. DEL NOSTRE VENERABLE PARE SABAS EL SANTIFICAT: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluc 24**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

6

DEL NOSTRE PARE EN ELS SANTS NICOLAU, ARQUEBISBE DE MIRA A LÍCIA, TAUMATURG.

MATINES

Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(6, 17 - 23)

Lc 24

En aquell temps, Jesús baixà de la muntanya amb els seus apòstols i va aturar-se al pla, on hi havia un bon nombre de deixebles seus i una gran munió de gent de tot Judea, de Jerusalem, i de tota la marina de Tir i de Sidon, que havien vingut per sentir-lo i ésser guarits de llurs malalties. També els qui es veien turmentats per esperits impurs, n'eren guarits; i tota la multitud cercava de trobar-lo, perquè d'ell sortia una força

que guaria tothom. Llavors, alçant els ulls envers els seus deixebles, deia: Sortosos els pobres, perquè és vostre el regne de Déu. Sortosos els qui ara patiu fam, perquè sereu saciats. Sortosos els qui ara ploreu, perquè riureu. Sortosos sou, quan els homes us odien, quan us exclouen, quan us ultratgen i rebutgen el vostre nom com a dolent a causa del Fill de l'home. Alegreu-vos aquell dia i exulteu, perquè, mireu, la vostra recompensa serà gran al cel.

7. Del nostre Pare entre els sants Ambrosi, bisbe de Milà: Evangeli segons sant Mateu, pàg.45, **Mateu 43**.

9. CONCEPCIÓ DE LA MARE DE DÉU per santa Anna, avantpassada del Senyor: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 95, **Lluc 36**.

10. Dels sants màrtirs Menas, Hermògenes i Eugraf: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluc 106**.

Entre l'11 i el 17 de desembre DIUMENGE DELS SANTS AVANTPASSATS

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(14, 16 - 24)

Lc 76

El Senyor digué aquesta paràbola: Un home féu un gran banquet, i hi invità molts. A l'hora del banquet envià el seu

criat a dir als convidats: Veniu, que ja està tot preparat. I tots a l'una es posaren a excusar-se. El primer va dir-li: He comprat un camp i he d'anar a veure'l; t'ho demano, vulgues excusar-me. I un altre digué: He comprat cinc parelles de bous, i me'n vaig a provar-les; t'ho demano, vulgues excusar-me. I un altre digué: He pres muller i per això no puc venir. En haver tornat el criat, explicà al seu amo aquestes coses. Llavors el cap de casa, indignat, va dir al seu criat: Surt de pressa per les places i carrers de la ciutat; i els pobres, esguerrats i cecs i coixos, fes-los entrar. I el criat va dir-li: Senyor, s'ha fet el que has manat, i encara resta lloc. L'amo contestà al criat: Surt pels camins i pels tancats i fes entrar per força, perquè se m'ompli la casa. Us dic, doncs, que cap d'aquells homes invitats no tastarà del meu convit. Que molts són els cridats, però no tants els escollits.

12. Del nostre Pare en el sants Espiridió, bisbe de Trimizonta, taumaturg: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 199, **Lluc 24**. O bé (grec): Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

13. Dels sants màrtirs Eustaci, Auxenci, Eugeni, Mardari i Orestes: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 42, **Mateu 36**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluc 106**.

15. Del sant hieromàrtir Eleuteri: Evangeli segons sant Marc, pàg. 139, **Marc 10**.

16. Del nostre Pare entre els sants Modest, arquebisbe de Jerusalem: Evangeli segons sant Joan, pàg. , **Joan 36**.

17. Del sant profeta Daniel i dels tres joves Ananies, Azaries i Misael: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 97, **Lluc 62**; i del nostre Pare en el sants Dionís de Zante, arquebisbe d'Egina: Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

DISSABTE ABANS DE NADAL

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(13, 19 - 29)

Lc 72

El Senyor digué aquesta paràbola: El Regne de Déu es semblant a un gra de mostassa que un home agafa i tira al seu hort; ha crescut i s'ha fet un arbre gran, i els moixons del cel han fet joquer de les seves branques. Va dir encara: A què compararé el Regne de Déu? És semblant al llevat que una dona ha agafat i ha entremesclat amb tres mesures de farina fins que tota haurà fermentat. I passava per ciutats i vilatges ensenyant i fent camí cap a Jerusalem. I un li diu: Senyor, són pocs els qui se salven? I ell els respongué: Esforceu-vos a entrar per la porta estreta; car molts, us ho dic, cercaran d'entrar i no podran. Tan bon punt el cap de casa s'haurà aixecat i tancat la porta i vosaltres, restant a fora, us posareu a trucar a la porta dient: Senyor obre'ns, ell us respondrà per dir-vos: No sé pas d'on sou vosaltres. Llavors començareu a dir: Hem menjat i begut davant teu i hem ensenyat per les nostres places. I us contestarà: Us dic que no sé pas d'on sou. Aparteu-vos de mi, tots els agents del mal. Allà hi haurà plors i crui-xit de dents, quan veureu Abraham, Isaac i Jacob i tots els profetes al regne de Déu, i vosaltres trets fora. I en vindran de llevant i de ponent, del septentrió i del migdia, i s'asseuran al regne de Déu.

DIUMENGE ABANS DE NADAL

DELS PARES O DE LA GENEALOGÍA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(1, 1 - 25)

Mt 1

Genealogia de Jesús, el Crist, fill de David, fill d'Abraham: Abraham engendrà Isaac; Isaac engendrà Jacob; Jacob engendrà Tudà i els seus germans; Judà engendrà Fares i Zara, de Tamar; Fares engendrà Hesrom; Hesrom engendrà Aram; Aram engendrà Aminadab; Aminadab engendrà Naasson; Naasson engendrà Salmon; Salmon engendrà Booz, de Rahab; Booz engendrà Obed, de Rut; Obed engendrà Jessè; Jessè engendrà David, el rei. David engendrà Salomó, de la muller d'Urias; Salomó engendrà Roboam; Roboam engendrà Abias; Abias engendrà Asà; Asà engendrà Josafat; Josafat engendrà Joram; Joram engendrà Ozias; Ozias engendrà Joatam; Joatam engendrà Acaz; Acaz engendrà Ezequias; Ezequias engendrà Manassès; Manassès engendrà Amós; Amós engendrà Josias; i Josias engendrà Jeconias i els seus germans, durant l'exili de Babilònia. Després de l'exili de Babilònia, Jeconias engendrà Salatiel; Salatiel engendrà Zorobabel; i Zorobabel engendrà Abiüd; Abiüd engendrà Eliaquim; Eliaquim engendrà Azor; i Azor engendrà Sadoc; Sadoc engendrà Aquim; Aquim engendrà Eliüd; i Eliüd engendrà Eleazar; Eleazar engendrà Matan; Matan engendrà Jacob; i Jacob engendrà Josep, l'home de Maria, de la qual va néixer Jesús, anomenat el Crist. El total de les generacions fa, doncs: catorze generacions des d'Abraham fins a David; catorze genera-

cions des de David fins a l'exili de Babilònia; i catorze generacions des de l'exili de Babilònia fins al Crist. És d'aquesta manera que Jesús, el Crist, fou engendrat: essent promesa la seva mare, Maria, amb Josep, abans de viure plegats, fou trobada que havia concebut de l'Esperit Sant. Josep, el seu home, que era just i no la volia denunciar públicament, va pensar de repudiar-la en secret. Mentre s'ho rumiava, vet aquí que un àngel del Senyor se li va aparèixer en un somni i li va dir: Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a Maria, la teva dona, perquè el que ha estat engendrat en ella és de l'Esperit Sant; tindrà un fill, i li posaràs de nom Jesús, perquè ell salvarà el poble dels seus pecats. Això s'esdevingué per tal que s'acomplís el que el Senyor havia dit pel profeta, quan diu: "Heus aquí que la Verge concebrà i tindrà un fill, i serà el seu nom Emmanuel", que vol dir, Déu és amb nosaltres. Així que Josep es desvetllà del son, féu això que l'àngel del Senyor li havia manat, i va prendre a casa la seva dona; i encara no l'havia coneguda quan va infantar un fill, al qual posà el nom de Jesús.

20. Del sant hieromàrtir Ignasi Teòfor: Evangeli segons sant Marc, pàg. 112, **Marc 41.**

22. De la santa megalomàrtir Anastàsia: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 88, **Lluc 33.**

23. Dels sants màrtirs de Creta: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 109, **Lluc 106.**

PARAMÒNIA DE NADAL

PRIMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(1, 18 - 25)

Mt 2

És d'aquesta manera que Jesús, el Crist, fou engendrat: essent promesa la seva mare, Maria, amb Josep, abans de viure plegats, fou trobada que havia concebut de l'Esperit Sant. Josep, el seu home, que era just i no la volia denunciar públicament, va pensar de repudiar-la en secret. Mentre s'ho rumiava, vet aquí que un àngel del Senyor se li va aparèixer en un somni i li va dir: Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a Maria, la teva dona, perquè el que ha estat engendrat en ella és de l'Esperit Sant; tindrà un fill, i li posaràs de nom Jesús, perquè ell salvarà el poble dels seus pecats. Això s'esdevingué per tal que s'acomplís el que el Senyor havia dit pel profeta, quan diu: "Heus aquí que la Verge concebrà i tindrà un fill, i serà el seu nom Emmanuel", que vol dir, Déu és amb nosaltres. Així que Josep es desvetllà del son, féu això que l'àngel del Senyor li havia manat, i va prendre a casa la seva dona; i encara no l'havia coneguda quan va infantar un fill, al qual posà el nom de Jesús.

TÈRCIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(2, 1 - 20)

Lc 5

En aquell temps, va sortir un edicte de Cèsar August perquè s'empadronés tothom del món. Aquest primer empadronament era el primer que es va fer d'ençà que Quirí era governador de Síria.

I tothom s'anava a inscriure, cadascú a la seva ciutat. També Josep se'n pujà de Galilea, de la ciutat de Natzaret, a Judea, a la ciutat de David que s'anomena Betlem - per ésser ell del casal i llinatge de David- a inscriure's amb Maria, la seva esposa, que estava encinta. I s'esdevingué que, essent ells allí, es compliren els dies que ella havia d'infantar. Ella donà a llum el seu primogènit, l'embolcallà i el reclinà en una menjadora, perquè no hi havia lloc per a ells a la posada.

En aquella contrada hi havia uns pastors que vivien al camp i que de nit vetllaven el seu ramat. Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer, i la glòria del Senyor els embolcallà en claredat, i agafaren qui-sap-la por. Però l'àngel els va dir: No temeu, perquè, mireu, us duc la bona nova d'una gran alegria que serà per a tot el poble, i és que avui us ha nascut el Salvador, que és el Crist Senyor, a la ciutat de David. Aquestes en són les senyes: trobareu un nadó embolcallat i reclinat en una menjadora. I de sobte va ajuntar-se a l'àngel una munió de milícia celeste lloant Déu, bo i dient: Glòria a Déu en les altures, a la terra, pau, en els homes, el beneplàcit diví. I tot d'una que els àngels se n'hagueren anat cap al cel, els pastors es deien entre ells: Anem a Betlem i vegem això que ha passat i que el Senyor ens ha donat a conèixer. Se n'hi anaren, doncs, delerosos, i trobaren Maria, Josep i el nadó reclinat a la menjadora; i, en haver-ho vist, feien saber el que els havia estat dit sobre l'infanto; i tothom que va sentir-los, es meravellà del que li havien explicat els pastors. El que és Maria, retenia totes aquestes coses i les considerava en el seu cor. I els pastors se'n tornaren glorificant i lloant Déu

per tot allò que havien sentit i vist, tal com se'ls havia dit.

SEXTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(2, 1 - 12)

Mt 3

Un cop nascut Jesús a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vet aquí que uns mags vinguts d'orient arribaren a Jerusalem, tot demanant: On és el rei dels jueus que ha nascut? És que hem vist el seu estel a l'Orient, i hem vingut a adorar-lo. En sentir-ho, el rei Herodes es va trasbalsar i amb ell tot Jerusalem. Va aplegar tots els grans sacerdots i els escribes del poble, i els preguntava on havia de néixer el Messies. Aquests li digueren: “A Betlem de Judea, que així ha estat escrit pel profeta: Tu, Betlem, terra de Judà, no ets pas la més petita dels caps de clan de Judà ; que de tu sortirà un cabdill, el qual pasturarà el meu poble Israel”. Llavors Herodes féu cridar els mags d'amagat, es va assabentar ben bé per ells del temps de l'aparició de l'estel, i, tot encaminant-los a Betlem, els va dir: Aneu i informeu-vos ben bé sobre el nen, i, un cop l'hàgiu trobat, feu-m'ho saber perquè també jo vagi a adorar-lo. Ells, després d'haver escoltat el rei, se'n van anar, i, ves!, l'estel que havien vist a l'orient els anava al davant, fins que s'aturà al damunt d'on hi havia el nen. En veure l'estel els agafà una alegria molt gran. Ja dins la casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare, i, caient de genolls, el van adorar; després van obrir els tresors i li oferiren com a presents: or, encens i mirra. Advertits en un

somni de no tornar cap a Herodes, retornaren a la seva terra per un altre camí.

NONA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(2, 13 - 23)

Mt 4

Així que els mags se n'hagueren tornat, l'àngel del Senyor s'apareix en un somni a Josep, i li diu: Lleva't, pren el nen amb la mare i fuig cap a Egipte, i estigues-t'hi fins que jo t'ho diré; que Herodes buscarà el nen per desfer-se'n. Ell es llevà, va prendre de nit el nen amb la mare i marxà cap a Egipte. Va quedar-s'hi fins a la mort d'Herodes, a fi que arribés a acompliment allò que el Senyor havia dit per boca del profeta: “D'Egipte he cridat el meu fill”. Llavors Herodes, en veure's burlat dels mags, s'enfurí terriblement i envià a matar tots els infants de Betlem i de la rodalia, de dos anys en avall, segons el temps que exactament havia esbrinat dels mags. Aleshores tingué acompliment l'oracle del profeta Jeremies, que diu, “S'ha sentit un veu a Rama, grans plors i molts gemecs : Raquel que plora els fills, i no en vol ésser consolada, car són morts”. Mort ja Herodes, l'àngel del Senyor s'apareix en un somni a Josep, a Egipte, i li diu: Lleva't, pren el nen amb la mare i vés-te'n a la terra d'Israel, que ja són morts els qui atemptaven contra la vida del nen. Es llevà, va prendre el nen amb la mare i tornà a entrar a la terra d'Israel. Però, havent sentit dir que Arquelau governava Judea a lloc del seu pare Herodes, va tenir por d'anar-hi; i, avisat en un somni,

es retirà cap a la part de Galilea, i anà a establir-se en una vila anomenada Natzaret, per tal que tingués acompliment l'oracle dit pels profetes: "Serà anomenat Natzarè".

VESPRES o LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(2, 1 - 20)

Lc 5

En aquell temps, va sortir un edicte de Cèsar August perquè s'empadronés tothom del món. Aquest primer empadronament era el primer que es va fer d'ençà que Quirí era governador de Síria. I tothom s'anava a inscriure, cadascú a la seva ciutat. També Josep se'n pujà de Galilea, de la ciutat de Natzaret, a Judea, a la ciutat de David que s'anomena Betlem - per ésser ell del casal i llinatge de David - a inscriure's amb Maria, la seva esposa, que estava encinta. I s'esdevingué que, essent ells allí, es compliren els dies que ella havia d'infantar. Ella donà a llum el seu primogènit, l'embolcallà i el reclinà en una menjadora, perquè no hi havia lloc per a ells a la posada.

En aquella contrada hi havia uns pastors que vivien al camp i que de nit vetllaven el seu ramat. Un àngel del Senyor se'ls va aparèixer, i la glòria del Senyor els embolcallà en claredat, i agafaren qui-sap-la por. Però l'àngel els va dir: No temeu, perquè, mireu, us duc la bona nova d'una gran alegria que serà per a tot el poble, i és que avui us ha nascut el Salvador, que és el Crist Senyor, a la ciutat de David. Aquestes en són les senyes: trobareu un nadó embolcallat i reclinat en una menjadora. I de sobte va ajuntar-se a l'àngel una munió de milícia ce-

leste lloant Déu, bo i dient: Glòria a Déu en les altures, a la terra, pau, en els homes, el beneplàcit diví. I tot d'una que els àngels se n'hagueren anat cap al cel, els pastors es deien entre ells: Anem a Betlem i vegem això que ha passat i que el Senyor ens ha donat a conèixer. Se n'hi anaren, doncs, delerosos, i trobaren Maria, Josep i el nadó reclinat a la menjadora; i, en haver-ho vist, feien saber el que els havia estat dit sobre l'infanto; i tot-hom que va sentir-los, es meravellà del que li havien explicat els pastors. El que és Maria, retenia totes aquestes coses i les considerava en el seu cor. I els pastors se'n tornaren glorificant i lloant Déu per tot allò que havien sentit i vist, tal com se'ls havia dit.

25

NATIVITAT DE CRIST

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(1, 18 - 25)

Mt 2

És d'aquesta manera que Jesús, el Crist, fou engendrat: essent promesa la seva mare, Maria, amb Josep, abans de viure plegats, fou trobada que havia concebut de l'Esperit Sant. Josep, el seu home, que era just i no la volia denunciar públicament, va pensar de repudiar-la en secret. Mentre s'ho rumiava, vet aquí que un àngel del Senyor se li va aparèixer en un somni i li va dir: Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a Maria, la teva dona, perquè el que ha estat engendrat en ella és de l'Esperit Sant; tindrà un fill, i li posaràs de nom Jesús, perquè ell salvarà el poble dels seus pecats. Això

s'esdevingué per tal que s'acomplís el que el Senyor havia dit pel profeta, quan diu: "Heus aquí que la Verge concebrà i tindrà un fill, i serà el seu nom Emmanuel", que vol dir, Déu és amb nosaltres. Així que Josep es desvetllà del son, féu això que l'àngel del Senyor li havia manat, i va prendre a casa la seva dona; i encara no l'havia coneguda quan va infantar un fill, al qual posà el nom de Jesús.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(2, 1 - 12)

Mt 3

Un cop nascut Jesús a Betlem de Judea, en temps del rei Herodes, vet aquí que uns mags vinguts d'orient arribaren a Jerusalem, tot demanant: On és el rei dels jueus que ha nascut? És que hem vist el seu estel a l'Orient, i hem vingut a adorar-lo. En sentir-ho, el rei Herodes es va trasbalsar i amb ell tot Jerusalem. Va aplegar tots els grans sacerdots i els escribes del poble, i els preguntava on havia de néixer el Messies. Aquests li digueren : A Betlem de Judea, que així ha estat escrit pel profeta: "Tu, Betlem, terra de Judà, no ets pas la més petita dels caps de clan de Judà ; que de tu sortirà un cabdill, el qual pasturarà el meu poble Israel". Llavors Herodes féu cridar els mags d'amagat, es va assabentar ben bé per ells del temps de l'aparició de l'estel, i, tot encaminant-los a Betlem, els va dir: Aneu i informeu-vos ben bé sobre el nen, i, un cop l'hàgiu trobat, feu-m'ho saber perquè també jo vagi a

adorar-lo. Ells, després d'haver escoltat el rei, se'n van anar, i, ves!, l'estel que havien vist a l'orient els anava al davant, fins que s'aturà al damunt d'on hi havia el nen. En veure l'estel els agafà una alegria molt gran. Ja dins la casa, van veure el nen amb Maria, la seva mare, i, caient de genolls, el van adorar; després van obrir els tresors i li oferiren com a presents: or, encens i mirra. Advertits en un somni de no tornar cap a Herodes, retornaren a la seva terra per un altre camí.

26. SINAXI DE LA MARE DE DÉU: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 203, **Mateu 4.**

DISSABTE DESPRÉS DE NADAL

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(12, 15 - 21)

Mt 46

En aquell temps, nombroses multituds seguien Jesús, i va guarir tots els malalts, manant-los, però, severament que no el descobrissin; així arribava a acompliment l'oracle del profeta Isaïes, quan diu: "Guaita el meu Servent, que jo he escollit, el meu estimat, que té tota la meva benvolença; damunt seu posaré el meu esperit i la justícia anunciarà a les nacions. No discutirà ni cridarà, no li sentirà ningú la veu pels camins rals. La canya esquerdada, no la trencarà, ni el ble fumejant no apagarà, fins que meni la justícia al triomf. I en el seu nom esperaran les nacions".

DIUMENGE DESPRÉS DE NADAL

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(2, 13 - 23)

Mt 4

Així que els mags se n'hagueren tornat, l'àngel del Senyor s'apareix en un somni a Josep, i li diu: Lleva't, pren el nen amb la mare i fuig cap a Egipte, i estigues-t'hi fins que jo t'ho diré; que Herodes buscarà el nen per desfer-se'n. Ell es llevà, va prendre de nit el nen amb la mare i marxà cap a Egipte. Va quedar-s'hi fins a la mort d'Herodes, a fi que arribés a acompliment allò que el Senyor havia dit per boca del profeta: "D'Egipte he cridat el meu fill". Llavors Herodes, en veure's burlat dels mags, s'enfurí terriblement i envià a matar tots els infants de Betlem i de la rodalia, de dos anys en avall, segons el temps que exactament havia esbrinat dels mags. Aleshores tingué acompliment l'oracle del profeta Jeremies, que diu, "S'ha sentit un veu a Rama, grans plors i molts gemecs : Raquel que plora els fills, i no en vol ésser consolada, car són morts". Mort ja Herodes, l'àngel del Senyor s'apareix en un somni a Josep, a Egipte, i li diu: Lleva't, pren el nen amb la mare i vés-te'n a la terra d'Israel, que ja són morts els qui atemptaven contra la vida del nen. Es llevà, va prendre el nen amb la mare i tornà a entrar a la terra d'Israel. Però, havent sentit dir que Arquelau governava Judea a lloc del seu pare Herodes, va tenir por d'anar-hi; i, avisat en un somni, es retirà cap a la part de Galilea, i anà a establir-se en una vila anomenada Natzarèt, per tal que tingués acompliment l'oracle dit pels profetes: "Serà anomenat Natzarè".

27. **Del sant protomàrtir i arxidiaca Esteve:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 69, **Mateu 87**.

28. **Dels sant màrtirs de Nicomèdia:** Evangeli segons sant Lluc, pàg. 196, **Lluc 51**, o bé: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 102, **Lluc 77**.

29. **Dels sants innocents de Betlem:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 203, **Mateu 4**.

MES DE GENER

1

CIRCUMCISIÓ DEL SENYOR

I memòria de sant Basili el Gran

MATINES

Evangelí segons sant Joan, pàg. 197, Joan 36.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangelí segons sant Lluc

(2, 20 - 21, 40 - 52)

Lc 6

En aquell temps, els pastors se'n tornaren glorificant i lloant Déu per tot allò que havien sentit i vist, tal com se'ls havia dit. Quan van haver passat vuit dies per a circumcidar l'infant, se li posà el nom de Jesús, el que havia dit l'àngel abans d'ésser ell concebut al si matern. I l'infant creixia i s'enfortia, esdevenint ple de saviesa. I en ell habitava la gràcia de Déu. Els seus pares anaven cada any a Jerusalem per la festa de Pasqua. Quan ell tingué dotze anys, se n'hi pujaren, com de costum, per tal festa i, acabats els dies, en tornar-se'n, l'infant Jesús va romandre a Jerusalem, sense que se n'adonessin els seus pares. Pensant-se que ell era a la comitiva, feren un dia de camí; aleshores, van cercar-lo entre els parents i coneguts i no trobant-lo, se'n tornaren a Jerusalem en cerca d'ell. Al cap de tres dies l'arribaren a trobar el temple, assegut enmig dels doctors, es-

coltant-los i responent-los; i tots els qui el sentien, es meravellaven de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares, en veure'l, restaren atònits, i va dir-li la seva mare: Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? Mira que el teu pare i jo et cercàvem anguniosos. I els respongué: Per què em cercàveu? ¿No sabíeu que em cal estar per les coses del meu Pare? Però ells no compregueren això que els havia dit. Llavors, baixà amb ells i anà a Natzaret, i els estava sotmès. I la seva mare retenia totes aquestes coses al seu cor. Quant a Jesús, creixia en saviesa, en edat i en gràcia davant Déu i davant els homes.

2ⁿ Evangelí: segons sant Lluc, pàg. 85, Lluc 24.

DISSABTE ABANS DE L'EPIFANIA

Lectura del sant Evangelí segons sant Mateu

(3, 1 - 11)

Mt 5

En aquell temps, es va presentar Joan Baptista predicant al desert de Judea: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop. Aquest Joan és l'anunciat pel profeta Isaïes, quan diu: "Veu d'un que crida pel desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu-li les senderes". Ell, Joan duia un vestit de pèl de camell, cenyit amb un cinturó de pell, i s'alimentava de llagostos i mel boscana. Aleshores Jeru-

salem, tot Judea i tots els voltants del Jordà sortien a trobar-lo i es feien batejar per ell al riu Jordà tot confessant els pecats. En veure que molts fariseus i saduceus acudien al seu baptisme, els va dir: Cria d'escurçons, ¿qui us a ensenyat de defugir la ira imminent ? Feu, doncs, un fruit digne de conversió, i no aneu refiats, dient-vos: Tenim Abraham per pare; perquè us dic que Déu pot suscitar, d'aquestes pedres, fills a Abraham. Ja la dextra és posada a l'arrel dels arbres: tot arbre, doncs, que no faci bon fruit serà tallat i tirat al foc. Jo, certament, us batejo amb aigua en ordre a la conversió; però aquell qui ve darrera meu és més fort que no jo, tant, que no sóc digne de portar-li les sandàlies; ell us batejarà amb Esperit Sant i foc.

DIUMENGE ABANS DE L'EPIFANIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(1, 1 - 8)

Mc 1

Començament de l'Anunci Joiós de Jesús, el Crist, Fill de Déu. Com ha estat escrit en el profeta Isaïes: "Guaita, envia al teu davant mon missatger perquè et prepari el camí. Veu d'un que crida pel desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu-li les senderes". Aparegué Joan Baptista al desert predicant un baptisme de conversió per al perdó dels pecats. Tota la terra de Judea i tots els habitants de Jerusalem sortien a trobar-lo, i es feien batejar per ell tot confessant els pecats. Joan vestia una peça de pèl de camell, i menjava llagostes i mel boscana. I predicava: Ve darrera meu el qui és més fort que no jo, tant, que no sóc dig-

ne d'ajupir-me a deslligar-li la corretja de les sandàlies. Jo us he batejat amb aigua, però ell us batejarà amb Esperit Sant.

2. Del nostre Pare entre els sants Silvestre, papa de Roma. Prefesta de l'Epifania: Evangeli segons sant Joan, pàg. 13, **Joan 8.**

I DEL NOSTRE VENERABLE PARE SERAFÍ DE SAROV: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43;** a la litúrgia, Evangeli segons sant Lluc, pàg. 85, **Lluc 24.**

3. Del sant profeta Malaquies: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 42, **Mateu 36.**

4. Sinaxi dels setanta Apòstols: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 92, **Lluc 50.**

5

PARAMÒNIA DE L'EPIFANIA

PRIMA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(3, 1 - 11)

Mt 5

En aquell temps, es va presentar Joan Baptista predicant al desert de Judea: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop. Aquest Joan és l'anunciat pel profeta Isaïes, quan diu : "Veu d'un que crida pel desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu-li les senderes." Ell, Joan duia un vestit de pèl de camell, cenyit amb un cinturó de pell, i s'alimentava de llagostes i mel boscana. Aleshores Jerusalem, tot Judea i tots els voltants del Jordà sortien a trobar-lo i es feien batejar per ell al riu Jordà tot confessant els pecats.

TÈRCIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(1, 1 - 8)

Mc 1

Començament de l'Anunci Joiós de Jesús, el Crist, Fill de Déu. Com ha estat escrit en el profeta Isaïes: "Guaita, envio al teu davant mon missatger perquè et prepari el camí. Veu d'un que crida pel desert: Prepareu el camí del Senyor, aplaneu-li les senderes." Aparegué Joan Baptista al desert predicant un baptisme de conversió per al perdó dels pecats. Tota la terra de Judea i tots els habitants de Jerusalem sortien a trobar-lo, i es feien batejar per ell tot confessant els pecats. Joan vestia una peça de pèl de camell, i menjava llagostos i mel boscana. I predicava: Ve darrera meu el qui és més fort que no jo, tant, que no sóc digne d'ajupir-me a deslligar-li la corretja de les sandàlies. Jo us he batejat amb aigua, però ell us batejarà amb Esperit Sant.

SEXTA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(1, 9 - 15)

Mc 2

En aquell temps, Jesús va venir des de Natzaret de Galilea, i fou batejat per Joan en el Jordà. I just quan sortia de l'aigua, va veure que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, davallava cap a ell. I es va sentir una veu del cel: Tu ets el meu Fill, l'estimat; tu tens tota la meva benvolença. I tot seguit l'Esperit l'empeny cap al desert. Hi va passar quaranta dies, temptat per Satanàs; s'estava entre salvatgines, i els àngels el servien.

Després que Joan fou empresonat, Jesús es presentà a Galilea predicant l'Anunci Joiós de Déu: El temps ja és acomplert, deia, i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en l'Anunci Joiós.

NONA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(3, 13 - 17)

Mt 6

En aquell temps, Jesús deixà Galilea i es presenta al Jordà, a Joan, a fi d'ésser-ne batejat. Però Joan l'en volia retreure, dient: Jo necessito ser batejat per tu, i tu véns a mi ? Jesús li féu de resposta: Deixa'm fer ara; que ens convé de dur a acompliment tota justícia. Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús va sortir de l'aigua; i vet aquí que el cel s'obri, i veié davallar-ne, com un colom, l'Esperit de Déu, que anava cap a ell; i es va sentir una veu del cel que deia: Aquest és el meu Fill, l'estimat, que té tota la meva benvolença.

VESPRES o LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(3, 1 - 18)

Lc 9

L'any quinze de l'imperi de Tiberi Cèsar, essent Ponç Pilat procurador de Judea, Herodes tetrarca de Galilea, el seu germà Filip tetrarca d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisània tetrarca d'Abilene, havent-hi de grans sacerdots Annàs i Caifàs, la paraula de Déu va

adreçar-se a Joan, fill de Zacarias, al desert. Llavors, recorregué tots els voltants del Jordà predicant un baptisme de penediment en remissió dels pecats, com està escrit al llibre dels oracles del profeta Isaïes: “Una veu crida pel desert: Prepareu el camí del Senyor, adreceu les seves senderes: tota fondalada serà omplerta i tota muntanya i tossal seran abaixats, i els camins torts rectificats, i els escabrosos aplanats. I tota carn veurà la salvació de Déu.” Deia, doncs, a les gentades que venien a fer-se batejar per ell: Raça d'escurçons, ¿qui us ha ensenyat de fugir de la ira que s'acosta? Feu, doncs, fruits escaients de conversió, i no comenceu pas a dir: Per pare tenim Abraham; car us dic que d'aquestes pedres pot Déu suscitar fills a Abraham. Ja la dextral i tot està posada a l'arrel dels arbres; per tant, tot arbre que no lleva bon fruit serà tallat i tirat al foc. I les multituds li preguntaven: Què ens cal fer, doncs? I els responia així: Qui tingui dues túniques, en doni a qui no en té; i qui té vianda, faci igual. Vingueren també publicans a fer-se batejar, i van dir-li: Mestre, què ens cal fer? I els contestà: No exigiu res més del que hi ha ordenat. No pas menys els soldats li preguntaren així: I a nosaltres, què ens cal fer? i els va dir: No feu extorsió a ningú, ni denuncieu falsament, i acontenteu-vos amb la vostra soldada. Com que el poble estava en expectació i tot-hom es preguntava en el seu cor si Joan per ventura era el Messies, a tots va respondre Joan: El que és jo, us batejo amb aigua; però ve el qui és més fort que jo, del qual no sóc digne de desfer la corretja de les seves sandàlies: ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. A

la seva mà té el garbell per netejar l'era i aplegar el blat al graner, mentre que cremarà la palla amb foc inextingible. I amb moltes d'altres exhortacions encara, anunciava la bona nova al poble.

BENEDICCIÓ DE LES AIGÜES

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(1, 9 - 11)

Mc 2

En aquell temps, Jesús va venir des de Natzaret de Galilea, i fou batejat per Joan en el Jordà. I just quan sortia de l'aigua, va veure que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, davallava cap a ell. I es va sentir una veu del cel: Tu ets el meu Fill, l'estimat; tu tens tota la meva benvolença.

6

TEOFANIA

BAPTISME DEL SENYOR

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(1, 9 - 11)

Mc 2

En aquell temps, Jesús va venir des de Natzaret de Galilea, i fou batejat per Joan en el Jordà. I just quan sortia de l'aigua, va veure que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, davallava cap a ell. I es va sentir una veu del cel: Tu ets el meu Fill, l'estimat; tu tens tota la meva benvolença.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(3, 13 - 17)

Mt 6

En aquell temps, Jesús deixà Galilea i es presenta al Jordà, a Joan, a fi d'ésser-ne batejat. Però Joan l'en volia retreure, dient: Jo necessito ser batejat per tu, i tu véns a mi ? Jesús li féu de resposta: Deixa'm fer ara; que ens convé de dur a acompliment tota justícia. Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús va sortir de l'aigua; i vet aquí que el cel s'obri, i veié davallar-ne, com un colom, l'Esperit de Déu, que anava cap a ell; i es va sentir una veu del cel que deia: Aquest és el meu Fill, l'estimat, que té tota la meva benvolença.

Sinaxi del venerable i il·lustre profeta, precursor i baptista Joan

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(1, 29 - 34)

Jn 3

En aquell temps, Joan veié acostar-se Jesús i digué: Mireu l'anyell de Déu que treu el pecat del món. Es d'aquest que vaig dir: després de mi ve un home que ha passat a davant meu, perquè existia abans que jo. I jo no el coneixia; però per tal que ell fos manifestat a Israel, he vingut jo a batejar amb aigua. I Joan va testimoniar amb aquestes paraules: He vist l'Esperit que, com un colom, baixava del cel i es parava damunt seu. I jo no el coneixia, però el qui m'ha enviat a batejar amb aigua m'havia dit: Aquell damunt del qual veuràs l'Esperit baixar i

parar-se al seu damunt, és el qui bateja amb l'Esperit Sant. L'he vist, doncs, i en dono testimoni: aquest és el Fill de Déu.

DISSABTE DESPRÉS DE L'EPIFANIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(4, 1 - 11)

Mt 7

En aquell temps, Jesús fou endut per l'Esperit al desert a fi d'ésser temptat pel diable. Havent dejunat quaranta dies i quaranta nits, a la fi tingué fam. Se li acostà el temptador, i li va dir: si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans. Però ell li va respondre: Ha estat escrit: "No sols de pa viurà l'home, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu." Llavors el diable se l'enduu a la Ciutat Santa, el posa sobre el pinacle del temple, i li diu: Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix, que ha estat escrit: "Per tu manarà als seus àngels que et portin amb les mans, no sigui que el teu peu ensopegui amb una pedra." Jesús que li fa: També ha estat escrit: "No temptaràs el Senyor, el teu Déu." Encara un altre cop, el diable se l'enduu a una muntanya molt alta, li mostra els reialmes del món amb la seva glòria, i li diu : Tot això et donaré si, prosternant-te, m'adoraves. Llavors li diu Jesús: Fuig d'aquí, Satanàs ! Que ha estat escrit : "El Senyor, el teu Déu adoraràs, i només a ell donaràs culte." Llavors el diable el deixà estar, i vet aquí que uns àngels s'atansaren i serviren Jesús.

DIUMENGE DESPRÉS DE L'EPIFANIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu
(4, 12- 17)

Mt 8

En aquell temps, així que Jesús va saber que Joan havia estat empresonat, es retirà cap a Galilea; havent, però, deixat Natzaret, se n'anà a residir a Cafarnaüm, vora el mar, als termes de Zabulon i Neftalí. Així tingué acompliment l'oracle del profeta Isaïes que diu: "Terra de Zabulon i terra de Neftalí; camí del mar, dellà el Jordà, Galilea de les nacions! El poble que habitava la fosca ha vist una gran llum; i als habitants del país i l'ombra de la mort, una llum se'ls ha desclòs." Des d'aleshores Jesús es posà a predicar i a dir: Convertiu-vos, que el Regne dels cels és a prop.

dels dotze apòstols són aquests: primer, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, el fill del Zebedeu, i Joan, el seu germà; Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el publicà; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó, el cananeu, i Judas, l'Iscariot, que fou el seu traïdor. Aquests dotze, Jesús els va enviar amb les següents recomanacions: Guariu malalts, ressusciteu morts, netegeu leprosos, expulseeu els dimonis. De franc ho heu rebut, de franc doneu-ho.

Ús grec: Evangeli segons sant Mateu 4, 25 - 5, 12, **Mt10**.

11. Del nostre venerable Pare Teodosi Cenobiarca: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluc 24**. A la litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

12

Evangelí de post festa

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan
(10, 39 - 42)

Jn 38

En aquell temps, els jueus intentaren novament d'agafar Jesús, però se'ls escapà de les mans. I se'n tornà a l'altra banda del Jordà, allà on Joan havia batejat, i s'hi quedà. Molta gent hi van anar a veure'l. Deien: Joan no va fer cap miracle, però tot el que va dir d'aquest, era veritat. I allà molts van creure en ell.

8. Evangeli de postfesta: Evangeli segons sant Joan, pàg. 14, **Joan 11**.

9. Evangeli de després de la festa: segons sant Marc, pàg. 65, **Marc 2**.

10

Evangelí de postfesta: Segons sant Lluç, pàg. 81, **Lluc 10**.

Del nostre Pare entre els sants

Gregori, bisbe de Nyssa.

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu
(10, 1 - 5, 8)

Mt 10

En aquell temps, Jesús, havent cridat els seus dotze deixebles, els donà poder sobre els esperits impurs perquè els expulsessin, com també de guarir tota mena de malalties i xacres. Els noms

Del nostre Pare entre els Sants

Sabas, arquebisbe de Sèrbia

Evangelí segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**.

13. Evangeli de postfesta: segons sant Lluç, pàg. 107, **Lluc 99**.

14. Dels nostres venerables Pares assassinats al Sinai i a Raizu: Evangeli segons sant Lluç, pàg., **Lluc 67**.

15. Dels nostres venerables Pares Pau de Tebes i Joan Calivita: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

16. Veneració de la preciosa cadena del sant apòstol Pere: a la litúrgia, Eothinon 11.

17. DEL NOSTRE VENERABLE PARE TEÒFOR ANTONI EL GRAN: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**. A la litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluç 24**.

18. Dels nostres Pares entre els sants Atanasi i Ciril, arquebisbes d'Alexandria: a Matines, Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**. A la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**.

19. Del nostre venerable Pare Macari l'egipci: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

20. DEL NOSTRE VENERABLE PARE TEÒFOR EUTIMI EL GRAN: a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**. A la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluç 24**.

21. Del nostre venerable Pare Màxim el Confessor: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 195, **Lluç 64**.

22. El sant apòstol Timoteu: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluç 51**. I del sant màrtir Anastasi el persa: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 43, **Mateu 38**.

25. DEL NOSTRE PARE ENTRE ELS SANTS GREGORI EL TEÒLEG: a Matines i a la Litúrgia, Evangelis del 13 de novembre.

27. TRASLLAT DE LES RELÍQUIES DEL NOSTRE PARE ENTRE ELS SANTS JOAN CRISÒSTOM: a Matines i a la Litúrgia, Evangelis del 13 de novembre.

28. Del nostre venerable Pare Efrem el sirià: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

29. Trasllat de les relíquies del sant hieromàrtir Ignasi Teòfor: Evangeli segons sant Marc, pàg. 112, **Marc 41**.

30. DELS NOSTRES PARES ENTRE ELS SANTS ELS DOCTORS UNIVERSALS BASILI EL GRAN, GREGORI TEÒLEG I JOAN CRISÒSTOM: a Matines. Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**.

31. Dels sants taumaturgs anargirs Cir i Joan: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 195, **Mateu 34**.

MES DE FEBRER

1. Del sant màrtir Trifó: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 106, Lluc 51.

2

HIPAPANTI O RETROBAMENT

DE NOSTRE SENYOR JESÚS CRIST

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(2, 25 - 32)

Lc 8

En aquell temps, vivia a Jerusalem un home per nom Simeó. Aquest home era just i piadós, esperava la consolació d'Israel i l'Esperit Sant era en ell; i per l'Esperit Sant li havia estat revelat que no veuria la mort abans d'haver vist el Crist del Senyor. Mogut, doncs, per l'Esperit, se'n vingué al temple; i, en entrar els pares amb l'infant Jesús a acomplir per ell el que prescrivia la llei, Simeó el prengué als seus braços, beneí Déu i va dir: Ara, deixa anar, Senyor, el teu servidor en pau, segons la teva paraula; car els meus ulls han vist la teva salvació, que has preparat davant tots els pobles, llum per a il·luminar les nacions i glòria del teu poble Israel.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(2, 22 - 40)

Lc 7

En aquell temps, els pares del nen Jesús el dugueren a Jerusalem per pre-

sentar-lo al Senyor, tal com està escrit en la llei del Senyor, que tot noi primer nat serà consagrat al Senyor, i per oferir en sacrifici, tal com està escrit en la llei del Senyor, un parell de tórtres o dos colomins. I heus aquí que a Jerusalem vivia un home per nom Simeó. Aquest home era just i piadós, esperava la consolació d'Israel i l'Esperit Sant era en ell; i per l'Esperit Sant li havia estat revelat que no veuria la mort abans d'haver vist el Crist del Senyor. Mogut, doncs, per l'Esperit, se'n vingué al temple; i, en entrar els pares amb l'infant Jesús a acomplir per ell el que prescrivia la llei, Simeó el prengué als seus braços, beneí Déu i va dir: Ara, deixa anar, Senyor, el teu servidor en pau, segons la teva paraula; car els meus ulls han vist la teva salvació, que has preparat davant tots els pobles, llum per a il·luminar les nacions i glòria del teu poble Israel.

El seu pare i la seva mare estaven meravellats pel que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: Heus aquí que ell és posat per a caiguda i aixecament de molts a Israel i com a senyal de contradicció - i, a tu mateixa, una espasa et travessarà l'ànima -, a fi que es revelin els pensaments de molts de cors. Hi havia encara Anna, una profetessa, filla de Fanuel, de la tribu d'Asser. Ella era d'edat força avançada. Havent viscut set anys amb el seu marit, després de la seva virginitat, restà vídua

fins a vuitanta-quatre anys, la qual no s'apartava del temple, servint Déu amb dejunis i oracions nit i dia. I com que ella s'hi escaigué a la mateixa hora, va posar-se a lloar Déu i parlava de l'infant a tothom qui esperava la deslliurança de Jerusalem. Quan ho van haver aconpleert tot segons la llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, a la seva ciutat de Natzaret. Entretant, l'infant creixia i s'enfortia, esdevenint ple de saviesa. I en ell habitava la gràcia de Déu.

3

Del sant i just Simeó Theodoc i de la santa profetessa Anna.

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(2, 25 - 38)

Lc 8

En aquell temps, vivia a Jerusalem un home per nom Simeó. Aquest home era just i piadós, esperava la consolació d'Israel i l'Esperit Sant era en ell; i per l'Esperit Sant li havia estat revelat que no veuria la mort abans d'haver vist el Crist del Senyor. Mogut, doncs, per l'Esperit, se'n vingué al temple; i, en entrar els pares amb l'infant Jesús a acomplir per ell el que prescrivia la llei, Simeó el prengué als seus braços, beneí Déu i va dir: Ara, deixa anar, Senyor, el teu servidor en pau, segons la teva paraula; car els meus ulls han vist la teva salvació, que has preparat davant tots els pobles, llum per a il·luminar les nacions i glòria del teu poble Israel. El seu pare i la seva mare estaven meravellats pel que es deia d'ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: Heus aquí que ell és

posat per a caiguda i aixecament de molts a Israel i com a senyal de contradicció - i, a tu mateixa, una espasa et travessarà l'ànima -, a fi que es revelin els pensaments de molts de cors.

Hi havia encara Anna, una profetessa, filla de Fanuel, de la tribu d'Aser. Ella era d'edat força avançada. Havent viscut set anys amb el seu marit, després de la seva virginitat, restà vídua fins a vuitanta-quatre anys, la qual no s'apartava del temple, servint Déu amb dejunis i oracions nit i dia. I com que ella s'hi escaigué a la mateixa hora, va posar-se a lloar Déu i parlava de l'infant a tothom qui esperava la deslliurança de Jerusalem.

8. Del sant megalomàrtir Teodor Estratilat: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 42, **Mateu 36.**

9. Del sant màrtir Nicèfor: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluc 106.**

10. Del sant hieromàrtir Caralampi: Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52.**

11. Del sant hieromàrtir Blai, bisbe de Sebaste: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 195, **Mateu 34.**

14. Del nostre venerable pare Ciril, apostol dels eslaus: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11.**

17. Del sant megalomàrtir Teodor Tiron: Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52.**

23

Del sant hieromàrtir Policarp, bisbe de Esmirna.

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(12, 24-26, 35-36)

Jn 42

El Senyor va dir als seus deixebles: si el gra de blat que se sembra al camp no mor, resta tot sol; en canvi, si mor,

lleva molt de fruit. Qui s'estima la vida, la perd; i qui no s'estima la vida en aquest món, la guardarà per a la vida eterna. Qui em vol servir, que em segueixi, i allà on sóc jo, també hi serà el meu servent; i el Pare honorarà qui em serveixi. Jesús digué a la gent: Encara tindreu algun temps la llum entre vosaltres; camineu amb llum mentre en teniu, que la fosca no us atrapi d'improvís, qui camina en la foscor no sap on va. Mentre teniu la llum, heu de creure en la llum, i esdevindreu fills de la llum.

24. PRIMERA I SEGONA INVENCÍÓ DEL VENERABLE CAP DEL PRECURSOR: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 87, **Lluc 31**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 44, **Mateu 40**.

MES DE MARÇ

9. **DELS QUARANTA MÀRTIRS DE SEBASTE:** a Matines, Evangeli segons sant Lluc, pàg. 109, **Lluc 106**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 57, **Mateu 80**.

14. **Del nostre venerable pare Benet de Núrsia:** a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**; a la litúrgia, Evangeli segons sant Lluc, pàg. 85, **Lluc 24**.

17. **Del nostre venerable Pare Alexis, l'home de Déu:** a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluc, pàg. 85, **Lluc 24**.

25

ANUNCIACIÓ

DE LA MARE DE DÉU

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(1, 39 - 49, 56)

Lc 4

En aquell temps, Maria es posà en camí i se n'anà adelerada a la muntanya, a una ciutat de Judà. Entrà a casa de Zacarias i saludà Elisabet. I succeí que, tan bon punt Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant saltà de goig al si d'ella, i Elisabet esdevingué plena de l'Esperit Sant, i exclamà amb gran veu: Beneïda ets tu entre les dones, i beneit és el fruit del teu si. I, ¿d'on em prové això, que la mare del meu Senyor hagi vingut a mi? I és que, mira, tot seguit que la veu

de la teva salutació m'ha sonat a les orelles, l'infant ha saltat de joia al meu si. Cert, benaurada és la que ha cregut que tindrà compliment el que li ha estat dit de part del Senyor. Aleshores va dir Maria: La meva ànima proclama la grandesa del Senyor, i el meu esperit esclata de goig en Déu, Salvador meu, puix que ha posat els ulls en la humilitat de la seva serventa. Veus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions, ja que per mi ha fet meravelles el Poderós, de qui el nom és sant.

Maria va romandre amb Elisabet uns sis mesos, i se'n tornà a casa seva.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(1, 24 - 38)

Lc 3

En aquell temps, Elisabet, muller de Zacarias, va concebre, i s'amagà cinc mesos, dient: Això ha fet el Senyor en mi aquests dies en què ha mirat de treure'm la ignomínia entre els homes.

Al sisè mes fou enviat per Déu l'àngel Gabriel a una ciutat de Galilea, anomenada Natzaret, a una verge esposada amb un home per nom Josep, del casal de David. El nom de la verge era Maria. I, en haver entrat a casa d'ella, digué: Alegra't, plena de gràcia. El Senyor és amb tu. Però ella per aquestes paraules es desassossegà, i es preguntava què volia

dir tal salutació. I l'àngel li va dir: No temis, Maria, que has trobat gràcia davant Déu. Vet ací que concebràs al teu si i infantaràs un fill i per nom li diràs Jesús. Ell serà gran, i se l'anomenarà el Fill de l'Altíssim. Déu Senyor li donarà el tron de David, pare seu, i regnarà al casal de Jacob eternament, i el seu regnat no tindrà fi. Però digué Maria a l'àngel: ¿Com es farà això, puix que no conec home? L'àngel, en resposta, li va dir: L'Esperit sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això l'infant serà anomenat Fill de Déu. I vet ací que Elisabet, la teva parenta, també ha concebut un fill en la seva vellesa, i aquest és el sisè mes de la qui era dita estèril, que res no és impossible a Déu. I Maria va fer: Mira, jo sóc la serventa del Senyor; que se'm faci segons la teva paraula. Llavors, l'àngel es retirà d'ella.

26. Sinaxi de l'arcàngel Gabriel: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluç 51.**

30. Del nostre venerable Pare Joan Climac: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43.**

MES DE ABRIL

1

De la nostra venerable Mare Maria Egipciaca

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan
(8, 3- 11)

Jn 28

En aquell temps, els escribes i els fariseus van portar una dona sorpresa en adulteri i, posant-la al mig, van dir a Jesús: Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en flagrant delictes d'adulteri. Ara bé, Moisès ens té manat, en la Llei, que aquesta mena de dones s'han de matar apedregant-les; però tu, què hi dius? Això ho deien per posar-lo a prova i tenir de què acusar-lo. Però Jesús, ajupint-se, es posà a escriure a terra amb el dit, fins que, de tant insistir a preguntar-li-ho, s'alçà i els digué: Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que comenci a tirar-li pedres. I tornà a ajupir-se i a escriure a terra. En sentir allò, l'un rera l'altre van anar marxant, començant pels més vells, fins a quedar, Jesús, sol amb la dona, que no s'havia mogut. Llavors, alçant-se, li digué: Dona, on són? Ningú no t'ha condemnat? Ella li respon: Ningú, Senyor. Li diu Jesús: Jo tampoc no et condemno. Vés i no pequis més.

22. Del nostre venerable Pare Teodor Sikeota: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43.**

23. DEL SANT I IL·LUSTRE MEGALOMÀRTIR JORDI TROPAIOFOR: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 97, **Lluç 63**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52.**

25. DEL SANT APÒSTOL I EVANGELISTA MARC: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 92, **Lluç 50**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Marc, pàg. 74, **Marc 23**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluç 51.**

27. Del sant hieromàrtir Simeó, parent del Senyor: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 52, **Mateu 56.**

30. DEL SANT APÒSTOL JAUME, GERMÀ DE JOAN EL TEÒLEG: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 92, **Lluç 50**; a la litúrgia, Evangeli segons sant Marc, pàg. 74, **Marc 23**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 98, **Lluç 40.**

MES DE MAIG

1. **Del sant profeta Jeremies:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 82, **Lluc 14**.

2. **DEL NOSTRE PARE ENTRE ELS SANTS ATANASI EL GRAN:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**.

3. **DEL NOSTRE VENERABLE PARE TEODOSI, HIGÜMEN DEL MONESTIR DE LES CRIPTES:** a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluc 24**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

6. **Del sant i just Job:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

7. **De l'aparició en el cel de Jerusalem del venerable signe de la Creu:** Evangeli segons sant Joan, pàg. 186, **Joan 60**.

8. **DEL SANT APÒSTOL I EVANGELISTA JOAN TEÒLEG:** a Matines, Eothinon 11, pàg. 10; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Joan, pàg. 189, **Joan 61**. **I del nostre venerable Pare Arseni el Gran:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

9. **Del sant apòstol Isaïes:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 82, **Lluc 14**. **I trasllat de les relíquies de sant Nicolau Taumaturg de Myra a la ciutat de Bari:** a Matines, Evangeli segons sant Joan, pàg. 196, **Joan 35**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluc 24**.

10. **DEL SANT APÒSTOL SIMÓ ZELOTA:** a Matines, Eothinon 11, pàg. 10; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 52, **Mateu 56**.

11

Dedicació de Constantinoble

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(15, 9 - 16)

Jn 51

El Senyor va dir als seus deixebles: Jo us he estimat com el Pare m'ha esti-

mat a mi; continueu en el meu amor. Si guardeu els meus manaments, continueu en el meu amor, tal com jo he guardat els manaments del meu Pare i persevero en el seu amor. Us he dit aquestes coses per tal que la meva joia sigui en vosaltres i la vostra joia sigui completa. Aquest és el meu manament: Que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat. No hi ha pas un amor més gran que aquest: donar la vida pels amics. Vosaltres sou els meus amics, si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què vol fer el seu amo; us he dit amics, perquè us he fet saber totes les coses que he sentit del meu Pare. No m'heu pas escollit vosaltres a mi, sóc jo que us he escollit i us he fet el que sou perquè aneu i doneu fruit i el vostre fruit perduri; perquè el Pare us doni tot el que li demaneu en nom meu.

I MEMÒRIA DELS SANTS IGUALS ALS APÒSTOLS CIRIL I METODI, DOCTORS DELS ESLAUS: a Matines, Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**. A la Litúrgia, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**.

12. **Dels nostres Pares entre els sants Epifani, bisbe de Xipre, i Germà, arquebisbe de Constantinoble:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**.

15. **Del nostre venerable Pare Pacomi el Gran:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. , **Lluc 77**, o bé: segons sant Mateu, pàg. 37, **Mateu 10**.

21. DEL SANTS EMPERADORS IGUALS ALS APÒSTOLS CONSTANTÍ I HELENA: a Matines, Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Joan, pàg. 196, **Joan 35**.

24. Del nostre venerable Pare Simeó del mont Admirable: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**, o bé: segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**.

25. TERCERA INVENCIÓ DEL VENERABLE CAP DEL PRECURSOR: a Matines: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 87, **Lluc 31.**; a la Litúrgia: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 44, **Mateu 40**.

MES DE JUNY

2. Del nostre venerable Pare entre els sants Nicèfor, patriarca de Constantinoble: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 195, **Lluc 64**.

4. Del nostre Pare entre els sants Metrofanès, arquebisbe de Constantinoble: Evangeli segons sant Joan, pàg. 196, **Joan 35**.

8. Trasllet de les relíquies del sant megalomàrtir Teodor Estratilat: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 42, **Mateu 36**.

9. Del nostre Pare entre els sants, Ciril, arquebisbe d'Alexandria: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mateu 11**.

11. **DELS SANTS APÒSTOLS BARTOMEU I BERNABÈ**: a Matines, Eothinon 11, pàg. 10; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluc, pàg. 196, **Lluc 51**.

12. Dels nostres venerables Pares Onofre el Gran i Pere Athonita: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**.

14. Del sant profeta Eliseu: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 82, **Lluc 14**.

17. Dels sants màrtirs Manuel, Sabel i Ismael: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 109, **Lluc 106**.

18. Del sant màrtir Leonci: Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52**.

19

De sant profeta Judes, parent del Senyor

MATINES

Eothinon 11, pàg 10.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(14, 21 - 24)

Jn 48

El Senyor va dir als seus deixebles: Qui té i guarda els meus manaments és el qui m'estima; i el qui m'estima, serà estimat del meu Pare i jo l'estimaré i em manifestaré a ell. L'altre Judas, no l'Isca-riot, li digué: Senyor, ¿què ha passat, que et vulguis manifestar a nosaltres i no al món? Jesús li respongué: Si algú m'estima, guardarà la meua paraula, i el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer esta-da en ell. Qui no m'estima, no guarda les meves paraules; i la meua paraula, més que meua, és del Pare que m'ha enviat.

21. Del sant màrtir Julià de Tars: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 109, **Lluc 106**.

24

NAIXEMENT DEL VENERABLE**I IL·LUSTRE PROFETA****PRECURSOR I BAPTISTA JOAN****MATINES**

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(1, 24 - 25, 57 - 68, 76, 80)

Lc 3

En aquell temps, Elisabet, muller de Zacarias, va concebre, i s'amagà cinc mesos, dient: Això ha fet el Senyor en mi aquests dies en què ha mirat de treure'm la ignomínia entre els homes. I es complí per a Elisabet el temps d'infantar, i donà a llum un fill. Els veïns i els parents s'assabentaren que el Senyor havia fet esclatar la seva misericòrdia envers ella, i amb ella se'n congratulaven. I succeí que, el vuitè dia, vingueren a circumcidar l'infant, i volien anomenar-lo Zacarias, amb el nom del seu pare; sinó que la seva mare, intervenint-hi, digué: No, que s'anomenarà Joan. I van dir-li: No hi ha pas ningú de la teva parentela que porti aquest nom. Llavors amb signes preguntaven al seu pare com volia que s'anomenés. Ell, demanà unes taules i hi escriví aquestes paraules: Joan és el seu nom, i tothom se'n meravellà. Tot seguit se li obrí la boca i se li deslligà la llengua, i parlava i beneïa Déu. I agafaren espant tots els d'aquell veïnat, i per la muntanya entera s'escamparen totes aquestes noves. Tots els qui les sentien, se les guardaven al cor i es deien: I què serà aquest infant? I és que la mà del Senyor era amb ell. Llavors Zacarias, pare seu, fou omplert de l'Esperit Sant i profetitzà dient: Beneït el Senyor, el Déu

d'Israel, perquè ha visitat i ha rescatat el seu poble. I tu, infantó, seràs anomenat profeta de l'Altíssim; perquè aniràs davant el Senyor per preparar-li els camins. I l'infant creixia, i s'enfortia en esperit; i s'estigué als deserts fins al dia de manifestar-se davant Israel.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(1, 1-25, 57-68, 76, 80)

Lc 1

Ja que molts s'han decidit a compondre una relació dels fets que s'han acomplert entre nosaltres, tal com ens els han transmesos els qui des del començament en foren testimonis de vista i són servidors de la Paraula, he resolt també jo, que ho he esbrinat tot curosament d'ençà dels orígens, d'escriure-t'ho per ordre, honorable Teòfil, perquè t'adonis de la seguretat dels ensenyaments en què has estat adoctrinat.

Als dies d'Herodes, rei de Judea, hi hagué un sacerdot per nom Zacarias, del torn d'Abià, i la seva muller, de la nissaga d'Aaron, s'anomenava Elisabet. Tots dos eren justos als ulls de Déu i es portaven irreprotxablement en els manaments i observances del Senyor. Però no tenien fills, que Elisabet era estèril, i tots dos eren d'edat avançada. Es va escaure, doncs, que, acomplint Zacarias davant Déu les funcions sacerdotals segons l'ordre del seu torn, de conformitat amb l'ús litúrgic li tocà en sort d'entrar al santuari del Senyor i cremar encens. I tota la multitud del poble s'estava fora pregant, a l'hora de l'encens. Llavors li aparegué un àngel del Senyor, dempeus a la dreita de l'altar de l'encens. I, en

veure'l, Zacarias va esbalair-se, i la por s'apoderà d'ell. Però l'àngel li va dir: No et contorbis, Zacarias, car ha estat escoltada la teva súplica: la teva muller Elisabet t'infantarà un fill, i per nom li posaràs Joan. Ell et serà un goig i joia, i molts s'alegraran del seu naixement. I és que serà gran davant el Senyor, i no beurà vi ni res embriagador; serà ple de l'Esperit Sant del si estant de la seva mare, i tornarà molts fills d'Israel al Senyor, llur Déu. I també anirà davant d'ell amb l'esperit i poder d'Elies per tornar els cors dels pares cap als fills i els indòcils al seny dels justos, preparant al Senyor un poble amatent. Però va dir Zacarias a l'àngel: En què ho coneixeré? Perquè jo sóc vell, i la meva muller, entrada en dies. L'àngel per resposta li va fer: Jo sóc Gabriel, que m'estic davant Déu, i he estat enviat per parlar amb tu i dur-te aquestes bones noves. Però vet ací que restaràs callat i no podràs parlar fins al dia que s'esdevindran aquestes coses, del moment que no has cregut en les meves paraules, les quals s'acompliran al seu temps degut. Mentrestant, el poble s'estava esperant Zacarias i s'estranyava que tardés tant al santuari. Però, en haver sortit, ell no podia parlar, i van comprendre que havia tingut alguna visió, al santuari. Ell anava fent-los senyals i restava mut. I, en haver-se acomplert els dies del seu servei, va tornar-se'n a casa seva. Pocs dies després va concebre Elisabet, la seva muller, la qual s'amagà cinc mesos, dient: Això ha fet el Senyor en mi aquests dies en què ha mirat de treure'm la ignomínia entre els homes. I es complí per a Elisabet el temps d'infantar, i donà a llum un fill. Els veïns i

els parents s'assabentaren que el Senyor havia fet esclatar la seva misericòrdia envers ella, i amb ella se'n congratulaven. I succeí que, el vuitè dia, vingueren a circumcidar l'infant, i volien anomenar-lo Zacarias, amb el nom del seu pare; sinó que la seva mare, intervenint-hi, digué: No, que s'anomenarà Joan. I van dir-li: No hi ha pas ningú de la teva parentela que porti aquest nom. Llavors amb signes preguntaven al seu pare com volia que s'anomenés. Ell, demanà unes taules i hi escriví aquestes paraules: Joan és el seu nom, i tothom se'n meravellà. Tot seguit se li obrí la boca i se li deslligà la llengua, i parlava i beneïa Déu. I agafaren espant tots els d'aquell veïnat, i per la muntanya entera s'escamparen totes aquestes noves. Tots els qui les sentien, se les guardaven al cor i es deien: I què serà aquest infant? I és que la mà del Senyor era amb ell. Llavors Zacarias, pare seu, fou omplert de l'Esperit Sant i profetitzà dient: Beneït el Senyor, el Déu d'Israel, perquè ha visitat i ha rescatat el seu poble. I tu, infantó, seràs anomenat profeta de l'Altíssim; perquè aniràs davant el Senyor per preparar-li els camins. I l'infant creixia, i s'enfortia en esperit; i s'estigué als deserts fins al dia de manifestar-se davant Israel.

25. De la santa màrtir Febrònia: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 88, **Lluc 33.**

26. Del nostre venerable Pare David de Tessalònica: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 85, **Lluc 24.**

27. Del nostre venerable Pare Samsó l'Hospitalari: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 108, **Lluc 67.**

28. Trasllat de les relíquies dels sants anargirs Cir i Joan: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 195, **Mateu 34.**

29

DELS SANTS, GLORIOSOS I IL·LUSTRES**APÒSTOLS ELS PROTOCORIFEUS****PERE I PAU****MATINES**

Eothinon 11, pàg. 10

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(16, 13 - 19)

Mt 67

En aquell temps, Jesús, arribat a la banda de Cesarea de Felip, feia aquesta pregunta als seus deixebles: Qui diu la gent que és el Fill de l'home? Ells li contestaren: Uns, Joan Baptista; d'altres, Elies; i d'altres, Jeremies o algun altre profeta. I vosaltres, els diu, qui dieu que sóc? Simó Pere li féu de resposta: Tu ets el Crist, el Fill de Déu vivent! Jesús li va respondre: Sortós de tu, Simó, bar Jonàs, que no t'ho ha revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare del cel. Doncs bé, jo et dic que tu ets Pere, i que damunt d'aquesta pedra edificaré la meva Església, i les portes de l'abisme no la subjugaran. Et donaré les claus del Regne del cel: allò que lliguis a la terra serà tingut per lligat al cel, i allò que deslliguis a la terra serà tingut per deslligat al cel.

30. SINAXI DELS DOTZE APÒSTOLS: Evangeli segons sant Marc, pàg. 68, **Marc 12**, o bé: segons sant Mateu, pàg. 41, **Mateu 34**.

MES DE JULIOL

1. **Dels sants taumaturgs anargirs Cosme i Damià:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 195, **Mateu 34**.

2. **Deposició del preciós vestit de la Mare de Déu en l'església de Blanquernes:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 233, **Lluç 54**.

4. **Del nostre pare en els sants Andreu, arquebisbe de Creta:** Evangeli segons sant Mateu, pàg. 192, **Mateu 21**.

5. **DEL NOSTRE VENERABLE PARE ATANASI ATHONITA:** a Matines, Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 85, **Lluç 24**.

8

Del sant megalomàrtir Procopi

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç
(6, 17-19; 9, 1; 10, 16-21)

Lc 24

En aquell temps, Jesús baixà de la muntanya amb els seus apòstols i va aturar-se al pla, on hi havia un bon nombre de deixebles seus i una gran munió de gent de tot Judea, de Jerusalem, i de tota la marina de Tir i de Sidon, que havien vingut per sentir-lo i ésser guarits de llurs malalties. També els qui es veien turmentats per esperits impurs, n'eren guarits; i tota la multitud cercava de trobar-lo, perquè d'ell sortia una força

que guaria tothom. Jesús, havent convocat els dotze, els donà poder i autoritat sobre tots els dimonis, i de guarir malalts; i va enviar-los a predicar el regne de Déu i a fer guaricions. I els digué: Qui us escolta, m'escolta a mi; i qui us rebutja, em rebutja a mi; i qui em rebutja, rebutja el qui m'ha enviat.

Tornaren els setanta-dos amb alegria, dient: Senyor, fins els dimonis se'ns sotmeten en nom teu. I ell els respongué: Jo veia Satanàs caure del cel com un llamp. Vet aquí que us he donat el poder de caminar damunt serpents, escorpins i per sobre de tota potència de l'enemic, i res no us damnificarà. Amb tot, no us alegreu pas que els esperits us estan sotmesos, alegreu-vos més aviat que els vostres noms estan inscrits al cel.

En aquesta hora se sentí transportat de joia en l'Esperit Sant, i digué: Et beneïxo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has amagat aquestes coses als savis i als sagaços, i les has revelades als petits. Sí, Pare, tal ha estat la teva benvolença.

11. **De la santa megalomàrtir Eufèmia i de la benaurada Olga, princesa de Kiev:** Evangeli segons sant Lluç, pàg. 88, **Lluç 33**.

13. Sinaxi del sant arcàngel Gabriel: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluc 51**.

Entre el 13 i el 19 de Juliol

DIUMENGE DELS SANTS PARES

Dels 6 primers concilis ecumènics

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(17, 1 - 13)

Jn 56

En aquell temps, Jesús, alçant els ulls al cel, digué: Pare, ha arribat l'hora: glorifica el teu Fill, per tal que el Fill et glorifiqui, segons el poder que li has donat sobre tot home, de donar la vida eterna a tots aquells que li has donat. I la vida eterna consisteix en això: que et coneguim a tu, l'únic Déu veritable, i el qui has enviat, Jesús Crist. Jo t'he glorificat a la terra realitzant l'obra que m'has encomanat. Ara, glorifica'm tu també, Pare, amb la glòria que en tu tenia abans que el món existís.

He revelat qui ets als homes que en el món m'has donat. Eren teus i me'ls has donats i han guardat la teva paraula. Ara saben que totes les coses que m'has donat vénen de tu; ja que els he donat les paraules que m'has donat; les han rebudes i han arribat sincerament a reconèixer que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat.

Jo prego per ells: no prego pel món, prego pels que m'has donat, perquè són teus; i tot el que és meu és teu, i el que és teu és meu. En ells jo sóc glorificat, però jo no em quedo al món; ells es queden al món, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el nom que m'has donat, per tal que siguin u com

nosaltres. Mentre era amb ells, jo els mantenía en el teu nom, el nom que m'has donat; els guardava i ni un de sol no s'ha perdut, tret del fill de la perdició, perquè es complís l'Esclitura.

Ara vinc a tu i dic aquestes coses estant encara en el món, perquè ells també tinguin en plenitud la meua pròpia alegria.

Ús grec: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, **Mt 11**.

15. Dels sants màrtirs Cirí i Julita: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluc 51**, o bé: segons sant Mateu, pàg. 61, **Mateu 73**.

I DEL SANT, IGUAL ALS APÒSTOLS, GRAN PRÍncep VLADIMIR: a Matines: Evangeli segons sant Joan, pàg. 197, **Joan 36**; a la Litúrgia: Evangeli segons sant Joan, pàg. 196, **Joan 35**.

17. De la santa megalomàrtir Marina: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 88, **Lluc 33**, o bé: segons sant Marc, pàg. 73, **Marc 21**.

20. DEL SANT I GLORIÓS PROFETA ELIES TESBITA: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 82, **Lluc 14**.

22. De la santa mirròfora, igual als Apòstols, Maria Magdalena: a la Litúrgia, evangeli segons sant Joan, pàg. 8, **Eothinon 8**, o bé: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 89, **Lluc 34**.

24. DELS SANTS MÀRTIRS BORÍS I GLEB: a Matines, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluc 106**; a la Litúrgia, Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52**.

25. Dormició de santa Anna, avia del Senyor: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 95, **Lluc 36**.

27. Del sant megalomàrtir Pantaleó: Evangeli segons sant Joan, pàg. 20, **Joan 52**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 109, **Lluc 106**.

31. Del sant i just Eudosi: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 45, **Mateu 43**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 95, **Lluc 36**.

MES D'AGOST

1

Processó de la preciosa i vivificant Creu

PER LA BENEDICCIÓ DE L'AIGUA

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(5, 1 - 4)

Jn 14

En aquell temps, Jesús pujà a Jerusalem. Hi ha, a Jerusalem, tocant a la piscina de les ovelles, un edifici anomenat en hebreu Bezatà, que té cinc pòrtics. En aquests pòrtics jeia una multitud de malalts, cecs, coixos, impossibilitats, que esperaven el moviment de l'aigua. Perquè, de tant en tant, l'àngel del Senyor baixava a la piscina, l'aigua s'agitava i el primer de ficar-s'hi, després d'agitada l'aigua, es trobava guarit, fos quin fos el mal que tenia.

LITÚRGIA

Evangeli segons sant Joan, pàg. 186, **Joan 60**.

I Memòria dels set germans Macabeus, de la seva mare Solomonia i del seu mestre, l'ancià Eleazar: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 43, **Mateu 38**, o bé: (ús grec) segons sant Mateu, pàg. 42, **Mateu 36**.

2. Trasllat de les relíquies del sant protomàrtir i arxidiaca Esteve: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 69, **Mateu 87**.

6

TRANSFIGURACIÓ DE CRIST

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluc

(9, 28 - 36)

Lc 45

En aquell temps, Jesús, havent pres amb ell Pere, Joan i Jaume, pujà en una muntanya a pregar. I mentre ell pregava, l'aspecte del seu rostre esdevingué tot altre, i el seu vestit es tornà brillantment blanc. I vet aquí que dos homes conversaven amb ell: eren Moisès i Elies, que, apareixent en glòria, parlaven del traspassament d'ell, que havia d'acomplir-se a Jerusalem. Però Pere i els seus companys estaven carregats de son: i, en despertar-se, veieren la glòria d'ell i els dos homes que amb ell hi havia. I s'esdevingué que, en apartar-se aquests d'ell, digué Pere a Jesús: Mestre, bona cosa ens és de restar aquí; fem-hi tres cabanyes, una per a tu, una per a Moisès i una altra per a Elies. No sabia pas el que es deia. Però, mentre deia això, sobrevingué un núvol que els cobrí d'ombra; i s'esfereïren en entrar en el núvol. I del núvol estant es féu sentir una veu que deia: Aquest és el meu Fill, l'escollit; escolteu-lo. I, en haver parat aquesta veu, es trobà Jesús sol. Els deixebles van ca-

llar i, aquells dies, no contaren a ningú res del que havien vist.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(17, 1 - 9)

Mt 70

En aquell temps, Jesús pren amb ell Pere, Jaume i Joan, el seu germà, i se'ls enduu dalt d'una muntanya alta, tots sols. I es transformà davant d'ells: la seva faç resplendí com el sol i els seus vestits es tornaren blancs com la llum. També se'ls aparegueren Moisès i Elies conversant amb ell. Pere, prenent la paraula, digué a Jesús: Senyor, dóna bo d'estar-nos aquí! Si vols, hi faré tres tendes: una per a tu, una per a Moisès i una per a Elies. Encara ell parlava, quan heus aquí que un núvol lluminós els va cobrir i es va sentir una veu que deia del núvol estant: Aquest és el meu Fill, l'estimat, que té tota la meva benvolença: escolteu-lo. En sentir-ho, els deixebles van caure de cara a terra, esfereïts. Però Jesús se'ls acostà i, tocant-los, els digué: Aixequeu-vos i no tingueu por! Ells, alçant els ulls no van veure ningú més, tret de Jesús tot sol. Mentre baixava de la muntanya, Jesús els manà: No conteu la visió ningú fins que el Fill de l'home hagi ressuscitat d'entre els morts.

7

Evangeli de postfesta

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(9, 2 - 9)

Mc 38

En aquell temps, Jesús pren amb ell Pere, Jaume i Joan i se'ls enduu, tots, dalt d'una muntanya alta, a part. I es

transformà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, blanquíssims, com no hi ha blanquejador al món que pugui blanquejar de manera semblant. També se'ls aparegueren Elies amb Moisès conversant amb Jesús. Llavors Pere, prenent la paraula, diu a Jesús: Rabí, dóna bo d'estar-nos aquí! Hi farem tres tendes, una per a tu, una per a Moisès i una per a Elies. És que no sabia pas què dir, perquè estaven espantats. Aleshores es formà un núvol que va cobrir-los, i es va sentir una veu del núvol estant: Aquest és el meu Fill; l'estimat, escolteu-lo. De sobte, mirant tot al voltant, no van veure ningú mes amb ells, tret de Jesús tot sol. Mentre baixaven de la muntanya, els manà de no referir a ningú el que havien vist, fins que el Fill de l'home no hagués ressuscitat d'entre els morts.

9. DEL SANT APÒSTOL MATIES: a Matines, Eothinon 11, pàg. 10; a la litúrgia, Evangeli segons sant Lluç, pàg. 98, **Lluc 40**, o bé: segons sant Lluç, pàg. 196, **Lluc 51**.

15

DORMICIÓ

DE LA MARE DE DÉU

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(1, 39 - 49, 56)

Lc 4

Emí i se n'anà adelerada a la muntanya, a una ciutat de Judà. Entrà a casa de Zacarias i saludà Elisabet. I succeí que, tan bon punt Elisabet sentí la salutació de Maria, l'infant saltà de goig al si

d'ella, i Elisabet esdevingué plena de l'Esperit Sant, i exclamà amb gran veu: Beneïda ets tu entre les dones, i beneït és el fruit del teu si. I, ¿d'on em prové això, que la mare del meu Senyor hagi vingut a mi? I és que, mira, tot seguit que la veu de la teva salutació m'ha sonat a les orelles, l'infant ha saltat de joia al meu si. Cert, benaurada és la que ha cregut que tindrà compliment el que li ha estat dit de part del Senyor. Aleshores va dir Maria: La meva ànima proclama la grandesa del Senyor, i el meu esperit esclata de goig en Déu, Salvador meu, puix que ha posat els ulls en la humilitat de la seva serventa. Veus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions, ja que per mi ha fet meravelles el Poderós, de qui el nom és sant. Maria va romandre amb Elisabet uns sis mesos, i se'n tornà a casa seva.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(10, 38 - 42, 11, 27 - 28)

Lc 54

En aquell temps, Jesús entrà en un vilatge; i una dona, per nom Marta, el rebé a casa seva. Tenia aquesta una germana anomenada Maria que, asseguda als peus del Senyor, n'escoltava la paraula. Marta, en canvi, estava delerosa en qui-sap-los tràfecs del servei; i s'acostà, i digué: Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat sola a servir? Digues-li, doncs, que vingui a ajudar-me. Però li respongué el Senyor, dient: Marta, Marta, no t'inquietis ni t'atribolis per qui-sap-les coses, a la fi, hi ha necessitat d'una sola cosa. Maria, tanmateix, ha es-

collit la millor part, que no li serà pas tretada. I va passar que, mentre ell deia aquestes coses, una dona alçà la veu entre la gentada i li digué: Benaurat el si que et portà i els pits que t'alletaren. Però ell respongué: Benaurats, més aviat, els qui escolten la paraula de Déu i la guarden.

16

Trasllat a Edessa de la imatge no-pintada-per-mà-d'home (Santa Faç o Sant Sudari)

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(9, 51 - 57; 10, 22 - 24; 13, 22)

Lc 48

En aquell temps, en acostar-se els dies de la seva ascensió, Jesús va anar se'n decididament a Jerusalem, i envià missatgers al davant d'ell. I, anant de camí, entraren en un vilatge de samaritans per fer-li els preparatius; però no el van rebre, perquè volia anar a Jerusalem. En veure-ho els deixebles Jaume i Joan, digueren: Senyor, ¿vols que diguem que baixi foc del cel i els consumeixi, com ho va fer Elies? Però Jesús, havent-se girat, els reptà i els hi va dir: Vosaltres no sabeu de quin esperit sou! El Fill de l'home no ha vingut a perdre les ànimes, sinó a salvar-les. I se n'anaren a un altre vilatge. Sí, Pare, tal ha estat la teva benvolença. Tot m'ha estat lliurat pel meu Pare, i ningú no sap qui és el Fill sinó el Pare, ni qui és el Pare sinó el Fill i aquell a qui el Fill voldrà revelar-ho. Després, girat als seus deixebles, a part els va dir: Benaurats els ulls que veuen el que veieu; car us dic que molts de profetes i reis han

volgut veure el que vosaltres veieu, i no ho han vist, i sentir el que sentiú, i no ho han sentit. I passava per ciutats i vilatges ensenyant i fent camí cap a Jerusalem.

18. Dels sants màrtirs Florus i Laurus: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 97, Lluc 63.

19. Del sant màrtir Andreu Estratopedarca: Evangeli segons sant Lluc, pàg. 109, Lluc 106.

21. Del sant apòstol Tadeu: Evangeli segons sant Marc, pàg. 68, Marc 12.

25. Trasllat de les relíquies del sant apòstol Bartomeu i memòria del sant apòstol Titus: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 196, Mateu 11.

27. Del nostre venerable Pare Pimen: Evangeli segons sant Mateu, pàg. 212, Mateu 10.

29

DEGOLLACIÓ DEL VENERABLE CAP DEL PRECURSOR I BAPTISTA JOAN

MATINES

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(14, 1 - 13)

Mt 57

En aquell temps, Herodes el tetrarca va tenir esment de la fama de Jesús i deia als de la seva cort: Aquest és Joan Baptista; ha ressuscitat d'entre els morts, i per això el poder de fer miracles obra en ell. En efecte, Herodes havia fet agafar, encadenar i empresonar Joan, per incitament d'Herodias, la dona del seu germà Felip. Es que Joan li deia: No t'és lícit de tenir-la. Prou hauria volgut fer-lo morir, però li feia por la multitud, que el tenia per un profeta. Arribat el natalici

d'Herodes, la filla d'Herodias dansà enmig de tothom, i va plaure tant, que Herodes li va prometre amb jurament de donar-li allò que li demanés. Ella, induïda per la seva mare, li digué: Dóna'm aquí en una safata el cap de Joan Baptista. Malgrat que el rei se'n va entristir, a causa del jurament i dels comensals manà que l'hi fos donat, i féu decapitar Joan a la presó. El seu cap fou dut en una safata i donat a la noia, que el portà a la seva mare. Després, els seus deixebles s'hi van presentar, se n'endugueren el cadàver i el van colgar; en acabat, ho anaren a comunicar a Jesús. Així que ho va saber, Jesús es retirà d'allí en una barca cap a un indret solitari, tot sol; però, a penes les multituds ho van saber, el van seguir a peu des dels pobles.

LITÚRGIA

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(6, 14 - 30)

Mc 24

En aquell temps, el rei Herodes en va tenir esment de Jesús, ja que el seu nom s'havia fet famós, i la gent deia: Joan Baptista ha ressuscitat d'entre els morts, per això obra en ell el poder de fer miracles; d'altres deien: És Elies, i encara d'altres: És un profeta com un de tants. Però Herodes, en saber-ho, deia: És aquell Joan que vaig fer decapitar, que ha ressuscitat. Herodes mateix, en efecte, havia fet agafar Joan i l'havia encadenat a la presó, per incitament d'Herodias, la dona del seu germà Felip, amb qui s'havia casat. És que Joan deia a Herodes: No t'és lícit de tenir la dona del teu germà. Herodias l'avorria i desitjava de fer-lo matar, però no podia; ja que

Herodes, sabent que era un home sant i just, respectava Joan i el protegia; i tot i que després de sentir-lo quedava molt perplex, l'escoltava de bon grat. Bé, doncs, va arribar un dia avinent, quan Herodes, pel seu natalici, donà un banquet als seus magnats, oficials i nobles de Galilea; la filla de la dita Herodias entrà a dansar-hi, i va plaure a Herodes i als comensals. Llavors el rei va dir a la noia: Demana'm el que vulguis i t'ho donaré. I li jurà: Et donaré qualsevol cosa que em demanis, ni que sigui la meitat del meu reialme. Ella va sortir i digué a la seva mare: Què haig de demanar? Ella va respondre: El cap de Joan Baptista. Entrà corrents, tota anhelosa, a la presència del rei, i li demanà: Vull que ara mateix em donis en una safata el cap de Joan Baptista. El rei es posà tot trist, però a causa del jurament i dels comensals no volgué contristar-la. El rei hi envià de seguida un guarda amb l'ordre de dur-ne el cap. Aquest hi anà i el decapità a la presó; després en dugué el cap en una safata, el va donar a la noia, i aquesta el va donar a la seva mare. Quan els seus deixebles ho van saber, se'n van endur el cadàver i el posaren en una tomba.

Els apòstols tornen a reunir-se amb Jesús i li conten tot el que havien fet i ensenyat.

31. Deposició del precios cinturó de la santíssima Mare de Déu: Evangeli segons sant Lluç, pàg. 233, Lluç 54.

EVANGELIS PER LA MEMÒRIA DELS SANT'S

La Mare de Déu

(en particular per les festes de les seves icones)

Matines	(Lc 1,39-49,56)	pàg. 184	Lc 4
Litúrgia	(Lc 10,38...)	pàg. 233	Lc 54

Els sant Àngels

Matines	(Mt 18, 10-20)	pàg. 37	Mt 75
Litúrgia	(Lc 10, 16-21)	pàg. 196	Lc 51
Altres Evangelis	(Mt 13,24-30, 36-43)	pàg. 50	Mt 52-54

Els sants Profetes

Matines	(Lc 4, 22-30)	pàg. 92	Lc 14
Litúrgia	(Mt 23, 29-39)	pàg. 63	Mt 96
Altres Evangelis	(Lc 11, 47-12,1)	pàg. 97	Lc 62

Un Sant Apòstol

Matines	(Lc 10, 1-15)	pàg. 92	Lc 50
Litúrgia	(Lc 10, 16-21)	pàg. 196	Lc 51
Altres Evangelis	(Mt 9, 36-10, 8)	pàg. 41	Mt 34

Els Sants Apòstols

Matines	(Lc 10, 1-15)	pàg. 92	Lc 50
Litúrgia	(Mt 9, 36-10, 8)	pàg. 41	Mt 34
Altres Evangelis	(Lc 10, 16-21)	pàg. 196	Lc 51

Un Sant Jerarca

Matines	(Jn 10, 1-9)	pàg. 196	Jn 35
Litúrgia	(Jn 10, 9-16)	pàg. 197	Jn 36

Els Sants Jerarques

Matines	(Jn 10, 9-16)	pàg. 197	Jn 36
Litúrgia	(Mt 5, 14-19)	pàg. 196	Mt 11
Altres Evangelis	(Jn 10, 1-9)	pàg. 196	Jn 35

Un Sant Hieromàrtir

(Bisbe o Prevere màrtir)

Matines	(Lc 10, 22-24)	pàg. 94	Lc 52
Litúrgia	(Lc 12, 32-40)	pàg. 108	Lc 67

Els Sants Hieromàrtirs

Matines	(Lc 6, 17-23)	pàg. 85	Lc 24
Litúrgia	(Lc 14, 25-35)	pàg. 102	Lc 77
Altres Evangelis	(Lc 10, 22-24)	pàg. 94	Lc 52

Un Sant Monjo màrtir o confessor

Matines	(Lc 12, 8-12)	pàg. 195	Lc 64
Litúrgia	(Mc 8, 34-9,1)	pàg. 141	Mc 37

Els Sants Monjos màrtirs o confessors

Matines	(Mt 7,12-21)	pàg. 192	Mt 21
Litúrgia	(Mt 10, 32...)	pàg. 43	Mt 38
Altres Evangelis	(Lc 12, 8-12)	pàg. 195	Lc 64

Les Santes Monjes màrtirs

Matines	(Mt 10, 16-22)	pàg. 42	Mt 36
Litúrgia	(Lc 7, 36-50)	pàg. 88	Lc 33

Un Sant Màrtir

Matines	(Lc 12, 2-12)	pàg. 97	Lc 63
Litúrgia	(Jn 15, 17-16,2)	pàg. 20	Jn 52

Els Sants Màrtirs

Matines	(Lc 21, 12-19)	pàg. 109	Lc106
Litúrgia	(Mt 10, 16-22)	pàg. 42	Mt 36

Les Santes Màrtirs

Matines	(Mc 5, 24-34)	pàg. 73	Mc21
Litúrgia	(Mt 15, 21-28)	pàg. 79	Mt 62

Un Sant Monjo (o un boig en Crist)

Matines	(Lc 6, 17-23)	pàg. 85	Lc 24
Litúrgia	(Mt 11, 27-30)	pàg. 45	Mt 43

Els Sants Monjos

Matines	(Lc 6, 17-23)	pàg. 85	Lc 24
Litúrgia	(Mt 4, 23-5,12)	pàg. 37	Mt 10

Les Santes Monges

Matines	(Mt 25, 1-13)	pàg. 79	M104
Litúrgia	(Lc 7, 36-50)	pàg. 88	Lc 33

Els Sants guaridors anargirs

Matines	(Lc 9, 1-6)	pàg. 98	Lc 40
Litúrgia	(Mt 10, 1, 5-8)	pàg.195	Mt 34

EVANGELIS

PER VÀRIES

CIRCUMSTÀNCIES

Per la fundació d'una església

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(16, 13- 19)

Mt 67

En aquell temps, arribat Jesús a la banda de Cesarea de Felip, feia aquesta pregunta als seus deixebles: Qui diu la gent que és el Fill de l'home? Ells li contestaren: Uns, Joan Baptista; d'altres, Elies; i d'altres, Jeremias o algun altre profeta. I vosaltres, els diu, qui dieu que sóc? Simó Pere li féu de resposta: Tu ets el Crist, el Fill de Déu vivent! Jesús li va respondre: Sortós de tu, Simó, bar Jonàs, que no t'ho ha revelat ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare del cel. Doncs bé, jo et dic que tu ets Pere, i que damunt d'aquesta pedra edificaré la meva Església, i les portes de l'abisme no la subjuran. Et donaré les claus del Regne del cel: allò que lliguis a la terra serà tingut per lligat al cel, i allò que deslliguis a la terra serà tingut per deslligat al cel.

Per la dedicació

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(10, 22- 27)

Jn 37

En aquell temps, es celebrava la festa de la Dedicació, a Jerusalem. Era l'hivern. Jesús anava i venia pel temple, sota el pòrtic de Salomó. Els jueus, doncs, van fer rotlle al seu voltant, i li digueren: ¿Fins quan ens vols tenir en la incertesa? Si ets el Messias, digue'ns-ho clar. Jesús els respongué: Us ho he dit, però no teniu fe. Les obres que faig en nom del meu Pare donen prou testimoni de mi, però vosaltres no creieu perquè no sou ovelles meves. Les meves ovelles escolten la meva veu; les conec i em segueixen; jo els dono la vida eterna.

Baptisme

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(28, 16- 20)

Mt 116

En aquell temps, els onze deixebles, s'encaminaren cap a Galilea, a la muntanya on Jesús els havia citats. En veure'l, l'adoraren; alguns, però, van dubtar. Prenent la paraula, Jesús els adreçà aquests mots: M'ha estat donat tot poder en el cel i en la terra. Aneu, doncs, i feu-me deixebles d'entre tots els pobles batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, i ensenyant-los a observar tot allò que us he manat. A més, sapigüeu que jo sóc amb vosaltres dia rera dia fins a la fi del món. Amén.

Matrimoni

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(2, 1- 11)

Jn 6

En aquell temps, hi hagué unes bodes a Canà de Galilea i s'hi esqueia la mare de Jesús. També Jesús i els seus deixebles foren convidats al banquet nupcial. Però es trobaven sense vi, perquè el vi del banquet ja s'havia acabat, i llavors digué a Jesús la seva mare: No tenen vi. Jesús li respongué: Que podem fer-hi nosaltres, dona? La meva hora encara no ha arribat. La seva mare digué als criats: Feu el que us mani ell. Allà hi havia sis gerres de pedra de les que els jueus usen per a les purificacions rituals; en cada una, hi cabien dues o tres mesures. Jesús els diu: Ompliu d'aigua aquestes gerres. I les van omplir fins dalt. Després, els diu: Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei. I van portar-li'n. El cap de servei tastà l'aigua conver-

tida en vi, no sabent d'on provenia -cosa que sabien prou els criats que havien servit l'aigua-, cridà el nuvi i li digué: Tothom serveix primer el vi millor i, quan la gent estan alegres, el més ordinari. Tu en canvi, has guardat el bon vi fins ara. Així fou com Jesús, a Canà de Galilea, començà els miracles. Manifestà la seva glòria i els seus deixebles van creure en ell.

Sants Olis

1

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(10, 25- 37)

Lc 53

En aquell temps, va alçar-se un legista per temptar Jesús, el qual digué: Mestre: ¿què em cal fer per a obtenir la vida eterna? I li respongué: A la llei, què hi ha escrit? com hi llegeixes? I per contesta va dir: "Estimaràs el Senyor, el teu Déu, amb tot el teu cor, amb tota la teva ànima, amb totes les teves forces i amb tota la teva pensa, i el proïsme com a tu mateix." I va dir-li: Has respost amb justesa; fes-ho així i viuràs. Aquell, però, volent-se justificar, digué a Jesús: I qui és el meu proïsme? Prenent la paraula Jesús, digué: Un home baixava de Jerusalem a Jericó, i anà a raure entre lladres, els quals després de despullar-lo i haver-li assestat cops, se'n van anar, havent-lo deixat mig mort. Per casualitat baixà un sacerdot per aquell camí i, en veure'l, passà de llarg. Semblantment un levita vingué en aquell indret i, en veure'l, passà de llarg. Però un samarità, que anava de camí, hi passà i, en veure'l, sentí compassió, va acostar-se-li i li embenà les ferides, després d'escampar-hi oli i vi; el carregà a la seva cavalcadura, el con-

duí en un hostal i tingué cura d'ell. L'endemà, es va treure dos denaris i els donà a l'hostaler, i digué: Tingues-ne cura, i el que despendràs de més, t'ho pagaré quan torni. ¿Quin d'aquests tres et sembla que ha estat el proïme d'aquell qui anà a raure entre lladres? Li contestà: El qui mostrà amb ell misericòrdia. I li respongué Jesús: Vés, i fes igual.

2

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(19, 1- 10)

Lc 94

En aquell temps, que Jesús travessava Jericó, vet aquí que hi havia un home anomenat Zaqueu, el qual era cap de publicans i era ric. Ell cercava de veure qui era Jesús; però no podia a causa de la gentada, que era baix d'estatura. I, havent-se posat a córrer cap al davant, se'n pujà en un sicòmor per veure'l, ja que havia de passar per allí. Tan bon punt hagué arribat en aquell indret, Jesús alçà els ulls i va dir-li: Zaqueu, baixa de seguida, perquè avui em convé de posar a casa teva. I ell baixà tot seguit, i el va rebre joiosament. Tothom qui ho veia, murmurava dient: Ha anat a posar a casa d'un home pecador. Però Zaqueu, dret, digué al Senyor: Heus aquí, Senyor, que dono als pobres la meitat dels meus béns; i si he defraudat gens a ningú, li'n torno el quàdruple. I li va dir Jesús: Avui s'ha esdevingut la salvació per a aquesta casa, perquè aquest també és fill d'Abraham. En efecte, el Fill de l'home ha vingut a cercar i salvar allò que era perdut.

3

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(10, 1, 5- 8)

Mt 34

En aquell temps, Jesús, havent cridat els seus dotze deixebles, els donà poder sobre els esperits impurs perquè els expulsessin, com també de guarir tota mena de malalties i xacres. Després Jesús els va enviar amb les següents recomanacions: No us encamineu cap als pagans, ni entreu en cap població de samaritans: aneu més aviat a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. Pel camí, prediqueu que el Regne del cel és a prop. Guariu malalts, ressusciteu morts, netegeu leprosos, expulseu els dimonis. De franc ho heu rebut, de franc doneu-ho.

4

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(8, 14- 23)

Mt 26

En aquell temps, Jesús arribà a casa de Pere, hi veié la sogra d'aquest jaient enfebrada. Va tocar-li la mà i la febre va deixar-la; ella s'alçà i els servia. Al capvespre, li presentaren molts endimoniats; amb una paraula en va expulsar els dimonis, i va guarir tots els qui estaven malalts. A fi que arribés a acompliment l'oracle dels profeta Isaïes, quan diu: "Ell prengué les nostres xacres i es carregà les nostres malalties." En veure grans multituds al seu voltant, Jesús donà ordre de passar a l'altra riba. Un escriba se li acostà per dir-li: Mestre, et seguiré onsevulla que vagis. Jesús li diu: Les guilles tenen cataus, i els ocells del

cel, nius; el Fill de l'home, en canvi, no té on reclinar el cap. Un altre, dels deixebles, li digué: Senyor, deixa'm anar fins i tant que no hagi enterrat el pare. Però Jesús li diu: Segueix-me i deixa que els morts s'enterrin els morts. Després pujà a la barca, i els deixebles el van seguir.

5

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(25, 1- 13)

Mt 104

El Senyor va dir aquesta paràbola: el Regne del cel li passarà com a deu verges, que van prendre els llantions i van sortir a rebre el nuvi. D'elles, cinc eren deixades, i cinc previsores. Les deixades, em efecte, en prendre els llantions, no es van endur oli. Les previsores, en canvi, van prendre oli, en tessonets juntament amb els llantions. Com que el nuvi trigava, es van anar ensonyant totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir aquest clam: El nuvi ja és aquí, sortiu a rebre'l. Llavors es van desvetllar totes aquelles verges i prepararen els llantions. Les deixades van dir a les previsores: Doneu-nos oli del vostre, que els nostres llantions s'apaguen. Les previsores els feren de resposta: No fos cas que no arribés per a nosaltres i vosaltres; més aviat aneu als venedors a comprar-vos-en. Mentre hi anaven, va arribar el nuvi, i les qui eren a punt entraren amb ell a les noces; i la porta fou tançada. Més tard van arribar també les altres, i deien: Senyor, Senyor, obre'ns! Però ell els féu de resposta: Us ben asseguro que no us conec pas. Vetlleu, doncs, perquè no en sabeu ni el dia ni l'hora quan el Fill de l'home vindrà.

6

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(15, 21- 28)

Mt 62

En aquell temps, Jesús es va retirar cap a la banda de Tir i de Sidon. Una dona cananea, vinguda d'aquells voltants, es posà a cridar: Tingues compassió de mi, Senyor, Fill de David! La meva filla està terriblement endimoniada. Però ell no li contestà ni un mot. Els deixebles el pregaven: Atén-la, que no para de cridar darrera nostre. Només he estat enviat, féu ell de resposta, a les ovelles esgarriades de la casa d'Israel. En això, ella arribà i es prosternava, dient: Senyor, socorre'm! Ell li féu de resposta: No és gens bonic de prendre el pa dels fills i tirar-lo als quissos. Prou, Senyor, li féu ella, però també els quissos mengen de les engrunes que cauen de la taula dels amos. Aleshores Jesús li féu de resposta: Oh dona, gran és la teva fe! que et sigui fet segons el teu desig. I des d'aquell moment la seva filla quedà guarida.

7

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(9, 9- 13)

Mt 30

En aquell temps, quan Jesús se n'anava d'allí va veure un home, anomenat Mateu, assegut al lloc del recapte d'impostos, i li diu: Segueix-me. Ell s'aixecà i el va seguir. Després, mentre ell era a taula a la casa, molts publicans i pecadors vingueren a entaular-se amb Jesús i els seus deixebles. Els fariseus, en veure-ho, preguntaven als deixebles: Com és que el vostre Mestre menja amb publi-

cans i pecadors? Ell, que ho va sentir, digué. No són pas els qui estan bons els qui tenen necessitat de metge sinó els qui estan malalts. Aneu a aprendre què vol dir: Vull misericòrdia i no sacrifici. Que no he vingut a cridar justos, sinó pecadors.

Confessió dels homes

Lectura del sant Evangeli segons sant Lluç

(15, 1- 10)

Lc 78

En aquell temps, els publicans i els pecadors s'acostaren a Jesús per sentir-lo. I els fariseus i els escribes murmuraven, tot dient: Aquest rep els pecadors i menja amb ells. Llavors els presentà la següent paràbola, dient: ¿Qui de vosaltres, tenint cent ovelles i havent-ne perduda una, no deixa les noranta-nou al desert i se'n va cap a la perduda, fins que la trobarà? I, en haver-la trobada, se la posa joiós a sobre i, arribant a casa, crida els amics i els veïns, bo i dient-los: Alegreu-vos amb mi; he trobat la meva ovella perduda. Us asseguro que, semblantment, al cel hi haurà més alegria per un pecador que no pas per noranta-nou justos que no tenen necessitat de conversió. O bé, ¿quina dona que té deu dracmes, si en perd una, no encén el llum i escombra la casa i cerca fins que la trobarà? I quan la troba, crida les amigues i veïnes i els diu: Alegreu-vos amb mi, ja que he trobat la dracma que havia perdut. Tal és, us ho dic, l'alegria entre els àngels de Déu per un pecador.

Confessió de les dones

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(8, 3- 11)

Jn 28

En aquell temps, els escribes i els fariseus van portar una dona sorpresa en adulteri i, posant-la al mig, van dir a Jesús: Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en flagrant delictes d'adulteri. Ara bé, Moisès ens té manat, en la Llei, que aquesta mena de dones s'han de matar apedregant-les; però tu, què hi dius? Això ho deien per posar-lo a prova i tenir de què acusar-lo. Però Jesús, ajupint-se, es posà a escriure a terra amb el dit, fins que, de tant insistir a preguntar-li-ho, s'alçà i els digué: Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que comenci a tirar-li pedres. I tornà a ajupir-se i a escriure a terra. En sentir allò, l'un rera l'altre van anar marxant, començant pels més vells, fins a quedar, Jesús, sol amb la dona, que no s'havia mogut. Llavors, alçant-se, li digué: Dona, on són? Ningú no t'ha condemnat? Ella li respon: Ningú, Senyor. Li diu Jesús: Jo tampoc no et condemno. Vés i no pequis més.

Revestiment d'un monjo

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(10, 37- 42)

Mt 39

El Senyor va dir: Qui estima pare o mare més que a mi, no és digne de mi, el qui estima fill o filla més que a mi, no és digne de mi; i qui no pren la seva creu i no segueix darrera meu, no és digne de mi. Qui trobi la vida, la perdrà; i qui haurà perdut la vida per causa meva, la trobarà. Qui a vosaltres acull, a mi

m'acull; i el qui m'acull, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta, perquè és un profeta, en rebrà una paga de profeta, qui acull un just, perquè és un just, en rebrà una paga de just. I qui doni de beure, ni que sigui un got d'aigua fresca, a un d'aquests petits, perquè és un deieble, us ben asseguro que no en perdrà pas la paga.

Revestiment d'una monja

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(25, 1- 13)

Mt 104

El Senyor va dir aquesta paràbola: el Regne del cel li passarà com a deu verges, que van prendre els llantions i van sortir a rebre el nuvi. D'elles, cinc eren deixades, i cinc previsoires. Les deixades, em efecte, en prendre els llantions, no es van endur oli. Les previsoires, en canvi, van prendre oli, en tassionets juntament amb els llantions. Com que el nuvi trigava, es van anar ensonyant totes i es van adormir. A mitjanit es va sentir aquest clam: El nuvi ja és aquí, sortiu a rebre'l. Llavors es van desvetllar totes aquelles verges i prepararen els llantions. Les deixades van dir a les previsoires: Doneu-nos oli del vostre, que els nostres llantions s'apaguen. Les previsoires els feren de resposta: No fos cas que no arribés per a nosaltres i vosaltres; més aviat aneu als venedors a comprar-vos-en. Mentre hi anaven, va arribar el nuvi, i les qui eren a punt entraren amb ell a les noces; i la porta fou tançada. Més tard van arribar també les altres, i deien: Senyor, Senyor, obre'ns! Però ell els féu de resposta: Us ben asseguro que no us conec pas. Vetlleu, doncs, perquè

no en sabeu ni el dia ni l'hora quan el Fill de l'home vindrà.

Per un malalt

Lectura del sant Evangeli segons sant Mateu

(8, 5- 13)

Mt 25

En aquell temps, quan Jesús entrava a Cafarnaüm, se li acostà un centurió que el pregava així: Senyor, el meu servent jeu a casa paralític i pateix terriblement. Jesús li diu: Ara vinc a guarir-lo. Però el centurió li fa: Senyor, no sóc digne que entris sota el meu sostre; digues-ho només de paraula i quedarà guarit el meu servent. Que jo no sóc sinó un subaltern, amb soldats sota les meves ordres, i dic a aquest: Vés, i hi va; i a -aquell: Vine, i ve, i al meu criat: Fes això, i ho fa. En sentir això, Jesús quedà admirat i digué als qui el seguien: Us asseguro que no he trobat tanta fe en ningú d'Israel! Us ben dic que molts vindran de llevant i de ponent i s'entaularan amb Abraham, Isaac i Jacob en el Regne del cel, mentre que els fills del Regne seran expulsats a fora, a la foscor; allí hi haurà plors i escarrinx de dents. Després Jesús digué al centurió: Vés, que et sigui fet tal com ho has cregut. I des d'aquella hora el servent va quedar guarit.

Per una malalta

Lectura del sant Evangeli segons sant Marc

(5, 24- 34)

Mc 21

En aquell temps, una gran multitud anava seguint Jesús i el masegava. En aquestes, una dona que patia pèrdues de sang feia dotze anys, que havia sofert

molt d'una colla de metges i havia despès tot el que tenia sense cap profit, sinó que havia anat de mal en pitjor, en sentir parlar de Jesús, es ficà entre la multitud per darrera, i li va tocar el vestit; és que es deia: Si li toco tan sols els vestits, estic salvada. De sobte se li estroncà el flux de sang, i sentí en el seu cos que estava guarida del seu mal. També de sobte, Jesús va sentir en si mateix el poder que d'ell havia sortit i, girant-se enmig de la multitud, preguntava: Qui m'ha tocat els vestits? Però els deixebles li diuen: Veus la gentada que et masega, i preguntes: qui m'ha tocat? Però ell mirava tot al voltant per veure la qui ho havia fet. Llavors la dona, esporuguida i tremolosa, sabent que li havia passat, hi anà, es deixà caure al seu davant i li va dir tota la veritat. Però ell li digué: Filla, la teva fe t'ha salvat; vés-te'n en pau i queda lliure del teu mal.

Funerals

1

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(5, 24 - 30)

Jn 16

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: En veritat, en veritat us dic, qui escolta la meva paraula i creu en el qui m'ha enviat, té vida eterna i no està sotmès al judici, sinó que ha passat de la mort a la vida. En veritat, en veritat us dic que arriba l'hora, i és ara, que els morts sentiran la veu del Fill de Déu, i els qui l'hauran escoltada viuran. Perquè així com el Pare disposa de la vida, així ha donat al Fill de disposar també de la

vida. I l'ha constituït jutge perquè és Fill de l'home. No us n'estranyeu: ve l'hora en què tots els morts sentiran la seva veu i sortiran del sepulcre; a resurrecció de vida els qui hauran fet el bé, a resurrecció de condemna els qui hauran fet el mal. De mi mateix, jo no puc fer res; jutjo segons allò que escolto i el meu judici és just, perquè no busco fer la meva voluntat, sinó la del qui m'ha enviat.

2

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(5, 17 - 24)

Jn 15

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: El meu Pare no deixa mai d'obrar i jo tampoc. Però per això, els jueus, encara es van decidir més a matar-lo, ja que no solament trencava el precepte del sàbat, sinó que també deia que Déu era el seu propi Pare, fent-se així igual a Déu. Llavors Jesús els digué: En veritat, en veritat us dic: El Fill de si mateix no pot fer res, tret d'allò que veu fer al Pare; el que fa aquest, també igualment ho fa el Fill. Perquè el Pare estima el Fill i li mostra tot el que fa; i obres més grans que aquestes li mostrarà, de manera que n'estareu meravellats. Així com el Pare ressuscita els morts i els dóna la vida, així el Fill dóna la vida als qui vol. Perquè el Pare no jutja ningú, sinó que ha concedit tot el judici al Fill, a fi que tots honorin el Fill igual com honoren el Pare. Qui no honora el Fill, tampoc no honora el Pare que l'ha enviat. En veritat, en veritat us dic :Qui escolta la meva paraula i creu en el qui m'ha envi-

at, té vida eterna i no està sotmès al judici, sinó que ha passat de la mort a la vida.

3

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 35 - 39)

Jn 21

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Qui escolta la meua paraula i creu en el qui m'ha enviat, té vida eterna i no està sotmès al judici, sinó que ha passat de la mort a la vida. Sí, aquesta és la voluntat del meu Pare; que tot aquell qui veu el Fill i hi creu, tingui la vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia.

4

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 40 - 44)

Jn 22

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Sí, aquesta és la voluntat del meu Pare; que tot aquell qui veu el Fill i hi creu, tingui la vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia. Però els jueus murmuraven d'ell perquè havia dit: Jo sóc el pa que ha baixat del cel; i deien: ¿No és Jesús, aquest, el fill de Josep, del qual nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que ara diu: He baixat del cel? Jesús els replicà: No murmureu. Ningú no pot venir a mi, si el Pare que m'ha enviat no l'atreu, i jo el ressuscitaré el darrer dia.

5

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 48 - 54)

Jn 23

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: Jo sóc el pa de vida. Els nostres pares van menjar el manà al desert, i prou van morir; aquest, en canvi, és el pa que baixa del cel, perquè el qui en mengi no mori. Jo sóc el pa vivent que ha baixat del cel; qui menja d'aquest pa viurà eternament. I el pa que jo donaré és la meua carn per a la vida del món. Llavors els jueus discutien entre ells. Deien: Com pot donar-nos la seva carn per menjar, aquest? Però Jesús els digué: Us asseguro que si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no tindreu vida en vosaltres. Qui menja la meua carn i beu la meua sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia.

Funerals d'un nen

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(6, 35 - 50)

Jn 21/22

El Senyor va dir als jueus que van venir a ell: jo sóc el pa de la vida; qui ve a mi no tindrà fam, i qui creu en mi no tindrà set mai més. Però ja us he dit que m'heu vist i tanmateix no creieu. Tot allò que el Pare em dona vindrà a mi, i jo no trauré pas fora el qui ve a mi, perquè he baixat del cel no pas per fer la meua voluntat, sinó la voluntat del qui m'ha enviat. I la voluntat del qui m'ha enviat és aquesta: que no perdi res de tot el que m'ha donat, sinó que ho ressusciti el darrer dia. Si, aquesta és la voluntat del

meu Pare; que tot aquell qui veu el Fill i hi creu, tingui la vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia. Sí, aquesta és la voluntat del meu Pare; que tot aquell qui veu el Fill i hi creu, tingui la vida eterna; i jo el ressuscitaré el darrer dia.

Però els jueus murmuraven d'ell perquè havia dit: Jo sóc el pa que ha baixat del cel; i deien: ¿No és Jesús, aquest, el fill de Josep, del qual nosaltres coneixem el pare i la mare? ¿Com és que ara diu: He baixat del cel? Jesús els replicà: No murmureu. Ningú no pot venir a mi, si el Pare que m'ha enviat no l'atreu, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Però els jueus murmuraven d'ell perquè havia dit: Jo sóc el pa de vida. Els nostres pares van menjar el manà al desert, i prou van morir; aquest, en canvi, és el pa que baixa del cel, perquè el qui en mengi no mori.

Altre Evangeli (ús grec):

Lluc 18,15-17, 26-27)

En aquells temps, presentaven també minyonets a Jesús perquè els toqués; sinó que els deixebles, en veure-ho, els renyaven. Jesús, en canvi, els cridava, dient: Deixeu que els minyonets vinguin a mi, i no els ho impedi; car dels semblants a ells és el Regne de Déu. En veritat us dic que el qui no acollirà el Regne de Déu com un minyonet, no hi entrarà pas. Llavors els deixebles li van dir: Doncs, qui pot salvar-se? Jesús respongué: El que és impossible per als homes és possible per a Déu.

Benedicció de l'aigua

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan.

(5, 1 - 4)

Jn 14

En aquell temps, Jesús pujà a Jerusalem. Hi ha, a Jerusalem, tocant a la piscina de les ovelles, un edifici anomenat en hebreu Bezatà, que té cinc pòrtics. En aquests pòrtics jeia una multitud de malalts, cecs, coixos, impossibilitats, que esperaven el moviment de l'aigua. Perquè, de tant en tant, l'àngel del Senyor baixava a la piscina, l'aigua s'agitava i el primer de ficar-s'hi, després d'agitada l'aigua, es trobava guarit, fos quin fos el mal que tenia.

En cas de sisme

Evangeli segons sant Mateu, pàg. 40, Mt 27.

En cas d'incendi

Evangeli segons sant Lluc, pàg. 92, Lc 48.

En cas de sequera

Evangeli segons sant Mateu, pàg. 54, Mt 65.
o bé: segons sant Marc, pàg. 74, Mc 23.

En cas d'invasió

Evangeli segons sant Lluc, pàg. 100, Lc 70.

Per tota petició

Evangeli segons sant Mateu, pàg. 137, Mt 20.
o bé: segons sant Marc, pàg. 117, Mc 51.
o bé: segons sant Lluc, pàg. 120, Lc 88.

Per donar gràcies

Evangelí segons sant Mateu, pàg. 111, Lc 85.

Per l'inici anual dels estudis escolars

Lectura del sant Evangelí segons sant Lluç

(2, 41- 52)

Lc 8

En aquell temps, els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem per la festa de Pasqua. Quan ell tingué dotze anys, se n'hi pujaren, com de costum, per tal festa i, acabats els dies, en tornar-se'n, l'infant Jesús va romandre a Jerusalem, sense que se n'adonessin els seus pares. Pensant-se que ell era a la comitiva, feren un dia de camí; aleshores, van cercar-lo entre els parents i coneguts i no trobant-lo, se'n tornaren a Jerusalem en cerca d'ell. Al cap de tres dies l'arribaren a trobar el temple, assegut enmig dels doctors, escoltant-los i responent-los; i tots els qui el sentien, es meravellaven de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares, en veure'l, restaren atònits, i va dir-li la seva mare: Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? Mira que el teu pare i jo et cercàvem anguniosos. I els respongué: Per què em cercàveu? ¿No sabíeu que em cal estar per les coses del meu Pare? Però ells no compregueren això que els havia dit. Llavors, baixà amb ells i anà a Natzaret, i els estava sotmès. I la seva mare retenia totes aquestes coses al seu cor. Quant a Jesús, creixia en saviesa, en edat i en gràcia davant Déu i davant els homes.

Per la fundació d'una escola o de qualsevol altre edifici

Lectura del sant Evangelí segons sant Mateu

(7, 24- 25)

Mt 24

EL Senyor va dir: Tot aquell qui escolta aquestes meves paraules i les posa en pràctica, s'assembla a un home entenimentat que es construí la casa damunt la roca. Va caure la pluja, revingué la torrentada, els vents varen bufar i sotragar aquella casa, però no es va ensorrar perquè estava fonamentada damunt la roca.

Per la inauguració d'un vaixell

Lectura del sant Evangelí segons sant Lluç

(5, 1- 3)

Lc 17

En aquell temps, Jesús era a la vora del llac de Genesaret, veíe dues barques que eren a la vora del llac. Els pescadors, que n'havien baixat, rentaven les xarxes. Ell pujà en una de les barques, que era de Simó, i li pregà que l'apartés una mica de terra; i, assegut, de la barca estant ensenyava les multituds.

Per la toma de possessió d'un cap d'Estat o d'un alcalde

Lectura del sant Evangelí segons sant Mateu

(20, 25- 28)

Mt 81

En aquell temps, Jesús cridà els seus deixebles i els va dir: Ja sabeu que els governants dels pobles, els dominen, i que els seus magnats els tiranitzen.

Que no sigui pas així entre vosaltres; al contrari, el qui vulgui arribar a ser el gran entre vosaltres, serà el vostre servidor; i el qui vulgui ser el primer entre vosaltres serà el vostre criat, així com tampoc el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir i a donar la vida com a rescat d'una multitud.

Per la pau

Lectura del sant Evangeli segons sant Joan

(14, 21- 27)

Jn 48

EL Senyor digué als seus deixebles: Qui té i guarda els meus manaments és el qui m'estima; i el qui m'estima, serà estimat del meu Pare i jo l'estimaré i em manifestaré a ell. L'altre Judas, no l'Iscaiot, li digué: Senyor, ¿què ha passat, que et vulguis manifestar a nosaltres i no al món? Jesús li respongué: Si algú m'estima, guardarà la meva paraula, i el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell. Qui no m'estima, no guarda les meves paraules; i la meva paraula, més que meva, és del Pare que m'ha enviat. Us he dit aquestes coses mentre he estat amb vosaltres. Però l'Intercessor, l'Esperit Sant, que el Pare enviarà en nom meu, us ensenyarà totes les coses i us farà recordar tot el que us he dit. Us deixo la pau, us dono la meva pau; la pau que us dono no és com la que dóna el món. Que el vostre cor no es contorbi ni es descoratgi.

TAULA DE PERÍCOPES

EVANGELI SEGONS SANT MATEU

Perícopes

Mt 1	1, 1-25	pàg. 201
Mt 2	1, 18-25	pàg. 202 o 204
Mt 3	2, 1-12	pàg. 203 o 205
Mt 4	2, 13-23	pàg. 203 o 206
Mt 5	3, 1-11	pàg. 207 o 208
Mt 6	3, 13-17	pàg. 209 o 211
Mt 7	4, 1-11	pàg. 211
Mt 8	4, 12-17	pàg. 212
Mt 9	4, 18-23	pàg. 41
Mt 10	4, 23-5,13	pàg. 37
Mt 11	5, 14-19	pàg. 196
Mt 12	5, 20-26	pàg. 38
Mt 13	5, 27-32	pàg. 38
Mt 14	5, 33-41	pàg. 38
Mt 15	5, 42-48	pàg. 39
Mt 16	6, 1-13	pàg. 132 o 136
Mt 17	6, 14-21	pàg. 133
Mt 18	6, 22-33	pàg. 44
Mt 19	6, 31-34, 7, 9-11	pàg. 40
Mt 20	7, 1-8	pàg. 41
Mt 20b	7, 7-11	pàg. 137
Mt 21	7, 12-21	pàg. 192
Mt 22	7, 15-21	pàg. 40
Mt 23	7, 21-23	pàg. 40
Mt 24	7, 24-8,4	pàg. 43
Mt 24b	7, 24-25	pàg. 248
Mt 25	8, 5-13	pàg. 46 o 244
Mt 26	8, 14-23	pàg. 46 o 241
Mt 27	8, 23-27	pàg. 40
Mt 28	8, 28-9,1	pàg. 49
Mt 29	9, 1-8	pàg. 51
Mt 30	9, 9-13	pàg. 48 o 242
Mt 31	9, 14-17	pàg. 41
Mt 32	9, 18-26	pàg. 51
Mt 33	9, 27-35	pàg. 54
Mt 34	9, 36-10,8	pàg. 41
Mt 34b	10, 1, 5-8	pàg. 195 o 241
Mt 35	10, 9-15	pàg. 42
Mt 36	10, 16-22	pàg. 42
Mt 37	10, 23-31	pàg. 42
Mt 38	10, 32-36; 11, 1	pàg. 43
Mt 38b	10, 32-33,37-38; 19, 27-30	pàg. 39
Mt 39	10, 37-11,1	pàg. 54 o 185
Mt 39b	10, 37-42	pàg. 243
Mt 40	11, 2-15	pàg. 44
Mt 41	11, 16-20	pàg. 45
Mt 42	11, 20-26	pàg. 45
Mt 43	11, 27-30	pàg. 45
Mt 44	12, 1-8	pàg. 45
Mt 45	12, 9-13	pàg. 47

Mt 46	12, 14-16,22-30	pàg. 47
Mt 46b	12,15-21	pàg. 205
Mt 47	12, 30-37	pàg. 56
Mt 48	12, 38-45	pàg. 47
Mt 49	12, 46-13, 3	pàg. 48
Mt 50	13, 3-9	pàg. 48
Mt 51	13, 10-23	pàg. 49
Mt 52	13, 24-30	pàg. 50
Mt 53	13, 31-36	pàg. 50
Mt 54	13, 36-43	pàg. 50
Mt 55	13, 44-54	pàg. 51
Mt 56	13, 54-58	pàg. 52
Mt 57	14, 1-13	pàg. 52 o 234
Mt 58	14, 14-22	pàg. 56
Mt 59	14, 22-34	pàg. 59
Mt 60	14, 35-15, 11	pàg. 53
Mt 61	15, 12-21	pàg. 53
Mt 62	15, 21-28	pàg. 79 o 242
Mt 63	15, 29-31	pàg. 53
Mt 64	15, 32-39	pàg. 59
Mt 65	16, 1-6	pàg. 54
Mt 66	16, 6-12	pàg. 55
Mt 67	16, 13-19	pàg. 228 o 239
Mt 68	16, 20-24	pàg. 55
Mt 69	16, 24-28	pàg. 55
Mt 70	17, 1-9	pàg. 232
Mt 71	17, 10-18	pàg. 55
Mt 72	17, 14-23	pàg. 61
Mt 73	17, 24-18, 4	pàg. 61
Mt 74	18, 1-11	pàg. 57
Mt 75	18, 10-20	pàg. 37
Mt 76	18, 18-22, 19, 1-2, 13-15	pàg. 57
Mt 77	18, 23-35	pàg. 65
Mt 78	19, 3-12	pàg. 64
Mt 79	19, 16-26	pàg. 67
Mt 80	20, 1-16	pàg. 57
Mt 81	20, 17-28	pàg. 58
Mt 81b	20, 25-28	pàg. 248
Mt 82	20, 29-34	pàg. 67
Mt 83	21, 1-11, 15-17	pàg. 144
Mt 83b	21,12-14, 17-20	pàg. 59
Mt 84	21, 18-22	pàg. 60
Mt 84b	21, 18-43	pàg. 147
Mt 85	21, 23-27	pàg. 60
Mt 86	21, 28-32	pàg. 60
Mt 87	21, 33-42	pàg. 69
Mt 88	21, 43-46	pàg. 60
Mt 89	22, 2-14	pàg. 72
Mt 90	22, 15-22	pàg. 69
Mt 90b	22, 15-23,39	pàg. 149
Mt 91	22, 23-33	pàg. 61
Mt 92	22, 35-46	pàg. 75
Mt 93	23, 1-12	pàg. 72
Mt 94	23, 13-22	pàg. 62

Mt 95	23, 23-28.....	pàg.	62
Mt 96	23, 29-39.....	pàg.	63
Mt 97	24, 1-13.....	pàg.	75
Mt 98	24, 3-35.....	pàg.	148
Mt 99	24, 13-28.....	pàg.	63
Mt 100	24, 27-33, 42-51.....	pàg.	64
Mt 101	24, 34-37, 42-44.....	pàg.	78
Mt 102	24, 36-26, 2.....	pàg.	151
Mt 103	24, 42-47.....	pàg.	190
Mt 104	25, 1-13.....	pàg.	79 o 242 o 244
Mt 105	25, 14-30.....	pàg.	78
Mt 106	25, 31-46.....	pàg.	128
Mt 107	26, 2-27,2.....	pàg.	156
Mt 108	26, 6-16.....	pàg.	154
Mt 109	26, 57-75.....	pàg.	166
Mt 110	27, 1-56.....	pàg.	173
Mt 110b	27, 1-61.....	pàg.	178
Mt 111	27, 3-32.....	pàg.	168
Mt 112	27, 1-61 i altres.....	pàg.	178
Mt 113	27, 33-54.....	pàg.	169
Mt 114	27, 62-64.....	pàg.	172
Mt 114b	27, 62-66.....	pàg.	180
Mt 115	28, 1-20.....	pàg.	181
Mt 116	28, 16-20.....	pàg.	5 o 240

EVANGELI SEGONS SANT MARC

Perícopae

Mc 1	1,1-8.....	pàg.	208 o 209
Mc 2	1, 9-15.....	pàg.	65 o 209
Mc 2b	1, 9-11.....	pàg.	210
Mc 3	1, 16-22.....	pàg.	65
Mc 4	1, 23-28.....	pàg.	66
Mc 5	1, 29-35.....	pàg.	66
Mc 6	1, 35-44.....	pàg.	140
Mc 7	2, 1-12.....	pàg.	140
Mc 8	2, 14-17.....	pàg.	140
Mc 9	2, 18-22.....	pàg.	66
Mc 10	2, 23-35.....	pàg.	139
Mc 11	3, 6-12.....	pàg.	67
Mc 12	3, 13-21.....	pàg.	68
Mc 13	3, 20-27.....	pàg.	68
Mc 14	3, 28-35.....	pàg.	68
Mc 15	4, 1-9.....	pàg.	68
Mc 16	4, 10-23.....	pàg.	70
Mc 17	4, 24-34.....	pàg.	70
Mc 18	4, 35-41.....	pàg.	71
Mc 19	5, 1-20.....	pàg.	71
Mc 20	5, 22-24, 35-43, 6, 1.....	pàg.	71
Mc 21	5, 24-34.....	pàg.	73 o 244
Mc 22	6, 1-7.....	pàg.	73
Mc 23	6, 7-13.....	pàg.	74
Mc 24	6, 14-30.....	pàg.	234
Mc 25	6, 30-45.....	pàg.	74
Mc 26	6, 45-53.....	pàg.	74
Mc 27	6, 54-7, 8.....	pàg.	76
Mc 28	7, 5-16.....	pàg.	76

Mc 29	7, 14-24.....	pàg.	77
Mc 30	7, 24-30.....	pàg.	77
Mc 31	7, 31-37.....	pàg.	141
Mc 32	8, 1-10.....	pàg.	77
Mc 33	8, 11-21.....	pàg.	111
Mc 34	8, 22-26.....	pàg.	112
Mc 35	8, 27-31.....	pàg.	142
Mc 36	8, 30-34.....	pàg.	112
Mc 37	8, 34-9, 1.....	pàg.	141 o 188
Mc 38	9, 2-9.....	pàg.	232
Mc 39	9, 10-15.....	pàg.	112
Mc 40	9, 17-31.....	pàg.	141
Mc 41	9, 33-41.....	pàg.	112
Mc 42	9, 42-10,1.....	pàg.	114
Mc 43	10, 2-12.....	pàg.	114
Mc 44	10, 11-16.....	pàg.	114
Mc 45	10, 17-27.....	pàg.	115
Mc 46	10, 24-32.....	pàg.	115
Mc 47	10, 32-45.....	pàg.	142
Mc 48	10, 46-52.....	pàg.	116
Mc 49	11, 1-11.....	pàg.	124
Mc 50	11, 11-23.....	pàg.	116
Mc 51	11, 22-26.....	pàg.	117
Mc 51b	11, 22-26, Mt 7,7-8.....	pàg.	136
Mc 52	11, 27-33.....	pàg.	117
Mc 53	12, 1-12.....	pàg.	117
Mc 54	12, 13-17.....	pàg.	119
Mc 55	12, 18-27.....	pàg.	119
Mc 56	12, 28-37.....	pàg.	119
Mc 57	12, 38-44.....	pàg.	120
Mc 58	13, 1-8.....	pàg.	120
Mc 59	13, 9-13.....	pàg.	121
Mc 60	13, 14-23.....	pàg.	121
Mc 61	13, 24-31.....	pàg.	122
Mc 62	13, 31-14,2.....	pàg.	122
Mc 63	14, 3-9.....	pàg.	122
Mc 64	14, 10-42.....	pàg.	124
Mc 65	14, 43-15,1.....	pàg.	125
Mc 66	15, 1-15.....	pàg.	126
Mc 67	15, 16-41.....	pàg.	175
Mc 67b	15, 16-32.....	pàg.	169
Mc 68	15, 20,22,25,33-41.....	pàg.	127
Mc 69	15, 43-16,8.....	pàg.	18
Mc 69b	15, 43-47.....	pàg.	171
Mc 70	16, 1-8.....	pàg.	5
Mc 71	16, 9-20.....	pàg.	5

EVANGELI SEGONS SANT LLUC

Perícopae

Lc 1	1, 1-25,57-68,76,80.....	pàg.	226
Lc 2	1, 5-25.....	pàg.	188
Lc 3	1, 24-38.....	pàg.	219
Lc 3b	1, 24-25, 57-68, 76, 80.....	pàg.	226
Lc 4	1, 39-49, 56.....	pàg.	184 o 191 o 197 o 219 o 232
Lc 5	2, 1-20.....	pàg.	202 o 204

Lc 6 2, 20-21, 40-52pàg. 207
 Lc 7 2, 22-40.....pàg. 215
 Lc 8 2, 25-32.....pàg. 215
 Lc 8b 2, 25-38.....pàg. 216
 Lc 8c 2, 41-52.....pàg. 248
 Lc 9 3, 1-18.....pàg. 209
 Lc 10 3, 9-12.....pàg. 81
 Lc 11 3, 23-4,1.....pàg. 81
 Lc 12 4, 1-15.....pàg. 82
 Lc 13 4, 16-22.....pàg. 82 o 183
 Lc 14 4, 22-30.....pàg. 82
 Lc 15 4, 31-36.....pàg. 83
 Lc 16 4, 38-44.....pàg. 84
 Lc 17 5, 1-3.....pàg. 248
 Lc 17b 5, 1-11.....pàg. 83
 Lc 18 5, 12-16.....pàg. 84
 Lc 19 5, 17-26.....pàg. 85
 Lc 20 5, 27-32.....pàg. 88
 Lc 21 5, 33-39.....pàg. 84
 Lc 22 6, 1-10.....pàg. 90
 Lc 23 6, 12-19.....pàg. 84
 Lc 24 6, 17-23.....pàg. 85 o 199
 Lc 24 6, 17-19;9,1;10,16-21.....pàg. 229
 Lc 25 6, 24-30.....pàg. 86
 Lc 26 6, 31-36.....pàg. 86
 Lc 27 6, 37-45.....pàg. 86
 Lc 28 6, 46-7,1.....pàg. 87
 Lc 29 7, 1-10.....pàg. 93
 Lc 30 7, 11-16.....pàg. 88
 Lc 31 7, 17-30.....pàg. 87
 Lc 32 7, 31-35.....pàg. 88
 Lc 33 7, 36-50.....pàg. 88
 Lc 34 8, 1-3.....pàg. 89
 Lc 35 8, 5-15.....pàg. 90
 Lc 36 8, 16-21.....pàg. 95
 Lc 37 8, 22-25.....pàg. 89
 Lc 38 8, 27-39.....pàg. 95
 Lc 39 8, 41-56.....pàg. 98
 Lc 40 9, 1-6.....pàg. 98
 Lc 41 9, 7-11.....pàg. 89
 Lc 42 9, 12-17.....pàg. 90
 Lc 43 9, 18-22.....pàg. 91
 Lc 44 9, 23-27.....pàg. 91
 Lc 45 9, 28-36.....pàg. 231
 Lc 46 9, 37-43.....pàg. 101
 Lc 47 9, 44-50.....pàg. 91
 Lc 48 9, 49-56.....pàg. 92
 Lc 48b 9, 51-57;10,22-24;13,22.....pàg. 233
 Lc 49 9, 57-62.....pàg. 103
 Lc 50 10, 1-15.....pàg. 92
 Lc 51 10, 16-21.....pàg. 196
 Lc 51b 10, 19-21.....pàg. 106
 Lc 52 10, 22-24.....pàg. 94
 Lc 53 10, 25-37.....pàg. 101 o 240
 Lc 54 10,38-42;11,27-28pàg. 233 o 184
 o 191 o 198
 Lc 55 11, 1-10.....pàg. 94
 Lc 56 11, 9-13.....pàg. 94
 Lc 57 11, 14-23.....pàg. 94

Lc 58 11, 23-26.....pàg. 95
 Lc 59 11, 29-33.....pàg. 96
 Lc 60 11, 34-41.....pàg. 96
 Lc 61 11, 42-46.....pàg. 97
 Lc 62 11, 47-12,1.....pàg. 97
 Lc 63 12, 2-12.....pàg. 97
 Lc 64 12, 8-12.....pàg. 195
 Lc 65 12, 13-15, 22-31.....pàg. 99
 Lc 66 12, 16-21.....pàg. 104
 Lc 67 12, 32-40.....pàg. 108
 Lc 68 12, 42-48.....pàg. 99
 Lc 69 12, 48-59.....pàg. 99
 Lc 70 13, 1-9.....pàg. 100
 Lc 71 13, 10-17.....pàg. 106
 Lc 72 13, 19-29.....pàg. 110 o 200
 Lc 73 13, 31-35.....pàg. 100
 Lc 74 14, 1-15.....pàg. 113
 Lc 75 14, 1, 12-15.....pàg. 101
 Lc 76 14, 16-24.....pàg. 108 o 199
 Lc 77 14, 25-35.....pàg. 102
 Lc 78 15, 1-10.....pàg. 102 o 243
 Lc 79 15, 11-32.....pàg. 123
 Lc 80 16, 1-9.....pàg. 102
 Lc 81 16, 10-15.....pàg. 116
 Lc 82 16, 15-18; 17, 1-4.....pàg. 103
 Lc 83 16, 19-31.....pàg. 93
 Lc 84 17, 3-10.....pàg. 118
 Lc 85 17, 12-19.....pàg. 111
 Lc 86 17, 20-25.....pàg. 104
 Lc 87 17,26 -37; 18,8.....pàg. 104
 Lc 88 18, 2-8.....pàg. 120
 Lc 89 18, 10-14.....pàg. 121
 Lc 90 18, 15-17, 26-30.....pàg. 105
 Lc 91 18, 18-27.....pàg. 113
 Lc 92 18, 31-34.....pàg. 105
 Lc 93 18, 35-43.....pàg. 116
 Lc 94 19, 1-10.....pàg. 118 o 241
 Lc 95 19, 12-28.....pàg. 105
 Lc 96 19, 29-40; 22, 7-39.....pàg. 128
 Lc 97 19, 37-44.....pàg. 106
 Lc 98 19, 45-48.....pàg. 107
 Lc 99 20, 1-8.....pàg. 107
 Lc 100 20, 9-18.....pàg. 107
 Lc101 20, 19-26.....pàg. 108
 Lc 102 20, 27-44.....pàg. 109
 Lc 103 20, 46-21,4.....pàg. 123
 Lc 104 21, 5-8, 10-11, 20-24.....pàg. 109
 Lc 105 21, 8-36.....pàg. 135
 Lc 105b 21, 8-9, 25-27, 33-36.....pàg. 127
 Lc 106 21, 12-19.....pàg. 109
 Lc 107 21, 28-33.....pàg. 110
 Lc 108 21, 37-22,8.....pàg. 110
 Lc 108b 22, 1-39.....pàg. 155
 Lc 109 22, 39-42, 45-23,1.....pàg. 130
 Lc 110 23, 1-34, 44-56.....pàg. 131
 Lc 111 23, 32-49.....pàg. 170 o 175
 Lc 112 24, 1-12.....pàg. 6
 Lc 113 24, 12-35.....pàg. 6
 Lc 114 24, 36-53.....pàg. 7 o 30

EVANGELI SEGONS SANT JOAN

Perícopae

Jn 1	1, 1-17.....	pàg. 11
Jn 2	1, 18-28.....	pàg. 12
Jn 3	1, 29-34.....	pàg. 211
Jn 4	1, 35-51.....	pàg. 12
Jn 5	1, 43-51.....	pàg. 139
Jn 6	2, 1-11.....	pàg. 15 o 240
Jn 7	2, 12-22.....	pàg. 13
Jn 8	3, 1-15.....	pàg. 13
Jn 9	3, 13-17.....	pàg. 186
Jn 10	3, 16-21.....	pàg. 15
Jn 11	3, 22-33.....	pàg. 14
Jn 12	4, 5-42.....	pàg. 24
Jn 13	4, 46-54.....	pàg. 18
Jn 14	5, 1-4.....	pàg. 231 o 247
Jn 14	5, 1-15.....	pàg. 20
Jn 15	5, 17-24.....	pàg. 16 o 245
Jn 16	5, 24-30.....	pàg. 16
Jn 17	5, 30-6,2.....	pàg. 16
Jn 18	6, 5-14.....	pàg. 26
Jn 19	6, 14-27.....	pàg. 17
Jn 20	6, 27-33.....	pàg. 18
Jn 21	6, 35-39.....	pàg. 19 o 246
Jn 21b	6, 35-50.....	pàg. 246
Jn 22	6, 40-44.....	pàg. 19 o 246
Jn 23	6, 48-54.....	pàg. 19 o 246
Jn 24	6, 56-69.....	pàg. 21
Jn 25	7, 1-13.....	pàg. 21
Jn 26	7, 14-30.....	pàg. 22
Jn 27	7, 37-52; 8,12.....	pàg. 35
Jn 28	8, 3-11.....	pàg. 221 o 243
Jn 29	8, 12-20.....	pàg. 22
Jn 30	8, 21-30.....	pàg. 23 o 187
Jn 31	8, 31-42.....	pàg. 23
Jn 32	8, 42-51.....	pàg. 25
Jn 33	8, 51-59.....	pàg. 25
Jn 34	9, 1-38.....	pàg. 28
Jn 35	9, 1-9.....	pàg. 196
Jn 35b	9, 39-10,9.....	pàg. 26
Jn 36	10, 9-16.....	pàg. 197
Jn 37	10, 17-28.....	pàg. 27
Jn 37b	10, 22-27.....	pàg. 239
Jn 38	10, 27-38.....	pàg. 27
Jn 38b	10, 39-42.....	pàg. 212
Jn 39	11, 1-45.....	pàg. 143
Jn 40	11, 47-54.....	pàg. 29
Jn 41	12, 1-18.....	pàg. 145
Jn 42	12, 19-36.....	pàg. 29
Jn 42b	12, 24-26, 35-36.....	pàg. 216
Jn 42c	12, 25-36.....	pàg. 185
Jn 42d	12, 28-36.....	pàg. 186
Jn 43	12, 36-47.....	pàg. 30
Jn 44	13, 1-11.....	pàg. 159
Jn 45	13, 12-17.....	pàg. 160
Jn 46	13, 31-18,1.....	pàg. 161
Jn 47	14, 1-11.....	pàg. 31
Jn 48	14, 10-21.....	pàg. 31
Jn 48b	14, 21-24.....	pàg. 225
Jn 48c	14, 21-27.....	pàg. 249
Jn 49	14, 27-15,7.....	pàg. 32
Jn 50	15, 1-11.....	pàg. 183
Jn 50b	15, 1-7.....	pàg. 137
Jn 51	15, 9-16.....	pàg. 223
Jn 52	15, 17-16,2.....	pàg. 20
Jn 53	16, 2-12.....	pàg. 33
Jn 54	16, 15-23.....	pàg. 33
Jn 55	16, 23-33.....	pàg. 34
Jn 56	17, 1-13.....	pàg. 32 o 192 o 230
Jn 57	17, 18-26.....	pàg. 34
Jn 58	18, 1-28.....	pàg. 165
Jn 59	18, 28- 19,16.....	pàg. 167
Jn 59b	18, 28-19,37.....	pàg. 176
Jn 60	19, 6-11,13-20, 25-28, 30-35.....	pàg. 186
Jn 61	19, 25-37.....	pàg. 171
Jn 61b	19, 25-27; 21,24-25.....	pàg. 189
Jn 62	19, 38-42.....	pàg. 171
Jn 63	20, 1-10.....	pàg. 8
Jn 64	20, 11-18.....	pàg. 8
Jn 65	20, 19-31.....	pàg. 8, o 14
Jn 65b	20, 19-23.....	pàg. 35
Jn 65c	20, 19-25.....	pàg. 11
Jn 66	21, 1-14.....	pàg. 9
Jn 67	21, 15-25.....	pàg. 10, o 34

TAULA DELS SANTS EVANGELIS

PER LLEGIR DURANT L'ANY

EVANGELIS DE LA RESSURRECCIÓ

Pels matines dels diumenges

Eothinon 1	Mateu 116.....	5
Eothinon 2	Marc 70	5
Eothinon 3	Marc 71	5
Eothinon 4	Lluc 112	6
Eothinon 5	Lluc 113	6
Eothinon 6	Lluc 114	30
Eothinon 7	Joan 63.....	8
Eothinon 8	Joan 64.....	8
Eothinon 9	Joan 65.....	8
Eothinon 10	Joan 66.....	9
Eothinon 11	Joan 67.....	34

EVANGELIS SEGONS SANT JOAN

(de Pasqua a Pentecosta)

SANT I GRAN DIUMENGE DE PASQUA

Matines: (ús grec) Eothinon 2	5
Litúrgia: Joan 1	11
Vespres: Joan 65	8
Dilluns: Joan 2	12
Dimarts: Lluc 113	36
Dimecres Joan 4	12
Dijous Joan 8	13
Divendres Joan 7	13
Dissabte Joan 11.....	14

2ⁿ DIUMENGE DE PASQUA

(o Diumenge de Tomàs)

Matines (ús grec): Eothinon 1	5
Litúrgia: Joan 65	8
Dilluns Joan 6	15
Dimarts Joan 10.....	15
Dimecres Joan 15.....	16
Dijous Joan 16.....	16
Divendres Joan 17.....	16
Dissabte Joan 19.....	17

3^r DIUMENGE DE PASQUA

(o Diumenge de les Mirròfores)

Matines: Eothinon 4(grec)-3(eslau)	6-5
Litúrgia: Marc 69	18
Dilluns Joan 13	18
Dimarts Joan 20.....	18
Dimecres Joan 21	19

Dijous Joan 22	19
Divendres Joan 23	19
Dissabte Joan 52	20

4^e DIUMENGE DE PASQUA

(o Diumenge del Paralític)

Matines: Eothinon 5 (grec) o 4(eslau)	6
Litúrgia: Joan 14	20
Dilluns Joan 24	21
Dimarts Joan 25	21
Dimecres de la mitja Pentecosta Joan 26	22
Dijous Joan 29	22
Divendres Joan 30	23
Dissabte Joan 31	23

5^e DIUMENGE DE PASQUA

(o Diumenge de la Samaritana)

Matines: Eothinon 7	8
Litúrgia: Joan 12	24
Dilluns Joan 32	25
Dimarts Joan 33	25
Dimecres Joan 18	26
Dijous Joan 35	26
Divendres Joan 37	27
Dissabte Joan 38	27

6^e DIUMENGE DE PASQUA

(o Diumenge del Cec de naixement)

Matines: Eothinon 8	8
Litúrgia: Joan 34	28
Dilluns Joan 40	29
Dimarts Joan 42	29
Dimecres Joan 43	30

DIJOURS DE L'ASCENSIÓ

Matines: Eothinon 3	5
Litúrgia: Lluc 114	30
Divendres Joan 47	31
Dissabte Joan 48	31

7^e DIUMENGE DE PASQUA

(o Diumenge dels Sants Pares)

Matines: Eothinon 10.....	9
Litúrgia: Joan 56	32

Dilluns	Joan 49	32
Dimarts	Joan 53	33
Dimecres	Joan 54	33
Dijous	Joan 55	34
Divendres	Joan 57	34
Dissabte	Joan 67	34
Difunts	Joan 16	245

DIUMENGE DE PENTECOSTA(8^e Diumenge de Pasqua)

Matines:	Joan 65	35
Litúrgia:	Joan 27	35

EVANGELIS SEGONS SANT MATEU

(de Pentecosta a la Creu)

1ª SETMANA

Dilluns	Mateu 75	37
Dimarts	Mateu 10	37
Dimecres	Mateu 12	38
Dijous	Mateu 13	38
Divendres	Mateu 14	38
Dissabte	Mateu 15	39

1^r DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 8

(Diumenge de Tots Sants)

Matines:	Eothinon 1	5
Litúrgia:	Mateu 38	39

2ª SETMANA

Dilluns	Mateu 19	40
Dimarts	Mateu 22	40
Dimecres	Mateu 23	40
Dijous	Mateu 27	40
Divendres	Mateu 31	41
Dissabte	Mateu 30	48

2ⁿ DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 1

Matines:	Eothinon 2	5
Litúrgia:	Mateu 9	41

3ª SETMANA

Dilluns	Mateu 34	41
Dimarts	Mateu 35	42
Dimecres	Mateu 36	42
Dijous	Mateu 37	42
Divendres	Mateu 38	43
Dissabte	Mateu 24	43

3^r DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 2

Matines:	Eothinon 3	5
Litúrgia:	Mateu 18	44

4ª SETMANA

Dilluns	Mateu 40	44
Dimarts	Mateu 41	45
Dimecres	Mateu 42	45
Dijous	Mateu 43	45
Divendres	Mateu 44	45
Dissabte	Mateu 26	46

4^r DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 3

Matines:	Eothinon 4	6
Litúrgia:	Mateu 25	46

5ª SETMANA

Dilluns	Mateu 45	47
Dimarts	Mateu 46	47
Dimecres	Mateu 48	47
Dijous	Mateu 49	48
Divendres	Mateu 50	48
Dissabte	Mateu 30	48

5^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 4

Matines:	Eothinon 5	6
Litúrgia:	Mateu 28	49

6ª SETMANA

Dilluns	Mateu 51	49
Dimarts	Mateu 52	50
Dimecres	Mateu 53	50
Dijous	Mateu 54	50
Divendres	Mateu 55	51
Dissabte	Mateu 32	51

6^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 5

Matines:	Eothinon 6	7
Litúrgia:	Mateu 29	51

7ª SETMANA

Dilluns	Mateu 56	52
Dimarts	Mateu 57	52
Dimecres	Mateu 60	53
Dijous	Mateu 61	53
Divendres	Mateu 63	53
Dissabte	Mateu 39	54

7^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 6

Matines:	Eothinon 7.....	8
Litúrgia:	Mateu 33.....	54

8ª SETMANA

Dilluns	Mateu 65.....	54
Dimarts	Mateu 66.....	55
Dimecres	Mateu 68.....	55
Dijous	Mateu 69.....	55
Divendres	Mateu 71.....	55
Dissabte	Mateu 47.....	56

8^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 7

Matines:	Eotinson 8.....	8
Litúrgia:	Mateu 58.....	56

9ª SETMANA

Dilluns	Mateu 74.....	57
Dimarts	Mateu 76.....	57
Dimecres	Mateu 80.....	57
Dijous	Mateu 81.....	58
Divendres	Mateu 83.....	59
Dissabte	Mateu 64.....	59

9^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 8

Matines:	Eothinon 9.....	8
Litúrgia:	Mateu 59.....	59

10ª SETMANA

Dilluns	Mateu 84.....	60
Dimarts	Mateu 85.....	60
Dimecres	Mateu 86.....	60
Dijous	Mateu 88.....	60
Divendres	Mateu 91.....	61
Dissabte	Mateu 73.....	61

10^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 1

Matines:	Eothinon 10.....	9
Litúrgia:	Mateu 72.....	61

11ª SETMANA

Dilluns	Mateu 94.....	62
Dimarts	Mateu 95.....	62
Dimecres	Mateu 96.....	63
Dijous	Mateu 99.....	63
Divendres	Mateu 100.....	64
Dissabte	Mateu 78.....	64

11^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 2

Matines:	Eothinon 11.....	10
Litúrgia:	Mateu 77.....	65

12ª SETMANA

Dilluns	Marc 2.....	65
Dimarts	Marc 3.....	65
Dimecres	Marc 4.....	66
Dijous	Marc 5.....	66
Divendres	Marc 9.....	66
Dissabte	Mateu 82.....	67

12^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 3

Matines:	Eothinon 1.....	5
Litúrgia:	Mateu 79.....	67

13ª SETMANA

Dilluns	Marc 11.....	67
Dimarts	Marc 12.....	68
Dimecres	Marc 13.....	68
Dijous	Marc 14.....	68
Divendres	Marc 15.....	68
Dissabte	Mateu 90.....	69

13^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 4

Matines:	Eothinon 2.....	5
Litúrgia:	Mateu 87.....	69

14ª SETMANA

Dilluns	Marc 16.....	70
Dimarts	Marc 17.....	70
Dimecres	Marc 18.....	71
Dijous	Marc 19.....	71
Divendres	Marc 20.....	71
Dissabte	Mateu 93.....	72

14^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 5

Matines:	Eothinon 3.....	5
Litúrgia:	Mateu 89.....	72

15ª SETMANA

Dilluns	Marc 21.....	73
Dimarts	Marc 22.....	73
Dimecres	Marc 23.....	74
Dijous	Marc 25.....	74
Divendres	Marc 26.....	74
Dissabte	Mateu 97.....	75

15^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 8

Matines:	Eothinon 4.....	6
Litúrgia:	Mateu 89.....	72

16ª SETMANA

Dilluns	Marc 27.....	76
Dimarts	Marc 28.....	76
Dimecres	Marc 29.....	77
Dijous	Marc 30.....	77
Divendres	Marc 32.....	77
Dissabte	Mateu 101.....	78

16^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 7

Matines:	Eothinon 5.....	6
Litúrgia:	Mateu 105.....	78

17ª SETMANA

Dilluns	Marc 48.....	116
Dimarts	Marc 50.....	116
Dimecres	Marc 51.....	117
Dijous	Marc 52.....	117
Divendres	Marc 53.....	117
Dissabte	Mateu 104.....	79

17^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 8

Matines:	Eothinon 6.....	7
Litúrgia:	Mateu 62.....	79

EVANGELIS SEGONS SANT LLUC

(de la Creu a la Gran Quaresma)

18ª SETMANA

Dilluns	Lluc 10.....	81
Dimarts	Lluc 11.....	81
Dimecres	Lluc 12.....	82
Dijous	Lluc 13.....	82
Divendres	Lluc 14.....	82
Dissabte	Lluc 15.....	83

18^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 1

Matines:	Eothinon 7.....	8
Litúrgia:	Lluc 17.....	83

19ª SETMANA

Dilluns	Lluc 16.....	84
Dimarts	Lluc 18.....	84
Dimecres	Lluc 21.....	84
Dijous	Lluc 23.....	84

Divendres	Lluc 24.....	85
Dissabte	Lluc 19.....	85

19^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 2

Matines:	Eothinon 8.....	8
Litúrgia:	Lluc 26.....	86

20ª SETMANA

Dilluns	Lluc 25.....	86
Dimarts	Lluc 27.....	86
Dimecres	Lluc 28.....	87
Dijous	Lluc 31.....	87
Divendres	Lluc 32.....	88
Dissabte	Lluc 20.....	88

20^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 3

Matines:	Eothinon 9.....	8
Litúrgia:	Lluc 30.....	88

21ª SETMANA

Dilluns	Lluc 33.....	88
Dimarts	Lluc 34.....	89
Dimecres	Lluc 37.....	89
Dijous	Lluc 41.....	89
Divendres	Lluc 42.....	90
Dissabte	Lluc 22.....	90

21^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 4

Matines:	Eothinon 10.....	9
Litúrgia:	Lluc 35.....	90

22ª SETMANA

Dilluns	Lluc 43.....	91
Dimarts	Lluc 44.....	91
Dimecres	Lluc 47.....	91
Dijous	Lluc 48.....	92
Divendres	Lluc 50.....	92
Dissabte	Lluc 29.....	93

22^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 5

Matines:	Eothinon 11.....	10
Litúrgia:	Lluc 83.....	93

23ª SETMANA

Dilluns	Lluc 52.....	94
Dimarts	Lluc 55.....	94
Dimecres	Lluc 56.....	94
Dijous	Lluc 57.....	94

Divendres	Lluc 58.....	95
Dissabte	Lluc 36.....	95

23^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 6

Matines:	Eothinon 1.....	5
Litúrgia:	Lluc 38.....	95

24ª SETMANA

Dilluns	Lluc 59.....	96
Dimarts	Lluc 60.....	96
Dimecres	Lluc 61.....	97
Dijous	Lluc 62.....	97
Divendres	Lluc 63.....	97
Dissabte	Lluc 40.....	98

24^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 7

Matines:	Eothinon 2.....	5
Litúrgia:	Lluc 39.....	98

25ª SETMANA

Dilluns	Lluc 65.....	99
Dimarts	Lluc 68.....	99
Dimecres	Lluc 69.....	99
Dijous	Lluc 70.....	100
Divendres	Lluc 73.....	100
Dissabte	Lluc 46.....	101

25^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 8

Matines:	Eothinon 3.....	5
Litúrgia:	Lluc 53.....	101

26ª SETMANA

Dilluns	Lluc 75.....	101
Dimarts	Lluc 77.....	102
Dimecres	Lluc 78.....	102
Dijous	Lluc 80.....	102
Divendres	Lluc 82.....	103
Dissabte	Lluc 49.....	103

26^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 1

Matines:	Eothinon 4.....	6
Litúrgia:	Lluc 66.....	104

27ª SETMANA

Dilluns	Lluc 86.....	104
Dimarts	Lluc 87.....	104
Dimecres	Lluc 90.....	105
Dijous	Lluc 92.....	105

Divendres	Lluc 95.....	105
Dissabte	Lluc 51.....	106

27^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 2

Matines:	Eothinon 5.....	6
Litúrgia:	Lluc 71.....	106

28ª SETMANA

Dilluns	Lluc 97.....	106
Dimarts	Lluc 98.....	107
Dimecres	Lluc 99.....	107
Dijous	Lluc 100.....	107
Divendres	Lluc 101.....	108
Dissabte	Lluc 67.....	108

28^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 5

Matines:	Eothinon 6.....	7
Litúrgia:	Lluc 76.....	199

29ª SETMANA

Dilluns	Lluc 102.....	109
Dimarts	Lluc 106.....	109
Dimecres	Lluc 104.....	109
Dijous	Lluc 107.....	110
Divendres	Lluc 108.....	110
Dissabte	Lluc 72.....	110

29^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 4

Matines:	Eothinon 7.....	8
Litúrgia:	Lluc 85.....	111

30ª SETMANA

Dilluns	Marc 33.....	111
Dimarts	Marc 34.....	112
Dimecres	Marc 36.....	112
Dijous	Marc 39.....	112
Divendres	Marc 41.....	112
Dissabte	Lluc 74.....	113

30^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 5

Matines:	Eothinon 8.....	8
Litúrgia:	Lluc 91.....	113

31ª SETMANA

Dilluns	Marc 42.....	114
Dimarts	Marc 43.....	114
Dimecres	Marc 44.....	114
Dijous	Marc 45.....	115
Divendres	Marc 46.....	115
Dissabte	Lluc 81.....	116

31^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 8

Matines:	Eothinon 9	8
Litúrgia:	Lluc 93.....	116

32ª SETMANA

Dilluns	Marc 48	116
Dimarts	Marc 50	116
Dimecres	Marc 51	117
Dijous	Marc 52	117
Divendres	Marc 53	117
Dissabte	Lluc 84.....	118

32e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 7

Matines:	Eothinon 10.....	9
Litúrgia:	Lluc 94.....	118

33ª SETMANA

Dilluns	Marc 54	119
Dimarts	Marc 55	119
Dimecres	Marc 56	119
Dijous	Marc 57	120
Divendres	Marc 58	120
Dissabte	Lluc 88.....	120

33e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA To 7

(El fariseu i el Publicà)

Litúrgia:	Lluc 89.....	121
-----------	--------------	-----

34ª SETMANA

Dilluns	Marc 59	121
Dimarts	Marc 60	121
Dimecres	Marc 61	122
Dijous	Marc 62	122
Divendres	Marc 63	122
Dissabte	Lluc 103	123

34e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA

El fill Pròdig

Litúrgia:	Lluc 79.....	123
-----------	--------------	-----

35ª SETMANA(CARNAVAL)

Dilluns	Marc 49	124
Dimarts	Marc 64	124
Dimecres	Marc 65	125
Dijous	Marc 66	126
Divendres	Marc 68	127
Dissabte	Lluc 105	135

35^e DIUMENGE DESPRÈS PENTECOSTA

Apokreo (Carnaval)

Litúrgia:	Mateu 106.....	128
-----------	----------------	-----

SETMANA DE LA TYROFAGIA

Dilluns	Lluc 96	128
Dimarts	Lluc 109.....	130
Dimecres	dia sense litúrgia	
Dijous	Lluc 110.....	131
Divendres	dia sense litúrgia	
Dissabte	Mateu 16	132
Sts Ascetes	Mateu 43	45

DIUMENGE DE LA TYROFAGIA

Litúrgia:	Mateu 17	133
-----------	----------------	-----

EVANGELIS PER LES PANIQUIDES

de la primera setmana de Quaresma

Dilluns	Lluc 105.....	135
Dimarts	Mateu 16	132
Dimecres	Marc 51	117
Dijous	Mateu 20	41
Divendres	Joan 50	183

EVANGELIS SEGONS SANT MARC

(dissabtes i diumenges de Quaresma)

DISSABTE DE LA 1ª SETMANA

Litúrgia:	Marc 10.....	139
Sant Teodor:	Joan 52	20

1^r DIUMENGE DE QUARESMA

Litúrgia:	Joan 5.....	139
-----------	-------------	-----

DISSABTE DE LA 2ª SETMANA

Litúrgia:	Marc 6	140
Difunts:	Joan 16	245

2ª DIUMENGE DE QUARESMA

Litúrgia:	Marc 7	140
-----------	--------------	-----

DISSABTE DE LA 3ª SETMANA

Litúrgia:	Marc 8	140
Difunts:	Joan 16	245

3^r DIUMENGE DE QUARESMA

Litúrgia: Marc 37141

DISSABTE DE LA 4ª SETMANA

Litúrgia: Marc 31141
Difunts: Joan 16.....245

4° DIUMENGE DE QUARESMA

Litúrgia: Marc 40141
St. Joan Climac: Mateu 10.....212

DISSABTE DE LA 5ª SETMANA

Litúrgia: Marc 35142
Difunts: Lluc 54.....233

5^e DIUMENGE DE QUARESMA

Litúrgia: Marc 47142
Sta. Maria l'Egip. Lluc 33.....88

DISSABTE DE LLÀTZER

Litúrgia: Joan 39.....143

DIUMENGE DE RAMS

Matines: Mateu 83144
Litúrgia: Joan 41153

EVANGELIS DE LA SETMANA SANTA

DILLUNS SANT

Matines: Mateu 84147
Litúrgia: Mateu 98148

DIMARTS SANT

Matines: Mateu 9069
Litúrgia: Mateu 102.....151

DIMECRES SANT

Matines: Joan 41153
Litúrgia: Mateu 108.....154

DIJOUS SANT

Matines: Lluc 108110
Litúrgia: Mateu 107.....156
Rent. de peus Joan 44.....159
Joan 45.....160

SANTS SOFRIMENTS

Evangeli 1: Joan46.....161
Evangeli 2: Joan 58.....165
Evangeli 3: Mateu 109166
Evangeli 4: Joan 59.....167
Evangeli 5: Mateu 111168
Evangeli 6: Marc 67169
Evangeli 7: Mateu 113169

Evangeli 8: Lluc 111170
Evangeli 9: Joan 61171
Evangeli 10: Marc 69171
Evangeli 11: Joan 62171
Evangeli 12: Matteu 114172

DIVENDRES SANT

Prima: Mateu 110.....173
Tèrcia: Marc 67.....175
Sisena: Lluc 111.....175
Nona (eslau): Joan 59176
" " (grec): Joan 60177
Vespres: Mateu 110.....178

DISSABTE SANT

Matines: Mateu 114.....180
Litúrgia: Mateu 115181

MENOLOGI

Mes de Setembre183
Mes d'Octubre191
Mes de Novembre.....195
Mes de Desembre199
Mes de Gener207
Mes de Febrer215
Mes de Març219
Mes d' Abril221
Mes de Maig223
Mes de Juny225
Mes de Juliol229
Mes d'Agost231

Evangelis per la memòria dels sants237

EVANGELIS

PER VÀRIES CIRCUMSTÀNCIES

Per la fundació de una església.....239
per la dedicació239
Baptisme240
Matrimoni240
Sants Olis240
Confessió dels homes243
Confessió de les dones243
Revestiment d'un monjo243
Revestiment d'una monja.....244
Per un malalt244
Per una malalta244
Funerals
d'un laic o d'un monjo (1).....245
d'un sacerdot (1-5)245
d'un nen246
durant setmana de Pasqua: Eothinon 15
Benedicció de l'aigua247

En cas de sisme, d'incendi, de sequera, d'invasió247	per la presa de possessió d'un cap d'Estat o d'un alcalde 248
Per tota petició247	per la pau 249
Per donar gràcies248	Taula de Perícopes 251
Per l'inici anual dels estudis escolars248	Taula de Evangelis..... 255
Per la fundació d'una escola o de qualsevol altre edifici248	
per l'inauguració d'un vaixell248	